

ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ସାଧୁହିନ ସମ୍ବାଦପତ୍ରକା

ତାରଙ୍ଗ ଚାଲୁଏଣ୍ଟ ସହାୟ ମନ୍ଦିରା । ମୁ । ପୌଷ ଦିନେ ୧୯୩୮ ମାର୍ଚ୍ଚ ଶକବାର

{ ଅପ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମଳ୍ଲ । ୧୯୫୨
୧୯୫୩ମେମ୍ବର ଦେଲେ ବର୍ଷକ । ୧୯୫୩
ମଳ୍ଲକୁ ଯାଇବାକାହୀଥିଲୁ । ୧୯୫୩

ନବୀର୍ଜୁ ।
କୁର୍ମ କୃତ୍ୟାନ୍ତ ସନ ପଞ୍ଚ ମସିହା
ଅରବାହୁଙ୍କ ହୋଇଲା । ଅବ୍ୟ
ପତ ପଞ୍ଚ ମହିଶର ଘରୀ ।
ଅତି ଧୂଳ ସମସ୍ତରେ ଅଜଗନ୍ତୁ
ଶତାବ୍ଦୀରୁ ଯାହାପଥ ଓ ମେଦା-
ନହାନ୍ତାଙ୍କର କେବୁମାର ଓ
ର ଲକ୍ଷ୍ୟର ସମ୍ମାନ ଅମ୍ବା-
ଶବ୍ଦ ହିନ୍ଦିରେ ବିଜୁଳାକ ପଟ-
କର ହେଲ ନଜିମାର ବରତ-
ଶାଖା ବିନ୍ଦୁରାଜ କହିଯାରେ ଧାରିବ
ପାଇ ସମାପନ ଦେବ ହୋଇଥାଏ
ରୁପବ ଲାଗିଥାଏ । ମହାପଞ୍ଚବୀତୁ
ହେଠାରୁ ଯାଇ କେ ବିଷବ ଏ
ଥିଲା । କୌମରଙ୍କ ଅଜମର
କାଣ ବିନ୍ଦୁ ଓ ଦାର୍ଢାଳୟମାତ୍ର
ଦେଲ ଉନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁ
ଯାହେ ଉନ୍ନରା ଯାଇନ ପାଇଁ ଯେ
ବନ୍ଦୁ ବନ୍ଦୁ ହୋଇଥାଏଛନ୍ତି ସେମାନେ
ସବୁ ଯାଇ ସନସନ ସମ୍ମେଲନରେ
କରେଗା ଏବୁ ଦୂର ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁ
ରୁଷେ କରଇ କରଇ ଏହି
ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ ସେ-
କର ବର୍ଷ ହେଲ ଦେଖା କି ଥିଲ
ପବେ ଫେରେଥିରେ କହିଲୁ ଅଛିଓ
ଥିଲ ଅଧି ହେବାର ସମ୍ମାନକା

କୁହାସ ହେଲା ତୋରତା ସେଇ ଡେଶାରେ
ପ୍ରବଳ ହୋଇ ଯେ ଗୋବିନ୍ଦ ସମ୍ବଲିଙ୍ଗ କରିଥିଲା
ଜହିର ପାଦର୍ଥର ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଜ୍ଞାନୀ ହୋଇ-
ଅଛୁ । ବିଶ୍ଵର ବର୍ଣ୍ଣାରୁ ହିମେଷ ପ୍ରବଳ
ହୋଇଥିବାକୁ ମାତ୍ରମୁକ୍ତରେ ଜରନ୍ତେନ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତ-
ପ୍ରାପ୍ତିବର ଯେ ଗଙ୍ଗା ଥାମ ତାହା ମୁଁ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଅଚିବକ ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଅପର ଧୂମ ଓ
ସୁଖର ସମୟ ଅଟେ ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଜନବର୍ଷ
ଉପସ୍ଥିତ । ସେପର ସମୟରେ ଏ ନବବର୍ଷ
ପ୍ରବେଶ ହୋଇଥାଏ ମେହେପର ଉତ୍ତର ଓ
ଦିନ ମୁଖ ପମ୍ପେବାନରେ ଅନ୍ତରହିତ ହେବ
ଏଥାଏ ଅମୃତମାନଙ୍କର ବାହାନା ଦାସନା ।

୨୫ ଏଟାଟି ମଧ୍ୟରେ ଯହାର ଉତ୍ତରଲଙ୍ଘନିବାର
ନବବର୍ଷ ସମାପ୍ତ ହେଲା । ଏ ଦିନକି ମଧ୍ୟରେ
ଏ ଉତ୍ତରଲଙ୍ଘନର ହେତେଇ ବିଧ୍ୟପୂରେ ବିଜ୍ଞାନୀ
ଜହିର ହୋଇଥିଲେବେଳେ ଉତ୍ତରଲଙ୍ଘନିବାର ପାଠ-
ବର୍ଗ କୁହିଦ୍ୱାନ୍ତରୁ ଜହିର ବିଜ୍ଞାନୀ ଉତ୍ତର ହୋଇ
ନାହିଁ । ତଥାତ ସମୟାଧିକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଅଧି-
କ୍ଷା ଯେ ଏପରିବ୍ରତ ଲକ୍ଷ୍ମୀମାତ୍ର ଅଛୁ ତହିଁମେଇ
ଅମୃତମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରହିତ ପ୍ରଦାନ
କରୁଥିଲୁ ଏବଂ ସହାୟତାରୁ ଯେ ଅମୃତମାନ-
ଙ୍କର ପାଠବର୍ଗ ବନ୍ଦ କରୁ ଏ ସହାୟତାର-
ମାତ୍ର ନବବର୍ଷରେ ନନ୍ଦ ନନ୍ଦ ସୁମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ବିଜ୍ଞାନୀ ଏ ଅମୃତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦେହପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଓ ଅନ୍ତରହିତ ରଜୀ ଥାଇଲା ।

ମୁଗସଳ ।
ଆମ୍ବାଦିଙ୍ଗ ବିଶେଷବ୍ୟାକାରାଜତାରୁ ଛଳ-
ଲାଭିବ ଅତି ଧାରାଥିଲୁ —

ଭାଲୁବା।
ତା ୨୭ ରହେଶ୍ୟବ୍ର
ସମ୍ବନ୍ଧ ମହିଦା

ମହାପତ୍ରାଦ କୁରୁକ୍ଷିତର କୁରୁକ୍ଷିତ ଦେଶ
ଲୟରେ କଲିବାରେ ଚିଯ ସମ୍ବୁ ଧୂମଧାର
ଲୁଣାରୁ ବାହୀର କିମ୍ବା ବିନରେ ଅମ୍ବେ ଏଥି
ପିବେ ଲୋକାନ୍ତିରୁ । ଗତସ୍ଵାଦରେ ସେ ସମ୍ବୁ
ପ୍ରତିଧିମ ଦେଖାରେ ଏ ପରିବଳ୍ପ ବୁଦ୍ଧିଜିବ ହୋଇ
ନଥିବ ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ ସମବା ହେଉ ଗାହୁ ।
ଭୁବନେଶ୍ୱର ପେଟେ ଦିନରୁ ରଙ୍ଗଶ୍ରୀ ବସୁଗର
ଦେଲାଣି ବେଳମଧ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ ଅନନ୍ତର ସମୟ
କହାଠ ଦୂଷସ୍ତିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଏଥିପୂର୍ବେ
କଲିବାରେ ଦୂର କିମିଥର ବେଳନାର ପ୍ର-
ତ୍ରାନ ସମାବେଶ ଦୋଷ ବାନ୍ଧାଳୁ ସତ୍ୟ, ମାତ୍ର
ବର୍ତ୍ତମାନର ଘଟନାକୁ ଚାହିଁ ସବ ନୁହନ୍ତି ।
ବାସ୍ତବରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଭୂଷା ଭୁବନେଶ୍ୱରକାରୀ
ପୂର୍ବରଜ ଏଠାକୁ ଶୁଭମନି କରିବେ ଏହିଥା
ସ୍ଵପ୍ନ ଅଗୋଚର ଥିଲା ୬ ମୋତେବେଳେ
ତାକା ଚିମ୍ବକଶୋତର ହେଲା ତେତେବେଳେ
ଦୁଇକୁ ଶୀତା ବାହୁ ରହି ପାରନ୍ତା । ଲୋକନାର
ଅନନ୍ଦପଞ୍ଜୀ ଭିଜୁଳୀ ପତିଲୀ ଓ ଧାର୍ତ୍ତା ସମ୍ବୁ
୫ ଚକ୍ରାବୁ ଘନ୍ତାର ଦର ସମ୍ବେ ସୁରମନ୍ଦିର
ଅର୍ଥରୀଣା ବ୍ୟାପାରରେ ମନ୍ତ୍ର ହେଲେ ।

ଲେବ ସେ କେବେଥାତୁ ସହରକୁ ଥୟ-
ସନ୍ତେ ବହିର କଳନା କରିବା ଅସାଧ ଅଟଇ ।
ବେଳ, ମୌଳା ଓ ଘଡ଼ିକ କେବଳ ପ୍ରିନ୍ତଙ୍କ
ସାନ୍ତ୍ବା ବହ ଆଶିବାରେ ନିୟମକୁ ଥିଲା । ଗଜ
ସ୍ଵାଦ ଗୁରୁବାର ବେଳ ଦୂରପ୍ରଦର ଉତ୍ତାରୁ
ଯୁଦ୍ଧବଜକର ସିପିଏୱ ନାମକ ଜାହାଜର ଥରୁ-
କଣ ବିଜ୍ଞାରୁ ଦୂରମ ହେଲାମାତ୍ରକେ ସଲମୀ
ଗୋପଧ୍ୟନ ହେଲା ଓ ରହିର ବିଜ୍ଞାକାଳ ଉତ୍ତାରୁ
ଆର୍ଥରେ ସଲମୀ ଗୋପର ଶନଦ୍ୟାର ସେ-
ଶାଖା ହେଲ ସେ ଯୁଦ୍ଧବଜକର ଜାହାଜ କଲି-
କରା ପାଠ ସଥଖରେ ଲଙ୍ଘର ଜଳା । ପ୍ରିନ୍ତଙ୍କ
ପାଠରେ ଜାହାଜରୁ ଓଜାଇବାର ପ୍ରାନ ନିର୍ମୀଯ
ହୋଇଥିଲା ଓ ଅପରାହ୍ନ ସା ଦ୍ୟ ଶା ସମୟରେ
ବିଲକତାର ଫୁମିରେ ପାର୍ଶ୍ଵର କରିବାର ସମୟ
ପ୍ରିର ହୋଇଥିବାରୁ ଯୁଦ୍ଧବଜକୁ ଦୂର ଦିନଦିନା
ଜାହାଜ ମଧ୍ୟରେ ଭହମାକୁ ହେଲା । ଏହି
ଅବସର ଦର୍ଶକଙ୍କ ପଥରେ ଅଛି ଅବରଣୀୟ
ହୋଇଥିଲା କାରଣ ଅନ୍ତ ସମୟରେ ସବୁ ଲୋକ
ଥିବ ପରିଚ୍ଛ୍ନେ ନାହିଁ । ସଲମୀ ତୋପ ସଙ୍ଗେ
ଆମେ ପାଠଠାରେ ପଢ଼ିଛିଲୁ ଓ ସେଠାରୁ ବିଶ୍ଵା
ପଦିଯାକୁ ଅନ୍ତରିବାରେ ଜଣାଗଲା ଯେମନ୍ତ
ଅଛି ପ୍ରବଳବେଗରେ ଜନସ୍ରୋତ ଭରିଥାତୁ
ବହ ଅସ୍ଥାଷ୍ଟ । ଦେଖୁଁ ୧ ପାଠର ଦୂରପାଶ
ପ୍ରାୟ ଅଧିମାଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଜାକୁଳରେ ଏବେ
ଲେଜ ହିତା ଦୋଇଲେଖିଲୁ ସେ ପିଙ୍ଗାତୀ ଗଳ-
ରିବାର ପାହ କି ରହିଲା । କରି ଗାତି ଘାଲକ
ମଧ୍ୟ ଦିପୁର ଥିଲିଲ ଓ ସେ ସବୁ ଏକଥାନରେ
ସାବଧାନପଦବୀର ରୁଦ୍ରିବା ସକାଶେ ପୁଲିଷ କନ୍-
ଜୁଲମାନେ ନିୟମ ଥିଲେ ଓ ପାଠଠାରୁ
ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ୟ ପାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବାୟ ବାଟ
ପୁଲିଷ ଓ ପିଙ୍ଗାଦ୍ୱାର ରକ୍ଷା ହୋଇଥିଲା ।
ପାଠର ଶୋଭା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାରୁ ସମର୍ତ୍ତ କା
ହାର ? କଲିକତାବିହିମାନେ ବହୁଅଛନ୍ତି ସେ
ପାଠରୁ ଏପରି ସବହିତ କରିବା ସେମାନେ
କେବେ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି । ପାଠର ପ୍ରମାନ
ଫୁଲ ଓ ଦେବଦାରୁ ପଢ଼ିବେ ମଣିର ହୋଇ-
ଥିଲା ଓ ପୁଲର ଅନ୍ତରେ ଅର୍ଥର୍ଥନାପୁରୁତ୍କ
ବିଧାମାନ ଦେଖା ହୋଇଥିଲା । ପାଠର ଦୂର
ପାଶରେ ଦୁର୍ଲୋକନ ବସିବା ସକାଶେ ସୋ-
ନାନଶେଖା ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ଓ ରହି ରହିରେ
ସାଲୁନିଗା ଯତତ ହୋଇଥିଲା ଏବ ପାଠଠାରୁ
ପାରି ନିକଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଠର ସୋଗାର ନିର୍ମିତ
ନାମ, ନାମ ରଙ୍ଗବନାରରେ ସେଠା ହୋ
ପାରି । ଖୀର ପାସର ଜ୍ଞାପା ମାଧ୍ୟମ

ଭବରେ ମଧ୍ୟ ଲାଲ ରଙ୍ଗର ସମିଯୁକ୍ତାମାନ
ଟଙ୍କା ଦ୍ୱାରା ଥିଲା । ନାଚା ସ୍ଥାନରେ ଫୁଲଗୁଡ଼ିର
କଣ୍ଠମାନ ରହିଥିଲା ଓ ବଦଳୀ ଗୁଆ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପ
ନାନାପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷ ସବୁ କାଟି ଅଣି ସେଠାରେ
ବୈଶଳୀ କରିଥିଲେ । ବିଦ୍ୟାକୟର ଶୁଦ୍ଧମାନେ
ସୁବସିଜଳ ଶୁଭମମନ ଉପଲସରେ ମଙ୍ଗଳଗୀର
ଗାନ କରିବାକୁ ଏକଢ଼ିତ ହୋଇଥିଲେ ।
ଫଳରଙ୍ଗ ଲାହାକୁ ଡେଲ୍‌କାରିବା ଆଟକୁ ଯୁଦ୍ଧ-
ସେନାପ୍ତି ପୁରୁତ୍ପତ୍ତିକ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷତି କରିବାରେ
କଲିବାର ମହନୀୟପାଲିଟୀ ପଶରୁ କୌଣସି
ଦୂଟି ହୋଇ ନ ଥିଲା ଓ ଯେଉଁମାନେ ସେଠା-
ର ବନୋବସ୍ତୁ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ସେମାନେ
ଏହମତି ହୋଇ କହୁଅଛନ୍ତି କି ଏ ବ୍ୟାପାରକି
ସଥାର୍ଥ କଲିଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ସନ୍ଦେହ କାହିଁ
ଓ ଏଥିହୀର କଲିବାର ବିକର ପ୍ରଶଂସା କର-
ବାକୁ ଦେବ ।

ଏମାନକୁ ହେଉଥିବାର ଅଛି କହୁମୁକ୍ତ
ପୋଷାକ ଓ ଅଳଙ୍କାର ବାସ୍ତବରେ ଦେଉଥାର
ଯୋଗ ହୋଇଥିଲା । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ କୁଣ୍ଡ
ଗୋଡ଼ ଗାତରେ ବସି ଅଧିଶ୍ଵରର ଓ ଏବଂ
ଜଣାକ ସହିତ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ଗଜବିରାଜ
ଅଥ ଥୁଲେ ଏମାନକ ଗାତି ସବୁ ମୁକ୍ତବିଜନଙ୍କ
ପରେଁ ମାରୁଥିଲେ କରୁ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥାଏନ୍ତା
ବାହା କି ହୋଇ ଯାହା ଯାହାର ଗାତ ଗୋଟିଏ
ମାଳ ହୋଇଥିବାକୁ ଅଥବା ଗୋଟିଏ ଥାଇଲା
ନାହିଁ । ପାଠତାକୁ ଏବେ ଗାତ ପରିଶରୀରେ
ଯୁବରାଜଙ୍କ ପ୍ରସାନ କରିବା ଉଠାଇ ଏବେବେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାତର ଥାର ଘେଷ ହେଲା କାହିଁ ।
ଆସନ୍ତେ ଗାତ ଏକପଛେ ଏକ କାହାରୁ ଥିଲା
ବାପର ଦୂର୍ଘ ହେଉଥିଲା । ଅତ୍ୟେ ଅନ୍ତରେ
ନର ସହିତ ପାଠକଙ୍କ ଜଣାରୁଥିଲା ମେ ଏତେ
ରହି ଓ ଠେଲାଠେଲାରେ ସବରଙ୍କ ଦର୍ଶନ
ନାହିଁ ପ୍ରାୟ କେହି ବିହିତ ହୋଇ ଯାହାନ୍ତି ।
ସବରଙ୍କ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯାଇଲୁ ତୁମି ଅହିବା
ଦେଲେ ସମସ୍ତେ ଜାମାନାର ମଖମନ୍ତ୍ରର ଦର୍ଶନ
କରିଥିଲୁନ୍ତି । ଯୁବରାଜ ଘେଷିବାର ଆଜାକ ଉଚ୍ଛିଥିଲେ
ଓ ମୁଣ୍ଡରେ ଦୁର୍ବା ଟେଲିର ପରିପରାର
ଶୁଣୁପାଇଁ ସବୁ ଗୁରୁ ଦିଗରୁ ଓହିର ଧରୁଥିଲା ।
ମେ ଯାତ ଉପରକୁ ଅହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୟାରୀର
ନାହିଁ ଅପ୍ରଥାନ୍ତି ଓ ହାତ ଟେଲ ବଜନ କରୁଥିଲା
ଯେବେ କପ୍ତନାମାର ସବୁ ପ୍ରାନ୍ତରେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ । ଯୁବରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଦେଖି ସମସ୍ତେ ବିମୋହିତ ହେଲେ ଏହିତିଥିରେ
ଯୁବରଙ୍କ ଦିଲକରା ଶୁଭଗମନ ଭସିବ ସମ୍ଭାବ
ହେଲା ।

ଏହି ଅଲୋକ ହୋଇଥିଲା । ଉଠିବାନ୍ତିରୁ ସବୁ ଜଣେ ବିଲାଙ୍ଗ କାରିଗର ଏଠାରେ ନାନା କୌଣସିରେ ନିର୍ମିତ କରିଥିଲା ଓ ସେଷତାର ଆଲୋକ ଚମକାଇ ହୋଇଥିଲା । ଦଶ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ କେତେବେଳୀର ଅଲୋକ ଏକ ପ୍ଲାନରେ ବାହାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ହେଉଥିଲା ଅଛି ତାହାର କଳଣା କବି ନ ପାର କେବଳ ଆସ୍ତର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଚାଲିଥିଲା । ଲୋକରିଶେଷରୁ ନାମ କିମ୍ବାରୁ ଯୁଲାସକରେ ଧରିବଳା ବଜାର ଏବଂ ନବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ ଦାର୍ଶନିକ ଧରା ଉଠିବାନ୍ତିରୁ ମହାଜନମାନଙ୍କ କୋଠି ଅଛି ପୁରୁଷ ଅଲୋକ ଦେଖାଇଥିଲା । କଣାପତିଶୂର ମନୁମେଣ୍ଡ ଉପରୁ ଗୋଟିଏ ବିଦୁଷୀୟ ଆଲୋକ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଏବଂ ଶିଷ୍ଟାବିଭାଗର ତାଇରେକୃତଙ୍କ କୋଠି ଉପରୁ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସେହିପରି ଅଲୋକ ଏକ ଚିତ୍ର ବିଚିତ୍ର ନସତ୍ତ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଦୃଶ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ବାଟ ଦୂରପାଞ୍ଚ ନାନାଶ୍ରାନରେ କାଗଜରେ ଭାରତବର୍ଷର କେତେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅନୁଷ୍ଠାଳକା ଓ ନମରମାନଙ୍କର ପ୍ରତିମତି ଦେଲିଯୁକ୍ତରୁ ଚଢିବ ହୋଇଥିଲା । ଏଷେଷତାର ପରିବାର ଆଲୋକ ଜାଲ ହେବାରୁ ବଜାର ପୁରୁଷ ହେବାରୁ । ଏହିପରକାରେ କେତେ କୌଣସିରେ ଆଲୋକପାତା ହୋଇଥିବା ସେ ନେତ୍ର ତାହା କେବେ ଦେଖି ନାହିଁ ଏ ଦେଖିବାର ସମ୍ଭବ ନୁହେଇ । କାରଣ ଏପରି ମହୋଦୟ ବିମାନର ନିତ୍ୟ ଘଟଇ ନାହିଁ । ମୁବାରକ ଏ ହେଣନାର ଦେଖିବାକୁ ସମ୍ଭାବନାରୁ ପବନୀର ଲେଜିବଲୁ ସହି ବରତିନାଳା ଗାତରେ କରିବାରର କଷତି ଏ ମେଲାପଟଙ୍ଗ ବେଳ ବାହା ଭାଲେ ଭାବାକ ଅଧିକାରୀଙ୍କରୁ ବାଟସରୁ ଯୁଦ୍ଧ ଦୌତରେ ଗେର ଉତ୍ତିଥିଲା ଯେ ତହିଁରେ ଗୋଟିଏ ଲୋକବୁ ଶୁଦ୍ଧ ଦେଇ ନ ଥିଲା ଗାତର ଛାତ୍ୟଧିର କଥା ବିଦେଶରେ । ଯହୁ ସୁବ ରାଜଙ୍କ ଗାତର ବାହାର ଗଲା ଚଢ଼ୁଁ ରାଜୀ ଓ ଧନୀ ପ୍ରକାମାନଙ୍କର ଗାତର ଶୋଭାବୂପେ ବହିବାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ସତକରେ ଏକା ସମାନରେ ଦିନିଶ୍ଚ ଗାତର ଯାତ୍ରିଥାଏ ବିଥାପି ଏକପଦ୍ମା ଅମ୍ବେ ହିତା ହୋଇ ଦେଖିଲୁଁ କିନ୍ତୁ ଶେଷ ହେଲା କାହିଁ । ଧନ୍ୟରେ କରିଲାଗା ସହର ଏଗେ ଗାତର ରୁ ସମ୍ମାଦ ରଖିଥାଏ ଏଥରେ ଶୋଦି ବଜାପଣିଯୁ ବିଲଷଣବୂପେ ପ୍ରତ୍ୟନିଧି ହେଉଥିଛି । ଆମେ ଆଲୋକର ଯେଉଁ ବର୍ଣ୍ଣିତା ଉପରେ ଲେଖିଲୁଁ ତହିଁରେ ଲୋକଟୋଳାର କୁଥା ନହିଁ ନାହିଁ । ଏବକାରରେ କଲାକାରୀ

ରୁଷ ଧରା ବାରୁ ସ୍ଥାନଲାଇ ଶାଳକ ଘର । ଯେ
ଦେଖିଯୁ ନିୟମାନୁସାରେ ଅବରକ ଛାପର
ବରା ରୋଷନାର ଏ ସତକରେ ଦେଉଥିଲେ
ଓ ସତକର ଦୂରପାଶରେ ଦୂର ଫଟକ
କଥିଲେ ଯେ ତହିଁ ଦୂପରେ ନହିଁ ବର
ବାଜା ବାହୁଥିଲ । ଏ ବଜାରରେ
ଲୋକ ରୋଷନାର ବିଷ୍ଟର ନ ଥିଲ ସବୁ
ଚରବିଜୀର ରୋଷନାର ଦୋଇଥିଲ । ଗାହ
ସ୍ଥାନଲାଇ ଶାଲ ଏପକାର ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର
ରୋଷନାର କର ଯୁଗ୍ୟତ ଲଭିଥିଲୁଣି ଓ
ଏଥରେ ଏବେବର ବିଭାଗର ଲିଙ୍ଗାବିରେ
ଯେବୁପ ରୋଷନାର ହୁଆର ମୁକବଳ ଛହିବ
ପରିବ୍ୟୁ ହୋଇଥିବେ । ରୋଷନାରହେବା ବାଟ-
ମାଦଙ୍କରେ ଏକ ଝାକରେ ଫଟକମାନ ନିର୍ମିତ
ହୋଇଥିଲ । ଏଥରୁ ତିନବେଳୀଯୁ କାରପର-
ମାନେ ବିଶେଷରେ ନିର୍ମିତ କଥିଲେ ।
ଫଟକମାନ ବାଠ ବାହୁଥିସ ଓ କନାରେ ନିର୍ମିତ
ହୋଇଥିଲ ଓ ତହିଁ ଦୂପରେ ବିଷ୍ଟର ପଚାକା
ଉତ୍ତଥିଲ ଓ କେବେ ପ୍ରକାର ରିଂବଳ ଅଷ୍ଟର
ଲୋଖା ହୋଇଥିଲ । ସବୁ ଫଟକ ଯଥାର୍ଥରୁପେ
ସୁଧିତ ହୋଇଥିଲ । ମାତ୍ର ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଡିଟି
ଶୋଟିକର ଶୋଭ ଏପରି ହୋଇଥିଲ ଯେ ସେ
ସବୁ ବାପୁରରେ ବଢ଼ିମ ଓ ଯଥା ନିଲ ଓ ସବୁ
କରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲ ବାର ହେଲନ ଥିଲ ।
ବିଜବରେ ଭାଇମୁ ନିର୍ମିତ ସମୟରେ ତାରବ-
ରମାକେ ଅନେକ ଦୁଇ କୌଣସି ବିଶେଷ
କରିଛି ସବୁ ମାତ୍ର ଏପରି କମଳାର ଶୋଭିଲ
ଫ୍ରେଶକର୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।
ବିଶେଷରେ କଢ଼ିବ୍ୟ ଏହିଯେ କଲକତାବାବିଧି
ମାନେ ଯେମ୍ବୁ ଅର୍ଥବ୍ୟୟ କର ଅଛି କେମନ୍ତ
ଅଣ୍ଣିମକାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲନ ଦେଖାଇ ଏ ରୋଷନାର
କାଣ୍ଡକ ଥିଲ ସୁନ୍ଦରହୁପେ ନିଳାଦ କଣ କଲି-
କଲାକୁ ଭାବିତବର୍ଷର ପ୍ରଥାନବର ବୋଲ
ତାହାର ଶୋଭିବ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇ
ଥାଇନି ।

ଯୁବରାଜଙ୍କ ଶୁଭଗମନ ସମ୍ରକ୍ତରେ ଯେତେ
ଉତ୍ସବ ହୋଇଗଲ ଉତ୍ସମଧରେ ପ୍ରଦେଶକ
ଏବ ଗୋଷାନାଳ ସମାବେହ ସରତାରୁ ବିଚ
ବୋଲି ଏଥର ବାହୁଣ୍ଡ ଉତ୍ସିଷ୍ଟ କଲୁ ଅନ୍ୟ
ବ୍ୟାପାରମାନ ସେବୁଣ୍ଡ ନୁହଇ । ଏବଟାର ଉତ୍ସର
ଦିବରୁଣ ଲେଖିଛୁ ।

ସାଧୁହିକ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବର ଜଗଦାନ ସୁଧାନ ବିଂହ ଆ-
ଥକିବ ମହାପ୍ରସାଦ ସପ୍ରସରେ ଏବି ବିଷବୟା-
ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ତାହା ଅମୃତାନନ୍ଦ ବିଜ୍ଞଧା-
ନରେ ଅଛି ।

ସୁଦ୍ଧାରଙ୍ଗକ ନଳିକରା ଅଗମନ ଉପଲବ୍ଧ
ଦେଖୁଟି ଥାବାବକ ଦୂରାତ୍ମର ବନ୍ଧୁ ସଜ-
ମାପବାବ ମୁଣ୍ଡ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା ଦେଉଥାଏ ।
କଣେ ବନୀ ନମନକରୁ ବାନ୍ଧୁର୍ଯ୍ୟ ଥିଲେ ସେ
ଶୋବିମାୟ ଘଟନାରେ ଆପଣା ଶୀତ୍ତଳ ଦତ କର
ଥିବାରୁ ଦ୍ୱାରା କରୁଥିଲୁ । ଏଥର ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ
ପାଠକମନଙ୍କ ସୁରଖା ଥିବ । ଅନ୍ୟ ବନୀ ଅମିର
ଖୀ ଥିଲେ । ଏବ୍ୟକ୍ତି ଯୋହାବ ବିଦ୍ରୋହକାର
କରାନ୍ତିବାରୁ ପଣ୍ଡମାୟ ହୋଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମନ
କାହାର କର୍ତ୍ତ୍ଵ ବା ୮୦ ର୍ଷ ଓ କାହାର ବନ୍ଧୁ-
ମାନେ ଛାତିଲ ଦେବାରୁ ପ୍ରସ୍ତର ଥାଇଲା । ଏ
ଦୂରଙ୍ଗକର ମୁଣ୍ଡ ଧକାଶେ ଆବେଦନ ପଢ଼
ମହାମନ୍ୟ ଗର୍ଭୀର କେନରର ସାହେବଙ୍କ
ନିକଟରେ ଦୀଆଯିବାର ଉଦୟୋଗ ହୋଇଥାଏ
ଆମ୍ବାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଏବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ରାତିମାର ଉପରୁପାତ୍ର ଥିଲା ।

୧ । ଉତ୍କଳଦର୍ଶଗରୁ ଅବଗତହେଲୁ । ଶିଖ
କରୁଗର ଜୀବନେକଟର ଅଞ୍ଚଳ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଯେ
ସମ୍ବନ୍ଧାବଳୀ ଆସନ୍ତ ଦୂପଳକ୍ଷରେ ଗବଣ୍ଣି
ମେଘ ସୁଲ ଓ ଗବଣ୍ଣିମେଘର ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ
ଦୁଲ ସମସ୍ତ ପ୍ରଯୋଜନ ହେଲେ ଶାଶବକଳାଶସ୍ତ୍ର
କେବ ଅନୁର ଅଠବିନ ବନହୋଇ ଧାରିବ ।
ଓଡ଼ିଶାପ୍ରଦୀପ ଉତ୍ସବକଟର ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ
ଅଧୀକଷ୍ଟ ସୁଲ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏହ ବିଷୟ କଣ୍ଠର
ଅଛନ୍ତି ।

୨ । ରେବଣା ଅକୁର୍ଗଳ ସୁରସ୍ତମସ୍ତରରେ
ମୋଟିଏ ଗନ୍ଧ ବଣୀଆ ପରର ହୁ ଘାହାର ନା
ଶନ ସଙ୍ଗରେ ଜଳକର ଅପେ ଗଲାରେ ଫାଣି
ଲିଗାଇ ମରଥିଲା ।

୯ । ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥରେ ଗୋଟିଏ ଏ ବର୍ଷର
ପିଲା ଲୁଗା ଦେହରେ ଦେଇ ସର୍ବୀସମୟରେ
କୁଳସିତଙ୍କେ କଲାଟକୁ କୁହାର ହେବାର ଯାଇ
ଥିଲା । ଚର୍ଚି ପାଖରେ ସକଳା କରୁଥିଲା
ପିଲାଟ ଦୟାବଦ ବଳବେଳେ ଶାହା ଲୁଗାରେ
ଲାଗିପିବାରୁ ସେ ଦୟାହୋଇ ମରି ଯାଇଥାଇ ।
କି ଦ୍ୱାରା !!!

୪ । ଅମ୍ବୁଦବଙ୍ଗାର ପଡ଼ିବା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଳ୍ପ-

ଶ୍ରୀ ସମ୍ବାଦଟି ପ୍ରକାଶ କର ଅଛନ୍ତି । ଶଣ୍ଡେ
ବିଲାକ୍ଷ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଅଭ୍ୟାସ ଗୋଟିଏ ସାମ୍ବାଦ-
ପ୍ରତିକ ସର୍ବତ୍ର ହବି ଅନ୍ଧିତ ହୋଇଥାଏ । ଅନ୍ଧି-
ଗର କିଛି ଶଶବଦ୍ଵାରା ଗୋଟିଏ ଚିମିଶ୍ଵାଙ୍ଗନ୍ତୁ
ଆବଦି କରି ରସଶବ୍ଦିବାକୁ ଭୁବନ୍ଧ ଅଛି ଓ
ଜାହାର ଫଳା ହା ୨୦ ତ ଉଚ୍ଚରେ ବିପ୍ରାରତ
ହୋଇ ମୟୁସ ଅଭ୍ୟାସ କଲିଥାଏ । ଗର କଲାର
ମାସରେ ଜୀବେ ନାବକ ଜେଣ୍ଟିବାର ଉପକଳ-
ରେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ସର୍ବତ୍ର ଦେଖି ଲେଖି ଅଛନ୍ତି
କ ଉଚ୍ଚ ସର୍ବତ୍ର ପରିଷ ପ୍ରାୟ ହା ୨ ତ ହେବ ।
ସର୍ବ ଜାହା ଆହାଶମ୍ଭୁ ବସୁକୁ କରସ୍ତ କର
ପ୍ରଥମେ ୧୯ ମିନିଟ ପରିଷକ୍ତ ବୁଲେଇ ପରେ
ଏକାଥରରେ ଶିକ୍ଷାର ମୃତ୍ୟୁ ଗିରିଦିଏ
ଆବୁର ମଧ୍ୟ ସେ କହି ଅଜନ୍ତି ଯେ ଦୂରଜୋଖା
ଚିମିଶ୍ଵା ସର୍ବମୂଲର ପରିତାର ପାଇ ପ୍ରାଣମ୍ଭୁ-
ରେ ପଳାଇଥିଲେ । ନାବକ ସର୍ବକୁ ଉଚ୍ଚିତର
ମାସରେ ଦୂରଥର ଦେଖିଥିଲେ ଓ ଦୂରମୂଳର
ସର୍ବ ସମ୍ବାଦରେ ପର୍ବତ୍ତୁ ଥିଲା । ଜମଳାବସ୍ଥାରେ
ପଢ଼ିଥର ସର୍ବ ଶଶବର ଯେଉଁ ବାନ୍ଧ ଦୁର୍ବି
ଗୋତର ଦେଇଥିଲା ଜାହା ପ୍ରାୟ ହା ୨୦ ତରୁ
ଦୂରକ ହେବ ନାହିଁ । ଏହଥର ସର୍ବ ଜାହାଜକୁ
ଆହାଶମ୍ଭୁ ମନେକର ହା ୪୦ ତ ଉଚ୍ଚକୁ ଉଠି
ପ୍ରାଣଦିବାକୁ ଭୁବନ୍ଧ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ବ ପକାର
ଜାହାଜ ରମ୍ଭ ପାଇଲା ସେ ବିଷୟ କିମ୍ବା ଲେଖା
ନାହିଁ । ଯେଉଁ ସର୍ବ ୨୦ ୨୦ ହାତ ଲମ୍ବ
ଚିମିଶ୍ଵାଙ୍ଗ ଅବଲିଲାରେ ଦିଶା କରୁଥିଲା
ସେ କେବେବଜ ହୋଇ ନ ଥିବ ବୋଧକୁଏ
ସେ ଯେଉଁ କିନ୍ତୁକୁ ଏକାଥରରେ ଜାଅନ୍ତା
ବିଳ ଦେଉଥିବ ମେ ଜାହା ପ୍ରେଟିଭରରେ ଅ
ନେକଷର ବିଶ ରହୁଥିବ ଓ କେହି ରୁଦ୍ଧିମାନ
ଜାବ ହେଲେ ପ୍ରେଟିଭ ବାହାର ଅସିବାର ମଧ୍ୟ
ମୁକିଧା କରିପାରେ । ଏ ସର୍ବଟି ବୋଧକୁଏ ବା-
ଶଶବର ଜାବ ବ ଅଣନ୍ତାର ଦେବ ଓ ପାରାନରେ
ଦୂରିଷ ପଢ଼ିବାକୁ ପଥିଷାନ୍ତି ଥିଲା । ରମ୍ଭ ଯେ
ଜିଲ୍ଲରେ ରହିଥିଲା ପ୍ରକଳକୁ ଅଧି ନାହିଁ ।

୧ । ଏହିକେଣ ଗେଜେଟରୁ ଅବଗତ
ହେଲୁ । “ ଜାହାନାବାଦର ପଦାଧିଗରେ ୧
ମାରଳ ହୃଦୟରୀ ରସଲଘୁର କାମରେ ଗୋ-
ଟିଏ ଗ୍ରାମ ଅଛି ସେହି ଗ୍ରାମର ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ
ଧର୍ମ କମାଲ ଜାହାନାବାଦରେ ରେଜଞ୍ଚଲ
କଷ୍ଟକାରୀ ଅଧିଧିକ୍ଷା । ସେ ଶୀ କେବେଳ
ଧର୍ମାଶ୍ରମ ଦୂରୀ ଗ୍ରାମର ଉମିଦାରକୁ ସେହି କବା-
ଲାପୁଷ୍ପ ପଣୀ କରିଥିବାର ଜନିନ୍ଦାରେ ଗ୍ରାମା-

ପ୍ରଦରିଥାତ୍ତ୍ଵ କିନକଣ କୋଇ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ
ବେଳମୁସ କରିବା ସମୟରେ କାମଶ୍ରଦ୍ଧାର
ପରିବାରରେ ସେ ଅପଣାଜାମ ଧରୁ ରଖିଯାଏ
ଯଥା ଦୟମରେ ପରିଚୟ ଦେଲେ; କନ୍ତୁ କାମ
ଜାମ କହିବା କାଳରେ ପରିବୁ ମୁଦ୍ରାକ୍ଷର
ଧ୍ୟ ହୋଇ ରହିଲା । ଫେରିବେଳେ ସେ
ଝାରୁ ଲକ୍ଷା ଓ ଦୟରେ ଅମ୍ବୂଳ ଓ ନନ୍ଦରେ
ଦୂର୍ମ ତଥାର ଦେଖି ରେକଞ୍ଜିର ଆମ୍ବା
ବାବୁ ପ୍ରତାପକାମ୍ବୁଣ୍ଡିଙ୍କ ଓ ଜାହାଙ୍କ ବରଜ
ବାବୁ ଦିଶାନିକରୁ ଖୋଜାର ଅଭିନ୍ୟ ପଦେହୁ
କରି ତାହାର ଯଥାର୍ଥ ଅବସ୍ଥା ଜାରିବାକୁ ପ୍ରତିକ୍ରିୟ
ହେଲେ । ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ପ୍ରତାପ ହେଲା ସେ,
ଯେହି ଶ୍ରୀଲୋକବାବୁ ନାମ ବାସୁଦବ ଦୟାକ
ଆଇ ନିଷ୍ଠ୍ୟ ଅଟର । ସାହା ନାମ ଧରି ମେହି
ପ୍ରଗାଢ଼ିବା ଅଦ୍ୱାଲକରୁ ଅଧିକାର ଏବଂ ତାହାର
ଭାଇ ବିଧିବୀ ପରୀ ଥାଏ । ସେ (ଧରୁ)
ଅଦ୍ୱାଲକରୁ ଅଧିକାର ଦୟ ଗାନ୍ଧାରେ ଜନି-
ବାର ଉତ୍ତର ଦେଖିବାଲେ ସେହି ଜନି-
ଧାରା ଧରିବର୍ତ୍ତରେ ରେକଞ୍ଜିଗ୍ରା କରିବାକୁ
ଆଗିଥିଲେ; ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ “ସରଜମିନକ୍ରେ”
ହାକମମାନକୁ ଦୟ କରି ଅଧିକାର ଅଛି-
କାର କଲା କନ୍ତୁ ଶାମିର ନାମ କହିଲେ ବର୍ଜି-
ମାନ ଅପଣାବୁଦ୍ଧ ସମୀ ତୋଳିଲୁ ତେବେ
ଏହି ଦେବୁ ସାହା ନାମ କହିଲାନ୍ତି ମେହିରେ
ପଞ୍ଚ କୁମବାର ଥିଲା । ବୁନ୍ଦୁ ଶାମିବୋଇ
କହିବାର ଇତା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଗାଁର ଅଭିଷ୍ଟ ଲୋ-
ବକୁ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଉପର୍ତ୍ତିର ଦେଖି ଅରୁ
ତାହାର ସାହସ ଦେଲେ ନାହିଁ । କାରିଗ୍ର ଏକୁପ
କହି ଫେରିଗଲେ ଗାଁଲେବେ ଜାରେ ଅଛା
କରିବେ । ସାହା ଦେବୁ ସେଇମେକଣ୍ଠୀ ପମାଦ
କରିବ ଓ ଶୁଗ୍ରା ପ୍ରଭତିକର ଟ ଟ କା ଲେ-
ଜାକ ଅର୍ଥବିଶ୍ଵର ହୃଦୟ ହେଲାଅଛି ।

କୁଳଦେଵରେ ଗଲାର ଶୀଘ୍ର ଚେଷ୍ଟା
ଦେଲେବ କାଳକୁ ହୋଇ ଯଥେତୁ ବିଜ୍ଞାନୀ
ଅଭିବ ଦେବ କିମ୍ବଳ ଥୋଇଥିଲ ପର୍ତ୍ତମାନ
ଚହୁଁର ଆଖି ଏକ ବନ୍ଧୁମା ହିନ୍ଦୁଶିଳରେ
ଅଛି । ହୋଇଥି ପ୍ରକାଶରେ ଶିଖା ସ୍ତରରେ
ପ୍ରତିଲ ହେଲେ ତହୁଁର ଅଧ୍ୟମ ଫଳ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ
ହେବ ସନ୍ଦେହ ହାତ୍ ।

ଶ୍ରୀ ଏହି ଉତ୍ସନ୍ଧାନପାଇବା କବିତାର ଦୟ-
ଅବଜାର କୃପାପତ୍ରୀଙ୍କଷାତର ମହାତ୍ୟନ୍ତର
ମଦର ଓ ପ୍ରଗତିର ଦେଖି ।

ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ସାଧୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

四六〇

ସୁରକ୍ଷା

ମୁଦ୍ରାକରେ ଅମୁଲାଙ୍କ ବିଶେଷ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦୟାତର ଏହି ପ୍ରବାସ ହୋଇଥିଲ ତତ୍ତ୍ଵରେ
କରିବାର ସାଧାରଣ ବୈଷନୋତ ଗର୍ଭଦ୍ୱାରା
ଦ୍ୱାରା କେମନ୍ତରୁ ବିଚାର ଯାଏଇ ଏହି କାହାର
କରିବାର କାହାରୁ ବିଜ୍ଞାପନ ମୁହରେ
ମୁଦ୍ରାକର ସମେ କାଶନିର ଉତ୍ସଦ କେତେବେ
ମହାବିଜ୍ଞାନର ବାଜାର ବିଲେ । ତତ୍ତ୍ଵର
ଦୟାକର ମାର୍କେଟ୍‌ର ଓ ଚନ୍ଦ୍ରବର ମନ୍ଦିର
କରେ ଯେତେବେ ବାହୁଦିନ ଆସି ଦୟାକରାରେ
ତା ଦ୍ୱାରା କାଶରେ ଜାଇ ସମେ ବାଜାର ବିଲେ । ବାଜାର
ମହାବିଜ୍ଞାନର ଜାଇ ସମେ ବାଜାର ବିଲେ ।
ଏ ଯୁଦ୍ଧର ସଂଖ୍ୟା ଓ ପଥାନ ମହାବିଜ୍ଞାନର
ପଦାର୍ଥର ବାଜାର ଦେଲେ ଅର୍ଥରୁ ବସାନଙ୍କ
ଦୟାକର ଯାଇ ବାଜାର ବିଲେ । ଏହିତ ଲେଖି
ଦେଇ କରିବାର ମାତ୍ରର ତାଙ୍କର କୋଠରିଧୀ
କରିବାକୁ ତାଙ୍କ ସୁବିଜ୍ଞାନକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
କରି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଯୋଗରେ କରିବିମାନ ହେଲୋ
କାହିଁ ଏ ଉତ୍ସଦରେ ଲେଖନାର
ଦେଇ କରିବାର ଦେଖିବାର ଦେଇ ମନୋହର
ହୋଇଥିଲା । ଯୁଦ୍ଧାଧ୍ୟକ୍ଷର ଦ୍ୱାରା ଏ ହେଲୀମୁଣ୍ଡ
କରିବାକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହୋଇଥିଲା । ଯୁଦ୍ଧରେ
ଯୁଦ୍ଧରେ କାହିଁ ଉତ୍ସଦ କରିବାକୁ ବିଲେ । ଏହି
କରିବାର ମୁକ୍ତରିତ ସମେ ଧିଶର କାଳ
କରାର ବିରୁଦ୍ଧକାର ସମ୍ବାଦ ପାଇଥାରୁ ଏ

ଏପରି ଏକାଙ୍ଗ ସାଷାର୍ତ୍ତ ପୁଣ୍ୟଗ୍ରହକ ଲଜ୍ଜାମନ୍ତର
ହୋଇଥାଏ ।
ତା ଗ୍ରୀ ରଖି ଉପରତେଳ ସୁଦର୍ଶକ ଗର୍ବମୁଦ୍ରା
ଚୋଠରେ ଲେଇ ଅର୍ଥାତ୍ ସବ କଲେ ।
ଏପରିରେ ପକ୍ଷକାଷ୍ଟ କର୍ମନଷ୍ଟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଛାଂରକ ଓ ଦେଖାଯୁ ହୃଦ୍ଦୂପ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରାୟ
ହେଉଥିବାର ଉତ୍ସର୍ଗ ହୋଇଥିଲେ । ବେଦକ
କରୁ ବେଳକାଷ୍ଟଧ୍ୟା ବ୍ୟଥାନରେ ଦେଖାଯୁ
ଲେବକ ପଢ଼ି ସୁନ୍ଦରକର ଅର୍ଥାତ୍ ପାଦ
ହେଲା । ଏ ଅର୍ଥାତ୍, ଆଜି ଅଜମର ଓ
କୋଟିଶହେ କେମାନ୍ୟମଙ୍ଗେ ହୋଇଥାଏ । ଓ
କରିବାର ପର୍ବତ ସମ୍ପଦ ମୁହଁରେ ଏଥା ପ୍ରଥାକ
ଅଛି । ଏଥର କିମ୍ବା କାହିଁ କାହିଁ ଅଟି
ପ୍ରାତିଶାବି ହେବୁ ଜହାର ସଂକ୍ଷେପ ବିବରଣ
ଲେଖାଯାଇ । ଯରଗରକୁ ଦେଖାଯୁ ଲେବକର
ଅର୍ଥାତ୍ କରିବାର ଉତ୍ସର୍ଗ ଗୋଟିଏ ହେବାରୁ
ନେହିତେ ଧଳ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
୫ ଲକ୍ଷୀୟ ଟଙ୍କା ରେତା ଦେଲେ ଓ ତାହା
କିମ୍ବା କରିବାରୀ ଗୋଟିଏ ଦେଖାଯୁ କମ୍ପି
ଥୁବନ ହେଲା ଓ ଗଜା ଭମାନାଥ ଠାକୁର
ତହଁର ସହପତ ହେଲେ । ଏହି ବନିଟା ପୁନଃ
ନିଜକୁ ବିଦମତ ଅମ୍ବର କଲେ । ବେଳଗହୁଆ
ଉଦ୍‌ଦିନ ଅଛି ପ୍ରମତ୍ତ ଓ ମନୋରଜ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତ
ଅଟେ ପୁଣି ତାହା ଅଛି ସନ୍ଦର୍ଭରୁପେ ସୁନ୍ଦରିତ
ହୋଇଥିଲା । ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶ ଓ
ପୁନଃ ଅଠମିଲ ପ୍ରସ୍ତର ଓ ବନ୍ଦରକୁଷେ ମନ୍ତ୍ରି

ହୋଇଥିଲା । ସେଠାରେ ଓ ଉଦ୍‌ଦୟାକ ମଧ୍ୟରେ
ନାହାଦିପ୍ରକାର ଶୈଶବାର ଥୋଇଛିଲା ତହିଁର
ମନୋହର ଶୋଭା ବର୍ଣ୍ଣକାଳୀର ଅନ୍ତର । ସେଠାକୁ
ସୁବନ୍ଧକବୋଟି ପ୍ରାୟ ପୂଜନ୍ତୋଗ ଅନ୍ତର ଏ
ବାହ୍ୟାକରେ ମୟ ବିଶେଷ ସେଷନାଲୁ ଓ
ନବରୂପ ଫାଟକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା । ରୀତ
ଘ ୧୦ ଶୁଙ୍ଗ ସମୟେ ଯୁଦ୍ଧକାଳ, ମହାମାନ୍ୟ ଲିଖି
ପାଇଁବ ଓ ଲେଖିପାଇଗା ଗର୍ଭରୀ ଘାହେବ
ସେ ଉଦ୍‌ଦିନରେ ପବେଶ ହେଲେ ଓ ଜଳ୍ପ-
ଶାକ ପରିଚାଳି ବନ୍ଦ କାଣ ପୋଡ଼ାଯିଲା ଓ
ନାହାଦ ବାହା ବାହା । ପୁରୁଷ ଅସମ
ପ୍ରହଳାଦ କରାର ପତ୍ରିତମାନେ ଦୂରୀ ଉତ୍ସାହ
ସୁରତ ବେଦୋକୁ ମହି କରାରେ ପୂର୍ବକ ବିଦ୍ୟ
ମତ ଅଗୋଦାଦ କଲେ ତହିଁ ଆମାହକର
ଗୋଟିଏ ବଜାଲା କାଜ ତହିଁର ଲିଙ୍ଗଜୀବ ଅନ୍ତର
ବାପ ସୁରତ କରା ପୌରେନ୍ଦୁଠାରୁ ଗାନ୍ଧି
କଲେ । ତତ୍ପର ସର୍ବାତ ହେଲା ଓ ଏଥରେ
ବିଶେଷତଃ ନାହାଦରଙ୍ଗରେ ସୁରୁଷ ପଞ୍ଚଶିଲ
ହେଲେ । ନାହାଦର ସର୍ବାତ କଲାତାରେ ରଖି
ମଧ୍ୟବଦ୍ଧ ଦୟା କିମ୍ବା ମାରବାରେ ରଗର
ଶୂଳନାଥୁଗୁ ଯେ ଯହି କାହାର । ତହିଁ ହାତ
ହେଲା । ତର୍ହିଲାଜାରେ ସୁରୁଷ ଓ ତାଙ୍କର ସର୍ବଜିତ
ମାନେ ପୋମହାଲ ଉପରକୁ ବେଜନ କରିବାକୁ
ଗଲେ ଓ ସେହାଠାରୁ ଅଗମବାଲ ଦେଖିଲେ
କୌଣସିବାର ପେଦକ ମନ୍ଦର ପହାଡ଼, ଅଗାର
ତାଙ୍କମିଳ, ତନୁଷ୍ଠବନ, ବିରାଜହିଲ, ଅମ୍ବ-

{ ଅଗ୍ରିମ ବାଣୀକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ୪୭
ମଧ୍ୟବଳୀ ପାଇଁ ଜାଇମାସୁଲ୍ ୪୧୯ }

କେବୁ ହେଉଳ, କିମ୍ବା ଉତ୍ସାହ ଜାହାଦ
ପ୍ରକାର କିମି ଅଗ୍ରଷାକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ସେ-
ଠାକୁ ଆନେକ ବ୍ୟାକ ଅସେଥିଲେ ହେମାଜଙ୍ଗର
କରର ଯୋଗାକ୍ଷ ହେଉଳ ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲା
ସାହି ଦୂଇପ୍ରଥମ ଏକଦଶୀ ଉତ୍ତାରେ ଯୁଦ୍ଧକ
ସେଠାରୁ ପ୍ରସ୍ତାନ କଲେ । ତହୁଁ ଅମହିତ
ହୋଇଥିଲା କି ୫୦୦ ଶ ଛଂଗଜ ଓ ଦେଶୀୟ
ଦୁର୍ଲୋକ ସମସ୍ତେ ସେଠାରେ ଦେଇଲା ଓ
ଆମୋଡ ପ୍ରମୋଦ କଲେ । ଏ ଅର୍ଜକାରେ
ସୁବସକ ବିମେଷ ବନ୍ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇଥାଇଲା ।
ଏଥରେ ସମ୍ମ ଗ୍ରା ଟ ୩୦୦ ଟା ରେଖା
ଦେଇଥାଇଲା ସେଠାରୁ ଯାଇଥିଲେ କି ନା
କଣ ଜାହାଦ

ତା ୧୫ ଦିନରେ ସୁବ୍ରତ ଘୋଷିବାକୁ
ଦେଖିଲେ ତା ୨୦ ଦିନରେ ବିଶାମ ଭଲେ
ତା ୨୫ ଦିନରେ ବଳିବଜାର ଛଂଗବଜାର ଜାନା
ପଢିଥିଲେ । ଏ ଜାନା ଅଭିମୁକ୍ତବ୍ସହିତ
ହୋଇଥିଲା । ଚଳିବନାମ ତା ୨୫ ଦିନରେ ବହୁତ
ଦରବାର ହେଲା । ଏ ଦରବାର ମନେଦାନରେ
ଦେଖିମାରିବେ ହୋଇଥିଲା ଓ ଅଳେକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ
ଦେଇ ପଢିଥିଲା । ସେ ସରକାରଙ୍କୁ ମହାବଜା,
ସବା, ସମ୍ବାଦ, ଛଂଗବଜାର ଓ ଦେଶୀୟଲୋଡ୍‌ବେ
ପ୍ରାୟ ଦୂରବଜାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ହୋଇଥିଲେ ଓ
କହୁର ବିମେଷ ଗୋଟିଏ ହୋଇଥିଲା । ଏ ଦର
ବାରରେ ହେଲେ ମହାବଜା ଓ ଛଂଗବଜା କେ
ବାବୁ ଦଗମରମିତ ଭାବରବର୍ଷର କଷ୍ଟର ଉପାୟ
ଥାଇଲେ । ଦଗମରମାବୁ ଅଛି ସୁଯୋଗବ ଓ
ପ୍ରଥାଜବ୍ୟକ୍ତି ଅଚ୍ଛାନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଏପରି ମର୍ଦ୍ଦ୍ୟାଧାରେ
ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖ ହୋଇ ଅଛିନ୍ତି । ସେଇନ୍ଦ୍ରନ
ସବୁ ବିମେଷ ଅଭିଭାବକ ହେଲା । ସମ୍ବନ୍ଧ
ଫଟକ ଓ ହାନାବ ଭାବର ଆହାରକଣ୍ଠା, ଅନ୍ତର୍ଭାବ,
ଦେଉଳ, ବର, ମେଘ ଓ ଜଳବକ୍ଷୀ
ଭାବାଦିପକାର ବିଦ୍ୟ ଅଭିଭାବକ ହୋଇଥିଲା
ଓ ମେଘର ଅଭିଭାବକ କହେ ଦେଖାଯାଇ
ନାହିଁ । ତା ୨୫ ଦିନ ରବିବାର ଥାବାରୁ ପୁନଃବଜା
ବଜାର କଲେ । ସେଇନ୍ଦ୍ର ଓ ଅଳ୍ପ ରହିବାର ଓ
ବଜାରକ ସୁବ୍ରତ କମା ଅଭିମୁକ୍ତରେ ବିର୍କାରୁ
ଯାଇ ସାମାଜିକ ଅବଳରେ ବହି ଶୁଣୁଗେଯାଇନା
କରିଥିଲେ । ଲାଖରୁ ସବିଧିବେଳେ ସୁବ୍ରତ
ରେଇଗାଉରେ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶକୁ ଯାଏ କଲେ ।
ସେ ହଳିବତାର ଅଭିର୍ଧନାରେ ବିମେଷ ସବୁ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ ଯେସବୁ ବସାର ଓ
ବସାର ହେଲା ଜାହା ଯେଉଁମାନେ ଦେଖୁଅବୁ-

ଶ୍ରୀ ପିମାନଙ୍କ ଜନ୍ମ ସମ୍ବଲ ହୋଇ ଅଛି ଖେ-
ମୁଣ୍ଡ ମମଦରୂପେ ଚତୁର୍ବୀଳା କରିଯାଇ କଥାରେ ।

ସୁଶ୍ରାଵ ପକ୍ଷା ଦିଇବାରରେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରାଣ
ଲେଉଳେ ବିନ୍ଦୁ ସାଧୀଙ୍କ ଓ ପ୍ରଥାନ ମହାବ୍ରତା
ଜଣଶ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ସମଜୀ ଓ ନାନ୍ୟ
ସୁନ୍ଦରତାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅବେଳା ଅପକ ଓ ମେ-
ମାନେ ଗୋପ ପଲାମୀ ଧାନ୍ତି । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବେ-
ମାନଙ୍କ ଉପରେ ପୁଣ୍ୟକାଳୀ ପ୍ରାଚ ଦେଇ ନ
ଥାର ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ଯ ଉତ୍ସବଙ୍କ ଉପରେ ନାନ୍ୟମେର
ପ୍ରାନ୍ତ ଦେଲେ ବିନ୍ଦୁ ଏ କୃତ୍ସମର୍ଗରେ ପଡ଼ି
ଦେଖିବେ ସମ୍ମରଣ ନ ଦେବାରୁ ଦିଇବାରକୁ ଯାଇ
ନ ପାରିଲେ । ସେପରି ଦିଇବାରରେ ନାନ୍ୟ ମୂର
ଛାନ ଭାଙ୍ଗପ୍ରତି ଦିଶେଷ ମାନ୍ୟ ଥିଲ ଅବେଳା
ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁତ ହେଲେ ଓ ମୟ ଲେଖିମର
ବିମା କୌଣସି ମଳକୁଥା ସ୍ଥଳକୁ ଯାଇ ନାହାନ୍ତି
ଦେବଳ ଲେଖନକେଣ୍ଟ ଗରୁଣ୍ୟର ବରିଗୁରେ
ସୁରବଳଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାତ୍ ବରିଥିଲେ । ଧାରା
ରାଜ୍ଯ ଦିଇବାର ଓ ସହାଯ୍ୟ ନ ସିବାର ଭାବର
ତୁମ ଓ ବୃଥା ଅଭ୍ୟମାନ ଆଠେ ଅପଣା ଦରେ
ଅପଣାକୁ ସମସ୍ତେ ବଡ଼ ମନ୍ତ୍ରିଥାରନ୍ତି ।

ଲୋକାଳି ଟୀକା ।

ଏବେଦନେ ଏକିଲାରେ ଲଂଘନ ଟାକା
ପ୍ରତିକିରି କରିବାର ବିହିତ ଉପାୟ ଅବଳମ୍ବନ
ହେଲା । ବଙ୍ଗପ୍ରଦେଶରେ ଏ ଟାକା ଅଧିକ
ପରମାଣୁରେ ପ୍ରଗଳ୍ପ ହେଲାଗି ଓ ବର୍ଷାକର୍ତ୍ତା
ଭର୍ତ୍ତାରେ କୁଣ୍ଡି ହେଉଥାଇଲା । ସନ ଟ୍ୟାଙ୍କାଟାରେ
ଜ ୨୯୬୩୩୪ ଶ ଲଂଘନ ଟାକା ନେଇ-
ଥିଲେ ସନ ୧୯୪୫୫ ରେ ଜ ୧୯୭୭୩୩୩
ଟାକା କେଉଥିଲୁନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ପୃଷ୍ଠା ବର୍ଷ ଅପେକ୍ଷା
କ ୨୮୦୦୫ ଶ ଅଧିକ ଟାକା କେଉଥିଲୁନ୍ତି ।
ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଗଲାବର୍ତ୍ତ ସରକାର ଓ ମିଶନ-
ସିପାଲକ୍ଷିତର ଏକ ଲକ୍ଷ ଦୂରଦକ୍ଷାର ଅଣାତୀ
ଟାକା ନ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା ।

ଡିଗାରେ ନଂସିଙ୍ଗା ଟୀକା ଅଧିକ ପନ୍ଦିତ
ହୋଇ ନାହିଁ । ବେଳେ ଦେଗାଯୁ ଖୁବ୍ ଖୁବ୍ ଯାଦି-
ମାନେ ଓ ନବ୍ୟ ସମ୍ବ୍ରଦ୍ୟର କେହି ଏ ଶାକା
କେଉଁଥିଲୁଛି । ଏ ଟୀକା ଏଠାରେ ପ୍ରତିକଳ
କରଇବା ସକାଣେ ବନ୍ଦର୍ମୁଖେଷ୍ଟର ଅନେକ
ଦିନରୁ ମାନସ ଥିଲ ଓ ଏ ବନ୍ଦର୍ମୁଖେ ପ୍ରାମାୟ
ହାତିମାନେ କେହି ଥିବା ଉହିର ସପରିରେ
କେହି ଅବା ଉହିର ବିରତରେ ଗପୋର୍ଚ କର
ଥିଲେ । ଲାପର କିମ୍ବାରୁକୁ ଲାପର

କଲେ ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାଲେକେ ହଂହଳ
ଟୀକାର ତାତୁର ବିରୁଦ୍ଧ ନୁହନ୍ତି ଓ ଶାଶ୍ଵତ ପ୍ରତଳ
ହୋଇପାରେ । ଆକ୍ରମ ମହିମାର ଅନ୍ଧମୁଖ
ଉନମେହୁଟର ଜେନେରଲସାହେବ ସେ ରୁ
ଘୋର୍ତ୍ତର ସମର୍ଥନ କରିବାରୁ ମହାମାନ ଲେପ୍-
ନେଣ୍ଣ ଗବର୍ନ୍ମର୍ଯ୍ୟାହେବ ତେଣା ମଧ୍ୟରେ
ପଥମେ କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏ ଟୀକା ପ୍ରତଳ
କରିବା ସକାରେ ଅଦେଵ କରିଅଛନ୍ତି ଓ
ଭବିମିତ୍ର ଡଳ ଲଭିତ କର୍ମଚାରୀ ନୁହନ୍ତି
କରିବାର ଅନମତ ଦେଲାଥାନ୍ତି ।

କଣେ ତିର୍ଯ୍ୟାନାରବ (ସ୍ଵପ୍ନତେଣ୍ୟ)	
ମାସିକ ବେଳନ	ଟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା
ଜୀବ ହେଉ ଟୀକାଦାର ଗଣେତୁ ଟ ୧୫ ଟଙ୍କା	
ଜ ୩୦ ଶା ଟୀକାଦାର ପଣବେ	ଟ ୧୦ ଟଙ୍କା
ଜନେ ଚିରଳ	ଟ ୨୫ ଟଙ୍କା
କଣେ ଚପପୁରୀ	ଟ ୨ ଟଙ୍କା

ଏ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କାନେ ସାତମାଟ ପଞ୍ଚଶ୍ରୀ ଦେଇଲା
ଥାରିଲେ ବାହୀ ପାତମାର ଦୂର ତୁଳାଧୂର
ଦେଇଲା ପାଇଲେ କାରଣ ସେ ସମୟରେ କର୍ମ
ନ କରି ବସି ରହିବେ । କର୍ମଗୁରୁ ଦେଇଲା
ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଛ ସହିତ ମୋଟରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
ଟ ୧୯୫୦୦ ଲା ବିଷ୍ଟ ଦେବ । ବେହାର
ପ୍ରଦେଶର ପାହନୀ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏହିପରି ଦିନେ
ଟୀକାଦାର ନୟକୁ ହେବେ । ବାହୁ ଘାତକୀୟ
ଚରଣ ଦୂର ଗୁମ୍ଫ ଶେଖାର ଅମ୍ବିଶ୍ଵର
ଜାତ୍ରାର ଏକିନ୍ଦାର ଟୀକା ଭାବାଦଧ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କ ପଦରେ
ନୟକୁ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।

ଶୀଘ୍ରଦାରମାନେ ପାଇ ଦଳରେ ଫଳକୁ
ହେବେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳ ଉପରେ ଛିବେ
ହେଉ ଶୀଘ୍ରଦାର ରହିବ । ପ୍ରଥମଙ୍କ ସକାରଣ
କଲର ଏବ ଏବ ହାତ ଦର୍ଶକ ହେବ
ଶୀଘ୍ରଦାରମାନେ ପାଇ ପାଇ ଶାକରେଖା ବୁଝ-
ବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ସାହାରେ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ
ଦାକମକର ଅନୁମତି ଓ ସାହାର ନେବାର
ହେବ ଏବ ପୁରୁଷ ଓ ଜନିଦାନକର ସବୁଠୁର
ମଧ୍ୟ ନଥୀରିବ । କୋକମନାର୍ଥ ଯେଣହି କେବଳ
ନ ହୁଏ ସେପରି ବର୍ଣ୍ଣନା ପ୍ରତ୍ୟେକ ତ
ଯେଉଁମାକେ ଶୀଘ୍ର ଦେବନା ହେଉ କାଳକ
ଦେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦରସାର [ଦୃଷ୍ଟିଷ୍ଟ]
ଦିଅଯିବ । ଶୀଘ୍ର ଦେବାଗ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରହୁମ କା
ସରସାର ନିଆ ନ ଯଦି ଶୀଘ୍ରମି କୁଣ୍ଡି
ଶୀଘ୍ର ପିଶ୍ଚାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଶୀଘ୍ର ଦେବ ଦାରୁନନ୍ଦମାନ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୀଘ୍ରଦାର ନ ରହିଲେ ଶୀଘ୍ରଦାର ପଦ

ରେ ନୟକୁ ହୋଇ ନ ପାଇବ ଓ ଶିଶ୍ରାର୍ଥୀ
ମୂର୍ଖ ମରିକଟି କ୍ଲା ଦେଇନ ପାଇବ । ଦେ-
ଖାଦ୍ୟ ଟାଙ୍କାଦାରମାନଙ୍କୁ ଉଠାଗଳ ଟାଙ୍କାଦାର
ହେବା ସକାଧେ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧିତକାଳ ହେବ ।

କେଣ୍ଟନେଇ ଗବର୍ନ୍ମରଧାବେବ ଅଦେଶ
କରିଥିଲୁଛି ଯେ ଟୀକା କାର୍ଯ୍ୟ ଏହିବ୍ରତେ
ଆମ୍ବନ୍ତ ହେବ ଓ ସମୟ ଦାଖିମାନେ ରହିବେ
ଯାହାପଥ୍ୟ କରିବେ । ଅମ୍ବୋମାନେ ଗର୍ବା କରୁ
ଯେ ଶ୍ରାନ୍ତ ଦାଖିମଙ୍କ ଧର୍ମରୁ ଝଂଗଜ ଟୀକା
ପ୍ରତଳ କରିବା ପରିବେ କିଛିହୁଁ ହୁଟି ହେବ
ନାହିଁ । ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ଏ ଟୀକା ଦେନବା ବାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରଦର୍ଶା-
କରିବାର ଓ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରରେ ଧାରାଯିବ କର-
ାନ୍ତ ଦେଇ ଯେହେତୁ ଝଂଗଜ ଟୀକା
ଦେଇବେ ପ୍ରତଳ ହେଲେ କଣେବେ
ଉପକାର ହେବ । ଝଂଗଜ ଟୀକା କି ପ୍ରକାର
ଓ କାହିଁରେ କା କିମର ଲୋକଙ୍କର ଉପକାର
ହେବ ତଥାପ୍ତରେ କିଛି ନିମ୍ନେ ଲେଖୁଥାକୁ ।

ଜୀବନ ଟୀକା ଗୋପାଳର ଟୀକା ଅଟେ ।
ଏ ଟୀକାରେ କର ଓ ବସନ୍ତ ଦୁଆର ନାହିଁ
ମୁଁ କହୁ ଖାଇବା ପିଲବାର ନିଷେଧ ନାହିଁ
ଯାହରେ ଟୀକା ଦିଅଯାଏ ଓ ଟୀକାର ଥୁବାର
ପରିବର୍ତ୍ତନେ ହରିସ ଘାଥ ହେଲେ ଟୀକା ସଫଳ
ଥିଲୁ ପରି ସେ ଘାଥ କହି ପାଞ୍ଚାବାୟକ
ଅଳ ନାହିଁ ଅଳୁଦିନେ ଶୁଣିଯାଏ ଟୀକା
ଯନନ୍ଦା ଦକ୍ଷିଣ ବହୁତ୍ କେବଳ ନ ସ୍ଵଏ
ଭବନ ଥିବେ ଘାଥ ନ ହେଲେ କିମ୍ବା
ନିମ୍ନମାତ୍ରା ନ ହେଲେ ସେ ଟୀକା ନିଷ୍ଠଳ
ଓ ଏହି ଅର୍ଥ କରିଥର ନେଲେ କିମ୍ବା
ବୁଦ୍ଧିମା ନାହିଁ ଓ ଭରିଥର ନେଲେ ବସ୍ତୁନ୍ତର
ବୁରର ଲୋଗମାଦ ଘୟ ଥାଏ । ଦେଖାୟ
କାରେ ପ୍ରଥମ କଷ୍ଟ ମାତ୍ରକାଳରେ ପ୍ରତିଦିନ
ନେବାଥର ସ୍ଥାନ କରିବା ତଥାପରେ କୃର
ସପରେ ବସନ୍ତ ଓ ଫରୁଳଙ୍ଗ ଥିଲା । ଆହେବ
କର କଷକ ଓ ଟୀକାର ଘାଥ ଆହେବ ବନ
ବିଦ୍ୟା ନ ବୁଝେ ଓ ମନ୍ଦ ଦେବର କୌଣସି
ମରେ ଧର୍ମ ପତ୍ର ଅର୍ଥମ କଷ୍ଟ ଓ ଯନ୍ମଣା
ମା ଘାଥ ନ ହେଲେ ଜୀବନ ଶୀଳ
ପର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦୁଇ ସେପର ଦେଖାୟତୀବାରେ
ନ୍ତି ନ କାହାରିଲେ କିମ୍ବା କଲଗୁପେ ନ ହେ-
ବେ ଖାଇବା ନିଷ୍ଠଳ କ୍ଷେତ୍ର ଓ ଏହେ କଷ୍ଟ

ବୁଢ଼ା ଯାଏ । ଏପରି ହୁଲେ ଅନେକ ବିଧି
ପଣ୍ଡାତ୍ର ବିଷୟରେ ଆହାନ୍ତି ହୋଇ ବାଳ
ହୋଇରେ ପଢ଼ଇ ହେବାର ଦେଖା ଯାଇଅଛି ।
ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟ ସବୁ ଜୀବା ସେବିବା ବାଲକର
ଅଧିକ ଉଚ୍ଚପେର ସେ ବାଲକର ଗୃହରେ ବିଧି-
ଙ୍କର ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ କଷ୍ଟ ହୃଦୟର ଅର୍ଥାତ୍ ବାଲକର
ମାତ୍ରା ବେଳରେ ପାଳିବିରିତି ପାଞ୍ଜବା, ପ୍ରତିଦିନ
ପାରେ ପାଣି ଘାଲବା, ଅନିଶ୍ଚାନ୍ତ ସ୍ଵାଦ
ଆଦ୍ୟରୁ ବିଶ୍ଵାର ହେବା ଓ ମଙ୍ଗଳା ଉତ୍ସବି
ପାଇବା ।

ବସ୍ତୁପ୍ରକାରେ ଦେଶୀୟ ଟାଙ୍କାରେ ଅନ୍ତର୍ଜାଲ
କଷ୍ଟ ଓ ଅସୁଖଧା ହୁଏ ତେ ମଧ୍ୟ ଅସୁକ ଫର୍ଜା
ପଢ଼େ । ଉଠଗଲ ଟାଙ୍କାରେ ଏ ସବୁ କଷ୍ଟ ବହିଯୁ
ନାହିଁ ସୁତ୍ରବୁଂ ଜାହା ଦେଶୀୟାବା ଅଧେଷ୍ଠା
ସମ୍ପ୍ରକାରେ ଭଲ ଅଠଇ । ବସନ୍ତରେଗଲୁ ଆ-
ନେବ ଲୋକ ମରଳାତକୁଣ୍ଡୀ ମରନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ବାସ୍ତବରେ ଜାହା କେବଳ ଗ୍ରେମାତ୍ର । କୌ-
ଶ୍ଵର ରେଗଲୁ ତାକୁଣ୍ଣି ମଣିବା ବେଳଳ
କୁଷଂସାର ଭୁମ ଓ ଅଛଜା ଅଠଇ । ଦେଶୀୟ
ଶ୍ଵରି ଦ୍ୱାନ ଓ ବଜାଳମାନେ ସେ ଦେଶୀୟାବା
ହୁଏ ଉଠଗଲ ଟାଙ୍କା ନେଉଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର
କିନ୍ତୁ ଅନିଷ୍ଟ ହେଉ ନାହିଁ ସେପ୍ରକାର
ଦେଶୀୟାବାକ ଉଠଗଲ ଟାଙ୍କା ଦେଶୀୟାବାନ-
ଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦିନିହିଁ ଅନିଷ୍ଟ ନ ପଚାବ । ଅଭିଏବ
ଅମ୍ବେମାନେ ଭରମା କରୁ ଯେ ଲୋକେ
କୁଷଂସାର ପରିତ୍ୟାଗ କର ଉଠଗଲ ଟାଙ୍କା
ନେଉନ୍ତି ଏ ଦେଶୀୟ ଟାଙ୍କାର କଷ୍ଟ ଅସୁଖଧା
ଓ ଫର୍ଜାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇନ୍ତି । ଏ ବିଷୟରେ
ବୁଝିଷ୍ଠ ବଞ୍ଚିମାନେ ଲୋକଙ୍କ ଉଥଦେଶ ଓ
ହୃଦୟରେ ଦେବର ଉଚଜିତ ।

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସମ୍ମାନ ଫଳ ।

କଳିତମାସ ଜା ୯ ରଖଇ ଛଣ୍ଡିଆଗଜେଟ୍ଟରେ
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଲୟ ଏଲ୍ ଏ ଓ ପ୍ରବେଶିକା ପଥାଷାର
ଫଳ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଥାଇ । ବଜାଳା ପ୍ରସତେ-
ନୁହିର ମୋହାର୍ମାଳ ବିନ୍ଦୁଲିଷ୍ଟିପ୍ରକାର ଅଟଇ ।

દ્વારા આપેલું (૫૧)

ପ୍ରଥମଶେଣୀ	କ ୨୩୬
ଦୁଇତିମୂଳଶେଣୀ	କ ୨୫୬
ତୃତୀୟମୂଳଶେଣୀ	କ ୧୩୯
ଚାରିମୂଳଶେଣୀ	କ ୧୫୮

ପ୍ରବେଶିକା

ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀ	ଜୟନ୍ତୀ
ଦୂର୍ଲ୍ଲାଭଶ୍ରେଣୀ	କଳିଶବ୍ଦ
ତୃତୀୟଶ୍ରେଣୀ	ଜୟପାତା

ଛାତ୍ର
ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗର ଫଳ ବିସ୍ମାରତନୁଷେ ନିମ୍ନେ
ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛନ୍ତି ।

ପାଞ୍ଚ ଅର୍ଦ୍ଦ

ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ରମହାର୍ଯ୍ୟଦା	ବିତ୍ତକଥାରୁଷ୍ଣଲ	ଶ୍ଵେତଶ୍ଵର
ଗଣୀଦୁଃଖପାତିତ	"	"
ଉମେଶଚନ୍ଦ୍ରରଜାର	"	"
ଗୌରବରାଣବେଳ	"	"

ପ୍ରକାଶିତ

ଅନ୍ତର୍ଦେଶୀୟ	କଟକହାରସ୍ତଳ	ଧୂପୁଷ୍ପଗୋଟିଏ
ଶୀଘ୍ରାଥମହାନ୍ତି	"	"ପୃଷ୍ଠୋଟି
ମଧ୍ୟ ସଦେଶମହାନ୍ତି	ପୁରସ୍ତଳ	ସ୍ଵର୍ଗୋଟି
ବ୍ରତରମିତ୍ର	"	"
ଗୋକୁଳାନନ୍ଦନାୟକ	"	"
ବଦାନନ୍ଦଗ୍ରୂପ	"	"ପୃଷ୍ଠୋଟି
ଦୂର୍ଗାଚରଣଶାସ୍ତ୍ର	ବାଲେଶ୍ୱର	ମଗ୍ରୋଟି
ଅନ୍ତର୍ଦେଶୀୟ		"ପୃଷ୍ଠୋଟି

ପାଞ୍ଚ ଅର୍ଦ୍ଧ ପରିଷାରେ କଣେ କରିଲୁ
ନୟରୁ କଣ୍ଠ ବେଳେ ପୃଷ୍ଠାଶୀରେ ଓ ପ୍ରବେ-
ଶିକା ପରିଷାରେ କଣ୍ଠର ପରିଷାରିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ବେଳେ କଣ୍ଠ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହେବା ଆଜି ଅସନ୍ନୋ-
ଷଜନକ ଓ ଗନ୍ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ଓ ଏକାଦୂଶ
ପରିଷାର ଫଳ କହି ହାଇପୁଲ ଓ ଉଦ୍‌ଦୂଶ-
ଯୋଗେ ହୋଇ ଆଛି । ଅମ୍ବେମାନେ ଏବର୍ଷ
ଅଜେକଣ୍ଠର ପରିଷାରି ହୋଇଥିବାର ଦେଖୁ
ଯେପରି ଆଜନ୍ମତ ହୋଇଥିଲୁ ପରିଷାର ଫଳ
ଦେଖୁ ସେହିପରି ଦୃଷ୍ଟିତ ହୋଇ ଆଛି ।
ଏଥିରେ ଉତ୍ତାର୍ଥ ବି ଉତ୍ତାର୍ଥ ହେବ ଓ ଶିକ୍ଷା-
ବିଷୟରେ ଡେବାର ଏଥର ମୋତନ୍ତାୟ ଅବସ୍ଥା
ଦେଖେବାଳ ରହିବ ଭାବ ସ୍ଥିର କର ପାରୁକାହୁଁ
ଗତବର୍ଷ ପରିଷାର ଫଳ ମନୋଷକନକମିତାର
କଥାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଶିକ୍ଷାବିଜ୍ଞାନର କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵ-
କୁ ଏକଷୟରେ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇ କରିବାରୁ ଅନୁ-
ମୈଧ ବରିଥିଲୁଁ ଓ ଏବର୍ଷ ଉତ୍ତମ ଫଳର
ଆଗା ରହିଥିଲୁଁ କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ଆଶା ପୂର୍ବ-
ତୁଳ୍ୟ ବିଷୟ ବିଷଳ ହେଲା ବରଂ ଅସବ ହିନ୍ଦାଗ
ହୋଇଥାରୁ କାରଣ ଗତବର୍ଷ ପବେଦିବା ପର-
ିଷାରେ କ ୧୧ ଜଗାର୍ଥ ହୋଇଥିରେ ଏବର୍ଷ

ବେଳ କାହାର । ଯଦିବ ଏଲ୍ ଏ ପରିଷାରେ
ଏବର୍ଷ ତଥା ଉତ୍ତାରୀ ବୋଲି ଅଛନ୍ତି ତାଗ
ଭାବ ବରଚର ଫଳ ଅଧେଷ୍ଟା ଭବୁଣ୍ଡ ନହେ
ସେହେତୁ ବରଚର ତଥା ଯୁଗୋରେ ଉତ୍ତାରୀ
ବୋଲାଯିଲେ ଏବର୍ଷ ଜଣଯାଇ ଯୁଗୋରେ
ସୁତ୍ତବୁ ଯୁଗରେ ଅଳ ସମାଜ ପଡ଼ିଲା ।

ଭିଷମୀକୁ ପୋରମୟ ଫଳର ଛେତ୍ର ପୁଣି-
ବାକୁ ଗଲେ ଶିଖବ ଓ ଚିନ୍ମାପ୍ରଶାନ୍ତିର ଦୋଷ
ଦିନ ଅନ୍ୟ କିମ୍ବା ହୋଇ ନ ଥାରେ । ପରିମା-
ଧମାକେ ସେ ଦେବତକ ଜିଣାଟୀ ହୋଇ ତୁ
ଯାଇଲେ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତମ
ଶିଥା ହେଉଥିବାରସ୍ଥା ଦୋଷ ହେଉ ଜାହିଁ ।
ଆମେମାନେ ଦେଖି ସେ ଦେବତକ ପରିଷେ:-
ଆମୀ ତୁମ୍ଭେ ପୁରୁଥାର ଗୁରୁ ଜାଗରଣ ଲେଖି
ନ ଥାବନ୍ତି ଦୟା ପୂରୁତ୍ୟା ଶୁଦ୍ଧିକର ବହ ନ
ଥାବନ୍ତି । ଆମେମାନେ ଶିଖପ୍ରଶାନ୍ତିର ସେ
ଦୋଷ ସବୁ ସନ୍ଦେଶ ମନ୍ତ୍ରିତା ମନ୍ତ୍ରମାସ କାହାର
ହୁଲକ ପରିବାରେ ଲେଖିଥାରୁ ଝର୍ବିପାଇ ଶିଖ-
ବନ୍ଦୀନେ ମହୋମ୍ୟାଗୀ ହୋଇ ସେ ଦୋଷରୁ
ନ ସୁଧୂରାଇରେ ଉତ୍ତମ ଶିଖା ହେବାର ସମ୍ଭବ
ନହେ । ଶିଖକମାନେ ଅପଣା ବର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ତମରେ
ତୁଟି କର ବର୍ଣ୍ଣକୁବର୍ଣ୍ଣ ଏପରି ଅପନ୍ଦୋଷକମନ୍ତର
କମ ଦେଖିଲାର ଅଛନ୍ତି କର ଅର୍ଥମ୍ବନ୍ତ ଓ ପାଶର
କଷୟ ଅଛେ । ସର୍ବମାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଵାକ୍ଷର
ପୃଥକ୍ କରିବ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ହେଉଅଛି ।

କଟକ ଚାଇସ୍କୁଳ—ଏହି ଏ ପରିଷାର ଫଳ
ବିଷୟରେ ଉପରେ ଲେଖା ଯାଇଥିବୁ ଅଛି
କିନ୍ତୁ ବହୁବାର ଅବଗଣକ ନାହିଁ । ପ୍ରବେଳିବା
ପରିଷାରେ ଗର୍ଭବର୍ଷ ଜ ୧୯ ଶ ଉତ୍ତାମ୍ବୁ ହୋଇ-
ଥିଲେ ଏ ବର୍ଷକ ୧୯ ଶ ପରିଷାର୍ତ୍ତିକ ମଧ୍ୟରୁ
ଦେବଳ ଜ ୧୩ ଶ ଉତ୍ତାମ୍ବୁ ହେଲେ ଏ ଫଳ
ନିଜାନ୍ତ ବିଦେଶୀ ଅଟଇ । ଗର୍ଭବର୍ଷର ମେତାରୁ
ବଜର ପାହେଦ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତାମ୍ବୁ ହୋଇଥିବାକୁ ତେ
ଜାଇର ପ୍ରଥମ ଶୁଣା ଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ
ରେ ବହୁ ଦେଖା ନ ଗଲା । ଅନ୍ୟ ବିଷୟମାନେ
ନିଧି ଏ ଅପ୍ରଯାପନ ଜ୍ଞାନ ଅଟନ୍ତି । ଏ ଫଳ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏ ବର୍ଷ ଉତ୍ତାମ୍ବୁ ବିଷ୍ଣୁ ଦିଦ୍ଧ ଯାଇ
ନାହିଁ ଅବଗଣ ବୋଲିବାରୁ ହେବ ଓ ପ୍ରଥମ
ଶ୍ରେଣୀରେ ଅନେକପୁଣ୍ୟ (ପ୍ରାୟ ଜ ୧୯ ଶ)
ଦେଖ ବନ୍ଦିବା କିମ୍ବାର ଗୋଟିଏ ହେତୁ ଅଟଇ
ଯାହା ହେଉ ଏହି ଅକ୍ଷୟକ୍ରମ ବିଷ୍ଣୁ କବେଳ
ଦେବ ଅମ୍ବେନ୍ଦ୍ରାନେ କିମ୍ବାର କିମ୍ବାର ଧାରୁ କିମ୍ବାର
ଅନ୍ତରେ ଦେଇବ ହେତୁ କଲେବିରେ ଉପରୁ

ଅନ୍ଧେ କି ରହିଲେ ଉଠିର ଫଳ ଏହିପାଇବ
ଦିବାର ସମ୍ଭାବକା । ଯେହି ବେଳକରେ ଯେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟକୁ ଅନ୍ଧେ ନିଲ ଥାର୍ତ୍ତି ଉଠିର
ଦିନୀ ବିନା ଉଚିତ ।

ସୁଖ ପୁଲର ଜୀ * ଏ ପଶ୍ଚାତ୍ତିକ ନିଯମ
ଜୀ ୪ ଟଙ୍କା ଉତ୍ତାର୍ଥ ହେବା ପ୍ରଗଂପନୀୟ ଅନ୍ତର
ହମେହ ନାହିଁ ଓ ଏ ଫଳରୁ ଡିମା ମଧ୍ୟରେ
ଦେଖାକୁଣ୍ଡ ଦୋଳନବାବୁ ହେବ ବିନ୍ତୁ ବରବର୍ଷ
ଜୀ ୨ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରୁ ଲାଗେହେଁ ସୁଖ ଉତ୍ତାର୍ଥ
ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ବାଲେପୁର ସୁଲର ପୁର
କଣ ଶୁଦ୍ଧ ଗଲବର୍ଷ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଏ
ବର୍ଷ ଜୀ ୨ ଟଙ୍କା ପଶ୍ଚାତ୍ତିକ ମଧ୍ୟରୁ ଜୀ ୧ ଟଙ୍କା
ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇଥିଲା ଏବା ଜାତ୍ରା ପ୍ରଗଂପନୀୟ
ନୁହେ ଭେବେ ଜଣେ ଡିମା ପ୍ରଥମଶ୍ରୀରେ
ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇଥିଲା ଏବା ମାତ୍ର ସୁଖରହିଷ୍ପୁ ।
ଏଠା ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟର ପଥମେ ଏ ବର୍ଷ ପ୍ରକାଶିବା
ପଣ୍ଡାକାର ଦେଖାଇବା କଟିଗାରୀ ପଠାଇ-
ଥିଲେ । ବିନ୍ତୁ ଭାଗେହେଁ ବୁଝାର୍ଥିବ ଗୋଟିଏ
ପାରିଲେ । ସେ ସୁଲର ଅବଶ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟରେ ଏ
ଫଳ ବିଚାର ନହିଁ ଓ ଏହାପ୍ରକାର ଅଶ୍ଵା
ପୁଣ୍ୟରୁ ହୋଇଥିଲା ଫଳତଃ ଜାହାଇ ଘଟିଲା ।

ପରିବେଷରେ ଅମେରିକାଙ୍କ ଉକ୍ତାବଳିଗଲ
ଦେଖିବାକୁ ଧୂନବାର ଅନୁଶୋଧ କରୁଥିଲୁ
ଯେ ହେମାଙ୍କେ ଏ ଜ୍ଞାନପୂରେ ଦୃଷ୍ଟିପାଇ କର
ମିଶାପ୍ରାଣକାର ଦୋଷ ସୁଧାବଳିକୁ ଓ ଯେପରି
କୁଳମାନଙ୍କରେ ଉତ୍ତମ ଗିର୍ଭା ଦିଅ ଯାଇ
ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଉତ୍ତମ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ସେପରି
ଦେଖା ଦିଲୁ ।

ସାହୁବିକ ସଂବାଦ

ପଦବର୍ଷ ମାରନର ଓ ତେଆ ଶତକୁଡ଼ି
ପଞ୍ଚାଶାର ସଳ ଅଭିନ୍ନ ପଢ଼ିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହେଲା ଥମ୍ପାକଳ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଅଗର ସମ୍ମାନରେ
ପ୍ରକାଶ କରି ।

ଶ୍ରୀମତୀ କମଳନାର ସାହେବ ଏତଜାଇ
ନିଷ୍ଠକୁ ଗତ ବିଲ୍ ଓ ଶ୍ରୀମତୀ କଲେହଙ୍କବ
ସାହେବ ମଧ୍ୟରେ କରିବ ପାଇଁ ମାତ୍ରା ଉଚ୍ଚେ

ବନ୍ଦ ଅଗସ୍ତ୍ୟମାସରେ ପେଷ ହେବା ବିନ୍ଦ
ମଧ୍ୟରେ କଟକ ପ୍ରାଚୀନାର ଲକ୍ଷ ହୋଇଥି
ବାରୁ ଜନ୍ମିଛି ରେ ଜାରରେକରମାନେ ଅଠ
ତମାରକୁ ଶଳକତା । ୫ ୨୫୯ ଲେଖାଏ ଲକ୍ଷ
ଦେହର ଆର୍ଦ୍ଦ ବ୍ୟାପରି ।

ଦୀର୍ଘ କୋଳିଚାନ୍ତରେ ବୋଲି ଜାଣଇ ଦେଇ
ବିଶେଷ ମଧ୍ୟରେ ସୁଅ ଦୀର୍ଘ ସେ କଲିପିଲା

ତରିକୁଲେ କିନ୍ତୁ ବୌଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନକୁ ନମ୍ବାରିବା
ବା ବିଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସହିତ ଦେଖିଲେ କାମ୍ପାତ
ଗୋଡ଼ାଏ । ବିକଟରେ ସେ ତୁ ମହାକାର
ସୂଳର ପୂର୍ବତଥ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଉପରେ ଅନ୍ତର୍ମାନ
କରିଥିଲା ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାକ ପଦାର୍ଥକାର
ବେଶେତ୍ତ ଲେବ ଫେରୋ ସେଇ ଅସି ସେମା-
ନିଷ୍ଠ ରକ୍ଷା ବଲେ । ବାହୁକୁ ଛାତ ଯେ
ଉଠିବୁ ବାହି ବଜୁନ୍ତା । ଏବେବି ଅକ୍ରମ
କେବ ପରିଚ ଶୁଣୁଥିଲ ପଣ ମାନ୍ଦାକୁ ଚାହେ
ଭରୁଣି ଏହା ହୋଷ ଅଛେ ।

ଶୁଣି ଯେ ଏକଳ ଅନୁରତ ଗନ୍ଧିବଜା
ପୁଲିବ ରାଷ୍ଟ୍ରୀ ଦରାଧର୍ତ୍ତ କହିଲେ ମଧ୍ୟରେ
। ଦୋ । ଦେଖିବା ବିବାହ ଦୟାକାରୀ
ଘର ଦରାଧ ଥିବସା ଜମିରେ ବନ୍ଦହାତ
ମାତ୍ର କା ୨୦ ମିନ୍ଟ୍ ଆଚର୍ଯ୍ୟରେ ପରି
ଦେଲ ରା କିମ୍ବା ଠାରୁ ସନ୍ଧି ଏକ ଟିକ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାମାଜିକୁ ପିଲା ବିନ୍ଦୁ ଦେଖି
ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଅଶ୍ଵାର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ଏକେ ଏଥିର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅବଧିରେ ।

ବାଲେଷ୍ଵର ଥାନା ଅକୁରିତ ନାମାଳାଗ୍ରାହ,
ରେ ଅଜ୍ଞବିଦିନ ମଦଶ୍ଵର କେବଳ କର ପିଣ୍ଡେର
ପ୍ରାଚୀର୍ବିଦ୍ଧ ଖୋଇଅଛି । ସମାଜ ଦେବୀ ପତ୍ନୀ
ମର୍ଦ୍ଦ ଉତ୍ସବକ୍ଷେତ୍ରର ରହାବାନ୍ତି ଥାଏ ଏ ପା-
ତାନାଥ ବାବୁଙ୍କ ଘରେ ବୃଦ୍ଧକୁ ଗେବା ହୋଇବାକୁ
ମାତ୍ର ପୁଲିଯ ଗେଇ ଥର ନ ଆପାରେ । ବିଜୁ-
ରେ ଦେବା ଧାତ୍ରୀ ପରୁଆଜେ ମରବର ଘରେ
ଶବ୍ଦ ଏକପ୍ରତିବର ସମସ୍ତରେ ଗେବ ପରି ଟ ୩୦୯
କ୍ଷାର ପ୍ରଦ୍ୟ ନେଇ ବାହାର ଯାହାମହିମା ଦେଲେ
ଦେବରର ଘରଣୀରୁ ଦେଖନ୍ତେ ତାହା ଜୀବକୁ
ଜଥ କୁହାର ନେଇଗଲେ । ଏ ମେରାକୁ ମନ୍ଦ
ପୁଲିଯ ଏ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଧର ପାର ନାହାର । ମେତା
ପୁଲିଯର ପୈତୁଳ ଥିବାର କଣାମାର । ପୁଲିଯର
ଅନ୍ତ ଥରେ କି ଏତେ ମେଣ୍ଡ ହାତାର ।

✓ ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ଗ୍ରାମରେ କଣ୍ଠପାତ୍ର ବାନକ
କଣେ ଦୂର ଥିଲୁ କାହାର ବସୁନ୍ଧର ଏହି ଶର୍ମି
ପେ ଦୁଇବା ହୋଇଗଲାବି ତଥାତ ଉଦ୍‌ଦର କାଳା-
ରେ ସବା ଅଧିବା କରୁଥିଲା । ଜାହାର ସୁଧାର
ନିକର କାଳ ହୋଇଥିଲାରୁ ବଡ଼ ବଜ୍ର ଓ
ଦୁଇରେ ଅଛି । ଏମର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚାଲ
ବର୍ତ୍ତମାନ ବିରଳ ।

**କଣ୍ଠ ଏହି ଉତ୍ସନ୍ମାଦିତଙ୍କା ସବୁରୁଚିତକ ଦିଗି
ଦାବତାର ଡଃକପିଞ୍ଜିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ
ମହିଳା ହେଉଛି କେବଳ ।**

ଅଛିବୁ ।

ଇହାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ଜାଗ ରୁ ଜାନୁଏବା ସଜ୍ଜ ୧୯୭୭ ମସିଥା ।

ସଜ୍ଜ ୧୯୭୭ ମସିଥାର ମାଝରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରିଶାରେ ତେଣାରେ
ଜାରୀ ହୋଇଥିବା ଉତ୍ସମାଜକୁ ନାମ ମାର୍ବନ୍ଦିର ଅନୁଷ୍ଠାରେ
ଯଥା;—

ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ।

ଶାସନ	ଶ୍ରୀ	ଶାସନ
୧. ମନ୍ତ୍ରିତତ୍ତ୍ଵ ମହାନ୍ତି	ରଦ୍ଦରଙ୍ଗ ଶ୍ରୀ ବାଲେଶ୍ୱର	
୨. ପ୍ରଦୀପ ମହାନ୍ତି	ବନ୍ଦିବଜାର	ବନ୍ଦିବଜାର

ଦୂଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀ ।

୧. ମୋହନ ମୋହନ ରତ୍ନମର୍ତ୍ତି	ରଦ୍ଦରଙ୍ଗ ଶ୍ରୀ	ବାଲେଶ୍ୱର
୨. ମୋହନ ମୋହନ ଯାତ୍ରା	ବନ୍ଦିବଜାର ମିଶନ	"
୩. ମହାନ୍ତି ହୃଦୟ	ବେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରା	"
୪. ଶେବମୋହନ ରତ୍ନମର୍ତ୍ତି	ରଦ୍ଦରଙ୍ଗ	ବାଲେଶ୍ୱର
୫. ବିହାରିଲାଲଦାସ	ଲକ୍ଷ୍ମଣନାଥ	"
୬. କୁମାରାଥ ଦୋଷ	ବନ୍ଦିବଜାର	ବନ୍ଦିବଜାର
୭. ଲୋକନାଥ ମହାନ୍ତି	ରଦ୍ଦରଙ୍ଗ	ବାଲେଶ୍ୱର
୮. କର୍ତ୍ତରାଜ କୋର୍ଟ	ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ	ବନ୍ଦିବଜାର
୯. ମନ୍ତ୍ରିତତ୍ତ୍ଵ ମହାନ୍ତି	ରଦ୍ଦରଙ୍ଗ	ବାଲେଶ୍ୱର

ଦୂଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀ ।

୧. କପିଲେଶ୍ୱରଦାସ	ପିଲାନ ମିଶନ	ପିଲାନ
୨. କମଳକାନ୍ତ ମହାନ୍ତି	ପୁରବୀ	ବନ୍ଦିବଜାର
୩. କର୍ତ୍ତରାଜହାୟ କୋର୍ଟ	ବେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରା	"
୪. କୋର୍ତ୍ତମାନ	ବନ୍ଦିବଜାର ମିଶନ	"
୫. କାନ୍ତାର୍ଥ୍ୟଦାସ	"	"
୬. କାନ୍ତାର୍ଥ୍ୟଦନ ମିଶନ	ଲକ୍ଷ୍ମଣନାଥ	ବାଲେଶ୍ୱର
୭. କଲଜନ ବାନ୍ଦ୍ଯନ୍ଦା	ବନ୍ଦିବଜାର	ବନ୍ଦିବଜାର
୮. କାମଦେବ ମହାନ୍ତି	ଯାତ୍ରୀ	ପିଲାନ
୯. କମଳମୋହନ ବନ୍ଦୀନ୍ଦା	ଖୋରଥା	ପିଲାନ
୧୦. କର୍ତ୍ତରାଜ ପାର	ବେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରା	ବନ୍ଦିବଜାର
୧୧. କମଳମୋହନ ଯତ୍ନମର୍ତ୍ତି	ବନ୍ଦିବଜାର	"

NANDA KISORE DAS
Joint Inspector of schools
Orissa.

ସଜ୍ଜ ୧୯୭୭ ମସିଥାର ଉତ୍ସମାଜକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରିଶାରେ ତେଣାରେ
ଗାରେ ଉତ୍ସମାଜକୁ ବାଲେଶ୍ୱର ନାମ ମାର୍ବନ୍ଦିର ଅନୁଷ୍ଠାରେ
ଯଥା;—

ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ

ଶାସନ	ଶ୍ରୀ	ଶାସନ
୧. ମଦନମୋହନ ବଳିକାରୀ	ମନ୍ତ୍ରେଲ	ଶ୍ରୀ
୨. ପାତ୍ରନାଥ ଦାସ	ରେମଣା	ବନ୍ଦିବଜାର

ଦୂଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀ

୩. କାନ୍ତାର୍ଥ୍ୟକୁମାର ମହାନ୍ତି	ବେଗରାଜ ଶ୍ରୀ	"
୪. ଶେବମୋହନ ନାୟକ	ମେହେତା	"
୫. ନାନୀର ମହାନ୍ତି	ମନ୍ତ୍ରେଲ	ବନ୍ଦିବଜାର
୬. ରାମପ୍ରଦୀପ ଦିନ୍ଦି	ଗୋଦିନବଜାର ଦେ	"
୭. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	ରବରମ	ବାଲେଶ୍ୱର
୮. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	ପଞ୍ଚୁତ୍ତି	"
୯. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	ବୁବନେଶ୍ୱର	"
୧୦. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	ବ୍ରେଗରାଜ	ବାଲେଶ୍ୱର
୧୧. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	ରେମଣା	"
୧୨. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	କାନ୍ତାର୍ଥ୍ୟକୋ	"
୧୩. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	ମିଶନ	"
୧୪. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	ବାରବାଟି	"
୧୫. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	"	"
୧୬. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	ମନ୍ତ୍ରେଲ	ବନ୍ଦିବଜାର
୧୭. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	ବାରବାଟି	"
୧୮. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	ମାହାରିହିତୁର	"
୧୯. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	ଘୋରେ	ବାଲେଶ୍ୱର
୨୦. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	ମନ୍ତ୍ରେଲ	"
୨୧. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	ମାର୍ବନ୍ଦିର	ବନ୍ଦିବଜାର
୨୨. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	ପୋଲିସା	"
୨୩. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	ବାରବାଟି	ବନ୍ଦିବଜାର
୨୪. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	ଅଂଗତି	"
୨୫. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	ଦୋକିମାତ୍ର	ବାଲେଶ୍ୱର
୨୬. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	ଦାମ୍ଭା	"
୨୭. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	ପାମୁକ୍ତେଇ ଶ୍ରୀ	"
୨୮. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	ପାମୁକ୍ତେଇ ମୁଗୋପାଞ୍ଚାୟ	ବାଲେଶ୍ୱର
୨୯. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	ବାନ୍ଦୀରାଜା	"
୩୦. ବିଦ୍ୟାଧାର ପାଠୀ	ରାଶୀକୁମର ଶ୍ରୀ	"

୧୦ ଉତ୍କଳାନନ୍ଦ ପାଠୀ	ଅବମୁଖୀ	ବାଲେଶ୍ଵର	ସୋଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରକାଶିତ	ବାଗବତ ସୂର୍ଯ୍ୟ	ପାରେଣ୍ଡ
୧୧ ହରହର ପଣ୍ଡା	ଶୋଭେ	"	୭୫ ଗୋଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରକାଶିତ	ବାଗବତ ସୂର୍ଯ୍ୟ	"
୧୨ କୃଷ୍ଣପ୍ରସାଦ ଦାସ	ବାଗବତ	"	୭୬ ସଦାଚଳ ଗଢ଼	ଶୋଭେ	"
୧୩ ଶଥାଗୋବିଜନ ଶୟୁ	ବିଜତ୍ତା	"	୭୭ କାଳୟଶ ପୃତ୍ତନାମୂଳ	ଶୋଭେ	"
୧୪ ଉଚ୍ଚବାଜନ କାଥୁଳ	କୁରୁତେଜୁର	"	୭୮ ସହାଚଳ ଦିତ୍ତ	ରହୀଲୁଲଙ୍ଘ	"
୧୫ ଜାନିଏଲ୍ କାଥୁଳ	ମିଶନ	"	୭୯ ଶାର୍ମ୍ପ୍ରମାଦ ମିଶନ	ବୈଗବତ	"
୧୬ ଉତ୍ସୁଖର ପୃତ୍ତନାମୂଳ	ମନ୍ତ୍ରଲେ	"	୮୦ ଉତ୍ସୁଖନାମ୍ବୁଦ୍ଧ ଦାସ	ଜାଗବୋଟ	"
୧୭ ଉତ୍ସୁଖନ ଦାସ	ମରମଣ	"	୮୧ ଉତ୍ସୁଖପ୍ରକାଶ ଚନ୍ଦ	ପୋରେ	"
୧୮ ପମଚତୁ ହଳ	ଗୋଟାତାଳ	"	୮୨ ଅଦବନ୍ଦ ନନ୍ଦ	ପୋରେ	"
୧୯ ପଦ୍ମମହା ପ୍ରମାଦବନ୍ଦ	ଯୀଳା	"	୮୩ ଅଦବନ୍ଦ ମହାନ୍ତି	ବିମାପତ୍ରା	"
୨୦ ଅନ୍ତମୁଦିତ୍ତ	ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ	"	୮୪ ଉତ୍ସୁଖନ ରଥ	ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ	"
୨୧ ଦୁଷ୍ଟ ଉତ୍ସୁଖ	କମାପତ୍ରା	"	୮୫ ପ୍ରେମାକଳ ରହିଛି	ମିଶନ	ପାରେଣ୍ଡ
୨୨ ଉତ୍ସୁଖନ ଯତ୍ନ	ଅର୍ଣ୍ଣକୁମର ସୂର୍ଯ୍ୟ	"	୮୬ ରହୁବଂଧ ଲାଲ	ମନ୍ତ୍ରଲେ	"
୨୩ ପାତାମୁଖ ତ୍ରିମାତ୍ର	ମେମଣା	"	୮୭ ଉତ୍ସୁଖନ ମନ୍ତ୍ରଯଥା	ଗୋଟାତାଳ	"
୨୪ ନାରୀପୁଣ୍ୟ ଦାସ	ଯୀଳା	"	୮୮ ଉତ୍ସୁଖନ ପାଠୀ	ଉତ୍ସୁଖ	ପାରେଣ୍ଡ
୨୫ କୋପିନାଥ ମିଶନ	ଅମ୍ବୁଦେଶ୍ଵର ସୂର୍ଯ୍ୟ	"	୮୯ ଗୋଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରକାଶ ଦାସ	ଜାଗବୋଟ	"
୨୬ ଉତ୍ସୁଖନ ପାଠୀ	ପାଠୀ	"	୯୦ ଉତ୍ସୁଖନ ମହାନ୍ତି	ପାଠୀ	"
୨୭ ଯତ୍ନନାଥ ଅର୍ଦ୍ଧପର୍ଯ୍ୟ	ଅଂଗତ୍ତ	"	୯୧ ଉତ୍ସୁଖନ ମହାନ୍ତି	ରହୁବଂଧ	"
୨୮ ଉତ୍ସୁଖନ ଦାସ	ରହୀଲୁଲଙ୍ଘ	"	୯୨ ଉତ୍ସୁଖନ ମହାନ୍ତି	ରହୀଲୁଲଙ୍ଘ	"
୨୯ ଗୋଟାତାଳଚନ୍ଦ୍ର ବାନ୍ଦୁର୍ମୟ	"	"	୯୩ ଉତ୍ସୁଖନ ମହାନ୍ତି	ରହୀଲୁଲଙ୍ଘ	"
୩୦ ନବନ ବନ୍ଦାରପର୍ବିତ୍ତ	ବେଶବୟା	"	୯୪ ଉତ୍ସୁଖନ ମହାନ୍ତି	ରହୀଲୁଲଙ୍ଘ	"
୩୧ ଉତ୍ସୁଖନ ଦାସ	ବିରବାଟି	"	୯୫ ଯାତବାଜନ ହିଂଦୁ	ରହୀଲୁଲଙ୍ଘ	"
୩୨ ଉତ୍ସୁଖନ ମହାନ୍ତି	ଶମବାଚ	"	୯୬ ହାତିଜ ମହମୁଦ	ରହୀଲୁଲଙ୍ଘ	"
୩୩ ଅର୍ଜୁନ ମହାନ୍ତି	ଶୋଭେ	"	୯୭ ଉତ୍ସୁଖନ ପରିଷାମ	ରହୀଲୁଲଙ୍ଘ	"
୩୪ ରିବତ୍ତ ଦେବ	ଶାଶ୍ଵତୋଟ	"	୯୮ ବ୍ୟକ୍ତିମାର ବିଶ୍ୱାସ	ରହୀଲୁଲଙ୍ଘ	"
୩୫ କାର୍ତ୍ତିକ ପୃତ୍ତନାମୂଳ	ଦେହତନା	"	୯୯ ବ୍ୟକ୍ତିମାର ବିଶ୍ୱାସ	ରହୀଲୁଲଙ୍ଘ	"
୩୬ ଉତ୍ସୁଖ ପୃତ୍ତନାମୂଳ	ଗୋଟାତାଳ	"	୧୦୦ ବ୍ୟକ୍ତିମାର ବିଶ୍ୱାସ	ରହୀଲୁଲଙ୍ଘ	"
୩୭ ତ୍ରିଶବ୍ଦ ପାଠୀ	ବିଜତ୍ତା	"	୧୦୧ ଉତ୍ସୁଖନ ରଥ	ରହୀଲୁଲଙ୍ଘ	"
୩୮ ନିଜମାତଳ ପୃତ୍ତନାମୂଳ	ପୃତ୍ତନାମୂଳ	"	୧୦୨ ନିଜମାତଳ ପୃତ୍ତନାମୂଳ	ରହୀଲୁଲଙ୍ଘ	"
୩୯ ଦେବ ଜୀବର ମହମୁଦ	କୁଷାନନ୍ଦଶର ପୁରୁଷ	"	୧୦୩ ନିଜମାତଳ ପରିଷାମ	ରହୀଲୁଲଙ୍ଘ	"
୪୦ ନାରୀପୁଣ୍ୟ	ମନ୍ତ୍ରଲେ	"	୧୦୪ ଦେବ ଜୀବର ମହମୁଦ	ରହୀଲୁଲଙ୍ଘ	"
୪୧ ହେନେର ମାଧ୍ୟମ	ମିଶନ	"	୧୦୫ ହେନେର ମାଧ୍ୟମ	ରହୀଲୁଲଙ୍ଘ	"
୪୨ ପ୍ରବୃତ୍ତିରମ୍ଭ	ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମଧ୍ୟ	"	୧୦୬ ହେନେର ମାଧ୍ୟମ	ରହୀଲୁଲଙ୍ଘ	"

NANDA KIBORI DAS
Joint Inspector of Revenue
Orissa.

ପାତ୍ର ମହିଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

四三九

১০৩

ପୁରୁଷଙ୍କ ଦର୍ଶନାର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଗଜା ତେ
ବାବୁ ବଧାର୍ଥାମ ବରେନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ବଲିବଜା ଯାଇ
ଥିଲେ । ଏମାନେ ଓ ବାବୁ ଛଳନୋହନ
ତ୍ୟ ବାବୁ ଅନୁପାପରାବ ଘୋଷ, ମୌଳିକ
ଅକଳଦିବାତର, ବାବୁ ପାରିବାହାଥ ଚଢ଼ିବାରୀ
ଓ ଗାନ୍ଧି ଅଛିଲାଗଲା କୃଷ୍ଣା ଶାହଙ୍କ ପାଇ
ଫରବାନାରୁ ଯାଇଥିଲେ । ପୂର୍ବାତ୍ମକ ହୁଏ
ପରିବାସରୁ ଲେଖି ସଦରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରତ୍ତ୍ଵ ଦେବ
ଥିଲେ । ସୁଅର ବଜା ଦରବାର ଅବଲମ୍ବନ କରିବାର
କାହାର ପାତ୍ର ନ ଗଲେ, ଗାବଗୁଡ଼ ତେମାର
ପରେବ ମାହି ଦେବବାର ଅମା ଥିଲା ଓ ମଧ୍ୟ
କୁଟୁମ୍ବେ ହେତୁପର କ୍ଷେତ୍ରପ୍ରା ଭବନରେ
କୁଟୁମ୍ବ ଅଧିବେଦିତାରୁ ତେମା ସେ
ମାହିତେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ହେଲ ପୃଷ୍ଠର ବିଷୟ । ଯାଦା
ହେଉ ଉପର ଉକ୍ତ କିମ୍ବାଦିମାନେ ଓ ବାଲେ-
କୁରର ହେତେକ ଉତ୍ସର୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧବଜକ
ଦିବାର ଓ ସବାବୁ ସମାହାର ତେମାର
ମାତ୍ର ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଓ ଥଥରେ ଅମେମାନେ
ପରିବଳକ ବୋଇଥାଏ ।

988

ପ୍ରକାଶ ମୋହନ ଦତ୍ତଙ୍କୁ ଏହା ରୂପିତାର ବିଷୟରେ ଉପରେ
ଅଧିକ ବିଶେଷଜ୍ଞତା ପାଇଲୁ ଏହାର ପଦ୍ଧତିରେ ଉପରେ
ମାତ୍ରାର ସର୍ବଧର୍ମ ବିଦ୍ୟାର ଏହାର ପଦ୍ଧତିରେ ଉପରେ
ଅଧିକ ବିଶେଷଜ୍ଞତା ପାଇଲୁ ଏହାର ପଦ୍ଧତିରେ ଉପରେ
ଏହାର ପଦ୍ଧତିରେ ଉପରେ ଏହାର ପଦ୍ଧତିରେ ଉପରେ

କମେ, ହୁଏ ହୋଇଯାଇ ବର୍ଷମାନ ଏହାର
ଅବସ୍ଥା କତ ମନ ହୋଇଥିଲା । ଖୁବିଧି ଓ
ଅଛିଧି ଏ ସହିତ ଅପଣା ଅଥକାର ହୁଏ
ଦେବା ସଙ୍ଗେ ଦକ୍ଷ କନରୁ ଗେହା କରି
ଅଜନ୍ତୁ ୨ ୨୦୪୭ ଜାନ୍ମ ବୁଧିଧା ଏବଜ୍ୟକୁ
ଦେବା ଗୀର ବସୁର ଉତ୍ସାହ ଦର୍ଶନରେ କିନ୍ତୁ
ଇଂଗ୍ରିସ ଏ ବର୍ଷମାନେ ମରି ଉଠାଇର ସମୟ
ଦେବାରୁ ଯେ ଆମ ବିଷଳ ହେଲା । ବଞ୍ଚିଲ
ଦୁରସ୍ତ ଅବସ୍ଥା ଜନ୍ମ କଲିବର ମନ ହୋଇ
ନାହାଇଲାର ମହାମାନେ ଅନ୍ୟନ୍ତ ପରି-
ବାହୀନାର ଦକ୍ଷତାକୁ ସମ୍ମାନ ଦରକାର
ଦେବାରୁ ହୋଇଥିଲା । ମନ୍ତ୍ରେ ଆବଶ୍ୟା
ଅତିମନ ଅୟକୁ ବ୍ୟୟ କଲାନ୍ତିକାରୁ ଏତେ
କିମ୍ବା ବରିଅଛି ଯେ ଗଜକୁଣ୍ଡ ପା କା ବାଷକ
ମୃଥ ଦେଲେସୁଷା ରାଶ ମିଳୁନାହିଁ । ଏଣେ
ହରମୋହନୀ ପ୍ରକାଶର ଗୁଣ୍ଡିଧାର ପ୍ରକାମାନେ
ପିନ୍ଧେହାରରଣ କରୁଥିଲାନ୍ତି । ଗୁଜା ଗାହାକୁ
ମାପନ ଦେବାରୁ ଏକପ୍ରକାର ଅଷ୍ଟମ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ଦୂରସ୍ତର ଏହି ମନ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି
ରୁହିଧାର ଆମ ଦରିଅଛି ଏହି ସୁଯୋଗରେ
ଦୂରସ୍ତ ଅପଣା କୁଳଭୁଲୁ ଦରିବେ ଓ
ଯେବେ ଅନ୍ୟ କେହି ଗୁଜା ଏହାର ସମୟ
ନ ଦୂରେ ଡେବେ କୁଣ୍ଡିଧାର ଆମ ଅନାଧି-
ପରେ ଦୁର୍ବି ହେବ ଦୂରସ୍ତରେ ମୁଣ୍ଡିଧାରକଳ
ଦରିଲେ ସେଠାରେ ଗାହାର କିମ୍ବା ଅନ୍ତିମ
ହେବ ବା ତ ଦୂରେ ଅଣ୍ଡିଧା ପକ୍ଷରେ ଗାହା

କୁଦାପି ଭଲ ବହଇରୁ କୁଣ୍ଡିଯୁ ସେନା ଅଧି-
ଗାନ୍ଧୀଜ ଓ ଧାରପର ଶାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାତ୍ର
ଆସିଲେଣି କୁରଷକୁ ଅସ୍ଥବାର ବଳେ କୁମାର-
ବାଗରଙ୍ଗେ ଏହାର ବଳ ବରିବ ଏଥକୁ ଅଛି-
ଯାର ପଞ୍ଚାଜ ଶମତା ଇଂଲଖ ହେଉଥିଲା
ଓ ବରତବର୍ଷ ଇଂଲଖର ପ୍ରମାଣ ଅସାରୀ
ଏଥର ଏକନଠାରୁ ଜାନନର୍ମନ୍ତ୍ର ଇଂଲଖର
ଯେତେ ଅସ୍ତବାର ସ୍ଵାମିମାନ ଅଛି କୁମାରବାଗର
ଓ ସୁଏଳଜାଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜହିର ପ୍ରଥାନ ବାଟ
ଅଟଇଲା । ଯେତେ କୋଣସି କାରଣରୁ କୁରଷକେ
ସୁହ ଲାଗି କୁମାରବାଗର ବାଟ ବଢ଼ି ହୁଅଇ
ତେବେ ଇଂଲଖର ଯେମନ୍ତ ଅସୁଧା ହେବ
ତେମନ୍ତ ଆଉ ଜାହାର ନନ୍ଦିର । କୁମାରବାଗର
ବାଟରେ ବ୍ୟାପାତ କନ୍ତୁ ଲେ ଇଂଲଖର କାହା-
କବ୍ରି ପୂର୍ବବାଳର ଘାର ନଳ୍ୟ ଆଫ୍ରେଗିବାକୁ
ପରିକିମା କର ବରତବର୍ଷ ପ୍ରଭାନ ସ୍ଵାମୀରୁ
ଆଗବେ । ଏଥରେ କୁମାରବାଳ ବିଲମ୍ବ ଓ
ଅସ୍ତବା ବିଦ୍ୟ ହେବ । ସୁଭଗଂ ଅନ୍ୟ ବିଜ୍ଞ
ନ ହେଉ ପାରତବର୍ଷକୁ ଅହିଥାର ବାଟ ଧୈର-
ସ୍ଵାର ରକ୍ତବା ପାଇଁ ଇଂଲଖକୁ ବାଧ ହୋଇ
କୁରଷର ବିଧାରରେ କୁମାରକେ କରିବାକୁ
ହେଉଥିଲା କି ଉପାୟରେ ଜାହା ହେବ ଅକ୍ଷୟ
ଜାଗାପରି ହାହୁ । ଯେବେ କୁଣ୍ଡିଯା ଓ ଇଂଲଖ
କୁରଷ ଧର୍ମବରେ ବରିବିଲୁହୁ ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ
ତେବେ ମହା ବିନ୍ଦୁକ ବୋଲବ ନୋହିବେ
ଯେକେ ସମସ୍ତେ କେବେ କୁରଷର ଶାଖାନନ୍ଦା କଷା

ଅଶ୍ରୁମ ବାଷ୍ପକ ମୂଳ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୫
ମଧ୍ୟସଲ ଧାରାକାରମାୟୁଳ ୫୫୨

ବରବେ ଓ ଏହାର ଅନୁଭବ ବିପ୍ରୋହାଦ କିମା-
ବିଶବ ବିନୋବସ୍ତ ବରବେବେ କେବେ କର୍ତ୍ତ-
ମାନ ପର ଥାର କିମ୍ବଦିନ ମୟୁକଥାର ଭଲ
ହୋଇଯାରେ କିନ୍ତୁ ଭୁବନ୍ଧ ଅବସ୍ଥା ଏତେ
ମନ ହୋଇଥାଣ୍ ଯେ ଏ ଦେବର ଗତା ବି
ଗାହଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ଓ ମାନ ଅପର ସମ୍ମଳ
ହୋଇ ବିବାର ଆଶା ନାହିଁ । ଯାହା ହେବ
ଆମ୍ବାଜ ଅନ୍ଧ ସହି ଅବଗତ ହୋଇ-
ଅତୁ ଛାଇ ଗଚ୍ଛିମେଘୁ ଏ ବିଷୟରେ
କିମ୍ବନ୍ତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ବିଶ ରିଂଲାଣ୍ଡର
ପ୍ରଥମନାମୀ ଦେବବେଳେଶ୍ଵର କହିଅଛନ୍ତି କି
“ଆମ୍ବାଜବର ଛାଇ ବିଶାର୍ଥ ରକ୍ଷା କରିବାକ
ହେବ ଓ ଜପିପାଇ ଆମ୍ବାଜେ ଅବଶ୍ୟ
ସମୟେତିର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ । ଜତେଷ୍ଠେନ
ରିଂଲାଣ୍ଡ ଓ ଭରତବର୍ଷର ସିଦ୍ଧା ଅଟିବା
ବାଟର ମଧ୍ୟେ ଅପର । ଅନ୍ଧବକ
ଭୁବନ୍ଧ ଅଥବା ଏହି ଦେବମୂର୍ତ୍ତି
ଦେବା କରିବାକୁ ହେବ । ସକଳଟି କିମାରିଦ୍ଵ
ପ୍ରଥମନାମୀ ଦେବନ ମହିତେ ଏକଥା ଭାବୁଅ-
ତିକୁ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ସେ ଫିଲା ଅତ୍ୱମରରେ
ଗୋଟିଏ ଏମନ୍ତ ହତିବର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଠକ ଦର-
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଅନେକ ୫ଙ୍କା ବା ଅନେକ
ଦେବାର ପାଇ ଉତ୍ତର କଲେ ସେହି ସାଧ୍ୟ
ଦେବାର ଦିନି ଥିଲା । ତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଏହି
ଯେ ଜତେପି ସହି ରିଂଲାଣ୍ଡର ଦନ୍ତୁତା ଦୃଢ଼
କରିବା ଏବଂ ସୁଧେତନାଳ ଉଠିବେ ବର୍ତ୍ତୁର
ଶ୍ରୀପତି କରିବା ଏଥର ସଂକ୍ଷେପ ପରିଚୟ
ଦିମ୍ବେ ନେବୁଥାର ।

ଲକ୍ଷେପୁଦେଶ ବସ୍ତିଗାଳରୁ ହୁରସ୍ଵଦେଶର
ଅଧିକୁଳ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ବୁବୁର ମାହିନୀ
ପାଇଁ କିମନୀ ନଢି ହୋଇପାଇ ଓ ଉଚ୍ଛେ-
ପୂର ବ୍ରଜ ଅପଣ ସହିତ ଅନେକ ଉଦ୍‌ଘାଟ
ସାଥିର ବର ପ୍ରକାର୍ତ୍ତ କୁଶଗରେ ବନ୍ଧୁବାଚୁ
ଉଚ୍ଛେପୃଷ୍ଠା ଦୁରସ୍ତର ବଳ ଉଣା ହୋଇ
ଯତିଥାଏ ଓ ଉଚ୍ଛେପ୍ତ ଦେବକ ଜାମନାଥ ଭୁବନ୍ଦୁ
ଅଧିକରେ ଥାଇ ଥକଳ କିମ୍ବପ୍ରେ ସାଥୀଙ୍କ
ଶତାପତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲୁଣ୍ଟ । ସୁପୃଜ-
ନାଳ କମୀର ହେଲବେଳେ ଜାହାନର ଦିଗେଷ
ମାହାଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଅପେ ଅନେବସ୍ତୁତା
ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ଶବ୍ଦ କରିଥିଲେ ଲଙ୍ଘନାତ୍ମକ ସହିତ
ଜାହାନର ପୂର୍ବରୁ ସର୍ବାର୍ଥ ସ୍ଥଳ ବ୍ୟବରେ ବିଶ୍ଵରୁ
ପୂର୍ବେ ସେ ଯେତେବେଳେ ହଜର ପରିବନ୍ଧନ
କମିତି ଯାଇଥିଲେ ଲଙ୍ଘନାତ୍ମକ ଜାହାନ ମଧ୍ୟାଧିତର

ପ୍ରତି ଯେ ହେଉ ବିମୁକ୍ତେପଣ କରାଯାଇଥାଏ
ବିନୁଷରେ ଦିଗ୍ନାୟମାଳ ହେବେ ।

ପୁଣ୍ୟ ରଜା

ପୁଷ୍ପବୃକ୍ତାଙ୍କ କଲୁହରା ବସନ୍ତାର ଗଛ
ସପ୍ରାହରେ ହଂଶେଷରେ ଲେଣା ଯାଇଥିର ମାତ୍ର
ସେ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତାଥାରଙ୍କର ବିଜେନ୍ଦ୍ର ଅ-
ନୋଳନ ହେବୁ ଅମେମାନେ ତାହା ବାହୁଦୂ-
ଶୁଷେ ଲେଖିବାକୁ ପ୍ରକୃତ ଥୋଇଥାଏଁ
ଲେପ୍ତନେଣ୍ଠ ବକ୍ଷୀର ଘାହେବକ ଉକାନରେ
ସୁବସକଳ ସବେ ପୁଷ୍ପବୃକ୍ତା ଧ୍ୟାନ ଉଚାପାତ୍ରେ
ଏବାକୀ ପାଞ୍ଚାଳୀ ବରବାର ସେ ଲେଖିଥାଏଁ
କୁ ରାତ୍ରା ଠିକ୍ ନାହିଁ । ପାହେବ ପ୍ରଜାପତି
ସିରବତ ଏବଂ ମହାବୃକ୍ତା ବରା ଓ ବିମୁକ୍ତ-
ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବିଦେଶନଙ୍କର ସଂକଳନ କରିବା
କାର ଦେବ କିମ୍ବର କରିଥିଲେ ତ ପୁରୁଷ
ବହାର ମଧ୍ୟ ବିମରସ ଥିଲୁ ଯେ ପରତା-
ରେ ପାଞ୍ଚାଳୀକୁ ଧାରେ ପ୍ରସଂଗିତ ମାତ୍ର
ପିତ୍ରସୂନ ସାହେବଙ୍କପାଇଁ କହାଇଦେଇ କାହିଁ
ତେ ଉତ୍ସାହରେ ସୁବସକଳ ସବେ ପରିବ୍ୟ
ବରଇ ଦେଲେ । ଏ ପାଞ୍ଚାଳୀ ବାହୁଦୂଶ ମାତ୍ର-
ନାୟ ନାହିଁ । ବେଳଗତିଆଠାରେ ମନ ସ୍ଵର-
ବତକର ଅର୍ତ୍ତନୀ ବୋଲିଥାଏ ପୁରୁଷ ଲମ୍ବ
୫ ଲମ୍ବକାଳୀ ଲେଣା ଦେଇ ମୁଣ୍ଡ ଖେଳାକ
ଯାଇ ନ ସ୍ଵବାର ପୁଷ୍ପ ଲେଖିଥାଏଁ । ଯଥିପରି
ବୌଣ୍ଡି ଠାଳୁ ନ ଗଲେ ତେବେ ହେ ଉତ୍ସାହ-
ମେ ଏତେ ବ୍ୟକ୍ତି କର ତେ କଷ୍ଟ ସହ ଜଳକଣ
ଗଲେ ଅମେମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ଥାବୁ ହାହୁଁ ।
କେବଳ ଥରେ ମହାମହିମ ଲାପନେବକ
ବୋଲିରୁ ତ ପୁରୁଷର ମନ୍ଦାନ୍ତରୁ ଯାଇଥିଲେ
ଯେଉଁ ବିନ କରିବାରେ ପ୍ରକଳନ ହେଲେ
ଦେହନ ପାଦକରେ ଦସି ବାହା କିମ୍ କିମ୍
ମହିମ ମନ୍ଦାନ୍ତରୁ ବିମାଳୁ ବିବାତୁ ସେଠା
ମେବେ ଦେଖି ଉଥିବାର କଲେ ତ ଦୟାଲେ ହା
“ଏହା ଉଦ୍ଦେ ସହା ଏବେହେ” ବୋଲିରୁ
ବା ଶବ୍ଦା ହେବୁ ପ୍ରତ୍ୟନିଷି ଅନେକ ଜଳର ଘୋ-
ବ ତାକୁ ଦେଖିବା ଧୀରତାକ ବିମାଳୁ ଅନ୍ତି-
ଥିଲେ ତ ଅନେକ କଲାଳ କିମ୍ ଅନ୍ତି
ଅପାରେ ସେଠାରେ ସମଦେଇ ହେଉଥିଲେ
ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ ନିରା ହୋଇ ମହାତ୍ମନେ
ବାହା ସହା ବିଜମ୍ବନ୍ତ ମାତ୍ରାକୁ ନ ଶଳେ ।
କଲିବାଲ ଅନେକ ମଜା ଅବିରୁଦ୍ଧିଲେ ଯେମା-

କେ କେତୁ ଦିମା ହୋଇ କେବୁ ଉବ୍ୟଳେ
ସମ୍ବାଦ ଦିରତିରୁ ଅପି ଜାହାନ୍ତି କେବଳ
ବେଶ୍-କେନ୍ଦ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧର ସାହେବଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍-
ରେ ବନ୍ଦେଶ୍-ବର ଗୁରୀ ସୁରାଷମାକୁ ଦେଇ
ଅନ୍ୟ ପଥାରିବା ଓ ମୂଳାଙ୍କ ଥିଲେ ସାକ୍ଷାତ୍
ଓ ପଞ୍ଚଭାବୁ କରଇ ଦେଇଥିଲେ । ବଲିବାରୁ
ବାନ୍ଦୁରିବା ହମ୍ବରେ ସୁରାଷମା ଲାଟିଥାରେବ
ଏ କେବଳ ଲାଟିଥାରେବି ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାତ୍ କର
ଦିମାପ ହୋଇ ଅପି ଜାହାନ୍ତି । ସେ ବଲିବାର
ଛନ୍ଦର ବନ୍ଦେଶ୍-ବର ଦେଖି ଦିମା ହୋଇରେ
ବନ୍ଦେଶ୍-ବାନ୍ଦୁ ଲ କରି ପକେଇ ଅପରି ତୁମ୍ଭ
ଦେଖି ଅବ ଅବନ୍ତି । ଅବରବ ଦେଖାଯାଏ
ଯେ ଆହୁର କେବଳବା ବିନା ସମ୍ବନ୍ଧରୁଷେ
ତତ୍ତ୍ଵର ଦୋଷାପଟ । ସୁରାଷମା ବିମବାରେ
ହରମାର କରିବାକୁ ହାନିକୁ ନ ଗଲେ ତାହା
କୃତିବାହ ଅନ୍ଦମଧ୍ୟକ , ସେ ତ କାହାର କୃ-
ଜାଗମାରେ ଯିନେ କରନ୍ତି ଯେ ସେ ସମସ୍ତ
ବାନ୍ଦୁଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅସ୍ଵକ ପ୍ରଥମ ଓ ମାନମାୟୀ
ଯୁଗ କୃତାଜ୍ଞମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଜୋଶାମଦିଆ-
ମାନେ ଓ ଆହାରର ବନ୍ଦେଶ୍ରୀ ଯେ ସେ “ଲକ୍ଷେ
ମାନେ ମନ୍ତ୍ରତମଣି” ଏଥରୁ ବର୍ତ୍ତମାନର
ସୁରାଷମାଙ୍କ ଅବହା ଅଛ ଗୋଚନୀୟ ସେ-
ତେବେଳେ ଆଜ ମୂଳ୍ୟରୁଷ କେବଳାୟସତି
ହୋଇ ଦିକେଣ ଉପଦ୍ରାତା ପାଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଜାର
ବିଦ୍ୟାର ଦୟାରେ ତ ଓଡ଼ିଶାର ଅନ୍ୟ ବଜା-
ଗାଫେ (କ ୧୦ ଟଙ୍କା ଅସବ ନୁହନ୍ତି) ତାହାର
ବଧିନ ଥିଲେ ତେବେବେଳେ ସେ ଲକ୍ଷେ
କରାରେ ମନ୍ତ୍ରତମଣି ପଦର ବ୍ୟକ୍ତନ ନ ଥିଲେ ।
ତାହା ଦେବଳ ମୂଳ୍ୟରେ (ମୋଗମପଦଥା)
ଦୟା ଅନ୍ୟ ଦୟା ନୁହେ । ପୁଅରାସେ ଓଡ଼ିଶା
ଅପେକ୍ଷା ଅନ୍ଧକ ତୁଳିତ କି ଧନବନ୍ତ ବଜାର
ଅବେଳା ଅଛି ଓ ଅନେକ ପ୍ରଭାପଣାଳୀ ଗୁରୀ
ଦୟାର ଅଛନ୍ତି । ଦୟାର ଦେଇ ଓଡ଼ିଶାର
ବଜାର ଦେମାନ୍ଦି ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ତ୍ରତମଣି ହେବା
ଥିଲେ ଥାର ଦେମାନ୍ଦି ସଙ୍ଗେ ବୌଦ୍ଧବୈଦ୍ୟେ
ରେ ବୋଲି ନ ପାରନ୍ତେ । ତେବେ ଓଡ଼ିଶା
ବୁଜାଙ୍କ ମୂଳ୍ୟର ଲାହ୍ୟ ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ବଜାର କାହାର ହାହି ଅଛ ସେ ମାନ୍ୟ କାହିଁ
ନାହିଁ । ମୋଗଲ ଓଡ଼ିଶା ଅବିଷ୍ଵାର କର
ମାତ୍ରମ ତାଙ୍କ କଣ୍ଠର ଅନ୍ୟ ରଜ୍ୟରୁ ବିଶ-
ବେଳେ ତ ଯୋଗୁ ସେହି ହେବୁ ମୋଗଲବନ୍ଦ
ନାହିଁ । ରଜ୍ୟର ପ୍ରଥମ ବଜାରେ
ନାହିଁ । ହିତେହ ଅବରଣ କରିବାରୁ

ବେଳେକ ଲୋକ ପୁରୀ ସତାଙ୍ଗ ଚଳନ୍ତିଥିଲା
ହୋଲି ଦହନ୍ତି ବା ମଣନ୍ତି । ଏହା ତେବେଳ
ଅଜଗା ମୁଢ଼ତା ଓ କୁଣ୍ଡଳାର ଦୂର ଅଳ୍ପ ଦୂର
ନୁହେ । ବୌଧିମି ଲୋକରୁ ବିଶେଷତଃ କଳକା-
ଲର ପାପା ଲୋକରୁ ବିଜ୍ଞୁ ମଣିବା ପ୍ରବୃତ୍ତି
କର ଅପମାନ କରିବା ଅଟ୍ଟଇ ଓ ଏପରି
ମାତିବାର ମାସରେ ଉକ୍ତ ଅଛୁ କିନ୍ତୁ ଜାହା
ଦେମାଧ୍ୟପତି ବ୍ୟାକପ୍ରତି ଝାର ସମାଜ୍ୟକାନ୍ତିକ
ସତାଙ୍ଗପ୍ରତି ନୁହଇ ଓ ବଳିଦ୍ୱାରା ସତାଙ୍ଗ
ପକ୍ଷରେତ ବଦାଧି ଜୁମ ପାରେ । ଦୁଃଖପ୍ରତିମା
ଅର୍ଥର ବୟୁ ଦେବମୂର୍ତ୍ତି ଯେଥିର ଅପୂର୍ବମାସ
ସତାଙ୍ଗ ବ୍ୟାକ ମଧ୍ୟ ଧେହୁଥର ଅପୂର୍ବମଧ୍ୟ ।
ଆମ୍ବେମାହେ ଯେବେରୂଷେ ବିଗର ବରୁ-
ଅଛୁ ବୌଧିମିରେ ପୁରୀବଜା ଜାକ ଇନ୍ଦ୍ରାମନ୍ତି
ମାନ୍ୟର ଘଜନ ଥୁବାର ଦେଖି କାହିଁ । ଶାସ୍ତ୍ର
ବିମିଶ୍ରର ସାହେବ ଜାକ ସବାମେ ଗର୍ଭିମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ
ଲେଖିଥିବାରୁ ଗର୍ଭିମେଶ୍ଵର ଅନୁଗ୍ରହ କରି
ଦିବବାରରେ ଜାକୁ ରଲପ୍ରାନ ଦେଇଥିଲେ
କିନ୍ତୁ ସେ ପଣ୍ଡର ପାନ୍ତର ଥିବା ତଳଜାରେ
ଦିବବାର ଅଥବା ସବାକୁ ନ ଗନ୍ତେ । ନ ସିଫା-
ରେ ଜାକର ମାନ୍ୟ ରଖି ହୋଇ କାହିଁ ବରଂ
ଅପମାନ ହୋଇଥାରୁ ବାରଣ ଜାକୁ ହେତୁ
କି ପରିବର୍ତ୍ତନେ ।

ଜାକ ଅଭିମାନ ଜାକରଠାରେ ରହୁଥିଲା
ଯାକେ ବରବାରରେ ତେପିଥାର ପକଳମୁଳାରେ
ମାନ୍ୟ ନ ହେଲା ତେବେ ଅପଣା ବରେ
ଅପଣାକୁ ବଜ ମଣିବାର କି ଫଳ ? ଏପରି
ବସା ଅପେକ୍ଷା ଅଧ୍ୟକ ମାନ୍ୟ ରହୁଲେ
ଅମାନ ପାଇବାକୁ ହୁଏ । ସେ କଲିବଜାରେ
ବେଳତାପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଜାକର
ଜ୍ୟ ଓ ଜାମ ହୋଇଥାନ୍ତି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ବାବୁ ହରବିଜିର ବୋଷକୁ ପଜରେ ଯେହି
ରଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଜାକର ସ୍ଵରମର୍ଶରେ ହ
ଇଲେ । ବାବୁ ଜାବକାନ୍ତ ବିଦ୍ୟାଗାରର ପେ-
ରେ ମିଳିଲେ ଜାକର ଓ ରହୁକାର ରୂପର-
ପରମର୍ଶରେ ରଜା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।
ଯଦି ଏତାଦୁର ମାନାରିଲାଈ ଅଗ୍ରନ୍ତ
ବେ ହଦ୍ଦିଶ୍ଚା ପ୍ରକାର କରୁନ୍ତ ଓ ମହିତ
ମାନ ବରୁନ୍ତ ସେ ସେ ସବାଠାରେ ଅ-
ଶୀଘ ହେବେ । ବଜା ରହୁବାରକ ବଥା
ମହିତ ବିକାର୍ଯ୍ୟର ପରମର୍ଶ

କି ଦେବା ଉତ୍ସାହ କେତେ କୁପଥା ପରିତ୍ୟାଗ
ଦରି ଉତ୍ସମଣ୍ଡଳାଙ୍କୁ ସମ୍ମା ପ୍ରକର ବରୁନ୍ତ
ଜୀବର ସବ ଅଭିମାନ ଦେବ ।

ଅମୃତାନନ୍ଦ ଯାଜ୍ଞପୁର ସଂବାଦବାଚା ଲେ-
ଖିଅଛି କି ବର୍ଷମାନ ଲୋଜଠାରେ ଶେ
ବୌଧି ଅବଶ୍ୱ କଥାରୁ ଲୋହମାରେ ଅ-
ନ୍ତିର ଅଛି ମଧ୍ୟଲରେ କୃଷିକାରୀମାନେ
ଆଜି ଗ୍ରୀହ ଓ ଘର ଓ ସୋଭିଷ୍ଟ ଅନେକ
ଶୁଦ୍ଧ ଉତ୍ସାହକରଣ ବର୍ମରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ବାଟ
ଓ ବଜାରରେ ବୁଝି କେଳିଗାରେରେ ଫିରୁ-
କାରୁ ମୋହନ୍ତିଲ ସେଣ୍ଟର ଓ ଗ୍ରୀହ ହେଠାର
ହିଥାବ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିଲୁ ବରହପ୍ରା ଧରିବାରେ
ମଧ୍ୟରବିନ ଅନୁରତ କେଠକାରୀମନକବାବା
ଦିଜ୍ଞାନଦିନବିନ୍ଦୁରା ବାତ ମଧ୍ୟ ଅଠବନ୍ତିଶ୍ଵା
କିମେ ମଧ୍ୟରେ କଳିବୁଝି ହେଉଥିବା ଯେ ଲେ-
ଖାଅଛି ଯେ ଥାର ସର୍ବତ୍ର ହେଉଥିଲୁ କଳ-
ବିନ୍ଦୁ ବଢ଼ିଦୋଇ କାହିଁ ତତ୍ତ୍ଵବ୍ଦୀରେ ପଣ୍ଡିତମା-
ନେ ବନ୍ଦି ଏ ଅବାନବୁଝି ହେବୁରେ କମିର
ମାଲିବନ୍ଦିର ଏବଂ ପୋତ୍ତିବ ଏଥିରୁ ମାଲିକ
ବିଲବନ୍ଦୁମ୍ଭ ମକନ୍ତିର ବପାଲରେ ସୁଦିଗା ବି
ଦିର୍ଘଗା ଅଛି ଦେଖାଯିବ । ପୁନ୍ଥର ମହାବଜା
ଅନେକ ଗର୍ବାନ୍ତ ଓ ପରିମାରେ ଦିଲାଜା
ମୁକ୍ତାନ୍ତି ଯାର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଶକ୍ତିମାରଙ୍ଗ ଦର-
ଦାରକୁ ନ ଯାଇ ଫେର ଅସବାର ଶୁଣିଲୁ ଯଦି
ହେ ଦରବାରକୁ ନ ଗଲେ କେବେ କିମକାମେ
ଯାଉଥିଲେ ଜାହା ଶୁଣିଥାରୁ କାହିଁ ବାବୁ ବର-
ଦିନ୍ଦ୍ରିର ବୋଷ ଭାଲୁ ପ୍ରଧାନ ମହି ବୋଲ
ମହାରଜାଙ୍କ ବଲରେ ଯାଉଥିବା ପ୍ରକାଶେ
ମହାନ୍ତିଲାର ବରତାରକୁ ଏବାର ନ ହେଲା
କିମେ ଅର୍ଥମ୍ଭର କଷ୍ଟପ ଅଛେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଅମ୍ବେଗାରେ ଶୁଣି ଯେ ଜମଗତୀ ବହାଦୁ
ପରିର ଆଂଦିକ ଉତ୍ତର ସୋଇଅଛି । ଜାନ୍ମର
ଦୂର ବିଷୟର ପ୍ରାର୍ଥନା ଥିଲା । ପ୍ରଥମରଙ୍ଗ ଜାନ୍ମ
କହିଲା ମହାତା କୁଳୁ ହେବା, ଦୂରମୁଖର ଦଳେ
କଟର ଥାହେବ ଜାନ୍ମ ଅମ୍ବୁତରେ ଦେଖେଇ
କିମ୍ବାକୁ କର ହରମୋହନ ଲାଗାଏ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ
ପ୍ରବଳ ରତ୍ନବାର ଯେ କିମ୍ବା କରିଅଚନ୍ଦ୍ରି କାହା
କାହା ରହୁଳ ହେବା । କମିଶା

କର ଉଚ୍ଚସ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କୁରୁଥିଲେ ମାତ୍ର
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ କାଳର ପ୍ରଥମ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ
କର ଦୂଷ୍ଟସ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଡନ୍ତ ଦେଇ ଅଦେଶ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି କି ଗ୍ରଜାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବଳେବଢ଼ିର
ସାହେବ ଦସ୍ତଖେପଣ ନ କରିବେ । ଗଜାଙ୍କର
ଯାହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ହୁଏ ସେ ତାକୁ ଦେଖିଥିବା
ଦିନ୍ଦୁ ଦରବେ ଓ ଯେଥାରୁ ଉପରି କାଣନ୍ତି ଦେଖ-
ଇବନୋବସ୍ତ କରବେ କେବଳ ଯେପରି ବିଜ୍ଞାନେ
ଗଣ୍ଠଗୋଲ ବା ଶାନ୍ତିରଜ ନ ହେବ ସେଥିଥିବାରେ
ବଳେବଢ଼ି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବେ । ଗର୍ଭମେଣ୍ଡୁର ଏ
ଅଜ୍ଞା ଅଛି ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ ବିଦ୍ଵତ୍ ସତା ଜେ-
ଜେତୁର ଉପସ୍ଥିତ ଓ କର୍ମକଳ ହେଲେ ହୁଏ
କାହାର ଘସମାତା ହେବୁ ଏତେ କାଣ୍ଟ ହେଲା ।

ଶୁଗାଯାଏ ସେ ଏହି ଗୀତଜାଲ ଉପାରୁ ଆ-
ମୂଳନାମ୍ବିଦ୍ଧ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନରିଲେ ଲାର୍ଜକର୍ତ୍ତା ବୃଦ୍ଧ
ସାହେବ ବର୍ଗ ଜୀବନ କର ବିଶ୍ୱାସ ଦିବେ ଓ
ଲାର୍ଜ ଲିଟିକ ଜୀବାଙ୍କ ପଦରେ ନିଷ୍ଠା ଦିବେ-
ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ଯେଥି ଜୀବିତ ଲାଇ ପାହେବାର
ଏତୁମ୍ବ ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଣି ଅମ୍ବୋମାନେ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ଓ ଦିନ୍ଦୁର ହୋଇଥିଲୁଛି ।

ବିମ୍ବର ବାକରେ ଗଗମାଏ ତା ୧୯ ଜନେ
ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରବହିନୀ ଚୋଇଅଛି । ତଥେ ଧୂର୍ଭଲୋ
ବାକର ଏହି ବିଶ୍ଵିଷ୍ଟାଗ୍ର ପ୍ରକଳଣଗ୍ରୀ ସାହାରେ
ଫର୍ମ ବୈଶା କର ଲାଗେ ଟ ୨୦୦୦୯ ଟଙ୍କାର
ଖାତେ ଟ ୧୫୦୦୯ ଲାର କୃତିମ କେବ ପ୍ରସ୍ତୁ
ବର ହେଠାର ଅଛ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ବାକରେ କେ
ଦେଇ ଟ ୪୭୦୦୦ ଟଙ୍କାର ମୋଟ କେଇ ଗଲା
କହିର ଦଶାକ ଉତ୍ତାରୁ ଏ ପ୍ରବହିନୀ ଜଣଗା
ଓ ସୁଲବରେ ସମ୍ମାଦ ଦିଅଲେ । ସୁଲବ କି
ଗେଷ ଅନୁଭାବ ଓ ଯଶସ୍ଵାମ କର ଦେହଦି
ବଥରେ ଅସମ୍ଭବକୁ ଥରିଲେ ଓ ଜୋକ କର
ଦିଲେ ଟ ୫୫୫୦୯ ଟଙ୍କା କାହାର କଲେ । କାହା
୫୫୦୦ ଟଙ୍କା ଅସମ୍ଭଵନାହେ ତଥେ କେବଳକି
ଦେଇଥିଲେ ବାରଣ ସେ ଏ ଦୂର୍ଧିମ୍ବ ସଫ୍ର
କେବା ସକମେ ବୁଦ୍ଧିନ ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟା କୁହି
ଥିଲା । ସେ କେବରେ କୃତିମ ମାନ୍ଦର ଏପି
ତିକ ହୋଇଥିଲ ଯେ ତାହା କେବ କୃତି
ହୋଇ କାହିଁ କି ପାଇଲେ ।

ବରେଶାର କ୍ଷାଳକ ମହାରାଜାଙ୍କ ଚିତ୍ରା ସି
ଦେଖାରେ ମୋଟିଏ କ୍ଷାଳେଜ ସ୍ଥାପନ ହେବ
ଯେ କାଲେଜରେ ମହାରାଜା ଓ ଉପ୍ରାଚୀ ଓ
ଆଜ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ମାନମାତ୍ରେ ଶିକ୍ଷା କରିବେ
ମହାରାଜାଙ୍କ ଲାଭ କି ପଣ୍ଡିତଗାର ଶାପ

ଏହି ଯେ ଅନ୍ୟ ବାଳକଙ୍କ ସମ୍ମରଣ ଥାଏ ଏହା
ଲେ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ପୂର୍ବକ ଉତ୍ସବ ପିଲା ଦର୍ଶନ
ହେ । ଏହା ଜଗନ୍ନାଥ ବଦୋହାତ୍ମକ ଅର୍ପଣା ପଠାଇ
ସକାମାନେ ଆପଣା ସମ୍ମାନଙ୍କ ସମ୍ମରଣ ପାଇବା
ବା ସନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ ଯତ୍ନ ବରନ୍ତୁ ଗାଁରୁ
ସୁରବଂ ଦେମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଛବି ହେଉ ହାହିଁ ।

ଶବ୍ଦମହେଷରେ ତୁଲ ରୋମର ଯେ । ୩୨
ଦକ୍ଷଗର୍ବ ଦ୍ୱାରା ତୁଳ ଜାହା ତମୁଳିତ
ପ୍ରତିର ଅଧେ । ସଥା; ଲକ୍ଷ୍ମୀ କ୍ରୂଣ୍ଡି ଦେଖି
ଦୀପ୍ତ, ବାସ, ଭଲୁ ଓ କୁମ୍ଭାଶର ମନ୍ଦିର ଆମାର
ବାଜ ଓ ହଂସର ମାଂସ ଓ ଉନ୍ନନ୍ଦାତ ଏବଂ
ହୃଦୟ, ଚର୍ଣ୍ଣକର ଗାଲରେ ହାତି ଦୁଃଖ କୁବି-
ବୈଶୀ ଜାପ ଓ ଅଧେ ଜାହା ଦେବରେ
ଲେପନ ତୁଲ ଜଟି ଜଳ ପାତମାପ ।

ବିଜ୍ଞାନ

ଦୁଇନ ପଞ୍ଜିଆ

୪୯ ୧୮୭୨ । ୨୨ ମଦ୍ରାସାରୁ କଲାନୟକୁ
ଅର୍ଥରୁ ଯାହା ଆଶାମୀ ବେଳାଳିଗାନ୍ଧିରୁ ଯାଇବା
ହେବ ଉତ୍ତରଭାଗରେ ମୂର୍ଖ ଲୋକ ଉପର
ପ୍ରିୟାଙ୍କାଶକ ଯୁଦ୍ଧବୃତ୍ତରେ ଯତ୍ନ ହେଉଥାଏ
ନେଇ ଠା ୫୦ ମେଟ୍ ମୋଟାଳ ପାଇଁ ତାକୁମୁଣ୍ଡଳ
୫୦୦ ।

ହେଉଛନ୍ତି ଦୀର୍ଘକାଳେ ବିଶ୍ୱବିରଳ ମାରମଂଗ୍ରାହି
ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ଉଚ୍ଚବପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ବିଧାନଙ୍କ ଯତ୍ନଙ୍କ
ସ୍ଥରେ ବିନିୟୋଗ ହେଉଅଛି । ମର୍ମିଟ ଏଥି ଯା
ମୋଦ୍ରପର ପାଇଁ ତାକମାପନ ।

ଓଡ଼ିମାର ବିଦ୍ୟାକସ୍ତ ଗମନ ଉପରେ ଏହି
ମାରବର ଓ ଖଣ୍ଡି କଣ୍ଠାରବନର ମୁଣ୍ଡି ଅଥ
ଏବର୍ବନ ପରିଷାରାଜନୀତି ପ୍ରଦୟାନର ବିଶ୍ଵାସୀ ଯେ
କୁମାରଙ୍କର ବୁଝି ପାଇଥାର ଅଥ କାହାର
ପେବେ ଶିକ୍ଷାର ହେବାହିମଣ୍ଟେ କରିଲାକୁଳରେ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କରିବାକୁ ଜଣା କରିବା କେବେ ହେ
ମାତେ ଅଛଗୀରୁ କରିବ କମାଲପର ପ୍ରଶ୍ନଗ୍ରୋ
ଧେଶ୍ଵର ତାଙ୍କ ଅବେଦିତ କରିବ ।

Cuttack, } (Sd) NARNA KISORA D.
10th Jany, } Joint Inspector of
1876. } Orissa schools.

ଏହି ଉତ୍ସବାଳ୍ପରିକା ସହିତରେ କର
ମହିଳାର କୃତକ ପ୍ରକଟିଷ୍ଠାନାଧିକ ସହାଯ୍ୟମେ
ପାଇଲୁ ଶେଷାର୍ଥିକ ହେଲା ।

মুক্তি

ଲୁଗାଟୁଥ ଉଦ୍‌ଧରଣେ ହେଠାବୁନ୍ଦେବେ
ବର୍ତ୍ତନର ଅର୍ଜିନା କରିଥିଲେ ତହୁଁରେ
ଏହି ପଞ୍ଚମ ହୋଇ ସାମାଜିକ ରାଜା ରମା
ତମୁଛିଙ୍କ ବିଦ୍ୟକୁ ମହାକାଳ୍ୟ ଲାଗୁ
ହେଲୁଗୁରୁ ଧନ୍ୟବାଦଗତର ପଦ ଲେଖି
ପାଇଁ ଏହି ସମ୍ମେଷର ବିଦ୍ୟରକ୍ଷଣଗୁପ୍ତ ଗୋ-
ପାର ମୁଦ୍ରା ପଠାଇଅବହୁନ୍ତି । ସେ ଅଜ୍ଞାନରେ
ଦେବତାଙ୍କର ଚିହ୍ନ ବିଧେସ ଆଛି ।

ସୁବସବକଳର ସମ୍ମାନ ସଂହାନ୍ତରେ କଲିବେ
କାହାର ଗେଟିବ-ଅପ୍ଲୁଟ କଥାର କୋଣାଥିବୁ ।
କାହାର ପରିଦର୍ଶକ ମୁଦ୍ରାଯୁଧ କି ମେ ହାଇକୋ-
ପ୍ରର କି ଶ୍ରୀ ବ୍ୟକ୍ଷାପକ ସବର ଜଣେ
ମେହେ ଅନ୍ତରୁ ସୁବସବକୁ ପ୍ରତକରାନା ଦେ-
ଖାଇ । ଅପଣା ସବରୁ ଅମରିତ କର-
ଥିଲେ ଏଣ୍ଡ୍ରମବ ହିନ୍ଦୁକାନା ହେଉଥାର
କଲା ଓ ଥିଲେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ବିମା ବାବୁ
ଚାହିଁ ପ୍ରିୟଙ୍କା ଲମ୍ବକା ଓ ଅପଣାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା
କରାଇଥା ଆମାରେ କାହିଁ ସୁବର୍ଦ୍ଧାରରେ ଠିକ୍
ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ଚାହିଁ ଦେହେ ମେଫେତ୍ର ବଥି
ଦେବନ୍ତି । ସୁବସବକ କଲିବାରୁ ବିଭା ଦିନ ଏ
ଧର୍ମବା ହୋଇଥିଲା । ଲେଖ୍ୟନେଷ ବବର୍ତ୍ତିର
ପାତ୍ରଦଙ୍କ ମେମ ଓ ଅନ୍ୟ ହେବେତ ମେମ,
କାହୁକ ଘରକୁ ପୂର୍ବାରୁ ଯାଇ ଥିବୁ ଅଦୋକନ
କରିଥିଲେ । ଉପରଙ୍ଗେ ଏ ଏକିକା ସମୟରେ
ପୁରୁଷ ଓ କାଳର ସମ୍ମାନେ ବାହୁଦ୍ଵାରା ଥାରେ
ପ୍ରଦେଶ ହେଲେ । ୧୯୦୯ ଶାହମର୍ରର
ଦଳ ଉପେଗଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ, ବାବୁ କରିଦାନନ୍ଦ
ମନ୍ଦ୍ରମନ୍ଦ ଓ ତାଙ୍କର ପୁରୁଷମାନେ ସୁବସବକି
ମୁଦ୍ରାକ କରି ବିରକ୍ତ ଧେଇ ଗଲେ ଓ ପଥର
ଚାଲୁଯାଏଁରେ ବାନିବାହିଦ୍ୱାଳୟର ବାନିବା-
ମନ୍ଦିର ହେଲିଛି ଥାର ମଞ୍ଜଳ ଗାନ ଓ ଧୂର୍ଣ୍ଣ
ଦୃଢ଼ ହେଲେ । ପବିତ୍ର ଅନ୍ତର୍ମୁରରେ ପ୍ରବେଶ
ହୋଇ ଗେଟିବ ପୁରୁଷଙ୍କ ପରେ ଅବନ ତ୍ରହର
ହେଲେ ଓ ସେହିଠାରେ କାନ୍ଦିକ ପରିକାର ଓ
ଦୂରତାର ମୁକ୍ତ ହତ୍ତମହଳା (କହାନା) ପ୍ରାୟ
୧୯୦୯ ଶତାବ୍ଦୀର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପରିବାରରେ
ଆମରାଜ କର ଅଣିଥିଲେ । ସୁବସବ
ପ୍ରକାଶକ ଶ୍ରୀଙ୍କ ପଲେ ହସ୍ତ ମିଳନ ବଳେ ଏ
ମେମାନଙ୍କାରୁ ପୁରୁଷମାନା ଥାଇଲେ । ବାବୁଙ୍କ
ପ୍ରକାଶକ ତାଙ୍କର ଧେଇର ପାହେବ ଓ
କିମ ବାବୁ ମନ୍ଦର ବା ଅର୍ଥକାଷ ହୋଇ
ଥିଲେ ଓ ଜଳନାଳଙ୍କ ସମ୍ମାନ କରିଲେ

ଦେଲେ । ସୁରବ୍ୟ ସେଠାରେ ଅର୍ଜନଶ୍ଶୀ ରହି
ଛି ଅଛି ସମ୍ମାନ ଦୋଳ ବାହୁଡ଼ି ଅସଲେ । ସେ
ଜନାନାଙ୍କ ତରିକ ବିହୁ, ଶାକାର ଲୁଗା ଓ ସୁର୍ଖି-
ଅନଙ୍ଗାର ସୁର୍କୁ ଦିନ ପଥର ବଲେ । ବାହୁ
ତାଙ୍କର ଦେବାତ୍ମା ଓ ହିଂଦୁପାଦ ପ୍ରସୁତ ଶିଳସ୍ଥ,
ଲୁଗାର ଫୁଲ ଛଣ୍ଡାଦ କେତେବେ ଦୁଇଥ ଭେଟେ
ଦେଲେ ତେ ସୁରବ୍ୟର ଅନନ୍ତପୂର୍ବକ ମେ ଯରୁ
ପ୍ରହଣ କଲେ । ତୁରବାଜିନ ବାହୁଡ଼ିର ଏ
କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉଠିରେତମାନେ ତେ ଜବ୍ୟଧ୍ୱନୀଦର
ଦେବେବ ଲୋକ ବତ୍ତ ପ୍ରମାଣ ବିଶୁଦ୍ଧାତ୍ମନ୍ତର
କିନ୍ତୁ ବଳିବାର ଅନ୍ୟ ଲୋକ ବିନା ଓ
ହାତାବ ପ୍ରକାର ଉପହାସ ବରୁଅଛନ୍ତି ।
ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ଜନା ବରୁଗାର ଲୋକବା
ବାହୁଡ଼ି ଅଟେ ।

ସୁରବ୍ୟକ ଦଳପାତ୍ର ରେଳରେ ବ୍ୟକ୍ତି
ବଲୁବେଳେ ତୁଳିଲ ପୁଲରେ ଗୋଷନାର
ହୋଇଥିଲା । ସେ ବାଜିପୁରଠାରେ ତା ଏ ରଜ
କବା ଏ ଏହି ଶ୍ଵାସ ସମୟରେ ପ୍ରେଦେଶ ହେଲେ ।
ଲେଣ୍ଡନେଥା ଚବ୍ରିର ପାହେବ ସେଠାକୁ
ପଢ଼ିଦିଲ ଯାଉସୁଲେ ତେ ଅନେବ ମହାବୃତ୍ତା,
ଶତା ଓ ରୁଦ୍ଧଲୋକେ ଅନନ୍ତର ଦୋର ଅଧି
ଥିଲେ । ସେ ଶ୍ଵାସ, ରେଳକେ ଝେଲକ ତେ
ଆଜିଲାମାନ ଫଳ ପଦ ତେ ଦିବିଧ ପରାକାରେ
ସନ୍ଦରଭୁଷେ ସହିତ ଦୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେମା-
ନାନେ ଉପହିତ ଥିଲେ । ସୁରବ୍ୟକ ପାହେବ
ଯତ ପ୍ରଦର୍ଶ କଥାରେ ଲେଣ୍ଡନେଥା ଅବଶ୍ୟ,
ବେଠାର କନ୍ଦିତର ତେ ଅନ୍ତରାଳେ ଦ୍ୱାରିମାନେ
ଅଛୁମର ହୋଇ ସୁରବ୍ୟକୁ ଅଗୁଳାର ଅଣିଲେ
ତାହିଁ ସେ ଗୋଟିଏ ସୁର୍କୁଳ ତେବେ ମଧ୍ୟ
ଯାଇ ଗେଣ ହାତର ବାର ତରଃପର ଦରବ-
ରକୁ ଅଣିଲେ । ସରବାର ଗୋଟିଏ ସମ୍ମିଥନା
ତଳେ ହୋଇଥିଲ ସେ ସାମିଆନା ଏପରି ଦେଖି
ତେ ସୁର୍କୁଳ ଯେ ସୁରବ୍ୟକ ଜାତା ଦେଖି
କହୁଲେ ବ ଅମ୍ବେ ଏପରି ବାନିଆନା କହେଁ-
ଠାରେ ଦେଖି ନାହିଁ । ସେ ସାମିଆନର ମୁଖ୍ୟ-
ମାନ ତୁଗାରେ ଅଛାଦନ ହୋଇ ଥିଲା ।
ଦେଇରେ ତରିକ ବିହଣ ଯାଇ ଥିଲା ତେ
ତାହିଁର ମରିଦରରେ ଗୋ ୫୬ ତେ ରୂପାର ମୁହଁ
ଉପରେ ଜରିର ବନ୍ଦିଧ ନିର୍ମାଣ ହୋଇ
ଥିଲା । ଦେବତାପରେ ସର୍ବ ସଂହାରର ମହାର
ସୁର ସେଥି ଉପରେ ସତର ବହିଲେ । ତାହିଁ
କମିଶନର ପାହେବ ମହାବୃତ୍ତା ଗଜା ଓ ପୁର୍ବିଷ
ପ୍ରସମାନର ଯତନକିମ୍ବ ମରେ ଯାଏ

ନଳି ମୟରେ ଅମୃତାଙ୍କର ଦିପୋଠ
ବାବୁ ଜଣେ ଅଟକୁ । ସଥରାବୁ ହ
ପଥ ପାଠ ହେଲା ଓ ଉର୍ଧ୍ଵର ଉତ୍ତର
ପଠାଇବାକୁ ସୁବସଜ ଅଞ୍ଚା କଲେ
ମାଜେ ଚୂଗର ପଲାଙ୍କ, ସାତିନର
ଶୁଗା ସୁନାର ପାନକ, ତତ୍ତାଙ୍କ ଜ
ଗେଖାଏ କୃତ୍ତବ୍ୟ ହର୍ଷାଦନ୍ତ ଓ ହଳେ
ବଳହ ପୁରୁଷଙ୍କ ରେତେ ହେଲେ । ୬
ଦିଲ୍ଲିତ ଦେଖି ଜାଙ୍କର ଆଜନ ଜାଜ ।
ବିଶ୍ଵର ଅବସର ଉତ୍ତାରୁ ଚାରିଏତ
ଦିଲ୍ଲିତ ହେଲ ଓ ଜାହା ସମସ୍ତରେ
କନ୍ଧାଇଲା । ଦିଲ୍ଲିପ୍ରଦର ଏକଦିବିକା ସା
ସୁବସଜ ଖେଠାରୁ ବାଗାକୁ ମମଜ ବ
ସୁବସଜଙ୍କ ବଜ୍ଜିପୁର ଦର୍ଶକ ଉପ
ଦେଖାରେ ଗୋଟିଏ ଶିଳ୍ପ ବିଦ୍ୟାଲୟ
ହେବ । ରେଷନାର ଓ ବାରରେ
ଆଉବା ଅଧେଶା ଏଗର ଚରଣାଦୀ ଓ
କର କାର୍ତ୍ତ ସ୍ମାରନ ବରତ ସହିତଗୁଡ଼େ
ସେହିଦନ ଗୁରୁରେ ସୁବସଜ ଦନ୍ତ
ପଢ଼ୁଛିଲେ ଉର୍ଧ୍ଵଅବଦନ ଦେଖାରେ
ତନରେ ପଢ଼ିବା ନୀରବନାର୍ତ୍ତିକୁ ଦେଖିଲେ
ବନ୍ଧାରଦର ଶାରନବଳ ପ୍ରଦଶ ଭଲେ
ଜାହାକ ହାନର ଚକ୍ରବାଲୟ ବହର
ଦେଖେ । ନନ୍ଦାରମେତାମାନେ ଟଙ୍କା ୫
କର ଜାହାକ ବୁଝାମନ ସୁରଣାର୍ଥ ଏ
କିମ୍ପି ବସାରଥକରୁ । ସବୁରେ ବି
ଶକାଙ୍କର ଅମୃତ ସୀବାର କର ଜାହାକ
ଭଲ ଅନ୍ତାନିବା ଦିପରେ ଦିପ କଗର
ଶ୍ରୀଷନାର ଓ ବାଚ ପୋଡ଼ା ଦେଖିଲେ
ଗଜାନଦୀ କୁଳରୁ ସରଦରୁର ମେଷନାର ଅ
ବୁଦ୍ଧମ ହୋଇଥିଲ ଓ ଦୂରତଳରେ ବା
ପୋଡ଼ା ବିବାରୁ ବଜ ଗୋର ଦିଗୁଥିଲ
ଦନ୍ତରମର ସଜା ଅନେକ ଟଙ୍କା ଦେ
ଦେଇଥିଲି ।

କ୍ଲାନ୍‌ଦେରିମାର ତାହିର ଅପରାଧ ଦୀ
ଯମଦୂରେ ସୁବଳଙ୍ଗ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଜଗରଣେ ପ୍ରତି
ବଳେ । ଧୋରରେ ଅନ୍ଧାଳାନ ସ୍ଥାନ ପରି
ଧନାର ଦେଇବ ପ୍ରଚାର ହୋଇଥିଲା ବିଶ୍ୱାସାର
ଏହି ସେ ବରାହ ଶିରାର କି
ଯମଦୂରେ ସୁନ୍ଦରାଜକର ତତ୍ତ୍ଵ
ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନାଳ ହେବ ଦୀ

13

ମୁଦ୍ରାର କାଲିକା ବାବତ୍ର ମାହେ ଅଟ୍ଟ ଦିନ ସଂଖ୍ୟା ୧୦୨୫ ମରିଛା ।

କୁଳ ମୋହନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

17

୧୯୫୬

ଲାଟିଗ୍ରାମ ଜାତ୍ୟବସ୍ଥା ସହପାଠୀମହିତୀ ମୁ। ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୯୫୬ ନ ସନ୍ତାନ୍ତାଳ ଶବ୍ଦାର

କୃତିକାଳ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମଳ୍ଲ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ଲ ଦେଲେ ବର୍ଷର କଷି
ମନ୍ଦିର, ପାଇଁ ଜାତ୍ୟାସ୍ତଳ ଠେଣ୍ଟ

ଅମ୍ବମାନ ଯେ କୁଳଙ୍କ ବାକ୍ୟାପି
ନି ଉପରେ ପ୍ରଥମ ପଢ଼ି କମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଓ
ଏ ବାରାଧାର କମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ବରତା ବକାଶେ
ଥିଲୁଣ୍ଡ କେତେବୁନ୍ଦି ଶ୍ରୀପତ୍ର ବରମନ୍ଦର
ହେବ କହିପଣ୍ଡ କହିବ ବନ୍ଦେତନା ବର
କି କହି ବୋରାଳ କମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ବରତାର
କହିଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରୀପତ୍ର
ଅନ୍ତର କନ୍ଦାରୀପାତ୍ର କହି ଉପରେ ଦୁଃଖପାତ୍ରୀ
କହିଅଛନ୍ତି କରନ ଅନ୍ତର କହି ଉପରେ ତେ
ଲାକାନ୍ତାର କନ୍ଦାରୀପାତ୍ର କହି ଉପରେ କୁଳଙ୍କାର
କନ୍ଦାର କନ୍ଦାର କନ୍ଦାର କନ୍ଦାର ଅନ୍ତରରେ
କମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କହିଅଛନ୍ତି କମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।
ଥିଲୁଣ୍ଡରେ ଯେ ବନ୍ଦେତନ କହିଅଛନ୍ତି
କହି ପଢ଼ି କମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କହିଅଛନ୍ତି କହି
କହି ପଢ଼ି କମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କହିଅଛନ୍ତି । ଏ ଅର୍ଥ
କହିଅଛନ୍ତି କହିଅଛନ୍ତି କହିଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବମାନ
କମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କହିଅଛନ୍ତି କହିଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବମାନ
କମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କହିଅଛନ୍ତି କହିଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବମାନ
କମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କହିଅଛନ୍ତି କହିଅଛନ୍ତି ।

କମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କହିଅଛନ୍ତି କହିଅଛନ୍ତି
କହିଅଛନ୍ତି କହିଅଛନ୍ତି । ନନ୍ଦବନ ବର୍ଷା
କହିଅଛନ୍ତି କହିଅଛନ୍ତି କହିଅଛନ୍ତି । କନ ଅଗତା
କହିଅଛନ୍ତି କହିଅଛନ୍ତି କହିଅଛନ୍ତି ।

ହୋଇ ପାରନ୍ତି ମାର୍ଚ୍ଚ ଅମ୍ବମାନେ ଦୁଃଖଅଛି
ଯେ କହିଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ବେବାର ବୌଣିବି
ବାରାଧାର କାହିଁ । ବାଠମୋଡ଼ାର ପଥରବନ୍ଦ
ପୁରୁଣା ହେବାରୁ କାହାରୁ ଅଥବା କୁଳ ବରତା-
ପାଠୀ ବାରାମାସୁର ମହିମାରୁ କହିଅଛନ୍ତି
ପଥରମାତ୍ରାନ ହୋଇ ପୁଷ୍ଟା କାହାରିଥିଲା ।
କହି ପଥରଷୁଷ୍ଟା ବରାମାରୀ କୋଟିର
କୁଳର କାଳପ୍ରାୟ ବରନିଲେ କର୍ଣ୍ଣ ଗୋକାଳି
ଅଥରାନ୍ତି ମାନରେ ବସୁର ନାଳ ଗୋକାଳି
ଯେ ଫଳ କୁଳର କାହାର ପଥର ଏହିକି
ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଳ କିମ୍ବା ହେବାରୁ ପଥରବନ୍ଦି
ଅପରା ପୁଷ୍ଟା ଅଭାବ ପଥର । ବାରମାସୁର
କୁଳର କମାର ବୋଲିବାକୁ ହେବ ମେମାନେ
ଗତିବାକୁ ଯେମନ୍ତ ରଜିବାକୁ ମନ୍ତ୍ର ମେମନ୍ତ
ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଷ୍ଟା କମା ଗଢା ଲାଗିଥିଲେ ଏ ମହିମାର
କାର୍ଯ୍ୟ କଲଇ । କନକୁ ଅଥବା କାର
କରିବାକୁ ବିରାମ କହିଅଛନ୍ତି ବର୍ଯ୍ୟ କାହା-
କୁ ଭଜିପରାଦେବୀ ବଢ଼ି ବୌବୁଦର ବିଦା
ଅଟକ ମାର୍ଚ୍ଚ ଏଥର ବୌବୁଦ ବାରାମାସୁର
ମହିମାରେ ବିଜ୍ଞ ଲାଗିଥିଲା । ଏଥର
ପେଣ୍ଡି କାହା ମହିମା ଏ ପୁରୁଷକାର
କେଉଁ କାରଣ କିମ୍ବା କରିବେ ।

ଓଡ଼ିଶାର ମାଇନର କେଣିବୁକ୍ରି ପଶ୍ଚାର
ଫଳ ଏବର୍ଷ ବାଲେଶ୍ୱର କିମ୍ବା ପଦୁମରୁ
କର ହୋଇ ଥିବାରୁ କହିଲଦ୍ଵାରା ବଗଟରେ

ବରଥାକୁନ୍ତ । ବାପୁବରେ ଦେବୁଷ ଟେବ
ବରିବାର ଯଥେଷ୍ଟ ବାରାଧାର ଅଛି । ମାଇନର
କୁତ୍ର ପଶ୍ଚାରେ ବାଲେଶ୍ୱରଜିଲ ସନ୍ଦେଶପ୍ରାପ୍ତ
ପାଇଅଛି କେ ଯଥାପି କେ ପ୍ରଥବୁକ୍ରି ପଶ୍ଚାରେ
ବିଟବର କିମ୍ବା ତ୍ରୈ ସନ୍ଦେଶପ୍ରାପ୍ତ ପାଇ ଅଛି
ଯାଏ ବାଲେଶ୍ୱରର କୁତ୍ରରେ ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀ-
ରେ ଉତ୍ତାର୍ଥ ଗୋଲ ଅଛନ୍ତି । କଷବ ଉତ୍ତାର୍ଥ
ପ୍ରଥାନବିଲ ହେଇଥାତ୍ ଏଥାର ଅପୁଗର
ମେବିନ୍ଦିନ କେ ଆୟ ଅନ୍ତର ଦୂରଜାର
ଅଟକ ସେପର ପଦ୍ମଶ୍ରେଣୀ ଦୃଶ୍ୟ ରତ୍ନାକୁଣ୍ଡ
ହେଲେ କଷବ ବାଲେଶ୍ୱର ସନ୍ଦେଶ ସର ହୋଇ
ପାଇନ୍ଦା । ଯେଷୁଲେ ଜାହା ଜ ହୋଇ ବାଲେ-
ଶ୍ୱର ଦୂରଜା ପଥ ଉତ୍ତାର୍ଥ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇଥାନ୍ତି
ପୁଲେ କଷବରେ କଷେ ମାର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀରେ
ହୋଇଥାତ୍ ହେସୁଲେ କଷବର ଫଳ ମର
ହୋଇଥାତ୍ ଅବଶ୍ୟ ବାହିକ ଏମନ୍ତ ମୋତନ୍ତୁ
ହୋଇଥାତ୍ ଅମ୍ବମାନେ କହି ଜ ପାଇଁ ।
କମିଶ୍ରି ଶାହେବ ଶକ୍ତାର ଉତ୍ତାର୍ଥ ସକାଗେ ବଜା
ଯାଏ ଦୂରଜାନ୍ତି ମାର୍ଚ୍ଚ ଅମ୍ବମାନକୁ ଏମନ୍ତ
ଅନ୍ତରାନ ହେଇଥାତ୍ ଯେ କାହାର ମହିମାର
କମାକ ଅବଲମ୍ବିତ ଉପାସୁର ବୌଣିବି
ବିଷମତା ଅଛି ଯେ ଉତ୍ତାର୍ଥ ଅମାନ୍ତର
ଫଳ ଅଛି ନାହିଁ ।

ଗଜ ଦୂରସ୍ଥିତିକୁ ହେଲା ‘ସ୍ଵଦେଶ’ ନାମରେ
ଫଣ୍ଡିବ ନୂଜିଙ୍କ ସଂକାଧପଦ ପାଇବାର ବୃକ୍ଷକଳା
ଏହାର ସ୍ଥିତି ବିରୁଦ୍ଧ ବିରୁଦ୍ଧ ହେଲା । ଏଗହିକା ଫଣ୍ଡି
କଞ୍ଚାଗପିଲ ବୃକ୍ଷର ମାତ୍ରାପରିରେ ଶା ମସି-
ମୂରି ଦିନ୍ଦୁ ନାମକ ଯଶକଥରେ ମୁକ୍ତିକୁ
ସ୍ଵରୂପର ହେଉଥିଲା । ଏହାର ବିଜେତର ଠିକ
ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଘର ଅଟକ ଓ ମୁକ୍ତ ଅତି ସନ୍ତର
କରୁଥିବ ଅର୍ଥିମ କେବଳ ଠେକ୍ କାହାର ।
ଏହା ତୁମ୍ଭ ସଂକାଧପଦ ନୂହିଲ କରିବ ହେବଳ
କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ସଂକାନ୍ତ ଥୁବାରୁ ଏହାକୁ ସଂକା-
ଧିର ଦେଖି ବୋଲି ଧାରି ନାହିଁ ବା ସଂକ-
ଧାରରେ ଏହା ସାମର୍ଥ୍ୟକ ରଚନା ପ୍ରକାଶକ
ପୁଣିକା ବୁଝି ଅଛଇ । ଏକାଦିତ ବୋଲନ୍ତି ଯେ
ଡିଗାରେ ସଂକାଧପଦ ଅନେକ ଅଛି ମାତ୍ର
ଦେଖିବୁ କୋବଳ ମାତ୍ରରେ ଅନେକ ବିହାରିଙ୍କ
ପ୍ରକାଶ ଦେଖି ଅଛିଲା, ଦେଖାଇଲା କିନାନ୍ତରେ
ଜାହାନ ମନ୍ଦ ମାତ୍ରରେ ରହୁଥିଲା ବାହାରିଗାର
ଦେଖିବୁ ଉପାୟ ନାହିଁ । ଏହିଦିନ ଏ ପଥ-
କାରେ ପ୍ରକାଶ ହେବ ଓ ଏହା ସିଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ
ଏକାଦିତ ସଂକାଧାରଣକ, ଅମରଣ କରିବାକୁଛି
କି କରିବାର ଦେଖାଇ ପାଇଲାମେ ପଥିକାରେ
ଶ୍ରାବ ଥାଇବ । ଅମ୍ବାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
ଏହିକଣ୍ଠି ମହିନୁହିଲ ଓ ଏହା ସଂଧଳ ହେଲେ
କୋବଳର ଅନେକ ଉପରାଗ ହେବ । ଅମ୍ବ-
ାନେ ଆମା ବରୁଁ ଯେ କଞ୍ଚାମ ପ୍ରଦେଶର
କୁହାଧୂର ଓ ସାମାନ୍ଯ ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରକାଶ କରିବା
ଥିଲା ଜାନ ଓ ନିରିକ୍ଷା ଦୂରି କିଧ୍ୟାପୂର
ପ୍ରକାଶମାନ ଏ ପଥିକାରେ କାହାରଲେ ସତଳ
ପଥର କାହାରର ସିଦ୍ଧାଧ୍ୟପ୍ରକାଶ ହିଲା ।

ପଡ଼ୁଥାର ରହନା ଓ କଣ ଧର୍ମବିରେ
ଅମେମାନେ ଦର୍ଶନାର ଦୁଇ ବହୁବାଚୁ ନାହିଁ
ଏହିଁ । ଦୂର ବରଷାତୁ ଏହିକା ଦେଖି ଜାତିର
ଯଥିକ୍ କରୁଥିଲେ ହୋଇନ ଘାରେ ଯାଏ ଯାଏ କାହା
କର କୌଣସି ଦାର୍ଯ୍ୟକ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦିଲେ
କହିରେ ଅନେକ ଅସୁନ୍ଦର ଘଟନା । ବହୁବାଚୁ
ଏହିକା ଗଲିଲେ ଜାତିର ପ୍ରକାର ଅବସ୍ଥା ଜଣା
ଯିବା । ମୁଁ ଅମେମାନଙ୍କର ଏହି ପାର୍ଥକା ଯେ
ଯନ୍ତି କାହିଁ ବାର୍ଷିକା ହେଉ ।

ଅମ୍ବେଳାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଘରଜୀବିହଳ ଅବ-
ନ୍ତ ହେଲୁ ଯେ ମଧ୍ୟପୂରୁଷ ସଙ୍ଗା ବନ୍ଦିକାଳୀକୁ
ଯାଇ ସୁବସିତିକୁ ଦଳେ ଧାର୍ଶାତ୍ ଦର ଯେଉଁ
ଛେତି ଦେଇଥିଲେ ଜାଦୀ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଦୋହାର ଜଣନ୍ତି

ଫେରତ ଦେଇବ ସୁତ୍ର ସୁବନ୍ଧକଙ୍କ ପଢିମୁଣ୍ଡ
ଅଛିବ ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରା କି ତବମା ବଜାନ
ଧାରାଗୋଟିଏ ମିଳିଥାଏ । ଆମ୍ବେମାନେ ଏଶିବ
ମୂଳବ ଶ୍ରୀ ମଧ୍ୟୁର ବଜାଙ୍କର ମଞ୍ଜଲଧନ
ଜାନ ଦରୁଆହୁ । ଡେବାର ସମ୍ମାନ ବଜା
ମାନଙ୍କ ନିମ୍ନରେ ଦେଖାଇଥିଲା ମାତ୍ର ଦେହ ବରେ
ନାହିଁ ଓ କେବଳ ସାଥୀଗମା ନିରେନ୍ଦ୍ର କୃତ
ପ୍ରଥାନ ଉତ୍ସଧା କମିବାରମାନେ ଦେହ ବଜା
ବଜାକୁ ଯାଇ ସୁବନ୍ଧକଙ୍କ ସହିତ ଧାରାକୁ
ବଲେ ହାହିଁ । ମଧ୍ୟୁର ବଜାଙ୍କ ଦେହ ଅନ୍ତର
ବୈଧ ବର ନାହାନ୍ତି ସେ ଅପଣା ଉତ୍ତାରେ
ବୌଦ୍ଧ ଦେଖିବା ଓ ସ୍ଵପ୍ନ ସୁବନ୍ଧକଙ୍କଠାରେ
ସନହିଁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା କାରଣ କ୍ଲାପାନ୍ତି
ଲଦି ବଜାଙ୍କବଜାକୁ ମନେ ଓ ସେଠାରେ ସୁଧା
ସୁବନ୍ଧକଙ୍କର ବସାରେ ଲୁଚି କି ବହୁ ସୁବନ୍ଧକ-
କିର ସମ୍ମାନାରେ ବାର୍ଷିକରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହେଲେ । ଏହି କୃତ ଶରୀର ସୁତ୍ର କୁମ୍ଭ
ବଜାଙ୍କରେ ସୁତ୍ରର କୁବନ୍ ଦେଖିବ ଯଥା ଶିଦ୍ଧନ
ରେ ଭେଟି ଦେଲେ । ଏହା ସୁନ୍ଦର
ସୁବନ୍ଧକ ବାର୍ଷିକରେ ସେହିହିସୁତ୍ର ସୁବନ୍ଧକ
ବଜାଙ୍କ ଅପଣାର ପ୍ରକମ୍ଭିଁ ପ୍ରମାନ କରିଅଛନ୍ତି
ସାହାକୁ ଦେଖିଲେ କି ଲାଙ୍ଗର କି ଦେଖାଯାଇ
କେବ ସମୟେ ବଜାଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଉପରେ
ମଧ୍ୟୁର ବଜାଙ୍କର ଏ ବାର୍ଷିକାମ ଦେବବ
ବଜାଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟାନା କରିଅଛୁ ଏମନ୍ତ ନୁହେ
ଏହାମ୍ବାଗ ଡେବାର ସମ୍ମାନ ଉତ୍ତାରେ କାରା
ଓଡ଼ିଗାବାନି ଅଛ ବୌଦ୍ଧସେ ସମ୍ମାନ ଲେବଠାର
ସୁବନ୍ଧକ ରେଟି ପ୍ରହର କରିବାର ଶୁଣାଯାଇ
ହାହୁ ।

ଏଠାରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଏବେଗୀୟ ରଜ୍ଯ କିମ୍ବା
ତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉପରେ କଥା ମଧ୍ୟେ କଲ କର
ଦେଖିଲ ହେଉଥିଲା । ସେମାନେ ସଂଦ
ଧ୍ୟାନ ନର୍ତ୍ତାଦା ଓ ଗୋରବ ଦଳାଇବାକୁ
ବିଭାଗୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଜାହିଁର୍ଯ୍ୟାନ ଉପାୟ କଲିବାକୁ
ମଧ୍ୟ କୃତି ବିବରଣୀ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଦୂର୍ଗାବିହାର
ସେମାନଙ୍କର ଚର୍ଚା ଓ ଅପରିଚ୍ଛା ହେଉଥିଲା
ସେମାନେ ଜାହିଁକୁ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଥିଲା
ବେବେ ଏମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞ ଛୁଟିବ ଓ ଏଥାବି
ଯୋଗେ ଶେଷମାର କ୍ଷାତ୍ର ଦ୍ଵିତୀୟ ଅମ୍ବେମାନେ
ଅହିସ ବିହି ଅଧା ଦେଖିଲାହୁ ।

ମୁଦ୍ରଣ କମିଶ

ମିଶରାରେ ଅମ୍ବଲାଙ୍କେ ପୁନଃବୁଦ୍ଧି

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନଗରଠାରେ ଶତ ଅଧିକାଳୁ । ଉଚ୍ଚ
ନଗରରୁ କଳଜମାସ ଜା ୧୦ ରିଃ ଅଧିକାଳ
ଏ ୨୫ ଖଣ୍ଡ ସମୟରେ ବାନ୍ଧପୁରରୁ ଯାଥା ବା
ଷେଠାରେ କହୁବାଳ ନଗରତ୍ରମଣ ବଢ଼
ଏବଂ ହୁନ୍ଦି ପରିବ ଦରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବାନ୍ଧପୁରା ।
ଯାତ୍ରା ଦଲେ ଆଜିଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ଜା ୧୧ ଟଙ୍କ
ବାଲ ଏ ୧ ଖଣ୍ଡ ସମୟରେ ଦିନା ନଗରରେ
ପ୍ରଦେଶ ଚାଲିବା ଏବଂ ଅଛିବାର ଜୀବିତର
ବର୍ଷର ଦେଖାଗାର ଦୋରାନ୍ତାରୁ । ସୁଭକ୍ତି ଯା
ଆଜିଦିନ ବରବାପୀର ଗୁରୁତ୍ବରୁ ଦେଖା ଦେ
ନଗରରୁ ପ୍ରେରତ ଦୋରାନ୍ତାରୁ । ଏହାରୁ
ଯୋଗେ ସୁବର୍ଣ୍ଣକ ପ୍ରଦେଶ ସମୟରେ ଭାଗ
ପାଞ୍ଚ ଦୋରାନ୍ତାରୁ । ବିକଟ୍ରେମନ ଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
କେବଳ ଭାବାକୁ କେତେକେ ଓ ସମାଜର
ପରିବହନ ଦେଇ ଅବେଳେ । ଦେତାରୁ କେବଳ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଞ୍ଚ ଧର୍ମମାରର ବାଟ ଦେଇନ୍ଦ୍ରିୟର କାନ୍ତି
ମୋଦ୍ଦୟନ ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଦକ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଲାଗା
ଲାଗି ହୋଇ ୫୦୦୦ ସିପାହୀ ଦିନା ହୋଇ
ଥିଲେ । ଏଥିରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣକର କମର କମର
ସମାଗେବ ଅଛି ଘୋରମୟ ଦୋରାନ୍ତାରୁ ।
ନଗରଧୀନରେ ଅଛି ପ୍ରଧାନ ଦେଇରେ ସମ୍ମର
କଙ୍କୁ ଦର୍ଶକ ବରବାସକାଗେ ବାଟରେ ଭାଗାର
ଦେଇଥିଲେ । ସୁମାନବିଦିତ ଓ ମନ୍ଦିରର
ଅଛି ମନୋହରିକୁଣ୍ଡଳ ସ୍ଵପ୍ନକ ଦୋରାନ୍ତାରୁ
ସୁବର୍ଣ୍ଣକ ଘୋରକାଶେହରରେ ବିକଳମା
ହେଲେ ଓ ସ୍ଵାମୀରେ ଦିଲ୍ଲୀ ରଜାନାଥ ଦେଇ
ଦେଗରୁ ଦଲେ । ଦେତାରେ ଦୂରପରିହର
ଦେଲେ ବେଳେ ବନ୍ଦ ସମ୍ପଦ୍ରୁ ଦେଲେ ଦେଇ
ଦେଖାଗୁ ଦେଇନ୍ଦ୍ରିୟର ଭାବୁ ବର୍ତ୍ତର ପରିହର
କେବେଳ ଶାନ୍ତିବାର କାନ୍ତା ଓ ଘୋରା ଏ
ସମାଜେବକ ଅଧିକ ମୋରବର୍ଷରୁ କରିଥିଲୁ
ସୁବର୍ଣ୍ଣକ ଏକହୁନ୍ଦିନରେ କିନ୍ତା ହେଲେ କେବଳ
ଦେଖାନ୍ତାରେ ସମ୍ମାନ ଦେଇ ଭାବାକୁ ପାଇରେ ମନ୍ଦିର
ଦେଲେ ଏ ମୋରା ଅଛି ମନୋହର ଦୋରାନ୍ତାରୁ
ଏହି ସମୟରେ ଭାବଜାହା ପୁରୁ ଓ ସୁବର୍ଣ୍ଣକ
ଦେତାରେ ସୁମୃଦ୍ଧ ହୁଏ ଦରି ଓ କୃତି ଦେଇ
ଦେଇ ଅମୋଦ ଉପରେପ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ
ଦେଇନ୍ଦ୍ରିୟର କଣେ ଅମ୍ବାଦାଳା ଲେଖିଲା

କୁନ୍ତ ହାରିଗାନାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଓ ଆଲେକ ବିଜ
ଜଳ ହୋଇ ଜ ଥିଲା ।

ଭଲନ୍ତର ପ୍ରେରଣାରୁ ଶ୍ଵର୍ଗ ସମ୍ପଦାହର
ଏହିକେବଳ ବଳେଚରେ ଶ୍ଵର୍ଗ ହୋଇଥିଲା ।
ଯୁଦ୍ଧବିଜୟ ଶୁଭମନ୍ଦ ଧ୍ୟାନରେ ବାହୀନ ଥିବା
ନାହାପାଇବା ବହିତା ମୟରେ ଏ ବିଜାତି
ଦୃଢ଼ ରହ୍ୟଦଳଙ୍କ ହୋଇ ଥିବାରୁ ଅମେମାନେ
ଏହାକୁ ଏଠାରେ ଉଚ୍ଛିତ କଲୁ । କରସାକରୁ
ଏହାକୁ ପରି ପାଠମାନକର ବୈତୁଳ୍ଯ କାତ
ଦେଇ ।

(ଏହୁଦେଶନ ମେଳେଟରୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵା ।)
“ପାପ ସ୍ଥିତ ରତ୍ନଗୋ ସୁଦର୍ଶକ ଏଷଃ । ”
ଉତ୍ତର କରିଲବନେ ଥର ଉତ୍ତରିଷ୍ଠ
ଦୟା ଦିଖେଇ ନବସମୟ ନହୋଇଥିଲା ।
ମେହି ସୁରଜମୁ ସପ୍ତକମୁଣ୍ଡଳାରେ
ଶର୍ପ ପ୍ରକାଶୀ ସମାହର ଦେଶକାନ୍ତମୁ ।
କରେକ ଲେପ୍ୟ ଜନ୍ମି ଥୁତଦେମକୁମ୍ଭ
ଧ୍ୟାପ୍ରୟୋଗୀ ଭାବୀ ବୁଦ୍ଧ ପ୍ରତିନାଦମ୍ ।
ଆମରଯ୍ୟାନ୍ତ ଭାଗିନୀଗଣ ମୁସରାର୍ଥ
ଯା ଯା ଯୁଗ ପରିବର୍ତ୍ତା ବର୍ତ୍ତବ୍ସନତଃ ।
ଆଦେଶୀ ପ୍ରେସ୍‌ବନ୍ଦମହୋତ୍ତରୀର୍ଥ
ଭାବାୟ ଆସିବାଣି ସ୍ଵର୍ଗନେଟ ସମେତା ।
ଆମକୁ ପ୍ରେସ୍‌ବନ୍ଦାର୍ଥ ଭାବି ପ୍ରେସ୍‌ବାବ
ବର୍ତ୍ତି ଶବ୍ଦମୟତଳୁହିଲାଏ ଲୁବ୍ରେ ।
ଯତେ ବର୍ତ୍ତ କରିବନ୍ଦନ୍ୟବନେଶ ଶାର୍ଦ୍ଦମ୍
ମାର୍ଗେ ତପ୍ତରତ ଦୂରକାଥକେବୋଇ ।
ଭାଗୀ ପାଦବଦର୍ଶକ ଫଳମେତଦିଷ୍ଟ
କାର୍ଯ୍ୟ ହମାରୁମୁ ଦେ ଯୁଦ୍ଧକ ମେନନ ।
କାର୍ଯ୍ୟେ ତଥା କରିବିଲେବୁନୋ
ରୂପେଶ ତତ୍ତ୍ଵମନୋତ୍ତତ୍ତ୍ଵରୂପବୀଷେ ।
ବାହୁ ବହୁକୁଳପମୋ ବିଭବେ କୁବେଷେ
ଯତ୍ପରିପ୍ରେସ୍ ମୁଗଦ୍ଵାରା ପକଳି ଉଦ୍ଧବ ।
ହେ ପାହମୌଦନରେ ଲବ ଚାପ୍ସି
କାଳର୍ତ୍ତନେନ କରିବେନସତ୍ୱ ରେତାଃ ।
ମୁଗ୍ନେ ସମ୍ମରଦିତ୍ୟ ପରଶେତୁକାମଃ
ପ୍ରାପ୍ରାପ୍ତ ସ୍ଥିତ ଉତ୍ତରଗୋ ସୁଦର୍ଶକ ଏଷଃ ।
ନଗା ପରା ପରାଶର୍ମାନ ପରତୁପରେତାଃ
ଦର୍ଶି ବ୍ୟା ପରମାରାହିତ ବୃଦ୍ଧମୁଣ୍ଡ ।
ପରମାବନମୁକିତପ୍ରାପ୍ତ
ଜ୍ଞାନାୟ ସମ୍ମରଦିତ୍ୟ ଉପଶ୍ରୋତାର୍ଥମ୍ ।
କର୍ମ ଭ୍ୟା ପ୍ରଥମଙ୍କ ପରତୁମୁଣ୍ଡ
ମୋହମ୍ମାଦ ସାହିତ୍ୟନେତା ।

କିମ୍ବା ନିର୍ମାଣଧର୍ମ ସୁନ୍ଦର ପରେଷାତ୍
ବସେଇଲେଖାଗାନରେ କହୁଛନ୍ତିରେବୋ ।
ଶୀଘ୍ରକରଣ ମର୍ମଣ୍ୟ ।

ପାପାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏଠାର ଜଣେ ବନ୍ଦିକ ମାହେବର ବନ୍ଦ
ଗେଲୁମବଦିଲାର ଯେ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପୂର୍ବେ ଲେଖା-
ମାରୁଥୁଳ ଭାବା ପ୍ରମାଣ ନ ହେବାରୁ ଅସମି-
ମାତ୍ରେ ମକ୍ଷ ହେଲେ ।

ହାଇବୋର୍ଡର ଉକ୍ତାର ବାବୁ ପୁର୍ଣ୍ଣମୋହନ
ମାତ୍ରଙ୍କ ନବାରେ ଜୀଜଳ ବିବାହ ଅଛିଲ ଅନୁ-
ବାରେ ଗୋଟିଏ ଅଶ୍ଵମାଳ ଜୀବରେ କଥା
ବିବାହ ଖୋଲାଯାଇଛି । ଦରର ନାମ ବାବୁ
ପ୍ରମଦୁଷ୍ଟର ନନ୍ଦମହାର ବସ୍ତ୍ର କ୍ଷର୍ଚ୍ଛ ଜାତି-
ରେ ବାଧୃତ ବ୍ୟକ୍ତାପୂ ସୁଲମାଞ୍ଜର । ଧିତବାର
ଜାମ ପୁଣ୍ୟାଳା ସୁନ୍ଦର ଜାତିରେ ଦେବିତି ବସ୍ତ୍ର
ପ୍ରାର୍ଥ ଲେଖାଧରା କାଣେ ।

କଲିବନ୍ଧାର ମାନ୍ୟବର ଅର୍ପନ୍ତରଙ୍ଗ ସାହେବ
ଏହିପାଦରେ ଉଚ୍ଛବିତାର ବାହାର ଅଳ୍ପାଳିକ
ଦେବେବ ସ୍ଥାନ ହିଣ୍ଡା ଦର ବନ୍ଦରୁ ମନ୍ଦ
ଅପିତ୍ର ଓ ଏଠାର ବିଜ୍ଞାପନରୁ ଯବେ ।

ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁକଣ୍ଠ ଶ୍ରୀବିଜୟାମାତ୍ର ପାଇଁ ପାଇଁ
ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ

କୁରୁକ୍ଷେତ୍ରରେ କାହାର ପାଦରେ
କରୁଣାରେ ଲେଖନରେ ମନ୍ଦିରରେ କି-
ମେବ ଯତ୍ନରେ ମୌଳିକ ଜଗଗାନ୍ତ ସ୍ଥାପନ
କରିଥିଲୁ ଆଶାଦେଶ୍ମ୍ରୀ ପାତ୍ରୀଙ୍କର ନନ୍ଦାଶ୍ରଦ୍ଧା
ଅପରା ବର୍ତ୍ତିକରେ ଗୋଟିଏ ଶୁଦ୍ଧ ଜଗଗାନ୍ତ
ପୁରୁଷ ବରୁବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଅହନ୍ତି ଓ ଉତ୍ସଂ-
କାର୍ଯ୍ୟ କେବେକ ପ୍ରବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା ବଲେଣି ।
କୃପେ ବଜାମାନେ ବଜାକାରୀ ଅସି ଅପରା
ଜିବର ଅନେକ ଭାବରେ ବରୁବାରୁ ସମ୍ମର
ହୁବେ ।

ଯୁଦ୍ଧର ଯେଉଁ ବିମୋହରେ ଦେବୀ
କୁଛର ପାତିବ୍ୟାଳସମାଜଙ୍କ ଉପକାର ଏ-
ଥିଲେ ଦଶହଜାର ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଦର୍ଶାକରି
ଲକ୍ଷାକୁ କଣ ଦେବେ ଅବୟୁ ଶୁଣାଗାଇ
ଛି ।

ଯୁଦ୍ଧରୁକ୍ତିର ବଳବତୀକୁ ଶୁଭଗୁମନ ଉପାଦାନରେ ସିଦ୍ଧିମୁଖ ପରିବହନ କରିବାକୁ ଲୋକ

ଅପଣା କଷରେ ସେଷମାର ଜୀବ ସଙ୍କରନ ଉଚ୍ଛବି କାଳାପ୍ରକାର ଅମୋଦ ସହି ପ୍ରତିକି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲା ।

ବମ୍ବେଇରେ ବୁଦ୍ଧିକଣ୍ଠ ପେଣୀପୁଲେବ ଘର-
ଭବନୀୟ ନନ୍ଦା ଉତ୍ତାଖଗ୍ନାର ଏମାରିଛ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ବନ୍ଦଳାରେ ଦେବଳ ସବୁକଣ ଅର୍ଥରୁ
ହାବୁ ଖମ୍ବରମିଶ ଓ ମାନାହରେ ଦେହ
ଏରୁପ ଏମାଜପାଇ ନାହାନ୍ତି ।

ବମ୍ବେରରେ ସଞ୍ଚିତ ଗୋଟିଏ କେନବେ
ଦୂରକ୍ଷଳା ହୋଇ ଯାଇଅଛୁ ଓ ତର୍ହେରେ କଥେ
ଜଲପି ଓ କରେ ଧର୍ମର ମନ୍ଦିରବାର ଯଥାତ
ତେଲଶୟୁର ପାଇଥାହାକୁ । ଯାଇବକୁ ମନ
ଧୃବାର ଜଣ ନାହିଁ ।

ତାକୁର ନମ୍ବରିଲେ ସରବାରକି ଧରିବ
ସମ୍ମ ସକାମେ ତଳଳପ୍ରକ ଦେଖା ପ୍ରାସି ହୋଇ-
ଅଛି ।

ବାବୁ ଦୂଦେବ ମର୍ମର୍ଯ୍ୟା	ଟ ୪୦୦ଟଙ୍କା
” ବାଲୀମୋହନ ଦାସ	ଟ ୨୫୦ଟଙ୍କା
ପତ୍ରଶାଳା ଟ ୮୦୦୦ଟଙ୍କା ଦେବି ଦେବ	

୧। ଏଥରେଇନ ପେଜେଟରୁ ଅବଶ୍ୟ
ଦେଲୁ ମେଦିମ୍‌ଯୁଗତାରୁ କଣଖ କ୍ଷେତ୍ର ଲେ-
ଖିତାଳି ଗର ତା ୧୧ ରଖ ଉସମର ଧାର୍ଯ୍ୟ
ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ବାନକ ଶତତପରେ ପୁଅ
ଦ୍ଵାରାହୁ । ଶଦର କାହିଁ ନ ସଂଖ୍ୟାମୁ ଶୁଦ୍ଧ
କହାରୁ ଗୋଟିଏ ବାନରେ ଗୋଟିଏ କୁଞ୍ଚ-
ରେ ପଢ଼ ପ୍ରାଣ ଦ୍ୟାଗନରଥତି ।

୨ । ଅଧ୍ୟାତ୍ମକ ଯେ ଜଳିଷାହେବ ନାରୀଙ୍ଗୁ
ଧର୍ମଗ୍ରହେଲୁ ଦୃଷ୍ଟି ଭାବରେ ଅନ୍ତବାବ ବର୍ଣ୍ଣ
ଅଛନ୍ତି । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆର ହେବ
ଅନ୍ତବାବ କରି ନାହାନ୍ତି ।

ପ୍ରେସ୍ ପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀପୁର ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳୀ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ମହାନ୍ତିର
ସମାପ୍ନେନିଷେଷ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ତ କମିଶ୍ଵର ପାହେବ ଏହିମାନଙ୍କୁ ଅଧି
ବାରେ ଛାଇଦିନଧୟେକୁ ରହିଲେ । ଗତ
ସମ୍ବନ୍ଧେ ଶ୍ରୀ ମହାଶୂଳାଙ୍କ ବୁଝିଲୁ ଅଧିକାନ୍ତ
ରହିଥିଲେ । ମହାଶୂଳାଙ୍କ କୋଠିଁ ସୁନ୍ଦରିଯେ
ଛିଏ ଓ ଅଲୋକିତ ଓ ପଥର ଉବ୍ୟ ପା-
ରେ ଅଲୋକ ପଥର ହୋଇଥିଲା । ଏ ଅଳ୍ପ
କଳବନ୍ଧୁ ଯେ ଶ୍ରୀ ମହାଶୂଳାଙ୍କ ସମ୍ମାନ
ମୁଦ୍ରଣ କଣ୍ଠରେ ଥିଲା ଏହିରଖେଣେଖେ
ପାହେବ ଜାହାଙ୍କ ଅବୁଦ୍ଧ ମେହି ନହିଁ । ଏହିରେ

ଅହେବ ଉପଦେଶ ଦେଲ ପରେ ସାହେବ
ସମୟ ସର୍ବମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତୁଥିଲେ
ଗର୍ଜବର୍ଷରେ ଶ୍ରାସୁକୁ ହାତୁ ବନମାଳା ସିଂହଙ୍କୁ
ମନ୍ଦିରକାଳର ଦେଖେଥାନ ବର ଦେଇ ଜାଙ୍ଗର
ଗୋଟିଏ ପ୍ରିୟକାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିଥିଲେ ।
ଏବର୍ଷରେ ମହାମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପୁଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱମୁ
କରଇ ଜାଙ୍ଗର ଓ ସାଥାରଣରେ ସମୟକୁଳର
ପ୍ରିୟକାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ଏକ ଥାମା ବର୍ଷ ଆ-
ଗମନ କଲେ ମହାମାନଙ୍କର କି ମନ୍ଦିରକରିବେ
କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱମୁରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କିମର ହେଉଥିବାରୁ
ଦୁଃଖ ପ୍ରବାପ ବଲେ । ଛନ୍ଦ୍ର ସମସ୍ତେ କହିଲେ
ଯେ ଏଥିରୁ ଅନ୍ଧକ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାଙ୍ଗଗ୍ରାମ
ଦିଶ୍ଚର ସାଥକ ବିଶ୍ୱରିବେ, ସଲା କିନ୍ତୁ ପରେ
ସାହେବ ମହୋଦୟ ସିଂହପୁରର ସମ୍ମରେ
କିନ୍ତୁ ଅଶ୍ୱଥ ଏକଥ କର ଲଗଇ ସ୍ଵଦମ୍ଭକଳର
ବିଶ ରଖିଲେ । ଅମ୍ବେ ଅନୁଗ୍ରଥ କରୁ
ସ୍ଵଦମ୍ଭକଳର ମନ୍ଦିରକୁଳ ଦିନ ଏକଶତଦ୍ୟର
ମଧ୍ୟ ହିମ୍ବନୀରେ ଫକାହ ହେଉ । କରିଶୁଇ
ସାହେବ ପାର୍ଵତୀଙ୍କ ଏଦେଶରେ ରହିଲୁ ଏ
ମହାବିଳା । ଅଞ୍ଚୋତ୍ତର ମନ୍ଦିରମୁକ୍ତର ଜାହିର
ରହିଲୁ ।

ଭୁମିର ଅଳ୍ପକ୍ଷୀ ରେହ ଦର୍ଶନ ।

ଶ୍ରୀମତୁ ଉତ୍କଳପଦିବା ସମ୍ମାନ ମହାତ୍ମେ
ସମୀକ୍ଷା !

ବିଜ୍ଞାନ କବେତଳ ମିଦ୍ୟା

ଏହି ଯେ ଅମ୍ବର ବନ୍ଦକଣ୍ଠ ଦେଇଲେ
ଅନ୍ତିମ ଅପରାଧ ଦେଇ ଫୁଲେଷା ପଡ଼ିବାର
ଏକଥର୍ମୂରେ ସ୍ଵାଧୀନ ଦେଇ ଦେଇ ଲୋକଙ୍କର
ଜୀବାହ ଦାରିଦ୍ର୍ବା ହେବେ ।

ଅମେ ଅକ୍ଷରୁ ପ୍ରାୟ ନରବର୍ଷ ଗ୍ରହେ ଜାତି-
ଜାତ ପ୍ରଦେଶରୁ ବୁଲିପାଦା କେଳେ ବାଲଥା-
ଗଢ଼ ଠାରେ ହୁଏ ଏକହବସ ରହି ଦେଖିବା
ରେ ସେ ଝାକର ସଜାକର ଯେହ ନିମ୍ନ ତେ
ବ୍ୟବହାର ଦେଖି ଅଧିଶ୍ଵର କର୍ତ୍ତମାଙ୍କରେ ଏହ
ଗର ଉତ୍ସରମାତ୍ର କରେଣ୍ଟ ବନ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ଯାଇ
ଦେଖିଲୁ ଯେ ସେ ସମୟ ଅଧେଶା କଲୁ ସଜା-
ଇବ ଅବେଳାଙ୍ଗରେ ସରଜାର ବୁଦ୍ଧି ହୋ-
ଇଅଛି, “ଅର୍ଥାତ୍ ବେଦ କହେମାନୁ କରୁଣେଇ
ଭାବ କିବନ୍ଦରୁ ଗଲେବେ ଶରୀରା ମାପରେ ଜାହର
କରୀ ଉତ୍ସରୁଥେ ପୃତ୍ତବା ଦ୍ୱାମା ଭାବୁମଧ୍ୟେ
ସଂଶ୍ରାନ୍ତ କର ପ୍ରେମାନାପ କରିବାର ଅଭିମନ୍ତ
ପ୍ରେତିବ ସୁଲ୍ଲ ସ୍ଵାପନ ବନ୍ଦ କହିବେ କାଳ-

କମାଳଙ୍କର ଯେପରି ଉଦ୍‌ଦିତ ହେବ ସମୟେ
ସୁଲୁବୁ ଅଧି ତହିଁ ର ତତ୍ତ୍ଵ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ
ବିଷୟରେ ବଢ଼ି ସମ୍ଭାବ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କତ୍ତ
ଦୂରୀର ବିଷୟ ଏହି ଯେ ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ କୃତବ୍ୟ,
ସୁଚିଭୂବ ଓ ସହିଂଶ ଜାତ ଜଣେ ବାହାରୁ ଅଧ-
ଶାର ପ୍ରଥାନ ପାଦ ଦୟା ପାଇବେ ନ ରମ୍ଭବାରୁ
ଅହୁର କେତେବେ ବିଷୟରେ କଲ ଖୋଜିପାରୁ
ନାହିଁ, ଏଣିକି ଉପରା ହେଉଅଛି ଯେ ବର୍ଣ୍ଣନା-
କିରୁ ଗଜା ମନୋଦୟକର ଯେପରି ସରିଯା-
ରେ ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଥିଲୁ ପ୍ରାୟ ବିକ୍ରିଦିନ ମଧ୍ୟରେ
ଉଚ୍ଚ ବିମ୍ବରେ ଜଣେଥାଏ ରତ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲା-
ଇବେ । ଏହି ବୃତ୍ତାଳର ବାନଶ୍ଵର ଶା ବିଶ୍ଵାସ
ସାମନ୍ତ ବାମକ ଏହିବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେ
ମହାମୟ ସଂମୂଳରେ ଉତ୍ସମୂଷେ ପାଇଗ ଓ
ବିବଳା ଏବଂ ବାରାଷ୍ଟର କରିମକୁଷେ ଏହି
ଶୁଣିବାନ୍ତି ଅର ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସକଷ୍ଟାରେ ପ୍ରାଚିକ
ବିଷୟକର ବକଜା କୁଣ୍ଡି ଓ କୁଣ୍ଡାରପାରକୁ ଏହିର
ଛବିଙ୍କ ଘାସରେ କେତେବେ ସୁମୁକ ପାଇବର
ସାମାଜିକ କଥାକଷ୍ଟା କହିଯାଇନ୍ତି ନମ୍ବ ଅହୁର
ଏବରିଷ୍ଟକ କିମ୍ବରେ କଂଶଙ୍କ ପରୁଅବନ୍ତି
ଏ ମହାମୟଙ୍କ କରିବନ୍ତାରିତା ମୁଣ୍ଡ ବିମେଷ-
ଗୁଷେ ଥିବାରୁ ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରଗଂଧାର ଯୋଗବ
ହୋଇଥାଇ । ଯେବେ ଗଲା ମହେତ୍ୟ ଏ

ହାତ୍ତ ଠାରେ ସୁନ୍ଦର ରତ୍ନ ଏଥାକ୍ଷ ପଣ୍ଡାପ୍ରେ
ମନୋମୋଗ କରିଲୁ ତେବେ ପରିମେଷରେ
ଏ ମନାମୟ ଅଶାଧାରିଣ ଗୁଣବଂପରୁ ହୋଇ
ମଢ଼ିକାଳ ସତମାନାରେ ମଜାଛିର ଧରମଙ୍ଗର୍ତ୍ତ
କି ଲାଗନ୍ତୁ କଷାଯବେ । ସବୁ ଗଢ଼ିକାରରେ
ଏହିପରି ଶାର ହେଲୁବାରୁ ଅମ୍ବେ ଅମାକରୁ ।
୧୩୫୨୭ । ୧ । କେହି ଦେଖି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

9998

ଏହାଦୀର ଅମ୍ବେ ସବୁଧାରୁଣଙ୍କ ଜ୍ଞାନ
ବିଗ୍ରହିଥାଏହୁ ବି ଅଗାମୀ ଫେବ୍ରୁଆରୀ ମାସ
ତା ଶିଖି ବିଚକ କେନେଇଲ ହାସ୍ୟାକ୍ଷା-
ଳରେ ଡେବା ଚିତ୍ରୀ ବିଦ୍ୟାଲୟର ପ୍ରକେତ
କରିବ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଧର୍ମା ହେବ ଓ
ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାର ପରିଶା ହେବ ତାହା ଗତ
ବିଶ୍ୱାର ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚତର୍ଥର ପଢ଼ିବାକୁ ୧୯୫୧
ଧୂର୍ମ ଓ କର ବିଶ୍ୱାର ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚତର୍ଥରେ
୧୦୪ ପୃଷ୍ଠାରେ ପଢ଼ାଗିଲ ହୋଇଥାଏହି ।

କବିତା
୧୫୨୭

ADVERTISEMENT

WANTED a Second Master for the Kendrapara M. C. E. School on a salary of Rs. 20 per mensem.

Preference will be given to those who have passed the University Entrance Examination. Candidates should send in their applications with testimonials to the undersigned before the 6th February 1876 stating their experience in teaching and knowledge in Surveying and Urys.

H. A. D. PHILLIPS.

Seery, to the Local Committee
of Public Instruction Kendrapara.

ଦେଖନ

ଅମୃତ କଟିବ, ସୁଖ କବନ୍ଦେଶ୍ୱର ଛାଇ
ଅନୁଗରି ଲାଲଚାମାଳ ମୁସ୍ତିକର ଦେହାର
ପ୍ରଧୋଜନ, ଯେଉଁମାନେ ମୁସ୍ତିକର ଦେହାର
୩୩୫ ବେମାନେ ଧରଣୀ ଆରପ୍ରାଦ ଗାନ୍ଧାର
ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ପଣ୍ଡିତଙ୍କାର ଖାତାରେ ଦେହାର
ଅମୃତ ଦେ ବିଷୟରେ ଘଟ ହେବାରେ

ରକ୍ତାଶୁର ସନ୍ଦର୍ଭ

ମୁସାଜିର ଶକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଦିଆଯିବା
ଛିନ୍ଦିଥାରୁ ମାହାଲର କଳକର, ଫଳରୁ ଯାଦ
କାଳେ ଅଧାୟ କୁଡ଼ା ଅସୁଲ ଉପରେ ପଞ୍ଚକର
୪ ୨୦, ୩, ଓ ୪ ୧୦ ଲା ଦେଖାଏ । ଉପରେଇ
ଦିଆଯିବ । ଅମ୍ବ ଦିଅ ପାତ୍ରଧୂମ ଦିଆଯାଇଲେ
ରଜାଶହାର ଶକ୍ତି ସକାଣେ ବରୋହଧୁ କର
ପାରିବେ । ସତ୍ତଵାଙ୍ଗରେ ରକାଶପାତାର
ପଢ଼ୁଣ୍ଠ ଅଧିକାର । ଯାଏହୁ ମନ୍ତ୍ରଧୂମ ଦାତା
ଲିକାଶମାରଙ୍କ ଦେଖାଇ ହେବ । କେ ୧୦ ଲାର
ମୁସାଜିର ନେଲେ କେ ୨୦ ଲାର ତାହିନିର
ଦିରକାର ଅଧିକ ଟାଙ୍କାର କଟାଯାଇଲେ କିମ୍ବା
କଟେବାକୁ ଦେବ । କଲା ୨ ଲା କଟାଯାଇଲୁ
କିମ୍ବା ଦେବ । ପାତ୍ରଧୂମର ଲା ୧୦ ଲାର
ମୁସା କଟାନ କଟେବାକୁ ଦେବ କିମ୍ବା । କିମ୍ବା
ନେଲେ କିମ୍ବା ହାଲ କଟିଲା କିମ୍ବା ।

ଶ୍ରୀ କାଳିପଟ କାନ୍ତର୍ମଲ ।

ବୀରାଜ | ୧୫-୦୯

ପ୍ରକାଶନ ୧୯୭୭ ଅଗଷ୍ଟ

ଏହି ଛୁଟିଲାପନ୍ଧିଙ୍କ କରନ୍ତୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଯାଇଲାଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପଥର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାଧୁତିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

659

କ୍ଷାଣେରା କାହିଁଏବୁ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମନ୍ଦିରା । ମୁଁ ମାତ୍ର ଦ୍ୱାରା ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଗଢ଼ିବାର

{ ଅଶ୍ରୀମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟୁ୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟୁ୯
ମଧ୍ୟସଲ୍ ପାଇଁ ଜାହମାସୁଲ ଟୁ୯ }

ଭାବୁ ଶାକା ପ୍ରଗର ନିଟିର ଯେଉଁ
ନିତିର ମହିଳାମା ଏ ଟିକ ସବାମେ ମନ୍ତ୍ରର
ଦୋଷପାତ୍ର ଶାକା ପିଟିଲାଗି । ଅପିକୁଣ୍ଠା ସର୍ଜନ
ଏ ହେତୁ ଶାକାଦାତା ବରଲାକୁ ଅଧିପତିକର୍ତ୍ତା ଓ
<ମେମେ ମନ୍ତ୍ରାଚାରୀପା ବରମାତା ନିସ୍ତର କରୁ
ଆମା ଘରମୁଖାନେ ଶୁଣିଲୁଁ ସେ ବହାରର
ସନ୍ଦର୍ଭମାମ କହୁ କହରେ ନ ହୋଇ
ରହିରୁ ଯା । ଯା ଯା ତୁମା କୌଣସି ହାନି
ରେ ହେବ ଏମାକୁ ବିଦ୍ୟାପ୍ରା କାନ୍ତର ମାହେବ
ନାହାନ୍ତିରୁ । ଭାବୁ ଶାକା ହରର ନିରାଜେ
ନିଜେର କର୍ତ୍ତର ପ୍ରତିକଳ ଅଛି ଏ ସବୁ
ଆମୁ ପାହେଦାକ ଭାବାରେଇବେଳେ ଲାହାର
କୁଣ୍ଡର ଏଠାରେ ଅଛି ସାହାଯ୍ୟର ପ୍ରଦ୍ୟୋଗର
କାହାରୁ । ମଧ୍ୟକରେ ଡିନ୍‌ବିଶ୍ଵ ଶାକା ବଳାଇ
ଦାରୁ ଦେବ ନିତିର ମହିଳାର ଏହି ବାର୍ଷିକ
ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ତାକୁର ପାହେବ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର
ମହିଳାକୁ ଏ ମହିଳାକୁ ପଠାଇ ଦେଇ

ଧ୍ୟାନମୁଦ୍ରାହେ ଅବଳକ ହୋଇଥିବୁ ଯେ
କୁଳ ପରିଚାଳନା ଏଥର କିମ୍ବା ଫିଲ୍ଡିକ ଗ୍ରାମକୁ
ଶକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣାବେଳେ ପ୍ରିମିଟିଵାଲ ହେଲେ ମାତ୍ର ଚର୍ବି
ମାତ୍ର ପରିବେଳେନ ନ ପାଇ ଟଙ୍କାଙ୍କା ଘାରବେ ।
ଶ୍ରୀଯତ୍ତର ତୁ ସାଥୀରଣ ବିଷୟର ଶିଖ
କରିବୁ ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ର ଯେତୁ ଜେଇ ଆଶ୍ରମ ଅବଶ୍ୟକ
ଏହାଙ୍କେ ସପ୍ରକଳ୍ପନେ ତେବେ କଣେ ହେଉମାତ୍ରରେ

ମୟ ପିତ୍ର ନିଷ୍ଠାକୁ ଦେବେ । ବିନ୍ଦୁ ଖାଲେକ-
ରେ ବେତେଇ ପଢ଼ିବେ ଅବସ୍ଥ ଠିକ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଏ କବି ଗୁରୁଜଶ ପାତ୍ରାର୍ଥୀ ମଧ୍ୟାବ୍ଦୀରେ
ଜାରୀ ହୋଇ ଥରନ୍ତି ରହି ମୟ ମୟରୁ ଜଣେ
କଲିବାରେ ପଢ଼ିବେ ଅଭିର ତଥାତ ମୟରୁ
ଜଣେ ବର୍ତ୍ତି ପାଇଅଛି ଯେ ପଢ଼ିବ ଅଭି ଦୂରକଣ
ବର୍ତ୍ତି ନ ପାଇଲେ ସାରିବେ ନାହିଁ । ବୋଲି ପ୍ରକାଶ
ଯାଏ । ଏହାଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତି ଅଗା ଦେଇଠାରୁ ହୃଦ-
ଯତ୍ତା ବୋଲିଥାଏ ଲଗେ ମେଡିକ୍ ଆରମ୍ଭାବ
ଏପରି ଶାଶ୍ଵତାବ୍ଦୀ ଯେତେ ଯେତେ ମାନେ ଏ ଯତ୍ତା-
କାରେ ବୁଝନାର୍ଥ ନୀତି କର୍ତ୍ତମାନ ଗୁରୁ କରି
ଅଭିର ତାହାଙ୍କୁ ପାଇବାର ଉଦ୍ଦିମ ହେଉ
ଅଛି ପ୍ରତିକିଳ ଦେଖା ନ ଗଲେ ଏଥରେ ବିଶ୍ୱାସ
ଦେବ ନାହିଁ । ଏପରି ପ୍ରତିକିଳ ପଣ୍ଡିତାର ଫଳ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଗାମୀ ବର୍ଷରୁ ମୟ ଅବ୍ ଶବ୍ଦ
ବଲେଜିଆର୍ଟ ଟିକବାର ଏମୁଦନା ଦେଖାଯାଏ
ଏମନ୍ଦସ୍ତଳେ କାହାରୁ ଆହମନାକେ ବଲେଜ
କରିବାରୁ ଏତେ ଭର୍ତ୍ତା ହେଉ ଅଛିକୁ କୁହା-
ଯାଇ କି ଯାରେ ବଲେଜିବବାପେ ଯେଇଁ ୩୦
ହଜାର ଟଙ୍କା ଉଠିଥିଛୁ ଭବ୍ରିର ସ୍ଥରୁ ବୁନ୍ଦି
ହେଲେ ବର୍ଷରୁ ମୁହଁକଣ ଲୋଈଁ ଏ କଲିବାରେ
ଯାଇଁ ପଢ଼ି ପାଇବୁ ଆହା ନ ବର ଅନ୍ତର୍ଦୟରେ
କଲେଜ ପିଟାଇ ଦିନତୁ ଡିଗାର ଟାଙ୍କା ବିନ୍ଦୁ
ବରିବା ଅମୂଳକ୍ଷ ମନ୍ତରେ ଭଲ
ହୋଇଗାହିଁ । ଏଥରେ ଦେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ଷତି
ଦେବ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ବଲେଜ

ରୁବା ସନ୍ଧରେ ମଙ୍ଗ ଗୋଲମାଳ ହୋଇ
ପାରେ ।

ଲର୍ତ୍ତନାର୍ଥବୁଦ୍ଧ ହର୍ମ ପରିଷ୍ଠାଗ କରିବାର
ବଧା ସଂଧାରୁ ପାଠକମାଳକୁ ଉପାଇ ଅଛୁ ତହିଁ
ଉତ୍ତରକୁ ଯେ ସମସ୍ତ ସଂକାଦ ଶାଖାଯାଇଥାଏ
ତହିଁରୁ କିମ୍ବା କଣାଯାଏ ସେ ଅଗମୀ
ଅପ୍ରେଲମାସ ମଝରେ ଏ ମହାଜ୍ଞା ହର୍ମ ଉତ୍ୟାଗ
କରିବେ ଓ ଲର୍ତ୍ତନାର୍ଥକ ବଠାକୁ ବବ୍ରତୀତ୍ତେଜ୍ଞ-
ବଳ ହୋଇ ଥିବେ । ଅବସ୍ଥାରୁ ଲର୍ତ୍ତନାର୍ଥବୁଦ୍ଧ
କର ହର୍ମ ପରିଷ୍ଠାଗର ସଂଦାତ ଶୁଣି ଭାବର-
ବିଷମାନେ ବଢ଼ ପୃଷ୍ଠାତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଯୁଦ୍ଧ
ବ୍ୟଥର କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ଉପାଯାର କାହାରୁ । ସମ୍ଭବ
ଅମାନଙ୍କରେ ନାହାବାରନ କରି ହୋଇ
ଅଛୁ ଓ ମୁକ୍ତବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଶୁଭଲମନ ସହିତ ଏ ଧର-
ନାର ଧର୍ମର ଥିବାର ଅବେଳାଲେବ ଅନୁମାନ
କରନ୍ତି ମାତ୍ର ଜାହା ଧର୍ମ ହୋଇ ଅମେମାନେ
ହେ କ ପାରୁ । ଲର୍ତ୍ତନାର୍ଥବୁଦ୍ଧ ଘାସଶୁଭ
କରେ ଅପ ଧନାତ୍ମ ଲର୍ତ୍ତ ଅପନ୍ତି ଏବଂ ଜାହା-
ନର ମାଧ୍ୟମକ ସୁଲ୍ଲା ବଠାରେ ରଖି ହୋଇ
କାହିଁ ଏହମୋହିଁ ସେ ଅପଣାଦେବରୁ
ଶ୍ଵାନ ଦରକାରୁ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଅବନ୍ତି ।
କାହା ହେବ ଲର୍ତ୍ତନାର୍ଥବୁଦ୍ଧ କର୍ମଶୀଳାଗ କରି-
ବା ଶୁଭରବର୍ଷର ପର୍ବତ ପାତର ଆହୁତ୍ୟାଗ
ମୁମାନକରି ଯେତେ ତୁମ୍ଭାଥନ ହୋଇଥାଏ
କାହା ଧର୍ମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଠକମାଳ ଉତ୍ୟାଗରେ

ଅଣିଥରୁ । ସେ ଯେତେବାର୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲୁଛି
ପ୍ରଥମିତି ହୋଇ ଅଛିନ୍ତି କେବଳ
ବସେଦିବାଗ୍ର ଓ ନୂତନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତରେ
ନଗାନ୍ତର ଦେଖାଯାଏ । ଫଳତଃ ଅଛେକ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ ଜେନରଲ
ଅମ୍ବଲୁ ମିଳିଥିଲେ ଓ ଦ୍ୱାରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ
କାହାଙ୍କ ବାବନାଧୀନରେ ରହି ଥିଲେ ତାଙ୍କ କରି
କାହାରକୁ ବ୍ୟଥିରେ ଅମ୍ବେମନେ ଧର୍ମାଚିତ
ହେଲାନ୍ତରୁ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ କଟନଙ୍କ ବିମ୍ବ ୪୦ ବର୍ଷ । ଏ ମହା-
ମୟ ଅଳେକ ବରଗାଶବର୍ମ କରିଥାଇଛୁ ମାତ୍ର
ଅଛି ସୁଲେଖତ ଓ କବିବୋଲି ଏହାଙ୍କର
ଜ୍ୟୋତି ଥୋଇ ଥାଇ । ଗାସିଗାୟାରୁ ପୁଣ୍ଡିତ
ରେଣେ ପ୍ରକାଶ ପାଇ କିମ୍ବ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତରୁଷ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପଢିମାନକରେ ପାଠକଲୁ କି ଯେଉଁ ବିଜ୍ଞାନ
ଏବଂ ପ୍ରାସାଦ ସହାରେ ଜାତିର ମନ୍ଦିର କଲ
ପରିବାର ଗତ କି ତ ଶ୍ରୀ ଯତ୍ନବାନ୍ ପୋଲ
ନେଥା ସଂକଳିତ କରୁଥିଲେ ଉତ୍ତମାବ୍ଦ ଜା ୧୫
ଶତରେ ଜାତି ପ୍ରାସାଦ ହେବାର କିମ୍ବା ହେଲା
ଏଥୁପରେ ଏସଙ୍କ ମଂଗ୍ରାପନର ବନୋବସ୍ତୁ
ପଦାର୍ଥ ଯେଉଁ କରିଛି ବସିଥିଲୁ ତାମାଳ
ପ୍ରାସାଦମାନ ଏହିନ ସବୁରେ ପାଠ ଓ ମନୋ-
ନିଜ ହୋଇ ସବୁପୁ ଲୋକମାନେ ଧ୍ୟାନ କଲେ
ବିଜ୍ଞାନଶା ଓ ବିଜ୍ଞାନର ସାହାଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ମୁଖ୍ୟ-
ଦିର ଉତ୍ସାହ ବନ୍ଦା ସକାରେ ଏହି ବିଜ୍ଞାନପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏଥୁପରି ହେବ ଓ କରିଛି ବନୋବସ୍ତୁମନେ
ଜହାନ୍ର ବାର୍ଯ୍ୟ କଲିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହିଦୁ
ଜତିବିଜ୍ଞାନ ଜ୍ଞାନୀୟନ ଓ ବୃତ୍ତି ଫଳା ଏହି
ଉଦ୍ଦିଶ୍ୟାରେ ବିରକ୍ତ ହେବ । ସବୁରୁଷର୍ତ୍ତ
ଟେକ୍ନିଲୋଜୀସ, ଏସ୍, ଏସ୍. ଆଇ, ଏସ୍ବିଏ ସବୁ-
ପର ହେବେ ଓ ତାକୁର ମନ୍ଦେତ୍ରରୁ ସରକାର
ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହେବେ । ଏସଙ୍କ ସକାରେ ଯେତେ
କେବା ଆସାଯୁ ହୋଇଥାଏ ତହିଁ ମନ୍ଦେତ୍ର ପଞ୍ଚାଶ
ଦିକ୍କାର ଝକା ସବୁ ବୁଦ୍ଧିମଣିର ଓ ଜହାନ୍ର ଜଳ
ଜୁମ୍ବି ଜଗଦ୍ ସକାରେ ପୃଥିବୀ ଉତ୍ସାହିକ ଓ
ପୁରୁଷ ଓ ସହମାନ କଷ୍ଟ ଦିବହା କାରଣ କୋ-
ଇଏବିଜ୍ଞାନ ଝକା ହମ୍ବୁଳ ବ୍ୟୟ ହେବ । ପାଦ
ରେଫ୍ରାକ୍ଟିଵ ବାବୁ ଗ୍ରେନ୍ ଲାଲ ମିଶ ଓ ଗ୍ରେନ୍
ବାହାଇଲାଲ ହେ ବାହାଇଲ ଏଥିର ବନୋବସ୍ତୁ
କରିବେ । ପ୍ରାଚୀୟକ ବ୍ୟୟ ଜାବାହ ଦବାମେ
କରିଛି ମାତ୍ରିକ ହେବା ସଂଗ୍ରହକ ଚତୁର୍ବୀ ଦବା

ବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ବାର୍ଷିକ ୪୫ ଲା ଟଙ୍କା ହେବା
ଦେବେ ସେମାନେ ସଜ୍ଜା ସତ୍ତି ହୋଇ
ପାଇବେ ।

ତୀର୍ତ୍ତର ମହେନ୍ଦ୍ରଲାଲ ଏ ସଙ୍ଗର ଉଦ୍‌ସମ
ହବର୍ଷରୁ ବିଶୁଦ୍ଧଲେ କିନ୍ତୁ ଉପସ୍ଥିତକାରେ-
ଦାଖାର ଶାପ୍ର ସମ୍ମାନ କହେବାରୁ ଏତେବାଳ
ହେ ପ୍ରସ୍ତୁବକୁ ବାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେଉ କ
ଥିଲା । ଏହମଧରେ ଗର ଦୂମାଧରୁ କଲିବ-
ଜାରେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନରେ କାନରେ ଅଛ ଏକ ସର୍ବ
ଧ୍ୟାପିତ ହେଲା ଶ ଜକୁ ପରା ଏଦେଶାଦ୍ୟ
ଲୋକଙ୍କ ଯିଗାତ ବ୍ୟକ୍ତବାର ଓ ଜଦ୍ଵାର ନାନା
ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ତ୍ରୁଟ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଶିକ୍ଷା
ଦେବା ଭାବର ଗୋଟିଏ କହାଳୀମ୍ବୁ ଶ୍ରାପକ
ବରବାରୁ ଡଳନା କଲେ ଓ ଭର୍ତ୍ତାର ସେମା-
ନେ ଏବନନ ସଙ୍ଗରେ ପାଦ ଦେଇଲୁକୁଟିଲା
ଦେଖି ପରିଚାଳନ । ଆହୁର ଅଧିକ ଦେଖି

ବର୍ଷ କରିବାର ସେମାନେ ଆପା ଦବୁରୁ ।
ଗୁରୁକୁମାରଙ୍କ ଶୁଭ୍ରମନ୍ତରୁଧଳକଷେରେ ଅବେଳା
ଧନୀଜୀବନେବ କଲିବେଳାକୁ ଅଶୀଖବାରୁ ଅଚି
ସହଜରେ ଏତେ ଅଥବା ଟଙ୍କା ଏବନ୍ତିତିତେଣେ
ଓ ଭାବୁ ସବ ଅପଣା ଉଦେଶ୍ୟ ସଂକଳନରେ
ଦିନୋକ୍ରମେ ଦର୍ଶାବାବୁ । ଅମୃତାବଳ ଲେଖ
ନେଣ୍ଠା ବବର୍ଷର ସକ୍ଷିପ୍ତରେଖାକୁ ସେ ସବର
ମଧ୍ୟ ସହପତ ଆପୁରୁ । ଯଦ୍ବୁ ସବର ଏବନ୍ତିତ
ବଳେ ଉତ୍ତରସ୍ଵର୍ଗର ମାନସ ଗୀତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ
ଓ ତଥାର ହେବର ଅଥବା ମଜଳ ହେବ
ଏହୁଁ ବିବେଳନା ବର ମାନ୍ୟବର ଲେଖନଶ୍ଵର
ବବର୍ଷର ଏ ପୁରୁ ସହକୁ ମନ୍ଦିରବାବୁ ଯତ୍ତ
ବନୁଆଜିନ୍ଦ୍ର ବରୁଁ ଓ ଉତ୍ତରା ବରୁଁ ଯେ
ଜାହା ଗୀତ ସଫଳ ହେବ । ସମସ୍ତେ ନିଶ୍ଚ
ଶେଷିବ କର୍ମ କଲେ ଜାହା ଯେମନ୍ତ କିତାବ
ହୁଅର ପୁଥକରୁଷେ ସେହି ବାର୍ଷିକ କରେ ମଝ
ସେବପ ହୋଇ ନ ପାରେ । ଅନ୍ତର୍ଭାବରୁ
ଦୁଇପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ଭାବରୁ ମଜଳବାର୍ଷିକରେ ବ୍ୟାପାର
କନ୍ଦିଅଛି ଓ କେବେ ଆପଣା ଜୀବ ବାହାର
କରିବା ବିମ୍ବା ଶିର୍ଷାପଦକୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଦ୍ୱାରାବି
ରତ୍ନ କ ଦେବାର ବେହୀ କରି କରୁର ସାଧାରଣ
କଳ କରିବାର ଅସୁଦେହାନ୍ତର ସମାଜରେ
ସରଗରଜ ଦେଖାଯାଏ । ଯେତେବେଳେ ଏଠି
ଗୋଟିଏ କଲ ଅନ୍ତର୍ଭାବ କଲେ ସମାଜ
ଯୋଗ ଦେଇ କହିର ପୁଣ୍ଡିବର୍ଜନ ବିପରେ

କଥା କବାଦ ଓ ଶିର୍ଷକୁ ମହାରେ ଶ୍ରାଵ ଦିଲା
ନାହିଁ । ଲେଖବେଳେ ଏମେଗର ପ୍ରକଟ
ଗାବାଟି ହେବ ।

୧୭୬୭

ତିନିରୁ ପଣ୍ଡାନ କରି ଚଳଇମାଥ ତା 'ଗରେ
ବେଳ ସ ୧ ଶା ସନ୍ଦୟରେ ସୁନ୍ଦରକ ଲହୋ-
ରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ରେଣ ମୁକୁଳ
ଅଛି ସୁନ୍ଦରଗୁପ୍ତେ ସୁଦୁରିଗ ହୋଇଥିଲେ ଏହି
ସମାଜେତର ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ଵାସ ବିଭାଗେ
ଦେଶୀୟ ଓ ବିଳାପ ଅନେକ ବିଧାତା ମାତ୍ର
ହୋଇ ଦାରେ ହଜା ହୋଇଥିଲେ । ଦେଶୀୟ
ସୁକାମାନେ ଆପଣା ଅମଲବର୍ଗସ୍ତଳ ସମଟେ
ହାଲରେ ଗଠି ଅଧିକାରେ ଓ ଅନେକଦିଶାରେ
ବକ୍ର ହେବାରୁ ଦେଖିବାକୁ ଉଚ୍ଚ ସୁନ୍ଦର
କାଳଥିଲା । ଦେଶୀୟ ରାଜାଙ୍କର ଦେଶାମାନେ
ମର୍ଯ୍ୟାନ କମା ବୋଲି ଥିଲେ । ବାପଦେ
ଏମପ୍ରାକଳେ କୁୱେ ଫେମାର୍କ୍ସ ଏକାମ୍ରରେ
ହଜା ହୋଇଥିଲା । ସମନ୍ତରେ ଅତିରିକ୍ଷାମୁଦ୍ରା
ସହି ସକ୍ରିୟମାର ନିଗର ମର୍ଯ୍ୟାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କଲେ । ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ ଘରେ ସହିତରୁ ଧର୍ମ-
ନିରନ୍ତର ଧାର ହେଲା ଓ ସୁନ୍ଦର ଡର୍ବାର
ବର୍ତ୍ତର ପ୍ରମାନ କଲେ । ଜହାଙ୍ଗର ମେଲ
ଘେବେ ଶା ସନ୍ଦୟରେ ନେବେକ ମେଲ ଓ ରାଜି
ରେ କାରଣାନା ହୋଇଥିଲା । ଦେଶୀୟ ଲୋକ-
ମାନେ ପୃଷ୍ଠାତରେ ଯେଉଁ ହେବି ହେବାରୁ
ଉଦ୍ଧନ କରିଥିଲେ ତାହା ନ ହେବାରୁ ସମଟେ
ହଜାର ହୋଇ ଥିଲେ ।

ତା ୧୯ ରିଗରେ ସୁବ୍ରତ ଅଗ୍ନିକୁଳଙ୍କାତ
ଦେହପାରମାନଙ୍କୁ ଫେରିବ ସାକ୍ଷାତ ଦେହାରେ
ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ । ରୀତରେ ଲୋକାନ୍ତମର୍ମାଣରେ
ଉଦ୍‌ବାଧରେ ଗୋଟିଏ କୃତ୍ତିତ୍ଵ ଦର୍ଶକରେ ଯେ-
ଜୀବନ । ଏହିତିଥି ସୁବ୍ରତ ନୈତିକରିତାରେ
ଶ୍ରମକାଜ ଓ କର୍ମକାଜ ସୁବ୍ରତଙ୍କ ଅଗ୍ନି ଚିନ୍ତା

ଲା ୨୦ ରୁଷ ସକାଳ ଥିଲା ଖରସତ୍ତା
ସୁରଗଜ ଲହୋରରୁ ପ୍ରହାନ କରି ଡେବଲାମ୍‌
ଦରେ ଯ ୧୯ ଶା ସନ୍ଧୟରେ ଚେଳନ କଲେ
ଓ ହୁଲସର ଏବୁଧା ଦଳଦେଲେ ଶିଆର-
ବୋଟରେ ପଞ୍ଚଶିଲେ ବେଠାନେ ଆମନ୍ଦରୀ
କାଳର ଦେଖୋଇ ଓ ଥାନ କରିଯାଇଛାଇ
ଗାହାଙ୍କ ଅର୍ଥକା କର ପମକୁ ଯେବେବିଦ
ମସ୍ତେ କପଣିଙ୍କ ଥିଲେ ।

ଭା ୨୦ ରେ ଅଭିଭବନ

ଭୁବନେଶ୍ୱର ମୁଦ୍ରଣ କାନ୍ତରିକା ସଂ ୧୯୭୫ମୟେ

ତମ୍ଭନଗରରେ ପୁଷ୍ଟିଲେ ତାହାଙ୍କୁ ପାରେ
ଦେଇଯିବା ସବାଗେ କାଶିରର ମହାବଜା
ମା ୨ ଇଲ ବା ୩ ଅଧି ତାହାଙ୍କ ସହି ଯାଏବା
ନନ୍ଦେ । ସୁବର୍ଜ ମହାବଜା ଓ ସୁବର୍ଜଙ୍କ
ମନୀମାତ୍ରେ ସମୟେ ହସ୍ତ ଅବେଳାଶପଦଙ୍କ
ଜାତକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କାନ୍ତର ଚର୍ଚୋଜରେ ଥାଉ ହୋଇ ଛିଡା ଦେଖ-
ଇଥିଲେ ଓ ଘୁର୍ବଜକ ଦେଖାଯି ଥିଲୁ ସୁଧାରିତ
ହୋଇଥାରୁ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ କୌତୁକ
ଦୋଧ ହେଉ ଥିଲା । ଗର୍ବର ରକ୍ଷଣକର ପ୍ରାଚି-
ନକାଳର ପିତଳର ଟାପ ଓ ଲୁଗାର କିମର-
ନିଜାତ ଯଜ୍ଞାନ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ଦର ଦଶଥିଲା ।
ଚରରର ପାତକହୁରରେ ପରେମ ପଦମୂଳ
ଧରିବା ହେଲୁ ଓ ହେଠାରୁ ବଜିପ୍ରାଣଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ରଖି ହୈବନାର ହୋଇଥିଲା । ସୁବର୍ଜଙ୍କ
ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀ ସବାଗେ ଯେଉଁ କୁନ୍ତନନ୍ଦ କିମ୍ବା
ହେଠାତିଟି ମେ ସେଠାରେ ପୁଷ୍ଟି ଉଚ୍ଚର
ପ୍ରକରପଦ୍ମ ବାଣବାଙ୍କ ଦେଖିଲେ । ତର୍ହୁବଦାରୁ
ହେଠାର ସ୍ମୃତିଲେବଙ୍କ ସହି ଧାର୍ଶାତ ଓ
ଆଜିମ କିମ୍ବା ।

ତାଙ୍କ ରୁହ ନଥରେ ଯମ୍ବୁ ମହାରାଜଙ୍କ
ପୁରୁଷଙ୍କ ଧ୍ୟାନଦରେ ଦେଇଲା କିମ୍ବେ ଓ କେ-
ଠାରେ ଅନ୍ତରେକ୍ଷକାର ନୃତ୍ୟ ଓ କୌତୁକ
ଦେଖିଲେ ।

ଶ୍ରୀ ୨୨ ପ୍ରମାଣ ସକାଳହେଲେ ଉଚ୍ଛରଣାଦିକୁ
ଅଗ୍ରିବେ ଓ କେନବର ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ଟିକାଇଲେ ଏ
କେ ୫୦୦ ପୁଣ୍ଡର ଲମ୍ବ ଅଟଇ । ହୋଇବେ
ଏକାନ୍ତ କର ଲାହୋରର ପ୍ରକଳନମନ
ଦିଲେ । ଏ ସଂଧରେ ଲାହୋରଜଗନ୍ଧର କାର
ମେଖଲାଯି ହୋଇଥିଲା । ଏ ଲାହୋର ଚଳେ-
ଚଳେ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେବଳ୍କ ସମାଜ
ଜହାନ ଦିଲେ ।

କାଳେ ଉପରେ ଲାହୋରରେ ଅବସ୍ଥା
ଦିଲ୍ଲିରେ ।

ମୋଟାବଳୀ ବିର୍କର ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପାଦିକାଳ ପିଲାତ୍ତ ସାହେବଙ୍କ
ମନ୍ଦିରରେ ଥାଇବୋର୍ବ ପ୍ରଥାନ ଜଳ ମା-
ନ୍ଦିରର ଅଳ୍ପତି ଗାର୍ଥ ସାହେବ ଯେତୁସ ବିଶ୍ଵବି-
ନେତ୍ରୀଏତୁ ଜହାରେ ସମ୍ବାଧାରଣ ସମ୍ମନ୍ଦର
ହେବାର ଓ ଜଳଙ୍କ ପ୍ରକଳ୍ପା କରିବାର ଦେଶ
ଯାଏ । ମନ୍ଦିରମାଟି ଚମାରି ଅଟର ଓ
ଏହା ଯେତେ ସମ୍ବାଧମାନଙ୍କରେ ଅନେକ

ମନୋଲେବନା ବାହାରୁଥାରୁ । ମନ୍ଦମାର କଥା
ବିପ୍ର ଧାରକ ଜାତିବା ବାରଣ ଜହାର
ଅଛି ସଂକ୍ଷେପ ଉତ୍ତରାଶ କରୁଥାରୁ । ପିଲାନ
ଏକ ମେନ ସଙ୍ଗରେ ଆୟା ସ୍ଵରୂପ ବିଲାଜକୁ
ଯାଇଥିଲା ତେ ମେନ ସଙ୍ଗରେ କଥା ଥିଲା କି
କିନ୍ତୁ ତାରେ ତାହାକୁ ଖାରତବିର୍କୁ ପଠାଇ
ଦେବ । ଫିଲିତ ସାହେବଙ୍କ ମେନ ସହି
କାଳରେ ଖାରତବିର୍କୁ ଯାଦା କଲେ ଓ ତା-
କାଳର ତଣେ ଆୟା ପ୍ରୟୋକଳ ହେଲା ।
ତାଙ୍କର ତଣେ ଆୟା ପ୍ରୟୋକଳ ହେଲା ।
ତିରନ ସଙ୍ଗରେ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁ ହେଲ ବିଲାଜକୁ
କଲାଜା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ମ କରିବାର ବେଳନ
ମେଟ୍ଟରେ ଟ ୫୦ ଲା ପାଇବ ଓ ତାହାକୁ
ରତ୍ନ ସେ ଦ୍ୱାରା କରୁ ଦେବ ମେନ ସାହେବ
କଲାଜାରେ ହେବେ ବା ବିଅଇ ଦେବେ ।
ଆୟା ମେନ ସଙ୍ଗରେ ତାହାକୁ ବମେଳକୁ
ଆସିଲା ଓ ବମେଳାରୁ ବଳବାଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ରେଲ ବାଟରେ ଥିଲା ଥିଲା ଓ ମେନର
ଜବାର ହେଲ ଓ ଆୟାର ଅବାଧପିଅ
ହେଲୁ ମେନ ତାହାକୁ କର୍ମରୁ ବାହାର କର
ଦେବେ ତହିଁରେ ଆୟା ଧରିବାର କହିଥିଲା କି
କଲାଜାରେ ସବୁ ଆୟାଙ୍କ ମନା କର ଦେବ
ଦେହ ମେନର ଗୁକର ହେବ ନାହିଁ । ଆୟା
କର୍ମରୁ ବାହାର ଯାଇ କଲାଜାକୁ ଆସିଲା
ମେନ ମୟ ସେଠରେ ଥିବା ପଞ୍ଚଶିଲେ । ମେନ
କରୁ ସ୍ଵାତିପିଲାଜସାହେବ ଜକର କରିବି
ଓ ଅଇନରେ କଟେ କଟୁଣ ଅଟାନ୍ତି । ଆୟା
ତାହାଙ୍କ ଦେଇଲ ମାନିବାକୁ ସେ କହିଲେ
କର୍ମରୁ ବାହାର ଯାଇଥାରୁ ଦେଇନ ପାଇବାର
କଷ୍ଟକୁ ନୋହୁ ନାହା ଅପରା ଅପରାଧ ସ୍ଵାକାଳ
କର ଜଣେ ପଡ଼ ଲେଖି ଦେଲେ ତୋଟେ
ପାରିଗୋପିକ ସ୍ଵରୂପ ଟ ୧୯ ଦିଅସିବ । ଆୟା
ବନ୍ଧୁକ ନ ହୋଇ ଶୈତାନ ଅଭାଲଗରେ ଜାଲକ
କରିବ ଦେଲା ଉକଳଦ୍ଵାରା ସାହେବଙ୍କୁ ଜଣାଇଲା
ଓ ସାହେବ ତାହା ଶୁଣି ଦୂରୀମ କରିବା
ଧରିବାର ଅର୍ଯ୍ୟୋଗ ତାହା ନାମରେ ବଜାଇଲା
ତାହା ମାଛକ୍ଷେତ୍ରକ ବିକଟରେ ଲାଲକ
ଦେଲ ଓ ଦରଶସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖିଲେ କି ଅଇ
ନର ଅମ୍ବକ ଦିପାର ଅମ୍ବକ ରହିବରର ଅନ୍ତର
ଗାରେ କାବତାର ମାଛକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଏ ନକଦମ
ବିକଟ କରିବାର ଅଭିନାର ଅଛି । ମନ୍ଦମାର
ଜାଲକ ଓ କର୍ମରଦେଲେ ଅଭିନାର ଅପରା
ଆୟା ଧରିବାର ପକ୍ଷରୁ ବେଳ ମାତ୍ର ମାଛକ୍ଷେତ୍ର
ଦ୍ଵାରା ସାହେବ ତାହା ନ ଶୁଣି ଅଗମିଲୁ ଅ

ଓ কাশবাৰ উৱেঁ দণ্ড দেলে। হাইকো-
র্টৰে অধিল দেন ও বহুষংগী কাশবাৰ
জনাবু অধুকাৰ অপত্তিৰে বিৰু
ৰহত হোৱ পিৰফ গলুৰ পাইল।

ଏଥେ ଜିଗାରୁ ପିରକ ଅପଣା ବେଳକ
ଜାହାଜ ରତ୍ନ ଓ ବୁଥାରେ ଅପମାନିତ ଓ
ଲୋଗିତ ହେବାର କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇଦା ବକାଶେ
ହାରକୋଟରେ ନମ୍ବା ନାଲିଶ ବଲ୍ଲ । ଜହିର
ବିଶୁରରେ ପ୍ରଥାଜ କଳ ଓ କଳ ଅଧିପିତ୍ସ
ବାହେବ ଏକମଳ ହୋଇ ଧାର୍ଯ୍ୟ ବଲେ ଯେ
ପିରକ ରତ୍ନ ବର୍ମ ନ ଜରିବାରୁ ବରଗୀତ୍
ହେଲୁ ସୁରମ୍ ବରମର ବେଳକ ବାବର ଟୁକ୍କ ଜାମ
ପାଇ ନ ପାରେ । ମାତ୍ର ଜାହାଜ ରତ୍ନ ବଳି-
କତାରେ ପାଇବ ବୋଲନ୍ ବେଳଥିବାର ପ୍ରମାଣ
ହେବାରୁ ଉଠିପାଇ ଟୁ୯୦ ଜାର ଡଳ
ପାଇଲା । ଅପମାନ ଓ ଦୁଃଖ ଲଭିବାର ଜେପା-
ରି ପକ୍ଷରେ କଳମାନେ ବୋଲନ୍ତି କି ପିରକ
ଯଦ୍ୱଧି କିନ୍ତୁ ଅପରାଧ କରିଥାଏ ଜାହା ବଣ୍ଡେଇ
ଓ ଏଲାହାବାଦ ମନ୍ଦିରେ ହୋଇଥିବ ସେଠାରୁ
ମେମ ଓ ଆୟା ପୃଥିଵୀ ଲାଭରେ ପୃଥିଵୀ ମନ୍ଦିର
ସୁରେ ବାବତାରେ ପଢ଼ିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅଗ୍ରଧିକ
କିମ୍ବର ହାବତାରେ ବେବେ ହୋଇ ନ ପାରେ
କିନ୍ତୁ ତୁର ସ୍ତର ମନ୍ଦିରେ ବୌଣ୍ୟ କରିବାରେ
ହେବାର ଥିଲା । ଫିଲଜ ପାଦେବ ସ୍ଥଳ୍ୟ କଳ
ହୋଇ ଓ ଜହିର ପଦ୍ମରୁ ବର୍ତ୍ତବାଳ ମାଛଟୁକୁ
ସୁରୂପ କାର୍ଯ୍ୟବସ୍ଥ ଘେବ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା
ପ୍ରଳକ୍ଷେ ସେ ଯେ କିନ୍ତୁ ଅଇନର ତୁମସକ୍ତି
ଅର୍ଥ ବୁଝିଥିବେ ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହଇ ବେଳକ ମନ୍ଦିମା
ସହଜରେ କର ନେବେ ବୋଲନ୍ ହାବତାରେ
ଜାହା ଦାବର କଲେ ପୁଣି ଅଭିକାର ବିଷୟରେ
ସନ୍ଦେହ ଥିବାରୁ ଦରଖାରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ଲେଖିଲେ ଯେ ହାବତା ମାଛଟୁକୁଙ୍କର ୨୭
ଆଗ ଅନସାରେ ବିଶ୍ଵର କରିବାର କାମକ
ଅଛି । କୌଣସି ଲୋକ ପକ୍ଷରେ ଏବୁଧେ
ହାବିମଙ୍କ ଅଇନ କହୁଗେବା ଉତ୍ତର ନୁହଇ ଓ
ଫିଲଜ ପାଦେବ କଳ ହୋଇ ଜାହାଜ ଅଥିଜ
ବର୍ମରୁ ମାଛଟୁକୁଙ୍କୁ ଏପର ଅଇନ ଦେଖାଇ
ଦେବା କଳ ଅକଣ୍ଟମ ହୋଇଥିଲି ଓ ଏଥରୁ
ବୋଥ ତୁଥରେ ସେ ଲାଗୁ ମାଛଟୁକୁଙ୍କ ଉପ-
ରେ ପକ୍ଷାର ମନ୍ଦିମା ଅପଣା ପକ୍ଷରେ ବିଶ୍ଵର
କମ୍ବର ନେଲେ । ସେ ଯେବେ ବିଶ୍ଵନୂତି ଅପ-
କ୍ଷେପାଇଗୁଥେ କିନ୍ତୁ ଥାର ଓ ଜହିର ଉଦାହରିତ
ଏବଧରେ ପରିଥାଲେ ନେବେ ଅନାଧ୍ୟବରେ

Q/Q Q/Q Q/Q

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

四
卷之八

ତାଙ୍କରଙ୍ଗିରେ ଏଣୁ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମହିତା । ମୋ ମାତ୍ର ହିଁତ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ସାଲ ଗଢ଼ିବାର

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୩
ଦର୍ଶନେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ଉପରେ ୫୮
ନିଧିମୂଲ୍ୟ ଯାଇବାକମାତ୍ର ୫୦ }

କେନ୍ଦ୍ରପତା କାଳର ମାରସାଗାଇତାରେ
ବୁଦ୍ଧା କବିପେଲ ଭାଜିଯତ ଖଣ୍ଡି ଏ କାହାକିବୁ
କିନ୍ତୁ ଦୟାଦେଇଥାଏଛି । ପାଦ୍ୟୋଦୟର ନାମକ
କଷା ଧୂଅତଳ କାହାକିଟି ସୁଲ ବାଟ ଦେଇ
କାଳରୁ ଅସୁଥର । ପୁନର ପଥରକାଟି
କାଳରକେ ଚାଲିଥିଲା । ଭାବ୍ୟର ବିଷ୍ଵମୁ
ତକିରେ ମରୁପତନାହାନ୍ତି ବୁଦ୍ଧ ବିଧତିଯାତି
ଏତା କାହାକି ଉପରଦେଇ ଗଲା । ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ମନୀଳୁ ଓ ଯେବନ୍ତପ୍ରଭାବ ବାରଗୁ
କାନ୍ଦୁଯୋଙ୍କର ପଥରକ ନରିପତିଲା
ଦେଇଥିଲ ମୌଳିକ ଦେଇବୁ ଏ ମନ ମନ
କାହା ଶରୀର । ଦୂରପ୍ରାନ୍ତ ପଥରବଜ ଏକ
କର୍ମପୁରେ ହୁଣି ପଢିବା ଅସୁର୍ଯ୍ୟ ପଢ଼ିବା
ଅପାର । ଯାହା ହେଉ ଗାସ୍ତ ପୁଲ ମରମତିର
ମେଳେ ଦେଇଥାଏ ଓ କାହା ନ ହେବା ଧର୍ଯ୍ୟନ୍ତି
ମେଳରେ ଦିନ୍ଦ୍ୟାଦ ଜନକାରମନ କିଳାନ ବିଦ
କ୍ଷେତ୍ରମାରୁ ନ ଦେବା କାରଣ ଗର୍ଭମେଳା
କାହା ଏଥରତନ୍ତ୍ର କି ନାଲ ଦେଇ ଯେତେ
ତଥ୍ବ ଯାଇଦ୍ୱାରା ବରଦ ଗର୍ଭମେଳା ଅପଣା
ପର୍ଦ୍ଦର ମୁଲ ଏକାଶରୁ ଅନ୍ୟ ପାଇବୁ
କାହାର ଦେବେ ପୃଥବୀ ମୌଳାରେ ସେବନ୍ତ
ତଥ୍ବସାକବ ସବ ।

କେଲ ଏ ୧ ଶ୍ରୀ ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟୁଷିତେ ଓ ନଗା
ରତ୍ନମହାର ଏ ୨ ଶ୍ରୀ ସମୟରେ ପ୍ରଥାଳ
ବନ୍ଦରୁରଙ୍ଗ ଘରଠାରେ ଦେଖେ ହେବେ
୩୫ ସଂଶା ସମୟରେ ଦେଖିଯୁ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟୁଷ
ଦୟା ଜଳାନ୍ତିଆ ପରିଶ କଲେ ଏବଂ ସମ୍ବାଧମ-
ସ୍ଵରେ ଚାହିଁର ଓ ଅନ୍ତରକାଳ ଦେଖିଲେ
ଶ୍ରୀ ଏ ୧୧ ଶ୍ରୀ ସମୟରେ ଅକିଗତକୁ ଯାଦା
ଲାଲେ । ଧେବ ସାଧରେ ସକ୍ଷେତ୍ର ମହାରାଜ-
ଙ୍କ ଘରେ ଆଶ୍ରମ ପ୍ରାଚାର କର କଥାରେ
କେତେ କଲେ ଓ ଲେଖିଯାଇ ଓ ଅନ୍ୟବାହି
ଦେଖି କି କିମ୍ବାଟ ହେବେ । ମହାରାଜା
ଜାମର ମହାରାଣୀ ଓ ସୁବନ୍ଦିଳ ଭୁଗଳ
ପ୍ରତ୍ୟାକ ଉପସ୍ଥିତ ଦକ୍ଷାଗାନ ଭରଥିରେ ତ୍ରୈ
ପ୍ରକରଣ ଭାବା ଅନନ୍ତ ସହିତ ଥାନ କଲେ ।
ପ୍ରାମାନ କାଳରେ ମହାରାଜଙ୍କ ଜୋପଣାହାରୁ
ଜମୀ ହୋଇଥିଲା ।

ଏବଂ ହାସ୍ଯ ଉପରେ ସୁକଣ୍ଠି ହାତଦାରେ ବସି
ଥିଲେ । ଆର ଥିବୁ ହାତରେ ଦେଗୀଥୁ ଗଜା
ଓ ତାହାଙ୍କର ସମ୍ମାନେ ଥିଲେ । କେବେଳାଟିଏ
ଦେଗୀଥିଲେବ ହାତରେଶରକ ପରିଧାନରେ
ସୁକଣ୍ଠିଙ୍କ ଚୋଇ ମୟୁର ବଜାଇ ଥିଲେ । ସୁକ-
ଣ୍ଠି କହାଇପରେ ଯେଉଁ ଜେବାରେ ଥିଲେ
ସେହି ତେବରେ ଠାରେ କହିଲେ ।

ଗାଁଟ ରଖିଲେ ସୁବନ୍ଧୁ ମିଳିବି ପାଳ
ତିର ଅନୁମଦନ ପତ୍ର ପ୍ରକଳ୍ପ ବଲେ ହୀ
ବିଷୟ ଉଦ୍‌ବାଚୁ ଦେଖିଥୁବାକୁ ସ୍ଵତଃ କାହା
ବିଲେ । ଅପରାହ୍ନ ଜାମରେ ତାଙ୍କ ତାମକ ହ-
ଜ୍ୟାତି ଅଟୁଳିବା ସନ୍ଦର୍ଭର କଲେ ଓ ତହୁଁ
ଉଦ୍‌ବାଚୁ ଆଶାରେ ଉତ୍ସମ୍ମିଳିତ ଥିବା ମୃତ୍ୟାମାନ-
କର ଛାଡ଼ି ଯୋଡ଼ା ଓ ସେଇୟ ଏକଥିରେ
ଦେଖିଲେ । ଏ ଦିନରେଇ ବଜ ଦମକାର
ଦୋଷଥିଲ ବିନୋଦରେ ଅଶ୍ଵାସେହିମାନେ
ଅଭି ସୁନ୍ଦର ଦିଶୁଥିଲେ । ସଂଦର୍ଭ ଲେଖକଙ୍କ
ବର୍ଣ୍ଣରଙ୍କ ପ୍ରାଚୀଦରେ ନାଚିନୀକା ହେଲା ।

ଶା ୨୭ ରଜ ରାତରେ ଜାକମହିଳା ଖୋପ-
ନାର ଶୋଇଥିଲା । ମହିଳା ମଧ୍ୟରେ ହାତ
ଲଞ୍ଛୁଳ ଓ ପରେ ପ୍ରକଳ୍ପ ଏବଂ ନାନାବନ୍ଧୁର
ଧାନ୍ୟ ଜଣ୍ଠା ହୋଇଥିଲା । ଉଦ୍‌ବାକର ଗରୁ
ଧରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଳୁଆ ଧରୁଥିଲେ ଓ ନିଷ୍ଠା ଧରୁ
ଦିଚାଇ ଦିଆଯାଇ ଥିଲା । ନିଜ ମଧ୍ୟରେ
ଅଜ୍ଞେକ ପ୍ରକାର ବୌଗଳରେ ପ୍ରକଳ୍ପ ହୁଏ
ଦିବ୍ସାଇ ଦେଇଥିଲେ ଓ ସେ ଅଜ୍ଞେକ ହୁଏ

ଶୋଇରେ ଦେଖିବାରୁ କ୍ଷମତା ଗୋଟିଏ ପାଇଁ
ଥିଲା । ଜଗେ ଦର୍ଶକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବି ତାଙ୍କ-
ମହିଳା ଓ ସଂଦର୍ଭରେ ଘେରିବ ମାୟାଧୂର ପାଦ୍ୟ
ଦୟାଖୂର ।—ଏହିନ ଶକ୍ତିମାନେ ସୁବସନକୁ
ଦେଖି ଦେଲେ ଦେଖିବାକୁ ମାତ୍ରରେ ହାରିବାକି
ରହ ଫଳିତ ଜରିବାର, କଣ୍ଠର, ଶୈର ଓ
ଦୟାଖୂର ଦେଖାଇଲା । ଦୋତାକର କୁଠର
ତାମା ପାଦ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେବ ।

ଜୀ ୮୮ ବିଶ୍ୱରେ ସୁବ୍ରତ ଭବତ୍ୟୁଦୟ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦିତ ଗଲେ । ଏବନ ପିତାର ଛୁଟ-
ବାରେ ସୁବ୍ରତ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଥିଲୁଛି ହୋଇ-
ଥିଲେ ଓ କଥିତ ହୁଅଛି ଯେ ଜାହାଙ୍କର ଶୁଭ-
ବ୍ୟମନ ଦିନଠାରୁ ଅବସ୍ଥାରେ ସୁଖ ଏପରି
ଅନୁଭବ କରି ନ ଥାନ୍ । ବ୍ୟାହ, ମୂର, ଦିନ୍ଦ
ପ୍ରତ୍ୟେ କିମାର ହେଲା ।

ଜୀ ୨୫ ଟଙ୍କା ସୁବେଳ ଅଗାରେ
ଅବତ୍ରିତ ବର ଜୀ ୩୫ ରିଖ ସବାଲବେଳେ
ଯୋଜାଗତ ଡାରରେ ଶୁଅଲପରବୁ ଯାଏ
ଚିଲେ ।

ହାଲ କି ସତେ ଶେଷାର କାଳ ।

ଗତବର୍ଷ ଯେଇବେଳେ ମାନ୍ୟଦର ଲେଖୁ-
କେଣ୍ଟ ପଦକ୍ଷିତ ଏହିମୁହୂର୍ତ୍ତ ଅଧିଥିଲେ ତେଣେ
ବେଳେ ଅଛେଇ କେବ ଏଠାରେ ଅଛେଇ
ମସିମର ଉତ୍ସାହମାତ୍ରେ ଆରୋହିତୀମ୍ବାଦ

କରୁଥିଲେ । ଯଥାରହୟରେ ତେଣେକି
କେବଳନ୍ୟଦର ଭାବର ଅଛିଲେ ମାତ୍ର ଏଠାର
ସମ୍ପାଦନର ଉପରେବାରୁ ସମ୍ପଲ୍ୟୁବ ପରିଧିକ
ଗୋଡ଼ିବ ରେବବାଚ ପିତାଙ୍କର ମେନ୍ଦ୍ର ବରା-
ଶାସ୍ତ୍ର କରୁଥିଲେ ତହୁଁର ଉତ୍ତର ବିଜୁ ଅସିଲା
ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଏମନ୍ତ ଆମ ହୋଇଥିଲା ବି
ଷ୍ଣୁପ୍ରାବରୁ ଗରୁମେଳା ଅନ୍ତମୋଦିତ କର
କରସାଧନରେ ରଖିଅଛିଲୁ ବେଳେ ସହାୟ
ତହୁଁର ଭାବର ଦେଲେ ମାତ୍ର ଏବଂ କୁର୍ବଣୀ-
ମେଳା ଡିଗ୍ରିଆକ୍ଷେତ୍ରର ଅନ୍ତରେଥେ କରିବେ
ଫଳକଃ ଅମ୍ବମାନେ ଏକପ୍ରକାର ବିଶ୍ୱାସ କରି-
ଥିଲୁ । ଏହି ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଅବେଦନପଠନରୁ
ଏଥିର ଫଳ ବିଜୁ ନାହିଁ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ
ମାନାନ୍ତର ହେଲେ କରୁଥିଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଗୋଡ଼ିବ
କର୍ଷାରୁ ଥାବେର ଅମ୍ବମାନର ବିଜୁ ଅଧ୍ୟ
ଗରସାର ମୂଳ ହେବନ ହୋଇଥିଲା
କର୍ଷାରୁ ଥିଲେ ପ୍ରେମିକାର କେବଳ
ଅନ୍ତେବ ପ୍ରାନ୍ତରେ ନାହିଁ ରେଳକାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତର

ପକାଗେ ବର୍ଷାମେଘ ଉତ୍ସୁଧାକୁ ଅନ୍ତରେ
କରିଅଛିଲୁ ମତ୍ର ଓରଗା ପକାଗେ ଗୋଟିଏ
ସୁଧା ରେଳବାଟିର ପ୍ରସାଦ ହାହିଁ । ଓରଗା
ସର୍ବକରେ ଲେଖିବାକୁ କି ଏଠାରେ ନାଲ
ନିରୀଳ ବାର୍ଷ୍ୟ ଲାଗିଥିଲା ଓ ଯାବା ନିରୀଳ
ହୋଇଥିଲାଗା ଦେଖିବା ଚାହୁଁବାକୁ ହୃଦୟ
କୁଳକୁ ବାଜେ ପରିବ ଆପିତାର ଉତ୍ତରିତ ସୁବିଧା
ହୋଇଥିଲା ଓ ଦୟାକୁଣ୍ଡରେ ନାଲା ଦେଖିବା
ଦେଖିବୁ ପ୍ରବ୍ୟାପରେ ପ୍ରେରଣ ହେଉ-
ଅଛି । ସୁବସଂ ଓରଗାର ବାତିଲା ଦ୍ୱାରା
ବାରାଟ ଅନ୍ୟ ଉତ୍ସାହ କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ
ନାହିଁ ଓ ସବୁହାଳ ଫେଟିଗଲେ ବନ୍ଦନାଗମନର
ବିଶେଷ ସୁଧିଥା ହେବ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉତ୍ସାହ
ଅବଲମ୍ବନ କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ ନାହିଁ ।
ଏହିରୂପ ନନ୍ଦବିଦ୍ୟା ପଦ୍ଧତି କରି କେତେକେବୁଝ
ବିନ୍ଦୁର ଓରଗାରେ ବୌଦ୍ଧବି ରେତୁବାହୁ
ନିରୀଳ କାରଣ ଲାଗୁଥାଏ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ପରମାର୍ଥ
ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ପୁଣି ଅନୁରାଧାର୍ଥରେ ବିଷୟ
ଏହି ଯେ ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣାରଣ ପଥରେ ଓରଗାର
ମୂଳସୂର୍ଯ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେଳବାଟିରିମ୍ବିନ କରିବାର
ଦିବିଶୁଦ୍ଧିର ବୌଦ୍ଧବି ପ୍ରେତ ଲେଖି ଯାହାନ୍ତି
ଏଥିରୁ ସ୍ଵର୍ଗବୁପେ ପ୍ରତିପତ୍ତି ହେଉଥିଲା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଦିବିଶୁଦ୍ଧିର ଏ ଦିବିଶୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଅରଣ୍ୟରେ
ରେଖିଲ କରିବାର ଫଳକୁ ଲଭିଲ ।

ଏଥିକୁ ନାଲଦାରା ମନ୍ଦିର୍ୟ ଓ ବାର୍ଷିକ୍ୟ ବିଦେ
ଗଲୁ ଧର୍ଯ୍ୟକୁ ଜମନାଗମନର ସୁଯୋଗ ହେବ
ଇଥିଲା ଥରେ ଦେଖିବାର ଉଚିତ କାରଣ ତାଙ୍କ
ହେଲେ କେପୁଣେଖା ବବ୍ରତିରକୁ ଦଥା କେତେ
ଦୂର ଧକ୍ଷିପୁତ୍ର ବିଶ୍ୱମୃତ୍ୟୁ କଣାପତ୍ରକ
ସ୍ଵାମୀରୁ ଦାବମମାନେ ବହୁମ୍ବୁ ଯେ କାଳ ନିରୀଳ
ଓ ଦୟାପରୁ ଓ ଶନବଳ ବକରମାନ କୈତ୍ତିବା
ଦ୍ୱାରା ଏହିର ବାତିତ୍ୟ ଅନ୍ତରେ ଦୃଢ଼ିପୁରୁଷ
ଦତ୍ତମାନ ଯେବିଛି ବାତିତ୍ୟ ଏଠାରୁ ପଚାର-
ବିର କୁନ୍ତାଥିଲା ଅନ୍ଧାଦ୍ୱାରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିନ
ଯାଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଅମୂଳନ ପାନୀର
ଦିବେବନାରେ ଏହିହାକୁ ଦେଖିବ ବିଦେ
ମରନ ଥୋଇ ନାହିଁ । କେବଳ ହିଂସା
କି ଥିବା ସୁକରେ ଏହିହାର ମାନାବ୍ୟ ଲଗା
ଥୋଇଥିଲା । ନିରୀଳ ବିଜ୍ଞାନର ମନ୍ଦିର
ପ୍ରବ୍ୟାପ ଅନ୍ଧାଦ୍ୱାରକୁ ପଚାର ଅନ୍ତରେ ଏ
ହୋଇଥିଲା ପର୍ବତ କୁନ୍ତାର ଓ କୁନ୍ତାର
କୁନ୍ତାରକୁ କୁନ୍ତାଗତ୍ତା ନାଲବାଟି ସହିତ
ଅଛି ପର୍ବତ ଯାତ୍ର କର୍ତ୍ତାହିନୀରେ ଏହାପରି

କର ଥାଏ ହାତ୍ ଏବଂ ବଲ୍ଲଦରକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଦୀନା
ଅପିବାର ଯଦ୍ୟପି ମା ୧୦ ସ ବନ୍ଦ ଜାହାନ୍ ଦିନ୍ତ
ସେ କାଟ ମନ୍ଦରଙ୍ଗ ଶମକାଗମନ ପରାତେ ଅତି
ଦ୍ରୋଷକର ସହିତରାଗେ ଉତ୍ତରାଚନିମାନେ ଦ୍ଵା-
ପରକାଟେ ଦୀନା ଅପିବା ଦରନ୍ତ ହାରି ପଥ୍ରକଳ
ହାତ ପରିଦେଖ ଦେବକ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଦୀନା ଅପିବାର
ନଥାପ୍ରତି ଦିନ୍ତର ବନ୍ଦେ ମଧ୍ୟ ବଲ୍ଲଦର ମାଟେ
ଉତ୍ତରାଚର ମମ୍ମେ ବାଣିଜ୍ୟ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଦିନାର
ସୁଯୋଗ ହୋଇଥାଏ ଏମନ୍ ବୋଲି ଆପା କ
ପାରେ । ଉତ୍ତରାଚର ପ୍ରଥାନ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ଵାରିତରୁ
ବଢ଼ିଛାଇରେ ଅଧିକାର ପ୍ରାୟ ଦ୍ଵାରି ଉପର ଉ
ଗଢ଼ିଛାଇରୁ ମାଲ ଅପିବାର ଏବମାତ୍ର ସୁଯୋଗ
ନାହିଁ ଦେଖାଯାଏ । ମହାନଦୀ ଓ ବ୍ରାହ୍ମିଣ
ବାଟେ ନରିବୁଲୟା ବଢ଼ିଛାଇ ଏହିର ମାର
ଅପିବାର କେବେବେ ସୁଯୋଗ ଅଛି ଏହି ମାର
ନଥରେ ଘାଟି ଉତ୍ତରାଚର ବାଧା ଥିବାରୁ ମନ୍ଦର-
ପୁଷ୍ପ ଦୁଇ, ଅପିବାର ସୁଯୋଗ ମାତ୍ର
ଅନ୍ଧଦିନ କୌଣ୍ଡା ନର୍ତ୍ତକର୍ତ୍ତ ମାତ୍ର ବାରତୀର
ଓ ଯାହା ଅମ୍ବ ଇତିହାସ ବସ୍ତୁର କାହା ପରିଜ୍ଞାନ
ଏହି ସହାରେ ନଥରକ ପାଗ ପାତର କରି
ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ହେଲା ମାତ୍ର । ନଥକୁ ହୃଦୟ ଦ୍ଵାରା
ଶ୍ରାନ୍ତ ସବୁର ପ୍ରବୃତ୍ତ ସଗନ୍ତ ରହି ଥାଏ ଦୌ-
ଶିରୁଷେ ଅପିବାର ଉପାୟ ନାହିଁ । ଯାହା
ହଦୀରେ ଅମର ଭାବା ବାଲଗମନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଯାଏ ସୁତରଂ ନାର ଓ ଦନ୍ଦରର ଯେତେ
ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ହେବ ଉତ୍ତରାଚର ରହୁଥିଲା ମାଲ
ଦୀନା ଅପିବାର ସୁରଥ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।
ଏପରି ବଲ୍ଲଦରଠାରେ ସମ୍ମ ପ୍ରବେ ଜୀବାତ
ରହିଲେ ହେଲା ହୌରା ଦେହ ମାଲ କୋଣରେ
ଦେବା ସବଳ ଦ୍ଵୟାରେ ସୁଯୋଗ ଦୃଢ଼ିଲ ମାତ୍ର
ବର୍ଣ୍ଣଭାଲରେ ଅପର ଦ୍ରୋଷ ଅମନ୍ତର
ହୁଅଇ ।

ଦ୍ଵାରକର ଅଭ୍ୟାସ ଏମନ୍ତ ହେଲା ଏହାର
ଶନିବାର ଦନ୍ଦର ପ୍ରବୃତ୍ତ ବଲ୍ଲଦର । ଏ ଦି-
ନରଠ ଅପିବାର ହେବଦିନ ଅମ୍ବ ମନେମନ୍ଦର
ପାହେଦଳ ମନ୍ଦରୁ ବଜ ଦେବିଥାର ଓ ବାହାର
ଶିଥିର ଶହସ୍ରତ ଏହାର ତାମ ଦେବିଥାର
ପୋର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ଦିନର ଅବମ୍ବନ
ହେଲା ଦନ୍ଦରୁ ଅବୟ ମେହେ କାହାର
ମେହେକୁ ଅସ୍ଥାନ ପେନ୍ଦା ଦେବିନ ମନ୍ଦର
ଶୋଲାର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଏ ମାତ୍ର ଯାହାମା
ପଥରେ ଉତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଏ । ଏହିକୁ
ଏ ଦ୍ଵାରକାରୁ ସଦର ମାତ୍ର ଅଭ୍ୟାସ

କୁରୁ ମାତ୍ରେ । ପୁଣେ ଦେବେ ଜାହାଜ ଥିଲା
ମାତ୍ର ଏ ହୀ ଅନ୍ଧକ ମାନ ଗୋଟାର ନେଇ
ପାରଇ ନାହିଁ । ଜୌଷେ ସମସ୍ତରେ ଅନ୍ଧକ
ମାର ଦେବାରେ କମା ହେଲେ ଜାହା ବିଦେ-
ଶବ୍ଦ ତମର ସୁକଥା ହେବ ନାହିଁ । ୧୯୫୭୪
ମେରିଆରେ କଳିବାକୁ ରହିଲ ପଠାଇବା
ପଞ୍ଚମରେ ଜହାର କ୍ଷମତା ଦିଗେନ୍ତରୁଷ ପଶୁ
କ୍ଷିତି ହୋଇଥିଲା । ଅବସ୍ଥା ଗନ୍ଧାରିକୁ ଜଳ
କାହିଁ ହୋଇ ନାହିଁ ଅଛ ଦ୍ୟା ତେଣିକି ଥାର
ତର୍ଣ୍ଣଦିନରେ ଖଣ୍ଡ ସଗନ୍ତ ଦେବାକୁ ଯିବା
ଅବାର ଆପଣି । ନାଲ ବିଶିଷ୍ଟ ହେଲେ ଅବା
ମୂର୍ଖଦିନରୁ ବକାର ପଦ୍ମମାଲ ହେବ କିନ୍ତୁ
ବିଦ୍ୟାରବାକୁ ରହିବାର କଟକପ୍ରତି ଅନ୍ଧକ
କୁଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ବସୁଳ ମାନ ଦେବାକୁ ସେବାର
ଯାହା ନାହିଁ । ଜଳବାରିରେ ମର୍ତ୍ତମାନ ଯେ-
ମାନ କଳିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଯିବାର କାରିବାର
ଅଛୁ ଦେହପର ପାୟ ରହିବ ତେବେ କାଳ
ହେଲେ ବର୍ଷାକାଳରେ ସୁଶା ଲେବେ ଜୌକା
ରେ ସମୟକ କହିବରେ ଦେବାରେ ପଢ଼ିବୁ
ଧାରାରେ । ମୁଁ ର ଅମ୍ବେମାନେ କଳିବାରି
ଦେବୁଷ ଅଶ୍ରୁ ଦେବ ଅସିଥିଲୁ ଜହାରେ
ଦେବକ କୁଳ ମୟୁର ରହି କଟିଲେବାକୁ କଳି-
କାଳକୁ ମାର ଉତ୍ତମ ରହିବୁ ଅଶିଷ୍ଟଗ୍ରହ
ଦିନେବର ଓ ସବୁ ତେପୁଟିକପ୍ରାର କାର୍ଯ୍ୟ
ହେଲେ ବର ତତ୍ତ୍ଵ ହେବ ।

ବର୍ଷ ଅମ୍ବେମର ସମ୍ମାନର ବଜ ବଜ
ନାହିଁ । କଳିବରୁ ବଜ କଳିବନ୍ତରେ କୌଳବାକୁ
ଅର୍ପୁ ଦେବାପତ୍ର । ଏଥରେ କୁଟିତ ଅଭି-
ଜନ ଓ କର୍ତ୍ତାମାନ ଦିନେବର ଦୋଷାରେ
ଜାହା ହେଲେ ଏ ପଥାଳେ ପ୍ରାୟ ମରାପଦବ ।

ମୋହରିର କଣେ ପଶୁଶୋଭାର୍ତ୍ତିଶ୍ଵର
ମୋହରି କରିବରେ ନିୟମ ଦୋଷାରିବାର
ପରେ ଲେଖାମାରିଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ ତଣେ
ଦେବୁଷ ବନ୍ଦି ନିୟମ ଦୋଷାରିବାରୁ । ଜାହାର
ନାମ କଳିବାର ସେବ ନିବାର ମାହାକାରେ ।
ଯେ ରାବେଳା ପବେଶିବା ପଦ୍ମାରେ ରତ୍ନାର୍ଥ
ଦୋଷ ଏଲ ଏ ପଦ୍ମାରେ କୃତାର୍ଥ କୌଳ
ପାର ନ ଥିଲେ । ସେ ଶିଷ୍ଟକ ଓ ମୁଁ କଳିବା-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ନେବେବକନ ଦିବାରୁ ।
ଅମ୍ବେମର ଓ ସମ୍ବୁଦ୍ଧର ଏଥରେ ସମ୍ମୋଷ
କୁଣ୍ଡାଟି ଓ ଉରସା କରୁଁ ଯେ କଳିବରୁ
ପାହେବ ସବୁ ଏହିପଥ ତିକିର ଲୋକଙ୍କ
କିମ୍ବା କର ବନ୍ଦିଶିଥାର ଓ ଦେଶର ଉଚ୍ଚର
ପାଥକ କରୁନ୍ତାର ।

ସାଧାରିକ ସଂବାଦ ।

କଳିବାର ନିଶ୍ଚବ୍ଦିକଲିଦିର ଗତ ପବେଶିବା
ପଦ୍ମାରେ ରତ୍ନାର୍ଥୀଙ୍କ କୃତାର୍ଥ କଳିବାରିବାର
କଳିବର ପ୍ରହମାନେ ବୃତ୍ତି ପାଇପକ୍ଷରୁ ଯଥା ।

କୁଣ୍ଡପୁଣ୍ୟେ ।

ଦର୍ଶକରିବ ଥାନ୍ତି	କାଲେହୁର ମୁଁ
ମଧ୍ୟଦିନ ମହାନ୍ତି	ପୁଣ୍ୟ
ଗୋକୁଳାନନ୍ଦ ପାୟକ	"
ଅନ୍ଧନଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତି	କଟକ ଭାଇ
	କୁଣ୍ଡପୁଣ୍ୟେ ।

କରିବର ମିଶ୍ର	ପୁଣ୍ୟ ମୁଁ
-------------	-----------

ପଦାନନ୍ଦ ଦେ	" "
------------	-----

ପାଗାନାଥ ମହାନ୍ତି	କଟକଭାଇ
-----------------	--------

ବ୍ୟମାରିବ ମିଶ୍ର	କାଲେଶ୍ଵର
----------------	----------

ମୋରଥା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ପଥକରେ ଜଣିବୁ
ବେହାମି ପଢ଼ ଆମ୍ବେମାନେ ପାଇଅରୁ ତହିଁରେ
ଅନ୍ଧନନ୍ଦ କଷ୍ଟୀ ମଧ୍ୟରେ ଲେଖାଥାଳ କି ବ-
ନୋବସ୍ତୁ କରିବା ପକାଗେ ଅନେକ ହାତମ
ସେବାକୁ ଅସୁଅଛନ୍ତି ଦୋଷ ପରିମାରେ ଏକି-
ଜାପନ୍ତି କାରିବ ବନ୍ଦୁକ ହାତମ ଅସିଲେ ବ-
ନୁହ ଜର୍ତ୍ତ ମୁହୁର ଜମା ଦେବା ହେବ । ଅନ୍ୟ
ଭାଇମ କ ଅଶାଇ ମୁହୁର କଟିଲେବୁ ଅଶିଷ୍ଟଗ୍ରହ
ଦିନେବର ଓ ସବୁ ତେପୁଟିକପ୍ରାର କାର୍ଯ୍ୟ
ହେଲେ ବର ତତ୍ତ୍ଵ ହେବ ।

ବର୍ଷ ଅମ୍ବେମର ସମ୍ମାନର ବଜ ବଜ
ନାହିଁ । କଳିବରୁ ବଜ କଳିବନ୍ତରେ କୌଳବାକୁ
ଅର୍ପୁ ଦେବାପତ୍ର । ଏଥରେ କୁଟିତ ଅଭି-
ଜନ ଓ କର୍ତ୍ତାମାନ ଦିନେବର ଦୋଷାରେ
ଜାହା ହେଲେ ଏ ପଥାଳେ ପ୍ରାୟ ମରାପଦବ ।

ମୋହରିର କଣେ ପଶୁଶୋଭାର୍ତ୍ତିଶ୍ଵର
ମୋହରି କରିବରୁ ନିୟମ ଦୋଷାରିବାର
ପରେ ଲେଖାମାରିଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ ତଣେ
ଦେବୁଷ ବନ୍ଦି ନିୟମ ଦୋଷାରିବାରୁ । ଜାହାର
ନାମ କଳିବାର ସେବ ନିବାର ମାହାକାରେ ।
ଯେ ରାବେଳା ପବେଶିବା ପଦ୍ମାରେ ରତ୍ନାର୍ଥ
ଦୋଷ ଏଲ ଏ ପଦ୍ମାରେ କୃତାର୍ଥ କୌଳ
ପାର ନ ଥିଲେ । ସେ ଶିଷ୍ଟକ ଓ ମୁଁ କଳିବା-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ନେବେବକନ ଦିବାରୁ ।
ଅମ୍ବେମର ଓ ସମ୍ବୁଦ୍ଧର ଏଥରେ ସମ୍ମୋଷ
କୁଣ୍ଡାଟି ଓ ଉରସା କରୁଁ ଯେ କଳିବରୁ
ପାହେବ ସବୁ ଏହିପଥ ତିକିର ଲୋକଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାର ପାଇସାର କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାର ପାଇସାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାର ।

ଉତ୍ତରପରିଶ୍ରୀ ଅବଗବଦେନ୍ତ ଯେ କଳେ-
ପୁଣ୍ୟ ଓ ଦାର୍ଶନିକ ଏମକାରେ ଦୃଢ଼ତାପରେ
ଅନ୍ତିମିତିନ ପୁରସ୍ତିପୁଣ୍ୟ ଓ ଅପର ଏବା
ଜଣ ଦେହ କଳିନା ଏବୁ ପ୍ରବ୍ରଦ୍ଧ ବାହାର ବରମା
ଲୋକରେ ପରିବଳେ ମାତ୍ର ବାହାର ନ ପାର
ପାଶ ଜ୍ୟାମରିଲେ । ଲୋକେ ଦେଖି ଶୁଣେ
ଲୋକପ୍ରତ୍ୟ ବୋଲ ଏପର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା
ଅଭିନ୍ଦନ ପଢ଼ିବ ବିଷୟ ଆପଣ ।

ମନ୍ଦିରର ମହାବିତା ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଥର୍ମରିଶନ
ପରିଶ୍ରୀ ପାଦ ଦିଲେ ମାତ୍ର ବରମା-
ଜାରେ ଭକ୍ତ ନାମରେ ଯେଉଁ ସବ ଅଛ ଭକ୍ତ-
ପାଦ କର ଦେଲେ ନାହିଁ । ହେବେ କହନ୍ତି କ
ମହାବିତା ବରମାର ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଉପରେ ଦିଲୁ
ହୋଇଥିଲା ।

କଳିବାର ପାନିଗିତିବା କିମିତି ବିପୁରମା
ରେଖ ସଂଗ୍ରହ ଦେଲେଣି ଓ ଅର ବିକଳରେ
ଦେଖା ବଜ କରିଥାଏ । ଲୋକଙ୍କ ଗବର୍ଟ୍ରେନ୍
ଏ ପ୍ରସ୍ତାବି ବରଥିବାକୁ ଦୋଷ ଦୁଇଲ ଏପର
ହେବାରୁ ।

ଜାନପିଣ୍ଡ ଓ ମାହାରୀ ନାଲମାନ ସଂସାର
କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କଳିବ ପିବୁର୍ବୀ ମାର ଭାଇ ପାଦ
ରଖିବାର ମାରିମ ସତା ପାଦ ପରିଶ୍ରୀ ବଜ
ହେବ ।

ମହାପରାମ ବନ୍ଦୁପୁରେ ପୁରୁଷୋଭିମ ପଣ୍ଡିତ-
ମାନଙ୍କର ମେଘ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅମ୍ବେମାନେ ପରାମ
କରିଥିଲୁ ଭାବା ଦେବକାରିବ ଓ ବରମା
ଅଶରରେ ପ୍ରସ ହୋଇଥିଲୁ ଅମ୍ବେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ
ଏକଣ୍ଠ ପାଇଥିବାର କଳିବାରହିଲ ସୀବାର
ବରୁଥିଲୁ ।

ବରମରିଶର ଲୋକ ଶବ୍ଦବୁରୁ ଦରଜ
ବର୍ଣ୍ଣିତ ପଥର ବୋଲିଥିଲୁ କୌଳ ବାହାର
ବରମାର ପଦ୍ମିପାଦ ବିଶ୍ଵରବ ସକାରେ

କିମ୍ବାର ଉଲ୍ଲବ୍ଧ ନଗର ପ୍ରତି ଅଛି ହୋଇ-
ଅଛି ଓ ତହୁଁର ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥାଏ ।

କୋଟିଜ ନଗରରେ ଅଗ୍ରିଲ୍‌ବି ଅନେବ
ଘର ଓ ଦୃବ୍ୟାଚ କଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । କାହିଁଏହା
ମାର ତା ୨ ରିଙ୍ଗରେ ଏଥିନା ହୋଇଥାଏ
ଏହିଜ ଗ୍ରାମ ଅଗ୍ରି କ୍ଷୁଦ୍ରିତ । ଶାନ୍ତିକାନ୍ତରେ
ଏଥର ଅଗ୍ରି ଉପ୍ରାଦୁତି !

ମାନ୍ଦ୍ରାକମେଲର ଜଣେ ପଥପ୍ରେରବ ଲେ-
ଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଗରମାର ତା ୩ ରିଙ୍ଗରେ
ଓବ୍ରୋଲ ନବରେ ଜଣେ ସ୍ଥା ଏବାକେନବେ
ମର୍ମିତି ହିଅ କନ୍ଦିବରିଥାଏ । ସେମାନେ ହନ୍-
ଟ୍ରେ ସୁକର ମାତ୍ର ଏମନ୍ତ କ୍ଷୁତ୍ର ଯେ ରାଜନ୍ତ୍ରୀ
ମିଗାରରେ ଗୋଟିଏମିଲର ଅବ୍ୟକ୍ତ ହେବ ।
ଏ ଶିଳ୍ପମାନେ ବହୁଭବେଳ ବସ୍ତୁକେ କାହିଁ ।

ବ୍ୟାର ଗମନେର ବନ୍ଦରରେ ଅଗ୍ରିଲ୍‌ବି
ପ୍ରାଦୁ ୨୫ ବକାର ଟକାର ଏଥିର ଶୋଭା-
ଅଛି । ସମ୍ଭାବ ତିରେ କୁଣ୍ଡଗାମାକ ବନ୍ଦୁର
କ୍ଷେତ୍ର ହୋଇଥାଏ ।

ଶ୍ଵାବଜାନକୁ ବନ୍ଦରରୁ ମୁଣ୍ଡ ବରବା
ହେଲେ ଗୋଟିଏ ସୂତର ଜୋଲୁଥାବ ଅଗ୍ର-
ଥରେ ସରବାର ଉବନ୍ତମାନ୍ତ ଓ କାରୁକର
ଦ୍ୱାରା କାରାବାପ ଦୟା ଲବୁଥାଏ ।

ଡେଲିକ୍ୟୁର ଜଣେ ପଥପ୍ରେରବ ଲେଖିଅ-
ଛନ୍ତି ଯେ କଳିବର୍ଷରେ ଦୁଇଟା ସୁର୍ମ୍ଭେଦଗୁଡ଼
ଓ ଦୁଇଜ୍ଞାନ କିଛି ହେବ ମାତ୍ର ସୁର୍ଯ୍ୟାପରାଗ
ଦ୍ୱାରା ବରତବର୍ଷରେ ଦୂର୍ବଳ ନ ହୋଇ ଯେ ଦୂର
ଦ୍ୱାରା ଅମେରିକାରେ ହେଲା ଏବା । ଏଥିରୁ
ଗୋଟିଏ ବ୍ୟାର ଓ ଅପର୍ଟ୍ରି କଳିଶ ଶାବା
ହେବ ଉଭଜବର୍ଷ ଦାର୍ଶନାକେ ଏବର୍ଷ ଅନେକ
ବାବା ପ୍ରହମର୍ଦ୍ଦନ ଦେଖିବେ ।

ବିମ୍ବେଗିଲେ ଶୁଣିଥିବନ୍ତି ଯେ ଶିଳ୍ପମାନର
ବିମ୍ବେଗିଲୁ ବିବାହକରରେ ଯେବେଳେ ଶିତିର
ହୋଇଥାଏ ଓ ଯେବେଳେ କ୍ଷେତ୍ର ହେବନ୍ତି
ରେପିତେଶ୍ଵର ବାହେବ ବର୍ମନାମାନ କରେ ତାହା
ମୁଣ୍ଡ ଆର୍ଲିମେଶ୍ଵର ଦେଖି କିମାରୁ ଉଲ୍ଲବ୍ଧ ହେବ ।

ବିଲକ୍ଷଣରେ କୁତଳ ହେଲିଗାନ ଅପିର
ମୁହଁ ଶିର୍ମାଣ ଶେଷ ହୋଇଥାଏ ଓ ତହୁଁର
ଅବବାକ ସକାରେ ୨ ୮୦୦୦ କା ଗବ୍ରୀମେଶ୍ଵର
ମନ୍ତର ବରିଥାଏ । ବିଲକ୍ଷଣରେ ଏ ଅପିର
ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥମୁନ୍ଦର ଘର ଅଛି ।

ବିଶିଳ କାମରେ ଶାମନନ୍ଦରାଜ ଜଣେ
ଦେଶୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାପାତା ବିନିମାନ ଗୋଟିଏ
କିମ୍ବା ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିରଥବାର ହିନ୍ଦୁଷ୍ଟର୍ଟିଆର ଶୁଣି-

ଅଛନ୍ତି । ତହୁଁରେ କୋଣିଏକଣ ମନୁଷ୍ୟର
ଶାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି
ଦେଶୀୟ ଲେବକର ମନୋମୋଳ ହେଲେ
ପ୍ରକାର ଉପବାରର ବମ୍ବାବକା ଅଛି ।

ଗତ ପ୍ରକାର ବଜଳା ଗବ୍ରୀମେଶ୍ଵରକେ-
ଏବେ ଜାରିକର ତହୁଁ ଦୟଧୂରେ ନୃତ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଗମନ ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ତହୁଁରେ
ନିଜର କିଛି ନାହିଁ । ଅନ୍ତାମାର କିମ୍ବାମାନକୁ
ବିଦ୍ୟା ଏବରପ୍ରାତର ଗୋଟିଏ ଅନ୍ତାମାକରେ ତାକ-
ାରିକ ଦ୍ୱାରାକୁ ହେବ ଯେମନ୍ତି କି କାହିଁବା
ବିଦ୍ୟାର କୌଣସି ସମୟରେ ଅସୁବଧା ନ
ଅଛି ।

ପ୍ରେରିତପଥ ।

ଶୁଣୁକ ଉତ୍କଳପାତ୍ରିକା ପଞ୍ଚାବର ମହାମୟ
ମାନୋପେଣ୍ଟ ।

ନବାଗୟ ।

ଗର କଲୁ ଶୁଧିବାର ସତରେ ସୁର୍ଯ୍ୟ ମହା-
ରାତର ଦେବିରେ ଗୋଟିଏ ସର୍ବ ହୋଇଥାଏ
ସେ ସତରେ ସନ୍ଧାନୀ ମହନ୍ତ ପଣ୍ଡିତ ବ୍ରାହ୍ମଣ
ମରି ତ ୧୦୦ ବା ମନୁଷ୍ୟ ଉତ୍ସବର ହୋଇଥା-
ଲେ ଗ୍ରା ମହାବଜାର ସର୍ବଧାରି ଅଥବା ଶ୍ରଦ୍ଧା
କରିଥିଲେ ସର୍ବଦାନେ ମନ୍ୟ ଯଥାଦିତ ଅନ୍ତର
ପରିଶ୍ରଦ୍ଧ ବଲାଦାରୁ ସବରାର୍ଗ୍ୟ ଦଳୁଣ୍ଡିଲ
ହେଲେ । ମହନ୍ତରେ କର୍ତ୍ତମାନ ଶା କିମନ୍ଦାଥ
ମହାପ୍ରକୁମେର୍ଦ୍ଵାନରେ ଅଛନ୍ତି ପେନ୍ଦ୍ରାନର
ମହାପ୍ରକୁମେର୍ଦ୍ଵାନ କରିବାର ପରିଶର୍ମା ଶର୍ଦୁଳ
ମହାପ୍ରକୁମେର୍ଦ୍ଵାନ କରିବାର କାହାର ଶର୍ଦୁଳ
ମହାପ୍ରକୁମେର୍ଦ୍ଵାନ କରିବାର କାହାର ଶର୍ଦୁଳ
ମହାପ୍ରକୁମେର୍ଦ୍ଵାନ କରିବାର କାହାର ଶର୍ଦୁଳ
ପ୍ରକାର କରିବାର କାହାର ଶର୍ଦୁଳ ପ୍ରକାର
ହେଲେ । କାହାର ଶର୍ଦୁଳ ହେଲେ କାହାର
ଶର୍ଦୁଳ ହେଲେ କାହାର ଶର୍ଦୁଳ ହେଲେ ।

ବୋଖାକୁ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରସାଦ ହୁଏ ହୋଇ

ଦୟଧୂ ଦୟଧୂ ପୁସ୍ତକ ଅଛି । ଯେତେମାନେ
ଅମ୍ବର ମୂଳ ପଠାଇବେ ତେମାନେ ମହନ୍ତରେ
ଟ ୧୦୦ କା ବନ୍ଦିବନ ପାଇ ପାଇବେ, ଅତିଥିମାନେ ପୁସ୍ତକ ବିଦ୍ୟପରିଷଦ୍ ମହନ୍ତରେ
ଦୟଧୂ ଦୟଧୂ ପାଇବେ । ଅଭିନବ ଯେତେମାନରେ ଯେତେମାନ
ଦେବ ପୁସ୍ତକ ନେବାକୁ ତେମାନେ ତେବେଳାକରିବା
କରିବାରମ୍ବନ୍ତର ଅନ୍ତର ଦେବ ସର୍ବଦା
ବାହୁ ଗ୍ରାମ ବଳବନ ଦାସବାଦାନ ଅମ୍ବର
ଟକୁ ଲେଖିଲେ ଅମ୍ବେ ସେବ ବାହୁ ଗ୍ରାମ ବଳବନ
ବାହୁ ପୁସ୍ତକ ପଠାଇବେ । ଲାଗୁ

ଶା ପାଠ୍ୟ

ଶା କରିଲେନ୍ଦ୍ର ବଦ୍ୟାଦୂଷତ ।

ମୁଳପ୍ରତି ।

ମୁଳି ଗଳିପାର ହୋଇଲେ
ବେଦ୍ୟାନ୍ତା କରାଯା ୨ ୨
ଶା କରିବାପରିଧା ଗୋଗାର
କରିବାପରିଧା ଗୋଗାର
ବାର କୁଳମନ୍ତି ଅର୍ଥମ୍ „ ଅର୍ଥମ୍ ୨ ୨
ଶା ତ, କୁଳ ସାହେବ „ „ ୨ ୨
ଶା ତ, ମଲିକ ସାହେବ „ ବଜାୟ ୨ ୨
ଶା ବାବୁ ରାଜେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତି „ „ ୨ ୨
ଶା ନାଗମୁଖ ବଜାୟରେ

ଶା ନାଗମୁଖ „ ୨ ୨
ଶା ବାବୁ ରାଜେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତି ବଜାୟ „ ୨ ୨

କିମ୍ବା ଏହି ଉତ୍କଳପାତ୍ରିକା ସର୍ବଦାନେ ସର୍ବଦାନେ
ପାବକାର କଟିବ ପ୍ରକାରମାନକିମ୍ବା ଯକ୍ଷମାନରେ
ମୁହଁର ପ୍ରକାର କଟିବ ପ୍ରକାରମାନକିମ୍ବା ଯକ୍ଷମାନରେ

ବ୍ୟାପକ ପରିଯୋଜନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଲେଖକ

ପୃଷ୍ଠା

ଜାପରମାଣିକୁ ଏଣ୍ଟ୍ରା ସନ୍ତ୍ରୀତ୍ତା ମହିତା । ମୁଁ ଫାଳଗୁର ଦିନକ ସନ୍ତ୍ରୀତ୍ତାଲ ଶବ୍ଦକାର

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷାକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟପଲ ପୌର ଜାବମାସିଲ ୫୬୭

✓ ଏ ପତ୍ରକାର ସଥା ସ୍ଥାନରେ ଖଣ୍ଡିବ ଇଂରୀସ ବିଜ୍ଞାପନ ପକାଶିତ ହେଲା ରହିଗୁ ପାଠକ-
ମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ କରିବାର ମାବନିଲ
କାହାନ ପ୍ରତି ସ୍ତ୍ରୀହରେ ଦୂରଥର ମୁଦବାଲ
ଓ କାହାକାନ ମଧ୍ୟରେ କାହାକ ଯିବା ଅଧିକାର
ବିଚାରିବା କରିଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସର୍ବଜାତୀ-
ଯକ୍ଷମାନ ନାମରେ ଏକ ଜାହାଜ ମୁଦବାଲରୁ
ଆସି ଆଜା କୁତ୍ତା ଓଡ଼ିଶା ନାମରେ ଅଛି
ଏହା ଜାହାଜ ଅଧିକାର ପ୍ରତି ହୋଇଅଛି ।
ଏହା ଜାହାଜ ପ୍ରତି ରୁଧିକାର ଓ ଜନକାର
କରିବାକୁ କାହାରକ ତ ପ୍ରତି ମଙ୍ଗଳକାର ଓ
ଶବ୍ଦକାର ସହାନ୍ତରେ ଜୁନବାଲରୁ ପ୍ରାଣ
କରିବା । ଜୁନବ ଉପରେ ଡିବ ଯିବା ବ୍ୟକ୍ତିଜ୍ଞାନ
ଏବଂ ପରିପ୍ରକାଶ ଜଣକେ ୫ ୬୨ ଲେଖାଏ
କୁତ୍ତା ରିଥ୍ୟାକ ଓ ପଥକର କୌଣସି କୌଣସି
ଦେବେଳ ତାହା ସେମାନେ ଏହାରୁ ଦେବେଳ
ଜାହାନରୁ ଯେ ରମ୍ଭଣ୍ଟାହ ରହିର ପ୍ରଳାପାର
ହେବ । ଏଥା ନାମକ ନୂହନ ଜାହାନର
ଜ୍ୟୋତିଷମାନଙ୍କରୁ ହେବ ଅଟେ । ସେ ପ୍ରଥମେ
ଜନକାର କରି ପିତାମହିତିରେ ଓ ତାହାକ
ପରି ବାବା ଲୋକଙ୍କର ଯେଉଁ ସେହି ଅଛି
ତାହାରେ ଅମ୍ବାନ ହୁଅର ଏ ଜାହାନରେ
ପ୍ରତି ଯେତ ଜମାଗାମନ କରିବେ । ମାତ୍ର
କରିବାକାରେ ଯେତେ ଦୁଇୟ ଅଧିକ ବାହା
ଦେବାତ୍ମରେ ଅଧିକତ ନାହିଁ କୋଣାରା

ନ ପାରେ । ତଥାର ମହାଜନମାନେ ପଣ୍ଡା
କରି ଦେଖିଲେ ସବୁ ସନ୍ଦେହ ଦୂର ହେବ ।

ଏଥୁପଙ୍ଗେ ଥିବା ଅତିରକ୍ତ ପରିବାରୁ ପାଠ-
କମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ କୁତ୍ତା ମେଷକିଲୁମ
କମୋକ୍ତ ଦୁଇ ମେଷ ହୋଇ ଥିଲା କାହିଁ
ରହିବୁ ହୁଲ୍ ବଧିକାର ପ୍ରିଯ କୋଇଅଛି ।
ଯେଉଁ କ ୧୦ ଶ ଉତ୍ସବୁତି ପାଇବେ ବାହାନର
ନାମ ପରିବାରରେ କୋଗରସେ ପ୍ରବାପିଲ
ହେବ । ଏହାଟି ପ୍ରତି ଅବ କ ୧୦ ଶ ଉତ୍ସ
ପାତ୍ରର ଘରେବ ମମୋଦିଲ ଉତ୍ସବକୁ କି
ବେମାନେ କହା ଦେଇନ୍ତରେ ପରିବାରୁ ବାହା
ବଲେ କିଶ୍ମାର ବରାପାରିବେ । ବୃତ୍ତିଶ୍ଵରା
ଶ୍ଵରମାନେ ଦେବଳ ଦୂରଜଣ କୁତ୍ତା ମାରନ୍ତର
କା ବଣ୍ଟିକୁଲର ଉତ୍ସବୁତି ପଥାଶା ହେଇ ଥିବା
ବ୍ୟକ୍ତିକ ମଙ୍ଗରୁ ମହୋନ୍ତର ହୋଇଅଛନ୍ତି
ପୁଣି ତାକୁର ଗାହେବ ତେଣାର ସମସ୍ତବିଶ୍ଵର
ଓ ବିଜଳିବାରୁ ହୁବା ଏବଂ ବାହି ନେଇଥିବାରୁ
ବତ ବିବେଚନାର ବାର୍ଷିକ ବରାପାରିବୁ । କୋ
ଣିଜିଲାର ଶ୍ରୀକୃତି ଅତିରକ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଜାହିଁ । ଯେଉଁ ପୂର୍ବକାଳ
ପରିବାରର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହୋଇଅଛନ୍ତି ତାହାକ
ମଧ୍ୟରେ କଣେ ସମଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିବାରୁ ତାକୁର
ପାହେବକ ଅପରାଧିକା ଅସ୍ତରକର ସପମାନିତ
ହୋଇଅଛି । ଏଥର ଶ୍ରୀମାନେ ସବାରୁରେ
ରହ ଯଥାକ୍ଷେତ୍ରରୁ ପରିମାନ ପୂର୍ବକ କିଶ୍ମାର କଲେ

ଏମାନଙ୍କର ଯେମନ୍ ଉପକାର ହେବ ତେମନ୍
ଦେଶର ମହିର ମରନ ବାଧନ ହେବ । ଶ୍ରୀ-
ମାନେ ଏହି ବଥ ସୁରଣ ଭାବ କିଶ୍ମାର
କରନ୍ତି ।

✓ ଅମ୍ବେମାନେ ଉତ୍ସବ ରତନା ପ୍ରତିରୁ
ଭାଗ ପ୍ରାପ ହୋଇ ଥିଲୁମ ପ୍ରିଯ ହୋଇଅଛି ।
ଏ ମନ୍ଦିର ରତନିମା କାହିଁ ଶାଧାନାଥରୁ ଓ
ପ୍ରବାପକ ନାହିଁ କେବଳିଣିନାଥ ମେ । ବାହେ-
ପୂର ଦୂରକ ପ୍ରସରେ ଏହା ମୁଦ୍ରାର ହୋଇଅଛି
ତେଥ ବାଧାରେ ଏପରି ପୁସ୍ତକ ଦେଖା ଲାହୁ
ଓ ବଜାଳା ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ଥିବାର ଅମ୍ବେମାନେ
ଶୁଣି ନାହିଁ । ରତନା କିଶ୍ମାରଦିନରୁ ଉତ୍ସବଙ୍କାଳ
ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପିଯକ କା ଜାତମାନଙ୍କ ବାହାନ୍ତର
ନିମିତ୍ତ ଏ ବିଷୟରେ କୌଣସି ପୁସ୍ତକ ନ
ଥିଲୁ ଓ ଏପରି ପୁସ୍ତକ ହୋଇ ଥାରେ କି
ନା । ଏଥର ଭାବନା ମଧ୍ୟ କେହି କର
ନ ଥିଲେ । ବାହୁ ଶାଧାନାଥରୁ ଏପରିକ
ଶ୍ରୀକ ବାହାର ବର କେବଳ ଉତ୍ସବ ଥିବାର
ଦୂର ଦିଲେ ଏମନ୍ ଦୂରେ ଉତ୍ସବକୁ ନେଇଲୁ
ଏ ଗୁରୁତର ବିଷୟରେ ପୁସ୍ତକ ରତନା ବିର-
ବାର ବାଟ ଦେଖାଇଲେ । ରତନା କିଶ୍ମାର
ପରି ଶିଥ ଏକାଶ ପୁସ୍ତକରେ ଦେଲେ ପୁସ୍ତକ
ବର ହୋଇଅଛି ଏଥୁପରି ପ୍ରକାଶକାରେ ଏହାରୁ
ପ୍ରଥମକାର କରି ଦେବଳ ବାହ୍ୟ ରତନା କିଶ୍ମାର
ପରି ଉତ୍ସବରେଣ୍ଟକ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ବିଶ୍ୱମୂଳର ଥାରୁ ଏକଭ୍ରାଗରେ ବାହାର ବନ୍ଧି-
ବେ । ସ୍ଵପ୍ନକ ଖଣ୍ଡିକ ସଂଧାରି ମୁଦର ହୋଇଥାଏ
ଏମନ୍ତ ଅମ୍ବେମାନେ ବୋଲି ନ ଥାରୁ ଓ ସ୍ଵପ୍ନ
ଲେଖକ ମେରୁପ ଆଖା କର ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରତି
ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାରରେ ଅନେକ ମନ୍ଦରୁ ଘଟି-
ଥାରେ ଲେଖକ ଭାବା ଜାଣି ଅଛନ୍ତି କହୁ-
ଅଛନ୍ତି କି ସେଥିବୁକୁ ଅଗ୍ରାନ୍ତ ବୋଲିବା
ଭାବାଙ୍କର ମାନସ ନୁହଇ କେବଳ ଚିନ୍ତାର
ଗୋଟିଏ ନୁହନମାର୍ଗ ଦେଖାଇଅପ୍ରକୃତ ଏଥାପାରେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଭାବାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତିବୁପେ
ଏକଥ୍ୟାରୁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ ଭାବାଙ୍କ
ମନ୍ତ୍ରହେଦର ଶଙ୍କା ବାହି ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ
ଦେଖୁଁ ଯେ ପ୍ରାନ୍ତବିଶେଷରେ ସାଧନର ପର-
ମାଣ୍ଡ ଅନାବସାକରୁପେ ଅଥବା ବୋଲିଥିବାରୁ
ସ୍ଵପ୍ନକର ବଳେଦର ଓ ମୂଳ୍ୟ ବିଭିନ୍ନାଥାରୁ ;
ବୋଧକୁଆଛ ଶୁଦ୍ଧବାହ ଦିନକ ଓ ଗୃହକ
ଏବିଷ୍ୟରେ ଭୁଲ୍ୟବୁପ୍ରାକରିତଙ୍କ ଜୀବ କର
ବଢ଼ିଲ ଶାଥନର ପ୍ରୟୋଜନ ବହିଅନ୍ତରୁ ।
ଯାହା ଦେଇ କୌଣସି ନୁହନ ବିଷୟର ସ୍ଵପ୍ନକ
ଭତନା କରିବା ସବୁଜ କଥା ନୁହଇ ଓ ପ୍ରଥମ
ଉଦ୍ୟମରେ ଅନେକ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ଏସମ୍ପ୍ର
ବିବେଚନାରେ ଶାଧ୍ୟାନାଥ ବାହି ଏ ସ୍ଵପ୍ନକ
ଭତନା କର ପ୍ରଗଞ୍ଚାର ଭାଜନ ହୋଇଥାଇଲୁ
ସନେହ ନାହିଁ ଓ ଅମ୍ବେମାନେ ଉରମା କରୁ
ଯେ ଏହିକରେ ନାହିଁ ହୋଇ ନ ବସି ଦେ
ଏହି ମାର୍ଗରେ ଅଥବାକାଳ ଦୁର୍ବି ନିଶ୍ଚେଷ କରିଲୁ
ଭାବା ଦେଲେ ଭାବା ମିଶାର ମହିତ ଉପକାର
ଭାବାକିମୁଖ ପାଥର ହେବ ।

ବଜ୍ରକାପ୍ରଦେଶରେ ବ୍ୟବହାରିତ ବିଜ୍ଞାନଶିଖ
ଦେବାର ଉତ୍ସାଳପ୍ରମାନ ସ୍ଥାପନ କରିବାଲାଙ୍ଗି
ଏଥୁବୁବେ ଅମୂଳକ ଲୋକଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣର
ପ୍ରସ୍ତାବ କରି ତହିଁର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଥିଲେ ।
ସମ୍ଭବ ଧାରାଲାର ପ୍ରକାଶିତ ଅଭିପ୍ରାୟକରିବୁ
ଦେଖାଗଲୁ କି ଆଗମି ମାର୍ଗମାସ ତା ୧ ଶତ-
ତାରୁ ଡଗୁଳୀ ତାକା ପାତନା ଓ କଟକ ଏହି
ମୃଗ୍ରାନ୍ତରେ ଜରିବ ଶିଖାର ବିଦ୍ୟାଳୟମାନ
ପିତ୍ତବ । ଅନ୍ୟାୟେ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଶିଳ୍ସ୍ୟମନ୍ତ୍ରି
ଶିକ୍ଷାତାରୁ ଜରିବ ଶିଖାଦେବାର ବନ୍ଦୋବସୁ
ଅଧିକାର ୩ ପୁରୀପତି ଏଠା ଲୋକଙ୍କର
ବିଶେଷ ଅସ୍ତ୍ରାଧ୍ୱାନ ଓ ଦୂରିବାରବାରିରେ ସମ-
ସ୍ତେ ଲକ୍ଷ ଥିବାରୁ ଜନପଦିକ୍ଷା ଏଦେଶରେ ଅଛି
ପ୍ରଦେଶିମାୟ ଓ ସବାତ୍ରେ ଭାବା ଜାଗିବାର
ଚାଚିବ । ଏପରେ ଅନ୍ୟ ଶିଳ୍ସ୍ୟବିଦ୍ୟାଳୟମାନ

ପିଟାଇବାକୁ ଲେଧନାମ ଗବ୍ରୀର ଆଶା କର-
ଅଛନ୍ତି ।

ଯେଉଁ ଶୁଣେଟି ବିଦ୍ୟାଳୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଧର୍ତ୍ତିବ
ସେଥିରୁ ପେହିଁ କିଲାର କଲେଜର ଅଧ୍ୟୟାମା-
ନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରହିବ । ଫର୍ମରେ ଦେଖିଯୁ
ଭାଷାରେ ଶିଳ୍ପ ବିଦ୍ୟା ବିଦ୍ୟାଯିବ ଓ ବୁନ୍ଦବର୍ଷରେ ଶିଳ୍ପ
ସମ୍ପଦ ହେବ । ପ୍ରଥାନଶିଳ୍ପ ଧନଲକ୍ଷ ରେ
ବିଭଗର ଜଣେ ଏଦେଶୀଯୁ ବହୁଦର୍ଶି ଦେଇ-
ବିଥରକୁ ଦୟାଯିବ ଓ କିଲାର ପ୍ରକଳଭାଷାରେ
ସେ ଶିଳ୍ପ ଦେବେ । ମାର୍ଗମାସ ପ୍ରଥମଦିବସଠାରୁ
ଶିଳ୍ପ ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇ ଦୁର୍ଗାପୂର୍ବ ଧର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଅବି-
ହେବଦୂଷ ଶିଳ୍ପ ବିଦ୍ୟାଯିବ ପେହିଁ ସମୟରେ
ଏକମାତ୍ର କିଦ୍ୟାଳୟ ବନ୍ଦ ହେବ ଓ ନବମର-
ମାସ ତାରୁ ମଧ୍ୟତାରୁ ଫିରୁଏଇ ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବିଦ୍ୟାଯାମ କାହାରେ ଦୂରି ମାପ କରିବାର ଶିଳ୍ପ
ଦୟାଯାମ । ତରତ୍ତାରୁ ପଶ୍ଚାତ ପୁନଃବ ହେବ ।
ମାରନର ଓ ହରାନ୍ତାବର୍ତ୍ତନର ପଶ୍ଚାତ୍ତାରେ ଉ-
ତାର୍ତ୍ତି ବେଳିଥିବା ଜୀବାରନ ଏକବ୍ୟାଳୟରେ
ବଢ଼ିବେବେ ଓ ସବୁ ବୁଦ୍ଧି ପୋରର ଧାରବେ ।
ଏମାନକୁ ବେଳନ ଦେବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ।
ଅନ୍ୟ ଶ୍ଵରୁମାନେ ମାସକୁ ଏକଟଙ୍କା ଲେଖାଏ
ବେଳନ ଦେବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ
ମାସକୁ ଟ ୨୦୯୯ କା ଲେଖାଏ ଗୋ ୨ ଟିକୁଣି
ଏକବର୍ଷପାଇଁ ଶୁଣିବ ହେବ । ପ୍ରଥମବର୍ଷ
ଏବୁବେ କାହାରକୁ ବିଦ୍ୟାଯିବ କାହିଁ । ପ୍ରଥମବର୍ଷ
ରତ୍ନାରୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାର ଫଳ ଦେଖି ଉପସ୍ଥିତିକୁ
ବୁଦ୍ଧି ମିଳବ । ପ୍ରତ୍ୟେକଷୁଳ୍ଯରେ ମାସକୁ
ସଂପୁର୍ଣ୍ଣା ଟ ୨୫୦୯୯ କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ । ଏଥି
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥାନ ଶିଳ୍ପକଙ୍କ ବେଳନ ଟ ୧୫୦୯୯
ଓୟୁକ୍ତ ଶିଳ୍ପକଙ୍କର ଟ ୨୫୦୯୯ କା ହେବ ।
ଦ୍ୱାସ୍ତ ଶିଳ୍ପକ ପ୍ରଥମବର୍ଷ କିମ୍ବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ।
ମଧ୍ୟରେ ରହି ମାପ ଶିଳ୍ପକାର ଖର୍ଚ୍ଚ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁଲଗେ ବାର୍ଷିକ ଟ ୫୦୦୯୯
ହେବ

ପ୍ରଥମ କାଗଜ

ଉଜ୍ଜଳଦିର୍ଘଶୃଙ୍ଖା ଅବଗତ ହେଲୁ ସେ ପ୍ରମୁଖ
ଅଣ୍ଠ କାରକ ଧାରୀଙ୍କ ବରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ବନ୍ଦିବା-
ରୁ ବାଲେସ୍ଥର ଛନ୍ଦର ପ୍ରଥାନୀ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଦାରକ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ କାରକମାନ ପାଇଁ
ବରିବା ଧର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ଏକଟଙ୍କା ଲେଖାଏ
ଅର୍ଥିଶ୍ଵର ବିଧାନ ମୋ ବଲେବୁର ମାହେନ
ବରିଅଛିଲୁ ଏଠାର ଓ ସୁଲ୍ଲ କମିଶାରମାନେ

ଏବାମଜମାନ ଶୁଣି ପଠାଇଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ଅଥବା ବାଲେଶ୍ଵରର ଜନିଦାରମାନେ ହେବେ
ନୁହୁ ତାହା ଦେଖିବୁ ଅକ୍ଷମ ହୋଇଥିବାନ୍ତି
ଅମେମାନେ ବହୁ କି ଘାରୁ । ଯେବେ ଏହୁଙ୍କ
କିମ୍ବର ଜନିଦାରମାନେ ତାମଜ ଦେଇଥିବା
କେବେ ବାଲେଶ୍ଵର ଜନିଦାରଙ୍କର ଆପଣିକ
ରାଜୀ ବଜନ ନାଭବ ହେବ କାହିଁ । କିର୍ତ୍ତା
କୋଣରୁ ଯେ ସେଠା ଜନିଦାରମାନେ ଏହାଥୁ
ବୁଝାଗ୍ରାହିବା ଧାର୍ଯ୍ୟ କେବଳ କିମ୍ବର
ମହିଳର ସକାଳେ ଧୂରଥ ବଲେବୁବଳ ତାରେ
ବୈଦନ କେବୁଅଛନ୍ତି ନାଥ ବାହେବ ପ୍ରମାଣିତ
ଅନୁଚଳ ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ଏଥରେ ଉନ୍ନେ
କର ନାହେବଙ୍କ ଦେଖ ବୋଲିଆଇ ନ
ପାରେ । ତାହାଙ୍କୁ ଉପରସ୍ତ ହାନମଜର ଅଜ୍ଞ
ପ୍ରତିପାଳନ ଦୟାବାର ଅଛି ହେ ଅଣ୍ଟାଙ୍କ କିମ୍ବା
ନାନାଗାରେ କରିବାରି । ସେ ଅଜ୍ଞ ବିଦ୍ୱାତରେ
ଜନିଦାରଙ୍କ ବମ୍ବୁଦେବା ତାହାର ପକ୍ଷରେ
ଉଚିତ ହୁଏଇ । ଜନିଦାରମାନେ ପ୍ରମାଣାବ କେ-
କିମ୍ବର ଅଜା ବନ୍ଦୁଦେବ ତାହାଙ୍କ ତଥାର ହେ-
ବାର ନବିତ ମେମାନେ ଆଖି ବାହି କରେଇ
ଦେଖ କେବୁଅଛନ୍ତି କାହିଁ ? ଅଟ୍ଟେମାନେ କା-
ଣ୍ଠ ଯେ ଧୂର୍ଯ୍ୟ ବାସକର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜନିଦାରଙ୍କ
ପ୍ରତି ବୁଝିବା ଅଜ୍ଞଗ୍ରାହ ଅଚ୍ଛା ଏ ଜର୍ଜର୍ଜଙ୍କ
ଗମ୍ଭୀରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଜାହୁର ଉପକାର ତାହିଁ ଏହା
ପ୍ରମୁଖେ ହନ୍ତୁଷେଷ୍ଟ ଅଟ ଯଥେନ୍ଦ୍ର କୁଥାପରିବୁ
ଉଥାତ ବବୁଦ୍ଧମେଣ୍ଟୁ ଯେବେ ଏହଙ୍କ ନମେଷ
ଉପବାବର ପ୍ରଭ୍ୟାଗା ବରନ୍ତି କେବେ ଅଗ୍ରା
ହାତରୁ ବିଷୟ ନିର୍ବାହ କର ତାରମାନ ହେବାକ
କରନ୍ତି । ଜନିଦାରଙ୍କର ଏଥରେ ବି ରିକ ଯେ
ବନ୍ଦୁମେଶ୍ଵର ବଳାକ୍ରାନ୍ତ ପୁଣ୍ୟ ଜାହାନ କାହାର
ବନ୍ଧୁର ଏତାନବାମାନ ହେବେ । ସୁରଧାଂ କମ୍ବ-
ଦାରଙ୍କର ମନ୍ଦିରଗୀତାର ବିଦେଶ ଜାଗର ଅଛି
ଜାହ ବନ୍ଦୁମେଶ୍ଵର ଆଜା ଭାଣିକାମାର ଯେ-
ବେ ମେମାନେ ବଳମୁ କରିବେ ତତ୍ତ୍ଵରେ କହୁଣ୍ଡା
ରୁ ଅନ୍ତରକୁ ଦୋଷାବରିବା କଥା । କେବେଳ
ଉତ୍ତଳବାସିମାନେ ଅବ୍ୟାପନ ଜ୍ୟାତ କିମ୍ବା
ଅପଣା କିର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବେ ତପ୍ରତ ହେବେ ଏ
ମେମାନେ ବଳମାନ ବନ୍ଦୁମେଶ୍ଵର କାହିଁ । ସୁରଧାଂ
ବାଗର ବିଷୟର ତୁମନ ବନ୍ଧୁର କରିବୁ କାହା
ହେଲାଣି ଯେବେ ପ୍ରଥମର ଜନିଦାରମାନେ
ଅପଣା ଅବସା ପ୍ରତି ବୁଝି କର ଅବ୍ୟାପନ ତପ୍ରତ
କର ବୈତନକୁ ଯତ୍ନବାନ ଦୋଷାବରିଗୁ କରେ
ଏ ଅନେକ ଦନ୍ତରୁ ଓହେମାର ସମସ୍ତ ତମିଳ

ଅତିଥି ହୋଇ ଅବଶ୍ୟ ବୈଷଣଵରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାଏନ୍ତୁ । ଜାହାଜ କେବାରୁ ଏବେ-
ବେଳେ ଉଚ୍ଚବରରେ ପତିବାବୁ ହେଲ । ହେ-
ଇଛି ହେବ ରତ୍ନାବ ନବାବ ସେପରି ଅମଳର
କଥା ଯାଇବାର ବରତବରରେ ଚଳିବ ନାହିଁ
ଏବେ ସମ୍ଭାବ ସରତ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟବରବାର
ଜନ୍ମର ଅମ୍ଭୋମାନେ ବରତବରଗୁଁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମା-
ନ୍ତର ଉତ୍ସହରେଠିକୁ ଜନିତାରମାନେ ବିଶ୍ୱାସ-
ବୃଦ୍ଧ କରି କର ଉତ୍ସହରେ ଉତ୍ସହ ପ୍ରବାର
ଅତିରିକ୍ତ କରିବେ ।

ତୃତୀୟ ମୋହରମ ।

କର ମୋହରମ ମୁହରମାନଙ୍କ ମୋହରମ
ହାତେ ଦେଖ ଦେଲେ । ପୂର୍ବ ଦର୍ଶର ସମାଗେହ
ଦେଇ କୁଳନ କଲେ ଜାହାଯାଏ ଯେ ଏହା
ପ୍ରତି ଦେଇବ ଅନୁମତ ଜଣା ପଡ଼ୁଥିଲା ।
ଦେଇବର ଜାହାଯାନ ଷ୍ଟୁପାବର ଓ ଅନ୍ତର
ସ୍ଵର୍ଗର ଦେଇଅଛି ଏନନ୍ତ ନବେ ଯତ୍ତିକ
ହାତରେ ଯାଏ ଜଣା ପଡ଼ୁଥିଲା । ଏବର ପରିଚାର
ଦେଇ କେବାର ଥାବାବୁ ସେଠା ଜାହାଯା ଅଛି
ଆହାନ ପ୍ରକାରର ହୋଇଥିଲା ଓ ତହିଁର
ଚାଇଁ ଏକଟ ପିବ ଅହୁର ଅନ୍ତର ହିଂଲା ।
ପ୍ରତ୍ୟେ ଜାହାଯାବୁ ଦେଇ ମୁହର ଏ ପାଶ
ଦିନମୁହେ ଜାହାବୁ ଥିଲେ ଏଣିକି ଦେଇବର୍ଷ
ଦେଇ ପାହା ବେଳକୁ ଜାହାଯାବାର
ହାତୀ ଦେଇଲା । ଏଥର ଜାହାବ ଏହି ଯେ
ଅନ୍ତର ଓ କୋକାକବର ଜାହାଯାନ ଯଥା
ସମୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ପାରଇ ଯାହା
ପ୍ରକାର ଦେଇ ଆଶତାକାଳମାନେ କରିବାର
ଦେଖ ମରବ ଏକପ୍ରକାର ବର୍ମ ମେଷ କରନ୍ତି
ଓ ଯଦିଏ ଦୂରେ ଜାହାଯାର ବର୍ମ ଯଥା
ହମୟରେ ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ସବୁ ନ ବାହାରିଲେ
ସମାଗେହ ଦେଇ ନ ପାରେ ସୁଭଗ୍ନ ଜର୍ତ୍ତରେ
ଦେଇ ନାହିଁ । ଫଳଟା ଏହା
ମୋହରମ ଜାହାବ ସମ୍ପ୍ର ସାଧାରଣ ପବର
ଅକ୍ଷୟ ଏକପର ଏକିଅଛି ଲୋବେ ଅପଣା
ଜ୍ଞାନ କରି ଓ କୁରୁମୁଁ ପାଦିବାବୁ ବିଶ୍ୱ
ଦେଇବାର ପାଦା ଅଣ ଉତ୍ସବ ବର୍ମରେ ବିଶ୍ୱ
ଦେଇ । ଏପର ପୁଣେ ଧନ୍ତେକମାନେ
ସେମନ୍ତ ଯାହାଯା କରୁଥିଲେ ଏବେ ତେମନ୍ତ
ଦେଇ ଯାକୁ ଜାହାନିର ବ୍ୟୟ ବରିଅଛି
ଏ ଅନ୍ତର ମେଲାମେଲ ଏଥାରେ

ବାହାବୁ ଭଲ ମନ କୁହାଯିବ । ଶ୍ରୀ ମନରେ
ଥରେ ଏପବୁକଥା ଘରରେ ମନେ ହୃଦୟ
ଯେମନ୍ତ ଆଉ କିଛି ବାଳ ଭଜାବୁ ଏପବୁ
ସାଧାରଣ ଉତ୍ସବ ଏକାବେଳକେ ଉତ୍ସବ ହୋଇ
ଥିବ ଓ ଲୋହମାନେ ଥମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ସବୁ
ତୁତ କେବଳ ପେଟ ତନ୍ତ୍ରରେ ଦିବା ବିଶ୍ୱ
ଲଗ୍ନରୁ ହେଉଥିବେ । ଫଳଟା ଏଣିକି ସବୁ
ସାଧାରଣକ ମନ କୌଣସି ଉତ୍ସବ ମାର୍ଗରେ
ଥାବିଜ ନ ହେଲେ ବଜ ଶୋଭନ୍ତି ଅବସ୍ଥା
ପାଇବ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଲରେ ଯେଉଁମାନେ
ନାହାପ୍ରକାର ତଙ୍କୁ ସହି କର ଉତ୍ସବ ପଦାନ
ଦରୁଅଛିଲୁ ଜାହାବୁ ଥିଲେ ହୋଇବୁ ।
କରିବର ପ୍ରଥାନ୍ତର ଜାହାଯାନ ଏବର୍ଷ ନିର୍ମିତ
ହୋଇଥିଲା । ତହିଁମଧ୍ୟରେ ସୁତାହାରୁ ଗାହିଯା
ନିମନ୍ତ ପଲଟକ ଜାହାଯାର ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଥରିଅଛି ।
ନିମଗୋତ୍ତର ଜାହାଯାରେ ନୂତନ କୌଣସିର
ଅଭାବ ହୋଇ ଯାହିଁ । ନାଲିକାଳ ଜାହାଯା
ପୂର୍ବ ପ୍ରଣାଳୀରେ ସୁଦୃଢି ହୋଇଥିଲା । ଓଡ଼ି-
ସ୍ବାଦକାରର ଜାହାଯାରେ ନାନାପବାର ତାବ-
ବାମର ଛବିମାନ ଶୋଦନ ହୋଇ ବସିଥିଲା
ମାତ୍ର ସେ ଛବିରୁ ସୁନ୍ଦର ହେଲେହେଲେ ବଶାଇବା
ଦୋଷରୁ ଦୂରକୁ କହିଁ ର ମୋହା ପ୍ରବାସ ହେବ
ନ ଥିଲା । ଅଛି ଜାହାଯାନାନେ ଯେ ଯାହା
ଜଳ ଥିଲେ ।

ଏ ବର୍ଷ ମୋହରମ ପବରେ କୌଣସି
ଗୋଲମାନ ବୋଲ ନାହିଁ ଦେଇ ମୁହୂରତ
କଣ ମନ୍ଦିରକୁ ସୁଲିପ ଏବ ଉତ୍ସବର ଶୁଣା-
ଯାଏ । ଉଲ୍ଲବ୍ଧ ଅପଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉତ୍ସବ
ଥିଲେ ଓ ସୁଲବ ଅଶ୍ଵତ୍ଥର ଧନେର ସାହେବ
ଅଜାନ୍ତ ଦିଲାହିଲ ହୋଇ କମ୍ପ ଅଧିନିଷ୍ଠ
କରିବାକୁ ସୁହିତ କରି ଅଣାଇ ଥିଲେ ।
ଏଥରେ ଯାକ ବିରବର ଯେତେ ତୋର ହୋଇ
ଥିଲ ତେଜେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ମିଳ ନ ଥିଲା । ଦେଇଲ
ଅଶ୍ଵତ୍ଥକ ଅଗରୁ ଉତ୍ସବ ସୁଲିପର ଏବ-
ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରୁ କିମ୍ବ
ଶୁଭର କାର୍ଯ୍ୟ ପରି ହାତ୍ତୁ ।

ସୁବର୍ଣ୍ଣକ ପରତୁମଣ ।

ଭା ୧ ରଗ ପ୍ରେବୁରୁ—ଆଶାରୁ ବାହାର
ତୋଲିପୁରିତାରେ ସାକାଲବେଳେ ଭୋଜନକର
ଅପରକ ସମୟରେ ବୁଅଳାଥରରେ ପହଞ୍ଚି-
ଲେ । ମହାବଳ ଅନେକ ବାଟ ଥିବ ଏହାକୁ
ସଜ୍ଜାଲ ସେବ ଗଲେ । କେତେ ବାଟ ଗାନ୍ଧିରେ

ଯାଇ ଶୁଭୁଣା ଗତିରେ ହାତ୍ତରେ ଲାଗିଲେ ।
ମନରେ ଅଛି ଶାତ୍ର ଓ ମହାବଳକର
ପବାଚିବ ସେବା ଥିଲେ । ସୁବର୍ଣ୍ଣକ ଫୁଲବାଗ
ନାମକ ନୂତନ ଅନ୍ତରାଳକାରେ ବସା ଥିଲେ ।
ଏ ଅନ୍ତରାଳକାରୁ ମହାବଳ ଶୋଇଲକ୍ଷ ତଙ୍କ
ବ୍ୟୟ ଦେଇ କର ନୂତନ ବିର୍ମାଣ ବରାହରୁ
ବିଜ୍ଞାନକର ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶରୁ ହେଲେ । ବିଜ୍ଞାନକର
ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶରୁ ହେଲେ ।

ଦିନବେଳେ ସିନ୍ଧିଯାକର ସେବା ଓ ଗାନ୍ଧି
ଉତ୍ସବ ଦେଇଲେ ।

ବସରେ ନଗରରେ ସେଷନାର ବିଜ୍ଞାନ-
ଙ୍କ ପ୍ରାବାଦ ବିକଟରେ ଅଗସବାନ ହୋଇଥିଲା ।
ସ୍ଵାଦିପରିବରେ ଲେଖାଯାଏ ଯେ ଅଲୋକ ଓ
ବାଣ ଉତ୍ସବ ରାଜାକାର କାହାଯାର
ମେଷ ହେଲେ ଉତ୍ସବ ମୁହୂରତ ଅଧିଶ୍ଵର ପରି
ଅଳ୍ପ ଲୋକଙ୍କ ସହି ସହି ବିଜ୍ଞାନକ ବିଜ୍ଞାନ-
ପରି ଦେଇଲେ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶରୁ ହେଲେ । ସିନ୍ଧିଯାକର
ମହାବଳ ଉତ୍ସବ ଦେଇ ଜାହାକ କୁମଳ ଉଦେଶ୍ୟରେ
ସାଧନ ମନ୍ଦର ପାଦକଲେ ଓ ସବରଙ୍ଗ ଜର୍ତ୍ତ-
ର ଉତ୍ସବରେ ବିଜ୍ଞାନ ମହାବଳଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଦୟନା-
ରେ ଅଳ୍ପକୁ ଅଳ୍ପକ ପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବକ ଜାହାକୁ
ନୂତନକାର ଦେଇ ଜାହାକ କୁମଳ ଉଦେଶ୍ୟରେ
ପାଦକଲେ । ସୁବର୍ଣ୍ଣକ ବିଜ୍ଞାନଙ୍କ ଅଧିଶ୍ଵର
ମଧ୍ୟରେ ପାଦକଲେ କରି ଜାହାକ ଯଦୀର୍ଘ ପରା-
ମଧ୍ୟ କଲେ ।

ଭା ୨ ରଗରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣକ ତୋଲିପୁରିତାରେ
ଅଗାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ।

ଭା ୩ ରଗ ଅପରକ ଏ ଶାତ୍ର ସମୟରେ
ପୁବରକ ଜୟଶୁରରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ।
ମହାବଳ ଓ ବର୍ଣ୍ଣନେ ଦେଇ ସବାଗେ ଭୋଲିବେ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଥିଲେ ଯେତୋରୁ ସମ୍ପ୍ରେ
ଯୋଦ୍ଧାଗାନ୍ତରେ ବସି ସାଜ୍ଜାଲ ଦ୍ୱାରାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଗଲେ ଭଦ୍ରାକୁ ବସି ଅଗେବନରେ ଗଲା
ବର୍ଣ୍ଣନ ପାର ହୋଇ ଅଳ୍ପମିର ପୃଷ୍ଠା ଠାରେ
ସୁନାର ଯୋଜା ଗୁରୁରେ ଚରି ଗୁର୍ବାରାଦ
ବାଟଦେଇ ରେଷିତେନ୍ଦ୍ରି ଭଗନରେ ପ୍ରବେଶ
ହେଲେ । ସୁବର୍ଣ୍ଣକ ଓ ଜାହାକର ଦେଇଲେ

ମହୀ ସେହିଠାରେ ରହିଲେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ରହିଥିବାରୀ ତେବେରେ ବସା କଲେ । ବାଟ ଦୂରୀଧାରେ ନହାଇବାର ମେନା ହୃଦୀ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସତର ପୁରୁଷାଙ୍ଗ କୋଣ ସବୁ ରହି ଓ ଧବଳବର୍ଷିରେ ଚଢ଼ିବ ହୋଇ ବର ଶୋଭକୁ ପାଇଥିଲା । ସନ୍ଧ୍ୟା ହେବାରୁ ଅନ୍ଦେକ ମହାଲରାଥନୁଥରେ ଯୁବବୃତ୍ତିକୁଳରୁଥିଲେ ।

ପ୍ରାଁ * ଜଣ ସବାଲବେଳେ ଯୁବବୃତ୍ତ ମହାଲର ସହିତ ଶିକ୍ଷାର ବରିବାକୁ ଗଲେ । ତିକାର ପ୍ରାଁକରେ ତିକିମାଧ୍ୟ ମହାବାଚା ଅନ୍ଦେକ ତହୁ ରହିଥିଲେ । ସବୁଠା କଜ ବାର୍ତ୍ତିକୁ ମୁକ୍ତରକ ଥାଏ ଉପରୁ ମାରିଥିବା ଓ ଏଥିରେ ତାହାଙ୍କର ବିଶେଷ ଅନ୍ଦେକାତ ହୋଇଥିଲା । ତାହାଙ୍କର ମଜୀ ଅଭି ଗୋହମାଟେ ବରଜ ମାରିବାକୁ ଅନ୍ୟ ଅଭିକୁ ପାଇଥିଲେ । ଅପରିଜନ ବାଲରେ ମହାବୃତ୍ତ ହଥରୁରେ ଭାଖ ବରିବାର ହୋଇଥିଲେ ତହୁକାରୁ ହେଠାରେ ହେବନ୍ତ ହେଲା । ମହାମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇବାର ଶାମିଲ ମହାବୃତ୍ତ ମାରିବା କରିବାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିଲା ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ।

ତା ହି କିମ୍ବରେ ସୁବୃତ୍ତ ଅଭିକ୍ଷତ କଲ ନାମକ ଅଭ୍ୟାସକାର ଶୁଭ ହେଲେ । ଏ ଅଭ୍ୟାସକାର ସୁବୃତ୍ତକାର ଶୁଭମନନ ପ୍ରତିଶାର୍ଥ ମହାବୃତ୍ତ ନିର୍ମାଣ ବରିଥିଲୁ ଅଭିକ୍ଷତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର । ଏହିଥିରେ ନନ୍ଦମାତ୍ର ବେଳେ ହୋଇଥିଲେ । ଏହିଥିରେ ନନ୍ଦମାତ୍ର ହେଲେ । ଏହିଥିରେ ନନ୍ଦମାତ୍ର ହେଲେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଯୋଧପୁରର ମହାବାଚା ବିଶେଷିତ ଓ ମେଜର ଦେହାୟବାକୀ ସୁବୃତ୍ତକାର ଅଭିକ୍ଷତ ଶଶିରମନ ହୁଏଥି କର୍ମ ବରୁଥିଲା । ପ୍ରଥମିତି ମହାବାଚାକୁ ସୁବୃତ୍ତ ଗୋଟିଏ

ପକାର କରିବ ଏକ ଦୋନଳ ବନ୍ଦୁକ ଓ ଖୁଣ୍ଡିଏ ଅଧିକାର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ପ୍ରଦାନ କର ଅଛନ୍ତି ।

ମାନ୍ଦ୍ରାକରେ ଗରବର୍ଷ ନଅମାସ ମଧ୍ୟରେ ୨୫୩୫ ଶୋରୁ ୫୩୭ ବାହର ପ୍ରାୟ ଏବହାର ଶ୍ରେଣ ମେଘା ମେଘ କୁକୁର ଓ ୫୦ ମୁସୁତ ଏପର ପଶୁବନ୍ଦୁ ବାର ମାରି ଶାର୍ମିନାରଥିଷ୍ଠ ମନୁଷ୍ୟ କେବେ ମରପତି ଅଛନ୍ତି ତାଳିକାରେ ତହିର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନାହିଁ । ବାସର ଅଞ୍ଚାଦି କିଛି ନାହିଁ ।

ବରସାରାପଦବ୍ୟାତ ପଦବୁଆଁର ମଜାମାନ୍ଦେବୁ ଶୁଭତା ସଦାଶିବରାତ୍ରି ବରସାରା ଗନ୍ଧି ସକଳଜାତ କରିବାର ସମ୍ଭବ ହେବାରୁ ପବର୍ତ୍ତିମେହି ଆମାକୁ ଗିରପ୍ରାର କର ଅଗାରୁ ଦେଇ ଅବିଅଛନ୍ତି ।

ଅମୃତବରୁ କେବଳମାନେ ସୁନ୍ଦରକରର ବଜ ହମାନ କରିଅଛନ୍ତି । ଏ ଶ୍ରଦ୍ଧାବେଳେ ଲୋକମାନେ ଆମାଦେବରୁ ଦୋହାନୀର ବାଦାରକର ବାଟରେ ଦିପର ଦେଇ ତହିରପରେ କଲିବାକୁ ପୁବବଜଳୁ ଥିଲାରେ କରିଥିଲେ । ସୁବୃତ୍ତ ଥେମରୁରେ ହାତଲଗାଇ ତାହାକ ସମ୍ମାନ ପରିବ କଲେ ଓ ଦୋଗାଲି ସମ୍ମାନ ତାହାକୁ ଫେର ଦେଲେ ।

ଏବର୍ଷ ବି, ଏ, ଉଧାୟ ସକାଶେ ୨୦୦ ଲୋକ ପାର୍ଶ୍ଵି ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର କେବଳ ୨୩ ଜଣ ଉତ୍ତାର୍ଥୀ ହୋଇଥିଲା । ବି, ଏଲ, ପରାମାରେ ୨୪ ଜଣ ଉତ୍ତାର୍ଥୀ ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ତପନ୍ଧାରାରେ ଏଗୁଥ ଫଳ ଅନ୍ଦନ କଲନକ କଲନ ।

ପୁରୁଷର ତହୁର୍ମରୁରେ ବିଜନୀ ଭାବିବାର ବସାକାରାଶ ନିର୍ମୂଳରେ ଗୋଟିଏ ପରିପ୍ରସାଦ ହେଉଥିଲା । ଏବାବ ଉତ୍ତରେପରୁ ନିର୍ମୂଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିକାମୁଲିବ ।

ତତ୍ତ୍ଵଗରୁ କଣେ ଦେଖିଯାଏ ନାହିଁ କରିବାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ।

ହୋଇଥାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସୁବୃତ୍ତକୁ ଅନ୍ୟ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ସୁବୃତ୍ତ ଶେଷ ଯାଇ ଅଛି । ମେର ଧରମାତ୍ର ନାହିଁ ଦେବବ କରିବାର କଣେ ଦେଖାଯ ବର୍ଷାନ୍ତର ସର୍ବପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଅଛି । ଶେଷର ଅଗମ ଶ୍ରଦ୍ଧାକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲାର ।

ତେଜିଷ୍ପୁରୁଷ ଅବଗତ ଦିନ୍ ଏ ଗଜମାନ ଗା ୨୮ ରାତରେ ବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନେ ବଜା ବୌଦ୍ଧବୁଦ୍ଧର ବିକାର ଗୋଟିଏ ହେତୁରେ କଣେ ବାର ତୁମ୍ଭେଶ୍ଵରୀର ଶୀତି ମେର ମେନଗାନ୍ତରେ ତତ୍ତ୍ଵବାଦରେ ଦେଖିଲେ ଯେ ବୁବୁତରେ ପଥକ ବରତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି କେବଳ ଉତ୍ତପ୍ତିଶେଷକ ସବାରେ ଯେଉଁ ତୁମ୍ଭେଶ୍ଵରୀର ପାତ ଅଛି ତହିଁରେ ପର ତଥ ତତ୍ତ୍ଵବାଦରେ ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟ ହେତୁ ମାତ୍ର । ବାର ଏପ୍ରକାର ଦେଖି ଦେଖି କରିବାମାନେ ତାହାକୁ ନିଷେଖବର ତହିଁରେ ବି ସେ ଉତ୍ତପ୍ତିଶେଷ ନୁହେ ପୁରୁଷ ତକୁ ଗାତରେ ବିଷ ନ ଥାରେ ବାର ଉତ୍ତପ୍ତିଶେଷରେ “ତୁମ୍ଭେଶ୍ଵରର ଉତ୍ତପ୍ତିଶେଷର ପାଦ ନୁହେ ମୋହପର ସମାନ କୁଣ୍ଡବଟ୍ଟ ଅଛି । ଏହିପରି କମ୍ପୁ ଲୁଗିବାକୁ ତିରିବାମାନେ ବାରକୁ ମାତ୍ର ମାରିବାରେ ତ ବାରକ ହାତମାନରେ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତପ୍ତିଶେଷର ବର ମହାବୃତ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନ୍ଦେକ କରିବାକୁ କରୁ ଅଛନ୍ତି ।

ରତ୍ନବରୁର ମହାବାଚା ମାନ୍ଦ୍ରାକାର ଅଗରପଦ୍ମ ଗନ୍ଧର୍ମ ସ୍ଵାକର୍ଷ ହୁଏ ପାଶର ଅନ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ଏହାକପର ଅନ୍ୟ ହେତୁ ମହାବାଚା ସୁବୃତ୍ତକାର ବରନ ପାଇନ ନାହାନ୍ତି ।

ପିତ୍ର ପୁରୁଷରେ ଶୁଭକୁ ଥିବା ଦେଜାମରରେ ବେଗର ଉପଦବ ବିଶେଷ ବେବାର ତାଙ୍କାମାନ ଅନ୍ୟରେ ନେବୁ ନିଷେଖିତ ମରପତିଲେଇ । ଏହି ସମ୍ଭବ ଲାତିକାରୁ ଯାଇ ଯମ ସବରେ ଲାତିକାରୁ ଧତିଲ ବର ଦୁଷ୍ଟଗକା ଅନ୍ତର ।

ଦୂରପ୍ରାପ୍ତି ।

ବାର ନୁହେବାର ଦୋଷ ଅଭିଗ୍ରହ କରିବାର କିମ୍ବା ଏପ୍ରବର ପାହେବ କରିବାର କିମ୍ବା ବାର ସଦାକରମାତ୍ର ଯୋବସ ବରାକା ୧୨୯

“ ଗାମିବାଟି ” ବିଟିକ “ ୧୨୯
“ ସୁବେବଲାକୁ ଭଗତ ” , “ ୧୨୯
“ ଲକ୍ଷ୍ମିନୀରମଧ୍ୟରେସ ”
ବନ୍ଦିଲହିଂକା ୧ , ୧୨୯

ଶିଖିଏହୁ ଲାତିକାରୀ ସବରକର ଦୂରପ୍ରାପ୍ତି ଶଶିରାମାର ସବାରଦଳର ବାକାର କରିବାର ଏଣ୍ଟିକ୍ରିପ୍ଶନାର ସବାରଦଳର ମୁହଁର ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।

ବିବାହ ।

ବାଲେକୁର ନରୀନଦ୍ଵୀର ଦେଇପଣ୍ଡିତ କାରୁ
ଚାଲନାରେ ପଢ଼ୁନ୍ତାପଦ୍ମ ଏକଷବ୍ଦରୁଷେ ତୋଥ
ପୁତ୍ର ବନ୍ଦୀ କରାଯାଇ ଛତା କରାଯାଇ । ଗନ୍ଧି
କାରୀମାନେ - ତାଙ୍କସମେ ଘୁମୁକ ବହିର
ବିନୋବସ୍ତୁ ଶାଶ୍ଵତ କରାଯାଇ ।

Cuttack, } (Sd) N. K. DASS
The 8th Feby, } Jr. Inspector of
1876. } schools Orissa.

ବୈଦ୍ୟାକୁ ପର୍ଯ୍ୟାୟକାଳ ଏବଂ କାରୁ
ପଢ଼ି ତୋଣ୍ଡର ମନ୍ଦ ବୁଦ୍ଧି ଓ ଉପରମପ୍ରକାର
ଏବଂ ନାଡା କାହା କେତେ ଓ ମହି ଲକ୍ଷଣ ଏବଂ
ମନ୍ଦ ଅଣ୍ଟା ମୁଣ୍ଡ ହୋଇ ବିଜ୍ଞାପନିର
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛା । ମର୍ଦିକୁ ମଧ୍ୟରେ ପାହିବା
ମାନଙ୍କ ସମ୍ବେଦନ କାହାମୁଣ୍ଡରେ ଆହୁତି ।

ପ୍ରକାଶ ଥାରୁ ଯଦି ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରାହତମାନେ
ଅମ୍ବ ନବିଟରେ ଏହାଖୀୟ ପ୍ରାହତରେ ଉତ୍ତରମ-
ରୂପେ ପରିଷା ଦେଇପାରିବେ ଭେବେ ପ୍ରାହତର
ଭାବେ ପୁଣୁକ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ଏବଂ ପରିଷା
ଦେଲେ ନାୟକାଥୀ ମୁଣ୍ଡର କାରୁ ପ୍ରାହତର
ପାହିବା ହୀନା ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରରେ ଆହୁତିବେ ।

{ ନାମ୍ବିତ କଟକ କାକବଜାର
ପଣ୍ଡିତ ଶା ବାମଦେବପିଣ୍ଡ ଶର୍ମୀ ।

NOTICE.

To
THE TRADEES AND MERCHANTS
OF OORISHA

Notice is hereby given that Messrs.
Macneill & Co. of Calcutta through
their agent at Chandbally the under-
signed are in a position to convey
Goods and carry passengers to Cal-
cutta at moderate rates twice a week.

The fine new Steamer "Ooryia"
commanded by Captain Macneill and
"Sir, John Lawrence" commanded by
Captain Baldwin will sail until further
Notice from Calcutta every Wednesday
and Saturday and from Chandbally
every Friday and Tuesday Mornings.

The fare at present charged at
Chandbally for deck passengers is
Rupee one annas eight only; and
two pice each person for use of the
rest houses while waiting for the
Steamer sailing. Care will be observed
to make all travellers comfortable and

any complaint of ill treatment being
made will be enquired into and the
assaulter punished.

Goods will be carried at moderate
rates.

Chandbally } D. A. N. CURRIE.
The 2nd, Feby. } Agent.
1876

୧୯୭୫ ମସିବା ଉତ୍ତର ମାସରେ

ହେଇଥିବା ପ୍ରାମର ଶତବିତ୍ତ ପରିଷାରେ
କଟକ କଟକ ବଲଲିଖିର ପରିଷାରେମାନେ
ଦୁଇଟି ହୋଇଅଛି । ଯଥା;

୧୯୭୫ ମସିବା ।

ପାଠ୍ୟାନର ନାମ ପାଠ୍ୟାନର ନାମ

ରହୁନାଥ ସିଂହ * ଶୋଭା

ଶକ୍ତିକୁଣ୍ଡ ସୁଧୀ *

ନଲମଣି ଦାସ *

ହର ବିଶେଷ *

ବଲହବୁ ରଥ *

ଶକ୍ତିକୁଣ୍ଡ ସୁଧୀ *

ବିଦେନାଥ ମହାପାତର

ବରେକୁଣ୍ଡ ଅର୍ପଣ *

ବଧାକୁଣ୍ଡ ଅର୍ପଣ

ନବନ ଧଳ *

ନବନିଃବ ମହାନ୍ତି *

ଲୋକନାଥ ନାୟକ *

ଲକ୍ଷଣ ମହାନ୍ତି

ଲକ୍ଷଣମଣି ମହାନ୍ତି

ଲକ୍ଷଣମାଧ୍ୟନ ମହାନ୍ତି

ଲକ୍ଷଣମାଧ୍ୟ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏହକୁଶ ସମସ୍ଥାରଗଙ୍କୁ ଜୀବ କରିଥାଇଥିବୁ ଯେ ଫିରୁଏବୁ ମାସ
ତା * ରଖରେ ମେଉକଲ ମୁଲ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହେବାର୍ଥୀର ଯେଉଁ ବିଜ୍ଞାପନ
ଦିଆ ଯାଇଥିଲା, ତଦନୁମୟୀ ଉଚ୍ଚ ବିନ ସ୍ଵ ଆବେଦନପତ୍ର ସହିତ
୨୦ ବାଲକ ଭ୍ରମ୍ଭିତ ହୋଇଥିଲେ, ବନ୍ଧୁରୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବାରତମାନେ
ବୁଦ୍ଧି ପାଇବେ ବୋଲି ମନୋମାନ ବୋଇଅଛନ୍ତି ଯଥା;

- ୧ ମଥୁରମୋହନ ଘୋଷ ବଢ଼କ ମାନରଧୂଳକୁଷିପ
- ୨ ଜୀବାଥ ମହାନ୍ତି „ „
- ୩ ଲକ୍ଷ ବେହାରିଲୁଲ ବ୍ୟଥ ଜଗପବିଦ୍ୟୁର „
- ୪ ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱର ଦାସ ଯାଜ୍ୟୁର „
- * ରାଜମୋହନ ସିଂହ ବଢ଼କ „
- ୬ ଚନ୍ଦ୍ରମୋହନ ଅଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ „ „
- ୭ ଲେବନାଥ ମହାନ୍ତି ବଢ଼କ „
- ୮ ମାର୍ଗି ଦିଏ ବେଳାକାଳ ହତ୍ତବୁରିପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀ
- ୯ ଅର୍ପିତ ମହାନ୍ତି ସର „

- ୧୦ ଶ୍ରୀପବିରାଣ ବେଳ ବଢ଼କ „
- ୧୧ ଅନନ୍ତପ୍ରସାଦ ଧାତି ଶ୍ରୋର୍ବ „
- ୧୨ କେଶବ ସାମନ୍ତର୍ଯ୍ୟ „ „
- ୧୩ ବ୍ରମନାଥ ମିଶ୍ର ଶ୍ରୀଶତ୍ରୀ ହତ୍ତବୁରିପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀ
- ୧୪ ବାଲ ମହାପାତ୍ର ବୈକି „ ହତ୍ତବୁରିପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀ
- ୧୫ ଆନନ୍ଦମନ ବୋଷ ବଢ଼କ „
- ୧୬ ପ୍ରଭାକର ଦାସ ବିଶ୍ଵବନ୍ଦୁଷ୍ଠର „
- ୧୭ ଅର୍ଚ୍ଚନା ମହାନ୍ତି ତାରବୋଟ „
- ୧୮ ଫର୍ଦର ଲାତୁକ ପିପିଲ „
- ୧୯ ଶ୍ରୀପବିରାଣ ଘୋଷ ସମ୍ମାନପତ୍ର ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତପ୍ରକାଶନୀ
- ୨୦ ବିଜ୍ଞାପନପ୍ରକାଶ ଥେନ ମହାଶାନ „

— ମୂଲ୍ୟ ଦିଲା ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

98

ଶାଖେରଙ୍ଗି କି ଏହା ସହପାତ୍ର ମନ୍ଦିର । ମୁଁ ଫାଳୁଗୁଡ଼ ଦିଲ୍ଲି ସହପାତ୍ର ସାଲ ଗଛବାର

卷五

{ ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଳ୍ୟ ଦେଇଲେ ବର୍ଷରୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବର୍ଷ ପାଇଁ ଭାବମାସୁର ୫୯ }

ଗତମାସ ପା ୨ ରଖିରେ ଶାରଜାକସୋଗେ
ଲାଗୁଳ ନଗରକୁ ସଂବାଦ ଅର୍ଥିଅଛୁ ସେ
କ୍ଷେତ୍ର ଲଟକନସାହେବ ଆଶାମୀ ମାସ ପା ୯ ରଖ
ରେ ଧୋରୁ ଯାତ୍ରା କରିବେ । ଏଥିରେ
ବ୍ୟାପକ ସେ ହତ୍ତୁ ମାସ ଶେଷ ସମ୍ବନ୍ଧ
କେ କରିବାରେ ପ୍ରବେଶ ହିତାରପାଇବେ ଓ
ଅମେରିକା ଅବ୍ୟବରେ ଏହାକୁ ବ୍ୟାପକ ବୃଦ୍ଧି
କେବେ ଲାର୍ଜ ନର୍ଥବ୍ୟୁକ୍ତାହେବ ବିଲାଙ୍କୁ ଯାତ୍ରା
କରିବେ । କଥିନ ହତ୍ତୁ ସେ କ୍ଷେତ୍ର ନର୍ଥବ୍ୟୁ
ଆମେବକ ବିମ୍ବିଲଙ୍କୁ ଲ ଯାଇ ଏକାଦେଶକେ
ଦିନକୁ କାହାଜିବେ ଯାତ୍ରା କରିବେ ।

ପ୍ରକରଣକ ତୁମଣ ସର୍ଜିରେ ପାହୁର
ତୁମ୍ଭଦେବ ଏତନ୍ବସ୍ତ ନଗରରେ ଗୋଟିଏ
ଦୟାତା କରିଥିଲେ । ତହିଁରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣକଳର
ଦେଶକ ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ପ୍ରତି ହୋଷା-
ରେଷ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ସେ କହିଥାଇନ୍ତି କି ସ୍ଵଦ-
ରଜ ଅନେକ ଦେବମନ୍ଦିର ଓ ତୁମ୍ଭଦେବଙ୍କ
କନ୍ତୁରମନ୍ଦିର ଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ପୂରି ଜାବ-
ନ୍ତୁ ପ୍ରତି ଅନେକ ନିଷ୍ଠୁର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦେଖି
ଅଛନ୍ତି କି ସାହା ବିଜ୍ଞାନରେ ଅଭିନଦ୍ୱାରା
ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିଲା ଓ ଯର୍ତ୍ତିର ବୁଦ୍ଧାନ୍ତ ଶୁଣି
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଣିଧାଳ ଦୃଶ୍ୟତାହୁଣ୍ଡି । ଏପରି ସ୍ଵଦ-
ରଜ ଅଭିନ୍ଦାନ୍ତ ନୃତ୍ୟକାଶାଳର ନାଚସାରରେ
କାହିଁଏ ହୋଇଥିଲେ । ଏପରି ନାଚ ଦେଖିବା-
ରେ ତେବେକର କୌତୁକ ହୁଅର ଏବଂ ବୟାପ୍ରାପ୍ତ

ପୁରୁଷ ବା ଶ୍ଵାଙ୍କର ଦହିରେ ଅମୋଦ ଲକ୍ଷ-
ବାର ଉଚିତ ନୁହେ । ଏଥକୁ ହିନ୍ଦୁପ୍ରେତି ଅଟ
କୋଳନ୍ତି ଯେ ଭବ' ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନନ୍ଦନେ ଯଥା,
ବିଶ୍ୱ ହବରମେଶ୍ଵରୀୟ ନୃତ୍ୟଶାଶ୍ଵାଙ୍କରନାଚ
ସବୁରେ ଦ୍ୱିପ୍ରତିତ ଦେବାକୁ ଧର୍ମ ବିବୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ-
ଜୀବ କର ନାହାନ୍ତି ଅମ୍ବେମାନେ କହୁଁ ଯେ
ଦିଦେଶୀୟମାନେ ଯାଦା ମନେ କରନ୍ତୁ ଏବେ-
ପରେ ଉତ୍ସିତ ନାଚ ଦୂଷକର ପ୍ରଧାନ ଅଳ୍ପ
ଦେହଅଛି ସୁବସତକର ଧର୍ମନଞ୍ଜଳି ପର୍ହିରେ
କାହିଁବ ହେବ । ମନସାଦ ବର୍ଣ୍ଣନ ପଥରେ
ଏହକ କୋଳକା ସଥେଷ୍ଟ ଯେ ଶକ୍ତି ଦୃଷ୍ଟି-
ରେ ପଳାଙ୍କର ଅବଳମ୍ବିତ ସକଳ ଧର୍ମ
ସମ୍ଭୂଲ୍ୟ ଅଟିଲ ସମସ୍ତକୁ ସମାନରୂପ ମର୍ଦ୍ଦ୍ୟାଦା
ଦେବାରେ ପ୍ରଜାଙ୍କର ସମ୍ମେଷ ହେଲା ଅଥବା
ଶକ୍ତିକର ମର ଅଥବା ଧର୍ମରୁ ବରଳର ଦେଲ
ନାହିଁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନନ୍ଦନକର ପବ୍ଲ ଭାବର
ବ୍ୟାବ । ମେବେ ଏ ଗରୁଡ଼କୁ କାହିଁବ
ଦୋଷାକର ଜୀବ କରିଅଛନ୍ତି ।

୪ ଚଲିଗମାସ ଛା ୧୯ ପରିଶାରୁ ତେଣାର
ମେତକଳୟୁଲ ପିଟିଲା । ସେହନ ସମସ୍ତଶିଳ୍ପକ
ଓ ଶ୍ରୀମାନ୍ ଉପଶିଳ୍ପ ହେଉଥିବା ଅଧିକୃତ
ସର୍ବଜ୍ଞ ତୁଳନାର ବାବୁ ପ୍ରଥମେ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତ୍ର-
ଯାଦ୍ୱାରା ରଂଗ ଚକ୍ରାର ଉତ୍ତବଦୀର ସମେପ-
ନୁହେ ହତକୁ କଣାଇଲେ । ଯହିଁଦ୍ୱାରା ଜୟନ୍ତ
ଆଗ୍ରହ କ୍ଷିଣ୍ଣ୍ୱାର୍ଥ ସାହେବ ରଂଗକାରେ ଗୋ-

ଟିଏ ଉପଦେଶ ଗର୍ଭଳବନ୍ଧୁତା କଲେ ୬ ନେଟ୍ଟିବ
ଜାକ୍ଟର ହୃଦୟବାହୁ ଦାବୀ ଉତ୍ତଳରସାରେ
ଶ୍ଵରମାନଙ୍କୁ ଚିଖାଇଦେଲେ । ମଠବଳ ବୌ-
ବୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବୋଦେ ଉତ୍ତ ବଜ୍ର ଭାରି
ସାଥୀଙ୍କ ଏଠାରେ ଉତ୍ତର କଳୁ ମଥ୍—

“କୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ବାହୁଦ୍ଵର ଉତ୍ତମ
ଉଗଦେଶ ଯାହା ଶୁଣିଅଛି ତାହା ମହରେ ରଖି
ବର୍ଷାବାରକ ହେବ, ସଥି କୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି
ନିଜକ ଜୀବନରେ ସବାର୍ପଣ କଲ, ସେବେ
କୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଜାହା ରଖ,
ତେବେ ଛିତ୍ରମରୂପେ ଅରମ୍ଭ କରିଥାକୁ
ଉଚିତ, ଯେପରି ବୋତ ଦୌଡ଼ରେ ଯେଉଁ
ଯୋହାର ଅରମ୍ଭ ସମୟରେ ମନମର୍ମ କୁବେ ସେ
କେବେତେ ପୁରସ୍କାର ପାଇଥାରେ ଜାହିଁ ସେହି
ପର କୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତରମରୂପ ପରିବାର ଅରମ୍ଭ
କଲେ ବିଧାତ ବର୍ଷମେଷ ସମୟରେ ଛିତ୍ରମ
ଫଳ କର୍ଣ୍ଣାଇଥାରିବ ଜାହିଁ ସେ ବିମନେ ଅର-
ମୂର୍ଖ ଉତ୍ତରମରୂପ ପାଠ କରିବାର ଉତ୍ତର ପୁରୀ
ସେଉଁ ଘୋଷା ପୁରସ୍କାର ବିମନେ ଦୌଡ଼ିଥାନ୍ତି
ସେ ଅରମ୍ଭତାକୁ ଧେଷ୍ଟର୍ମନ୍ଦ୍ର ପରିତ୍ରମ କରିଛି
ବେବେ ଦୌଡ଼ିଥାଏ ଓ ମୟସ୍ତଳେ ଫଳୁ ଆହା
ଆଳମ୍ୟ କରି କି ଥାଏ ସେହିପରି କୁମ୍ଭେମାନେ
ଉତ୍ତରମରୂପ ଅରମ୍ଭ କରି ବର୍ଷ ମେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କରେଥ ମନୋଯୋଗୀ ଖୋଲ ପାଠ କର ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ପଣ୍ଡା ହେବ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଶବ୍ଦକୁ କମ୍ବା ପ୍ରକାଶ ହେବ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ-

ମାନେ କଠିନ ସର୍ବଶମ ସହିତ ଶିକ୍ଷା କରିବେ
ଦେଖାକେ ପ୍ରଶଂସା ପାଇ ଉନ୍ନତିଲାଗୁ କରିବେ
ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ପଥିବାକୁ କରିବେ ତେ ତୁମ୍ହାଙ୍କ
ଶୁଣ ଦେଖାଯିବେ ହେମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟକ ପରିଚ୍ୟାଗ
ବିଜ୍ଞାନାବୁ କେବ ଅମ୍ବେ ଅଳ୍ପଥିବାକୁ
କିମ୍ବାକୁ ସର୍ବଶମ ଏହା କିମ୍ବାକୁ କରିବୁ କାହାର
ଅମ୍ବେ ଭରଗା କରୁ ଯେ କୁଳେମାନେ ସତି
ଦିଦି, ସଥା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟାବଳୀ ଓ ଆଶାବାଧାରୀ ଗୁଣ-
ବାନ୍ଧି ଶୁଣ ହୋଇ ଏହା କେତେଣା ମେତାକୁଳ
ସୁଲଭ ସୁଜ୍ଞାତା ଲାଭ କର । ”

ଅମେମାନେ ଏକାନ୍ତ ଆଶାକରୁଁ ସେ ଶତ୍ରୁମା-
ନେ ଉପରଲିଭିତ ଉଧଦେଶ ବାକ୍ୟ ସଥାପନ
ପ୍ରତିଧାନନ କରି ତେଣାରେ ଗୋଟିଏ ନୂହନ
ବିଦ୍ୟାର ଗୁଣ ଦେଖାଇବେ ଓ ଜାଳୁରସାହେବ
ସେମନ୍ତ ବିଷ୍ଣୁଅଞ୍ଚଳରେ ଏ ବିଷୟରେ ଘର
ଶମ କରିବାକୁ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଅଛନ୍ତି ବେମନ୍ତ
ଦାହାକୁ ଅଜ୍ଞାନାବ୍ଦୀ ହୋଇ ଉତ୍ସମିଷ୍ଟ ଲାଭ
କରି ଜୁଦୀଯାଆବରଣେ ଲାହାଲର ସୁଖ୍ୟାତି
ଗାନ୍ଧାରିରେ । ବାପୁବରେ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟାଟି
କ୍ଲାଉଷ୍ଟ ସାହେବଙ୍କ ଗାର୍ତ୍ତ ଅଟଇ ଓ ଭାବା
ପ୍ରାୟୀ ହୋଇ ତଥାର ଜଳନ୍ଦାଆଗନ୍ଧାର ଘର-
କ୍ଲାଉଷ୍ଟ ସାଧିତ ହେଉ ଆମ୍ବାବନ୍ଦର ସହ-
ମାତ୍ର ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ସୁନ୍ଦରକଳା ପରିବର୍ତ୍ତଣ ।

ଗ ୨ ରଖ ଫେରୁଏଥା ବଢ଼ରେ ଜୟଧୂର
ମହାରାଜାଙ୍କ ଦରତାରେ ଯେହଁ ନାରାଜାନା
ହୋଇଥିଲ ତହିରେ ସବୁରାଜଙ୍କ ସନ୍ତୋଷବା
ଦିବାଦିପତ୍ରର ପଢ଼ିପେରବଳ ମଧ୍ୟରୁ ଦେବଳ
ପାଞ୍ଚଜଣଙ୍କୁ ଅମନ୍ତରା ହୋଇଥିଲ ଅରମାନଙ୍କୁ
ଦୋଷ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଦଜଣାକମାଳ ଉପ-
ଶିଳ ହୋଇଥିଲ ଓ ପଡ଼ିପ୍ରେରବମାନେ ଅପମା-
ନିବ ହୋଇଥିବାରୁ ସବକରେ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ।
ଦେଖିଛନ୍ତିଥାବେବ ଓ ମହାରାଜା ଏଥିପାଇଁ ଦଜ
ଦୁରିତ ଅଛନ୍ତି । ମହାରାଜା ଏମାନଙ୍କ ପ୍ରଭ
ପଥୋତିତ କ୍ଷମା ଦେଖାଇଥିଲାନ୍ତି । କଥିତ
କୁଥର ଗବହୀରଜେନରାଜୁଙ୍କ ଏକମଙ୍କ ହୋ-
ଇବୁ ଏଷଟମଟି ହୋଇଥିଲ ।

ବା ୨ ରିକ୍ଷ ଫେରୁଏଥା । ଦେଲ ପାଇଁ କାହାରେ
ସମୟରେ ସବୀଳ ଅଗ୍ରାଇ ଯାହା କଲେ ।
ମହାବିଜ୍ଞା ଦେଇଶ୍ଵେତଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସକଳରେ
ଦେଇଅଛି ବିଦ୍ୟାରୁ ହୋଇଗଲେ ।

ଏଥରତ୍ତାରୁ ସୁବସଳ କେଉଁଠାକୁ ବିଶଳ-
ମାନ ହେଲେ ଓ କିବିକାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ପାହିଁର
ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଛି ନାହିଁ । ବୋଧକୁଆଜ ଯୁଦ୍ଧ
ସଳ କେଉଁଠାରେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରି ବସି
ଅଛନ୍ତି । କେବଳ ଘା ୧୫ ରିକ୍ଷର ତାରଗାଳ
ସକାଦରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ସୁନ୍ଦରଳ ଏକାହା
ବାବରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ମହାମାନ୍ୟ ଲର୍ଜନର୍ଥମୁଖୀ
ସାହେବ ସେଠାକୁ ଯାଇ ରାହାଳ ସଙ୍ଗେ ହେ-
ଇବେ ।

ପାଇଁ ମେଣ୍ଡ ଅନୁବଳନ ।

ତଳିତମାସ ଗା ଟ ରଙ୍ଗରେ ପାର୍ଶ୍ଵମେଷ ସବୁ
ଦସିଥିଲା । ଜୀମରାମହାରାଣୀ ସ୍ଵରୂପ ଅପରା
ଜେନ୍ଦ୍ରପୁରଚନ୍ଦ୍ରକୁ ସହିବ ଦରଳିମାନ ହୋଇ ସବୁ
ବସାଇଲେ । ପକଳାୟ ବକୁଳରୁ ଜଣାଗଲ
ଯେ ତାମଦେଶୀଖଙ୍କେ ହିଲ ଅସ୍ତର ରହାଏଛି ।
ତୁରୁସଦେଶର ବିଦ୍ୟୁତ ବିବାରଣ ପନ୍ଥରେ
ଆନନ୍ଦରାଜାମାନେ ଯେ ତେଣୁ ବିରୁଦ୍ଧକୁ
ଲଞ୍ଚିତ କହିରୁ ଦିବାପାନ ରହିଲେ ନାହିଁ
ଏଥିପାଇ ମୂଳଭାବକୁ ଅନୁଶେଷ କରିଅବୁନ୍ତି
ଏବର ନିବାରଣ ପନ୍ଥରେ ପରାମର୍ଶାନ୍ତରାୟୀ
ଭାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ସେଇ ନାଲର ଅଂଶ ଖରଦ
ଦିଷ୍ଟରେ ମହାରାଣୀ କହିଲେ କି ଏହାଦ୍ୱାରା
ଦିଯଇ ସାଥୀରଣ ଉପକାର ଦେବାର ଅନୁମାନ
କର ଅଂଶ ଖରଦ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ପର୍ଲମେନ୍

ଏହା ମନ୍ତ୍ରର କରିବେ ବୋଲି ଦୃଢ଼ଗୁଡ଼େ
ଦିଶାସ କରନ୍ତି । ମାର୍ଗାରୟଦେବକ ମୂର
ଅଞ୍ଚଳରେ ତାର ଗଢ଼ିମେଖ ବହୁ ଭାବରେ
ଦିଶବାର ବରୁଆଛନ୍ତି ଅନେକାଳର ଫଳ ଓ
ଦେବ ତାହା ଜାଗିବାର ପୁରୁଷ ବିଶ୍ଵାସ
ସାରଣୀ ଭାବରବର୍ଷରେ ଅଧିକେତକୁଥେ ଜୀ-
ବାବ ସ୍ଵର୍ଗା ବୈଶି କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ଏ ସକଳ
ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରକାରଙ୍ଗରୁ କରନ୍ତି ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧନିଃର୍ବାକ
ତାହାର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ଏହା କୁଣି
ଆମମନବାରଣୀ ବତ୍ର ଆନନ୍ଦର ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ଏଥରେ ତାହାର ଦୃଢ଼ ଦିଶାସ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡି
ଯେ ଭାବରବର୍ଷୀୟ ପ୍ରକାଶନେ ତାହାକ ଶାସ-
ନରେ ଧ୍ୱନି ଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ବିନ୍ଦମନର
ଯଥାର୍ଥ ରକ୍ତ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡି । ଗ୍ରାମୀ ମହାରଣୀ
ଘରରବର୍ଷର ସାମାଜିକ ଶାସନ ସକ୍ଷୁପୁରେ ପ୍ରକାଶ
କରି ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଦୂରମେଘା କୋରି ପଦ
ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲାଣ୍ଡି । ସମ୍ବନ୍ଧ ଉତ୍ସବ ପ୍ରକାଶ
ଦିଶପୁରେ ଗୋଟିଏ ଆମନ୍ତର ହେବା କରନ୍ତି

ଖରଦ ବନ୍ଧୁ ବିଶ୍ୱାସରେ ପ୍ରକାଶ ସନ୍ଧାନ
ଲଭ୍ୟାଦି ଅଛି ତହିଁର ବିନ୍ଦୁର ନିମିତ୍ତ ଗୋଟିଏ
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବସିବ ଦାସ କ୍ଷୟ ବନ୍ଧୁର ବଣିକଳ
ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଚରଚବର୍ଷୀୟ ରାଜାଙ୍କ
ସଜ୍ଜ୍ୟରେ ଦାସ କରୁଥାନ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ ଦୟ
ଦେବାରୁ ଦିହତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବ । ମାଲୟ
ସଂପଦରୁ ଯେଉଁ ଯୋଗୀ ପ୍ରେରଣ ହୋଇ
ଥିଲେ ଯେମାନେ ଉଚ୍ଚ ସଜ୍ଜ୍ୟରେ ଯାଏନ୍ତି ୫
ଏବେଶର ପ୍ରକାଶ ଅଧିକାର ପ୍ରାପନ କରିଥାନ୍ତି ।
କହୁତାର ଶେଷଭାଗରେ କେତେବେ ବିଶ୍ୱାସରେ
ଆଇନ କରିବାର ପ୍ରସଙ୍ଗ ହୋଇଥାଏ ।

ସୁବର୍ଜ ପାରିଦର୍ଶକୁ ଅସିଥିବାରୁ ଏ
ଶକ୍ତିର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଯତନିହୁ ହେଉ ନୋହିଲେ
ଏ ଶକ୍ତିର କୌଣସି ବ୍ରଦ୍ଧନ କଥା ପଢି ନାହିଁ।
ରଂଘନକ ପାପକଟେ ଏଠା ପ୍ରକାଶାନେ ପରମ-
ପେଣ୍ଠା ଅଛେବ ସୁଖୀ ଅଛୁଳୁ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ଓ ଏଠା ଲେବକ ବ୍ୟବହାରବୁଝ
ନିଷ୍ଠ୍ୟ ପହଞ୍ଚିର ପରିତ୍ୟୟ ପ୍ରାପ ହେଉଥିଲି ସୁବର୍ଜ
ବକ୍ତା ଅବିବାରେ ଗାହା ଅଛି କିଛିଲୁଣ୍ଡେ
ପ୍ରକାଶ କେବଳ ମାତ୍ର କିମ୍ବା ସବୁ ଅଛୁଳି ପୂର୍ବର
ସକାଶେ ସବୁଦା ଏଠା ଲେବେ କାନ୍ଦିଅଛନ୍ତି
ସେପଥରେ କୌଣସି କଥା ଏ ବର୍ତ୍ତମାନେ
ନ ଥିବାରୁ ଆମ୍ବମାନକମନ ଭାଗୀ ହୋଇଅଛି।

ଓଡ଼ିଆ ଦୁର୍ଗା ସାହୁ ?

ଅମ୍ବେମାତେ ଦେଖୁ ଯେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ
କିଛି ଉନ୍ଦର ସବୁରୀମେଣ୍ଡିଙ୍ଗ୍‌ପ୍ଲାଟ୍‌ଫ୍ରାମ୍ ହୋଇ ପାଇଁ
ଦାର ହୁମକ ଥି ସମ୍ପ୍ରଦା ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ତୁମ୍ଭି
ହେଉ ନାହିଁ ଓ ସେ ପକ୍ଷରେ ଗୁରୁତ୍ବମେଣ୍ଡିଙ୍ଗ୍‌ପ୍ଲାଟ୍‌ଫ୍ରାମ୍
କଥିମ ଅଧିକୁ ଲୁଗ ହୋଇ ନ ହବାର କୁହା
ଗଲେ ମଧ୍ୟ ଶୀଘର ଦଳିବାକୁ ଦେବ ଯେ
ସବୁରୀମେଣ୍ଡିଙ୍ଗ୍ କମ୍ପ୍ୟୁଟର କରିବାର ମାତ୍ରା
ମାତ୍ର ହୋଇ ପ୍ରସ୍ତୁତିକାଳୀନ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଭିମୂ
କରିଥିଲୁଣ୍ଡ ଓ ବିମୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତିକାଳନ ମରେ
ବରି ହୋଇ ଆରବ । ଅଏ ଜୀବ ଚକ୍ରର
ପୂର୍ବେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ସବୁରୀମେଣ୍ଡିଙ୍ଗ୍ ପରିବ୍ରାନ୍ତ କି ଥିଲେ
କହିବାକୁ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପିଟ୍‌ର ଓ କର୍ମି
କୁଳିର୍ କରିବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାକୁ ଅଭିମୂ ହେବା ।
ଏକ ୪୦୭୭ ମରିବାରେ ଅମ୍ବେମାତେ ସହାର୍ଦ୍ଦି
କର ଦେଇଥିବୁ ଯେ କର୍ମିର କରିବ କରିବ
ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ମାଲମାଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ପରିଭର ପ୍ରସ୍ତୁତିକାଳମାତ୍ରେ କଳ ଯୋଗାଇ
ଏହି ଓ ବର୍ଷକୁଳିର୍ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବାର ହେବା

ଅଛି । ପଦିଥୁ ଜାଲକଳର ସମ୍ମନ୍ଦର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ
ହଣ ଯାଇ ହାହଁ ମୋ ଗବଟିମେଣ୍ଟ ସେପର-
ମାରେ ଠକା ବ୍ୟକ୍ତି କରିଥାଇଛି ପେପରମା-
ରେ ଫଳ ଲାଇ ହୋଇ ନାହିଁ ସବୁ ମାତ୍ର
ଏ କଥା ଅବଶ୍ୟ ମାନିବାକୁ ହେବ ଯେ ପ୍ରକା-
ଳର ଗୋଟିଏ ମହିଳା ବାହିନୀ ସ୍ବରୂପରୁ କରିଛୁ
ଆଜିବ ମୋତେକ ପକ୍ଷରେ ଗବଟିମେଣ୍ଟ ଏହି
କର ଦାଖାନ୍ତି । ବାଣିଜ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି ଗମନାଲମହର
ଶୁଯୋଗ ଚିନ୍ତିତ କରଇମାନ ଫିଟିଅଛି ଓ ପଛ
ସ୍ଵାହରେ ଚନ୍ଦ୍ରର ଖଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରାକଳ ଜାହାଜ
ଦିଲା ଅବଦା ଚାରୁ ଆଛି । କରିଥାଇ ସତବମାନ
ଶର୍ମାଣ ହେଉଥିବା ଫଳକଃ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦୟକର
କାର୍ଯ୍ୟ ବୈଲକେ ଯତ ଥର ସମ୍ମନ୍ଦର ପ୍ରକାର
ଗମନାଲମହର ଶୁଯୋଗ ପକ୍ଷରେ ଗବଟିମେଣ୍ଟ
କର ଯହ ଲାଗିଥାଇ । ଲୋକଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ କରିବା
ଓ କାନା ମହିଳାମାର ସବକାଣ୍ଠ ବିମ ସକାଶେ
କରିପୁଲୁ ହେବା ଲାଗି ଗୋଟିଏ କଲେଜ ମେ-
ଦିବଳ ମୁଲୁ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାଶ୍ରମ ସ୍କୁଲମାନ
ଫିଟିଅଛି ବା ଫିଟିଅଛି ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର ମହି-
ଳମା ସବୁରେ ଏବେହି ବାରିକୁ ନୟକୁ କରିବା
ପାରଣ କାନ୍ଦିମାନେ ସବକାଣ୍ଠ ଦେଖିଛି ଅଛନ୍ତି

ପେ କୁଳି, ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ଶିକ୍ଷା ଛନ୍ଦାଦିରୁ
ଜୀବା ଅସୁକରେ ଉପାୟ ହେଉଥାଏ ଓ ଲୋ-
କଣ୍ଠ ସାମ୍ପ୍ରେତିକା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଇତ୍ୟଜି ଶୀଳ
ପ୍ରତିକଳ କରିବାର କଟେବସ୍ତୁ ହେଉଥାଏ ।
ଏପରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାୟ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାରେ ।
ସୂଚନା ବରତବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ସାହ ଅନୁଭବ
ଓ ଅଧିକ କୁଳକା କଲେ ଲବହୀମେତ୍ର ଆପଣା
ଶୀଳକୁଳାରେ ଏହାର ନିରାକାରକ ପଥରେ
ପୃଷ୍ଠା ହୋଇ ଅଛି ଅବଳି ସାତାର ଦୟ-
ଶକ୍ତି ହେବ ଏ ଏବୁ ମନ୍ତ୍ରଜଳାର୍ଥର ସୁଫଳ
ଦେଖାଇଲେ ଏଥିରୁ ଉତ୍ତରାଧିକ ଉପାୟମାଳ ଅବ-
ଲମ୍ବିତ ହେବ ଏମନ୍ତ ଅଗା ଅନିକାର୍ଯ୍ୟମୁଣ୍ଡେ
ମନରେ ଉଦୟ ହେଉଥାଏ । ଦିନ୍ତୁ ଦୂଷଣର
କଷ୍ଟ ଯେ ଉତ୍ସାହବିନାଳେ ଆପଣା କର୍ତ୍ତାନ୍ୟ
ପ୍ରତି ଥରେ ଲକ୍ଷ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଓ ଆପଣାର
ତେଷୟକ ବା ସାମାଜିକ ଉନ୍ନତିର ଥରେ
ନେହାଜ କରୁ ନାହାନ୍ତି । କୁଣିର ଉତ୍ସାହାଥିନ୍
ଉଦେଶ୍ୟରେ ଜଳପ୍ରଣାଳୀମାଳ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇ
ଅଛି ସମ୍ବନ୍ଧ ଦିନ୍ତୁ ଅବଶ ଦେହ ଉତ୍ସାହ କମି-
ଦାର ବା ଧନ୍ତବ୍ୟକୁ ଉଚ୍ଚ ଜଳପ୍ରାଣ ଉତ୍ସାହ
ପ୍ରକାର ମଧ୍ୟର ଉପାଦାନ କରିବାକୁ କେବୁଜ
ହୋଇ ନାହିଁ । କରିବିମାତ୍ର ଫିଟିଙ୍ଗ୍‌ଜୁଲୀ ମଧ୍ୟ

କିନ୍ତୁ ବେଳେ ଉତ୍ତରାଗାମୀ ଅକ୍ଷୟ ବାଣିଜ୍ୟ ବ-
ଧିବାରେ ଯଥା ବିଦୃତରୂପେ ପ୍ରକୃତ ହୋଇ
ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ତରାଗାମୀ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଯେଉଁ
ବାଣୀଜ୍ୟ ଅଛି ତାହା ଏବଂ ସ୍ଵଯମୋତ୍ତମ କି ଖର୍ବ
ପରମ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ତରୁଣ ପରମାଣ ଆବା
ରତ୍ନମାନରେ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିବ ମାତ୍ର ପରା-
ଲାଟି ସେହିପରି ଅଛି । ସମ୍ମୁଦ୍ର ବାନ୍ଧ ଫେଟିଲାକୁ
ତାହାରିକୁ ନହୁଳ ପରମାଣରେ ଦୁର୍ବ୍ୟାନମନ୍ଦିନୀ
ରପ୍ତାନ କରିବାକୁ ଦେଖା ଯାଉ କାହାହିଁ । ଫୁଲ-
ପେଞ୍ଜା ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ବେଳେ ପାରିବୀ ଜେଳଙ୍ଗ,
ଦରାଳି ଓ ରଙ୍ଗଜ ଉତ୍ତରାଗାମୀରେ ଚୋଠିମା-
ନ ଶ୍ରାବନ ବର ଏପେଣୀଯୁ ଉତ୍ସନ୍ତବ୍ୟ
ବିଦେଶରୁ ରପ୍ତାନ ପୂର୍ବକ ବିଲକ୍ଷଣ ଲାଭ
କରୁଥିଲୁଣ୍ଠିନ୍ତି ମାତ୍ର ଉତ୍ତରାଗାମୀରେ ଯେମନ୍ତ ପୂର୍ବେ
ଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସବା ସେହିପରି ଅଛନ୍ତି ଏଥିରୁ
ଦିଦାବରଣ ସାକ୍ଷାତରେ ଦେଖିପୁଣ୍ଡା ସେମାନ-
କର ଅଳ୍ପତା ମାତ୍ରାବିକ ଦୂରଜାଗା କାହିଁ ନାହିଁ
ଓ ଅକ୍ଷୟ ବେଳେ ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏଥିରୁ
ସାକ୍ଷାତ୍ ହୋଇ ବାହାର କାହିଁ ଯେ ଅକ୍ଷୟଙ୍କ
ଲାଗାଇ କୌଣସି ବିଚାର ବାଣିଜ୍ୟରେ
କ୍ୟାରରେ ନିସ୍ତର୍ତ୍ତ ହେବ । ଶିକ୍ଷାର ବିଦ୍ୟା
କିମ୍ବା ନାନାରପାୟ ଦେଉଥିଲୁ ଏଥିରୁ ମାତ୍ର ଅବ-
ସ୍ତୁରେହୁ ଏମନ୍ତ ସର୍ବଶତ ହୋଇ ବାହାର କାହିଁ
ଯେ କୌଣସି ପାମାକବ ଉନ୍ନତ ବାର୍ଯ୍ୟରେ
ବିମେଷ ଶାମକରବ ଅଥବା ଅପଣା ପେଣ୍ଟର
ଚିନ୍ତା କରି ସାଥୀର ଦୂରକର ବିଷୟରେ
ଦେଲେ ବିଶ୍ଵାସ କା ପେଣ୍ଜରେ ଅପର
ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରକୃତି କହାନ୍ତର । ଶାକର କରନାକୁ
ହେବ ଯେ ଏଠାରେ ଶିକ୍ଷାର ସ୍ଵଯମ୍ଭ ଅଳ୍ପ
ଦିନ ହେଲ ହୋଇଥାଇ ଓ ଅବସ୍ଥ ବେଳେ
ଶୁଦ୍ଧ ଅର୍ଦ୍ଧଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତି କହି ବାହିମେଶ୍ଵରଙ୍କ
ପ୍ରଦତ୍ତ ଶିକ୍ଷାର ଘେଷସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି
ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଥାର କାହିଁ ଓ ଶିକ୍ଷିତଲୋକଙ୍କ
ସଂଗା ଅନ୍ଧକ କ ହେଲେ ସାମାଜିକ ଉତ୍ସନ୍ତବ
ଅଣା ହୋଇ ନ ଥାରେ ଉଥାପି ଯେପରମାଣ-
ରେ ଏଠାରେ ଲୋକ ଶିକ୍ଷା ଆଇଥାହୁଣ୍ଟି ସେ-
ପରମାଣରେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ବାର୍ଯ୍ୟ
ଦେବାର ଦେଖା ଯାଇ କାହିଁ । କାହିଁ ବିଶ୍ଵା-
ନନ୍ଦ ଦାସ ନବ୍ୟ ରିକାର୍ଡ ପ୍ରକାଶାୟର ଲୋକ କ
ଥିଲେ ଉଥାପି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେତେ କୁଳ
ସାଧୁତ ହୋଇଥାଇ ଅଛି ତାହାରୁପାରୁ ଦେଖର
ହେଲାର କେତେବେଳେ ଥାଇ ସେମାର୍ଗରେ ତାହାରୁ
ଚିନ୍ତା ଦୟବାର ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଖା ଯାଇ ହାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ କେତେବେଳେ ଅଛେକ ଶୁଦ୍ଧି ଓ ଉତ୍ସବ
ତେଷୁଣାପାରୁ ଦିର୍ଘାପାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତରେ
ମାନଙ୍କରେ ପଢ଼ିଲାଗି ହୋଇଥିବାକୁ । ମାତ୍ର
ଏହାଙ୍କମ୍ପାଶ ମାନଙ୍କର କିମ୍ବାର ହୋଇଥିବା
ବାରାକାନ ଗୁରୁରହୃଦୟର ବନ୍ଦ ଗନ୍ଧର୍ମୟାମାନେ
ମଧ୍ୟ ଅଗଣ୍ଯ କୁଠୁମ୍ବ ଧାଳିବା ଦ୍ୱାରା ଆଉ ତେବେ
ମହୁର ଭାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାକୁ ? ବାରୁ ବିଚାନକ
ଦସଙ୍କ ମୂରୁ ବରାକୁ ଜଣେ କେହି ଉତ୍ସବା
ଏପରି ବାହାର କାହିଁ ଯେ ବି ଜାହାନର
ମାର୍ଗରେ ଗଛ କରୁଥିବା । ସେ ଏବେଶନଙ୍କନୁ
ଥିଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଯୋଗେ ବିହି ବାଳ ଉତ୍ସବ
ବାର ମୁଖ ସୁନ୍ଦର ଦସ୍ତଖତ । ସେ ଅଭ୍ୟାସକ୍ରମେ
ହବୁ ଅନ୍ତରାର ହୋଇଗଲା । ଶିଖାର ଫଳ
ବଠାରେ ପକ୍ଷିରେ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରେସରର ଦ୍ୱାରା
ଅବସ୍ଥ ହେଲା ବାହାର ଥାବା । ଅଜାଏକ
ଅମ୍ବେମାନେ ବହୁଁ ଯେ ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟ ଓ ଜାତିର
ଭନ୍ତର କିମିତି ଯେତେ ବାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାକୁ
ଓଡ଼ିଶାର ଲୋହମାତ୍ର ବୌଦ୍ଧିଧ୍ୟରେ ଯୋଗ
ଦେଇ କାହାକୁ ଓ ସେବୁଷ ଯୋଗ ଦେବାକୁ
ସେବବୁଦ୍ଧର ଯେଥରମାଣରେ ଦ୍ୱାରା ଆମା
ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟ କରନ୍ତି ଜାହା ଥୁଣ୍ଟି ହେଉ କାହୁଁ
ସ୍ଵତଂଶୁ ଉତ୍ସବରୁ ଉପାୟ କରିବାକୁ ମନ୍ଦିରମେଣ୍ଟ
ଭସାଇଛି ହେଉ କାହାକୁ । ଯେବେ ଦେବ
ପନ୍ଦରାନ୍ତି କି ଉତ୍ସବମାନେ ବାହିଦି ଏପରି
ଉଦ୍‌ବାନ କୋଇ ଅଛନ୍ତି କେବେ ଅମ୍ବେମାନେ
ଉତ୍ସବ କରିବାକୁ କି କେବଳ ଅଲକ୍ଷଣପଦ୍ଧାରୁ ।
ଦୃଶ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ମୁଠାର ଗାରିବାକୁ ମଣ୍ଡି ପିଲା-
ବାରୁ ଯେତିକି ପରିଶମ କିଭାବୁ କି କରିଲୁ କି
ମୁଖର ତେଣୁବି କରିବେ ଓ ଜାହା ହେଲାକୁ
ବିରାଶ ଗଣ୍ଡେ ଧବାଇ ଗଢ଼ିଥିବେ ସା କୃଥାଗାନ୍ତ
ଓ କ୍ଷିତିକାରେ ଅବସର ବାଳକୁ ଅନ୍ତରାମର
ଦରିବେ । ଏପରି କୁଳ ଯେବେ ଅଲୁମୁଖ
ନହନ୍ତି ତେବେ ଅଭସ୍ତୁତ କାହାକୁ ଦୋଳ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡିତ କମିଶ୍ନାରସାହେବ ଚଲିଛିମାସ ଶାୟୀ-
ରଖ ବିମ୍ବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଦୂର ଏବନନ ପୃଷ୍ଠେ
ବାଲେଶ୍ଵରରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ ଓ ଧେତାରେ
ଏକପ୍ରାତି ଅବସ୍ଥିତ କରି ବଳିବରାକୁ ଯିବେ-
ଦୋଳି ଶୁଣାଯାଏ । କମିଶ୍ନାର ବିରସାଦାର
ବାଲେଶ୍ଵରକୁ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲାନ୍ତି ।

ଶୁଣାଇ କଲେବଟର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟର
ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ସକାଗେ ବିଜ୍ଞପନ ହେଲା
ଆରଥାରେ ଅଳେ ସେଠାରେ ବଡ଼ ଗୀତର
ଦେବାକୁ ପୁଷ୍ପକ ଫେର ଅଧିଅଳ୍ଳନ୍ତି ।

ଶିକ୍ଷାଦିଗ୍ରହଣ ତାଇବେଳୁଙ୍କ ଉତ୍ସ୍ତୋଷ-
ଦେବ ଗତିପ୍ରାହରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଥିଲେ । ସେ-
ଠାରେ କି ବ୍ୟକ୍ଷ୍ୟା କିମୁଦ୍ରିଲେ କହି ଜଣାପାଇ
ନାହିଁ ।

ସହସ୍ରଜୀ ଏକ ସେବକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାଗ
କବାଦ ଲଗିଥିଲୁ ଓ ମାଉଠିର କେବେଳୁ
ମୋକଦ୍ଦମା ମଧ୍ୟ ଦାୟର ଦୋଷଅଛି । ଏବୁ
ପଣ୍ଡଗୋଲର କାରଣ କି ?

ଚକ୍ରିର ନରତ୍ତବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ସମ୍ମଦ୍ରିଷ୍ଟ
ଅମ୍ବେଳାନେ ହେଉଥିଲୁ ସଦେଶିରୁ ଜଗାଗଲ
ଯେ ଚକ୍ରିର ଭାଇ ଆଟଗଜାଳ ପ୍ରତି
ପାଞ୍ଚିର ଦଣ୍ଡ ହାଇରୋର୍ଲିରୁ ହୋଇଥିଲୁ ଓ
ଆହାର ଦିବାନ ବ ଗୁରୁ କାରାବାରଦଣ୍ଡ ପାଇ-
ଥିଲେ ମାତ୍ର ସେ ଜ୍ଞାନମଧ୍ୟରେଥିବା କୁଆରେ-
ପତି ଅବୁଦାଳ ହୋଇଥିଲୁ ।

ମାନ୍ଦୁକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରବେଶିକା ପତ୍ର—
ଆବେ ଗଙ୍ଗା ମସ୍ତଳର ଅଠକଣା ରୁହ ଉତ୍ତାପ୍ତ
ହୋଇଥିଲା । ଏଥରଥରେ ଜଣେ ଉତ୍ତାପ୍ତ—
ଅଛି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର କଣାମଳ ସେ ବାଲେଶ୍ୱର-
ରେ ଥାଏ ଗୁଡ଼ିଳ ଆଗପ୍ରତି ବହୁ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ-
ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁଡ଼ିଳ ମହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଟ ୧୯
ହୋଇଥିଲା । ଆଗପ୍ରତିଲ ଏବର୍ଷ ଛଲ ଦେବାର
ଆଜ୍ଞା ଦେଖାଯାଏ ।

ଏବର୍ ସାଇଁ ଜଣା ଓ ଶ୍ରୀଷ୍ଟବାନ ଅକ୍ଷିମୁଦ୍ରା
ଧରିଲା । କିମ୍ବା ଏ ପାତ୍ର ନାହିଁ ଅଜବେଳେ
ଖର ବଡ଼ଚାଣ ଲଗାଯାଉଥିବା ଓ ରହୁଥିଥିବାଏ
ମୋଟକୁଣ୍ଠା ଦେବରେ ଦେବାର ପ୍ରୟୋଜନ
ଦେଇ ନାହିଁ । କୁହୁତ ଏବର୍ ବଜ ଉଣାପଣ୍ଠ-
ଥାଇ । ବର୍ଷାଧରେ ଥବାକି ଦେଖା ନାହିଁ ।

ତୁ ଦୂଷିତ ରତ୍ନାରୁ ସମ୍ମାନ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ
ଜଗମାର ପେଣ ଧରନାର ଖୋଲା ବାରତର
କରନାମା ପରେ ଅର୍ଥାତ୍ କରିବାରୁ ଉପରେ
ହୃଦୟ ଘୋରମୋତ୍ତମାରୁ । ଜ ଏ ଏ ମନସ୍ୟ
ମସିଥିରେ ଓ ଏଥାରେ ଅନ୍ତରାଳ ଏକ
ମାନୁଷ ଅନୁଭବେ ଯାଉଥିଲା । ବାରତ-
ରୁ ମହାକଳଙ୍କ ପେଣା ଓ ଦେଖିଯେ କାହିଁ
କହିଲାଛି ତିବିହାର ହରିତ ହୃଦୟ
ଦେଖିଥିଲା ।

ମୁଦ୍ରଣିରୁ ଅନ୍ତରଜାଲେ ଯେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ
ନିଷ୍ଠକ ବାହେବ ରମ୍ପାତାରୁ ପଣ୍ଡକୁ କଳୟଥରେ
ଏବା ଅଧିକ ନାହିଁ ଗ୍ରୈଟ ଥର୍ମାରିଲ ଜାତାଜ
ଅଗାରଥରୁ । ଏଥରେ ଲୋକମାନେ ବାଙ୍ଗୀ
ମଧ୍ୟରେ କୁକୁ ପୂର ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରେ ଯାଗାୟାଜ
କରି ପାରିବେ । ଏ ଜାହଳ ବେଳେ ଆଚୁ
ବାହାର ପୁଣ୍ୟ କେବଳ ସ୍ଥାନରେ ଲୋକକୁ ଓ
ଜୀବ ଦେବ ଓ ନିର୍ଣ୍ଣ ଅବା କେତେବେଳ
ଉତ୍ତାରୁ ଥରେ ଯାଗାୟାଜ କରିବ ତହିଁର
ବିମେଷ ଧର୍ମାଦ ସବେଳ ଦେଇଥିଲେ ଭଲ
ହୋଇ ଥାନା ।

ହିନ୍ଦୁଷ୍ଟାନୀ ଅତି ଗୋଲାରୁ ବି ସୁକରଜଙ୍ଗର
ଉପସ୍ଥିତ ବାଲରେ ବାପମୀରର ମହାମଳ୍ଲା
ସତ୍ୟସ୍ଵରୂପୀଯଙ୍କ ଉତ୍ସବରେ ଗୋଲା ଯାଇଥାରେ
ସୁନ୍ଦରକାଳ ଅଳ୍ପଦିନା ବଥାତ କହିବାର
ନୁହିଲ ଜାହାଙ୍ଗର ସରେବେ ଯେତେ ଜାଂବଜ
କ୍ରମସ୍ଥଳେ ଯାଇଥାରେ ଜାହାଙ୍ଗ ବଜାଁ ବଢ଼ି
ଉତ୍ତରକୁଣ୍ଡ ବରୁଥିଲେ । ଦେବତାର ଗୋଲା
ସତ୍ୟସ୍ଵରୂପ ତାଙ୍କ ଥିଲେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକଲୋକ
ସକାରେ ବୌଦ୍ଧ ଲୋକୀର ଦୋଷା ଶମ୍ଭୁ
କରୁଥିଲେ । ହାତ ମହନ୍ତି ମାନେ ଅନ୍ତରୁ ଗଣ୍ଠି
କରି ଥିଲେ । ଯେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା ଜାହାଙ୍ଗ ହାତ
ଯୋଗିଲେ । ଅହାସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରବନ୍ଧ ସବୁଦେଲେ
ମେଳରେ ବହିର ହୋଇ ଉତ୍ସବର ଯାହାର
ଯେତେବେଳେ ଯାହା ଗାଇବାର ଉତ୍ତର ଦେଇ-
ଥିଲା ସେ ଜାହା ଉତ୍ସବରୁ ଯାଇଥିଲା । ମହା-
ମଳକର ଜେଜେ ଓ ପ୍ରତାମାନେ ସମସ୍ତେ ନାଥ-
ଲୁଗ ପିଲିଥିଲେ । ଲଭଷେଣରେ ହୋଇଥି
ଗଲା ଏ ପ୍ରକାର ଦୟାଗର ଶୁଣା ଯାଇ ନାହିଁ ।
ଧର୍ମ ବାପମିରର ମହାମଳ୍ଲା

ଗତ ଦିନମୁର ମାଧ୍ୟରେ ଯେଷ ହେବା ଶକ୍ତି-
ମାସ ମଧ୍ୟରେ ବଜାପ୍ରଦେଶରେ ଖରା ହୋଇଥିଲା
ସ୍ଵପ୍ନକଥାରୁ କାଳକା କାହିଁମେଣ୍ଡ ବଜେଟରେ
କାହାରିଅଛି କହିଲୁ ଦେଖାଗଲ ଯେ ଉଚ୍ଚ
ଶକ୍ତିମାସ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ବୂଧା ଏକ ବର୍ଷ ଶକ୍ତି
ମୃଦୁତି ଓ ପ୍ରକାର ଯେବେତଥିଲା କହିଲାମନେ
ବଜାପ୍ରଦେଶର ବଂଶା ଅଧିକ ଭବିତ ପ୍ରୟୁକ୍ତ
ଖାଲ ଜଣି ମାଥି ।

ବର୍ଷାକାଳ ସମୟ ପରାମର୍ଶ ନାହିଁ ତିରନ୍ତି-
ଥାଲ ଅଛିବର ଯାଏ ଯେତେ ବଜାୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନ
ପରାମର୍ଶ କିମ୍ବା ଦେଇଥିଲୁ ଓ ବର୍ଷାକାଳ
ବର୍ଷାକାଳରୀଥୁ ଯାଏ ସମ୍ଭାବନା କିମ୍ବା କାହାରେ
ପରାମର୍ଶ କିମ୍ବା ଦେଇଥିଲୁ ।

ପାରୁଷ ସମ୍ମାନରୁ କଣାଯାଏ ହେ ଏହି
ସ୍ଥାନର ପଥରବୋଲାଳ ଜାତେରେ ଅଗ୍ରପ୍ରଦେଶ
ବରିକାରୁ ତାହା ପାଠ୍ ଯାଇ ୧୦ ଡଶ ମତ୍ତୁ
ପିର ପ୍ରାଣକାର ଦରିଅଛି ।

ମେଘଦେବର ଅର୍ଥଶର୍ଣ୍ଣୀୟ ଗୋଲଯୋଗରେ
ସାହୁଯ କଷାଃ ବାହ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ବହୁତମେତୁ
ଦୂର ପଠାଇଥିଲେ ମାତ୍ର ଦୂରବାର୍ତ୍ତନ ହେବେ
ହାହୁ ।

ଦସ୍ତଖତର ପାଇଁ ପରିବହନ କରିବାର ପାଇଁ ମୋଟି
ଗାସର ଜଳା ଫାଟି ସିଦ୍ଧାରୁ ୧୯୫ ଫୁଟ ଲାଗୁ
ଓ ଗେଡ଼ିଏ ବଜା ଗୋଦାମ ହଜି ଯାଇଥାରୁ ।
କିବିଧି ମନ୍ତ୍ରମୁଖ ହଇ ଓ ହେଉସୁତ୍ରଏ ଗୁରୁ-
ଚରବୂଷେ ଅଛିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସବୁଜାର
ମୂଳ ସାମାଜିକ ନିହାର ପ୍ରାବ ଦେଇ ଝଣାଝଣି

ପୁଲବର ନେତ୍ରକୁଳର ତେଜରକୁ ହାତୀ
ପାହେବ ହତାହିକାର ଅଞ୍ଚଳକୁ ଗସ୍ତ କମଳେ
ପୀତ୍ର ଦାଶରଥେ ।

ସାଧାନଧୀର ଲୋକପଖା ଅନୁଦିନ ହେଲା
ବୃଦ୍ଧ ମୋହର୍ଜ ହାତେ କଣ୍ଠାପାଇ ଦୂର
ସେଠାରେ ୩,୫୦୦,୨୭୯ ଟଙ୍କା ଅପେକ୍ଷା ପୁଣ୍ୟ
ପ୍ରାୟ ୫୦୦ ଜଗଥଥିବ ହେବେବା ଅନୁଦିନ
ଦେଶର ଲୋକପଖାରେ ପ୍ରାୟ ଛାଇ
ଅଧିକ ଦୁଆର ।

ମାନ୍ଦବର ବାରୁ ଦୂର୍ଗତରଶ ଲହା କଲା
କ୍ୟବପ୍ରାପିକ ସଜ୍ଜାରଧନ ଘ୍ୟାଗ କରିଥିଲୁ
ଶାଶ୍ରକ ଅସ୍ତ୍ରକା ଏଥର କାରଣରୁକୁଷ କଥା
ହୋଇଅଛି ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କାହାରେ ପାଇଁ ଏକ ବିଚାର
ନାଲମରି ପଥର ପ୍ରାଣ ହୋଇଥିଲା । ତେବେଳୁ
ଧୂମ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଏହାର ମଳ୍ଲ ଫୁଲରେ
ଦେବ ଓ ଏଷର ଅଥର ଆଉ କେବେ ଘେଣା
ଥାର ବାହି । ଶମ୍ଭବୁ ସବୁ ଜିବନ କାହାର
କାହାର ଜୀବନ ସଂକାଳିତ କରିଛି କାହାର

୧୯୮୭

ବାହ କୈଦ୍ୟକାଥ ପଣିତ କରିବ

ବିଜ୍ଞାନ ୧୦

ମୁକଦି ସେଇଜାବର ବଟକ ଦ୍ୱାରା ।

” ଅନିର୍ଜାନ୍ କଲମାଳ ଅଗ୍ରାମ ଟ ୭୫
ଆକୁର ଖୁର୍ଦ୍ଦୀର୍ଥପାତେବ କଟକ କମ୍ପା ଟ ୧୦

ଏହି କଥା ପରିମା ସହରକ୍ଷକ ଦେ-
ଯାବାର କହିବ ପିନ୍ଧିରଙ୍ଗାଳି ଯଥାତ୍ମକ
ମନ୍ତ୍ରର ତେ ପରିମାର୍ଜନ ହେଲା ।

ପାତ୍ର କାନ୍ଦିଲା

ସାଧ୍ୟାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୮

四三

ଭର୍ତ୍ତାମେମୁଖ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭ ଟଙ୍କାରେ ପାଇଁ ବାରାହିନୀ ଏବଂ ପାଇଁ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାଦେଶମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୫
ମଧ୍ୟପଳ ପାଇଁ ତାବିମାଘୁଲ ୫୫୫

ବନ୍ଦକ ଖାସମାହାଲ୍ ବନୋବସ୍ତୁ ବରୁବିରେ
ଏଠା ପ୍ରଜାମାନେ ବୋର୍ଡ ରେବନୁକ୍ ସେଇଁ
ଦରଖାସ୍ତ ପଠାଇଥିଲେ ତାହା କାମଙ୍କ ଦୋର
ଦରଖାସ୍ତକାରିଙ୍କ ବହଁର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦିଥା ଯାଇ
ଅଛି । ଦରଖାସ୍ତକାରିମାନେ ଅନେକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ
ଦେଖାଇଥିଲେ ଓ ଜମା କମୀ କରିବା ଧୀର
ଅନେକପ୍ରକାର ମିଳିବ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ କମି-
ଶରୀର କ ବୋର୍ଡ ରେହ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା
ପ୍ରାତି କରିବାର ଦୂରେ ଥାର ଥାରାହ୍ୟ କରି-
ବାର ବଚନୁପାଦ ଦର୍ଶାଇଲେ ନାହିଁ । ବୋର୍ଡ
ଦେବତା ଏକିକ କରୁଥିଲୁଣ୍ଟ କ ଜମା କରସ୍ବରେ
ଏହୁତିବେ ସବୁ ଅଦେଖ କିମ୍ବ ବାହମଙ୍କ
ନିରକ୍ଷିତ ପଠା ଯାଇଥାଇ ଏବଂ ଲକ୍ଷରଜାରି
ଜ୍ଞାପା ଲଗା ହୋଇଥାଇ । ଏଥିଲୁ ନଗରବିଷେ-
କ୍ରି ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଯେ ଶୋବିବାରୀ ଟାକ୍ସ
ସକାଶେ ଲେଟା ଉଠିଥିଲୁ ବିନ୍ଦୁ ହେଉଥାଇ
ଲକ୍ଷଣ କେଉଁଠାରୁ ଆବାୟ ହେବ ହାତମା
ନେ ଦେଖି ଶୁଣି ବହଁର କିଛି ବିବେଚନା କିମ୍ବ
ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରଜାମାନେ ଏ ଦୃଶ ଥାର କାହାକୁ
ହୁବେ । ଯେବେ ଲଜ୍ଜା ହୁଅର ଥରେ ବଜା-
ର ବରତ୍ତମେଣେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୋତ କରିନ୍ତୁ ସେ-
ପଠାର ପାଇଟି ସବିବ ।

ପ୍ରବନ୍ଧମାନ ଲେଖା ହୋଇଥାରୁ ଓ ପଢ଼ିକାର
କଲେବର ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଥାରୁ ସମ୍ବାଦକ ବୋ-
ଲାନ୍ତି ଯେ ଏଣିକ ଏହିପରି ଦେବ ମାତ୍ର ଏଥିପାଇଁ
ପଢ଼ିକାର ମଳ୍ୟ ବନ୍ଦାଇବା ସମ୍ମିଳିତ ଜୀବ ନ
କର ସାଂଗ୍ରହିକ ପୁନରେ ସମ୍ମତ ପଢ଼ିକାର ପାଞ୍ଚିକ
କରିଥାନ୍ତି । ବିଷ୍ଣୁଭକ୍ତ ଏହାର ପ୍ରାଦୁକମ୍ପଣିଲ
ବୁଦ୍ଧି ଦେଲେ ପୁଣି ସାଧ୍ୟାହିବ ହୋଇଥାରିବ ।
ଆମ୍ବାଦେବ ଅବଶର ଦେଲୁ ଯେ ତୁମ-
ପରରେ ପ୍ରାପିତ ହୋଇଥିବା ଦୂର ମାନକ-
ସେବା ଜବାରଣୀ ସରର ଭବ୍ୟମରେ ଏପଢ଼ିକା
ଖଣ୍ଡି କାହାରିଥାର ଓ ଭାଙ୍ଗ ଦୂରସରର କଣ୍ଠ ଧା
ସର୍ବ ସାହୁତ୍ୟ ସମାଜ ନାମରେ ପରିଚିତ ହୋଇ
ଏପଢ଼ିକାର ସମ୍ବାଦଜ୍ଞୟ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଃାହ କରୁ-
ଥାନ୍ତି । ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅତି ନିର୍ବାର୍ଥଭାବରେ ଏବଂ
କେବଳ ଧାର୍ଥାରଣ ହିତ ସନ୍ତକରେ ଯେ
ଏପଢ଼ିକାର ଆବର୍ହାବ ହୋଇଥାରୁ ଏଥିରେ
ନେହି ନାହିଁ ଏବଂ ବହୁବିଲ୍ଲେକ ଏଥିରେ
ଏହିଶୀଳ ହୋଇଥିବାରୁ ଅଧି ହେଉଥାରୁ ଯେ
ଆର୍ଦ୍ଦକାଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ିକା ଗୁରୁପାରିବ । ପଢ଼ି-
ନାରେ ଅନେକ ଉପଦେଶ ଗର୍ଭକ ପ୍ରବନ୍ଧମାନ
ପାହାରୁଥାରୁ ସର୍ବ ମାତ୍ର ଆମ୍ବାନଙ୍କ କବେତ-
ନାରେ କେବଳ ଏତିରେ ପାଠକବର୍ଗକର
ମ୍ୟକ ଉପକାର ଦେବାର ସମ୍ବାଦନା ନାହିଁ ।
କବିତ ଖାତି ମାତ୍ର ସମାଲୋଚନା ପରିକ
ଲାଭମାନଙ୍କ ବହୁର ହରାହର ତର୍ଫରିଲେ
ଶୁଭ ଉପକାରର ପ୍ରକାଶା ଥିଲା । ସେଥିପରିରେ

ସମ୍ବାଦକମାନେ ତୁମ୍ହି କ ରଜିଲେ ସାମୟିକ
ପଢ଼ିବାର ଉଦେଶ୍ୟ ସମ୍ବଲ ହେବାର କଠିନ
ହେବ ।

ଧାରାନଙ୍କୁ ସ୍ଥରଣ ଥିବ ଯେ କଳାର
ପଦ୍ମ ଲେଖନେଥ ଗବର୍ଣ୍ଣର ମାନ୍ୟବର କାମଳ
ସାହେବ କବି ପ୍ରଦେଶରେ କୃଷ୍ଣର ଭାବର
ଦେଶରେ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ଆଦର୍ଶ ସେଇ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଅଞ୍ଚଳ ଦେଉଥିଲେ । ଉଦ-
ନ୍ୟାରେ କଟକ ମେଦିନୀପୁର ସାହାବାଦ ଓ
ବିଲଙ୍ଗ ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କରେ ପଥାନ୍ତା ସ୍ଵରୂପ ରେଇ-
ମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ମର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ
କଣ୍ଠାଳନ ପ୍ରକାଶିତ ନିର୍ବାରଣପତ୍ରରୁ ଜଣାଯାଏ
ଯେ ଏପଥାନ୍ତାଟି ସଫଳ ହେଲା ନାହିଁ । ସି-
ଲେଖର କେତେ ଅସାମ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖକୁ ବଦଳ
ଦେବାର ଯାଇଅଛି । ମେଦିନୀପୁରର କ୍ଷେତ୍ର ବିଶ-
ୟରେ କେବଳ ଚିତ୍ରପତ୍ର ଯାର । ସନ ୧୮୭୩
ବିହାରେ ସାହାବାଦଜଳ ଅଗରେ ଗୋଟିଏ
କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା ଓ କରେ ଲଭିବେ-
ପ୍ରଥମ କୃଷ୍ଣ ଅଲହାବାଦରୁ ଥିବ ରହିର ଭାର
ନିରଥିଲେ । ମାତ୍ର ବିଶ୍ଵ ଭାରାରୁ ଭାବା
ରିତିକୁ ହେଲା । କଟକଜଳରେ ଶାସନ
ବନ୍ଦା ସାହେବକ ପ୍ରସ୍ତାବମତେ ସନ ୧୮୭୩
୪ ମେଦିନୀରେ ୧୦ ଟା ମେର ସ୍ଥାପନ ହୋଇ-
ଲା ରହି ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ * ଟା ସନ ୧୮୭୪
* ଘାଲରେ ରହିଲ ପ୍ରକାମାନଙ୍କ ସର୍ବତ ଥିଲା

ମୁହଁରେ ପଡ଼ିବାରେ କେବେବୁଦ୍ଧି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା । ଗନ୍ଧସ୍ଵାଦର ପଡ଼ିବାରେ
ମୁହଁରେ ଓଯା ଓ କେଲଜା ଜନିବାରେ

ଲେଖକର କନୋବସ୍ତୁ କଲେହେ ସେମାନେ ଏ
ମେତ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଯାହା କରିବାର ଆଶା
ହୋଇଥିଲ ତାହା କଲେ ନାହିଁ । ନବାଚରେ
ଜଣେ ଅମେରିକା ଦେଶବାସୀ ଧାର୍ତ୍ତ କେବେ-
ଶୁଦ୍ଧ ମେତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶ
ଅମନୋଯୋଗରାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତି କହିଲା ହେଲା ।
ବାଲେଶ୍ଵରକଳ୍ପର ଏକ ଜୀବମହାକାଳରେ ଗୋ-
ଟିଏ ମେତ ଫିଟି ଥିଲ ତାହା ମଧ୍ୟ ସଫଳ ହେଲା
ନାହିଁ । ଏହିପର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସର କାମଳ
ସାବେବଙ୍କ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବଟି କୌଣସିଠାରେ ଫଳ-
ପ୍ରଦ ହେଲା ନାହିଁ । ଅସମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ
ଲେଖଟିନେତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏସମୟ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି
ବିବେଚନା କରିଲା କି ଆଦର୍ଶ ମେତ ପ୍ରସ୍ତାବନ-
ହୁଏ ପ୍ରତିକିଛି ସଥ୍ୟସହିର ଗୃଷ୍ମକର୍ମ ଭଲ ହେବା
କିମ୍ବା କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟର ଜ୍ଞାନ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଉ-
ପ୍ରାର ହେବାର ଆଶା ନାହିଁ ଏଥିଥିର ଗବର୍ଣ୍ଣ
ମେତ ସହ ଆଦର୍ଶ ମେତକୁ ପରିବାଗ କର
କେବଳ ଦେହାରରେ ଗୋଟିଏ ମେତ ରହି
ଅଛନ୍ତି ଓ ତହଁର ତାପ୍ତିର ଏହି ଯେ ସେଠା-
ରେ ଘନାଶୁଂଖ କାହିଁ ଗୃଷ୍ମର ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତା ହେବ
ଏବି ବେବାରରେ ଗୋଟିଏ କୃଷିକିମ୍ବାଳୟ
ପ୍ରାପନ ଦେଖାର କହନା ହେଉଥିବାରୁ ଏ
ଷେଷଟି ରହିର ଶିଥାପୁଳ ହେବ ।

✓ ନାନାପ୍ରକାର ଶିଳକାର୍ଯ୍ୟର ଶିଖ ଦେବନ
ବିଦେଶ ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ କଲାକାରରେ ସ୍ନାମନ
ଦେବାର କହିଲା ହେଉଥିଲା ଏବଂ ଯହିଁ ପୋତା
ସ୍ଵଭାବକ ବଳକାରରେ ଥିବା ଦେବଲେ ଅନେକ
ହଙ୍କା ଦେବା ଉଠିଥିଲା ସେ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ କି
ପ୍ରଣାଳୀରେ ଶିଖ ଦିଅବି ପୁର କରିବା ସକା-
ଗେ ଗବ୍ଦମ୍ଭମେଧ ଶିଖକର୍ତ୍ତାଗର ଜାଗରେବିଦ୍ୟ-
ବିଦ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ । ଉଦ୍‌ଦୟାରେ ତାଙ୍କା
ଶିଳକାର୍ଯ୍ୟର ସ୍ଵଭାବରେ ବାହୁ ଜନନାଥ
ସେନ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଣାଳୀର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁଗୁ ।
ଆମେମାନେ କହିଁ ର ବିଦ୍ୟା ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଅଚ-
ରେ ଆଠ କରଥିଲୁ । ତାହାକ ମନ୍ଦରେ ପ୍ରସ୍ତା-
ବାବ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ପଳକିଲାଗି ବିଷ୍ଵଦ୍ୟମାନଙ୍କର
ଶିଖ ଦିଅଯିବ ସମ୍ମାନି—

୧—କଳ ଓ ବାରଷାନା ସରସକୁର ଜାର୍ଯ୍ୟ
ତଳାଇବା ୨—ସାମାନ୍ୟପ୍ରକାର କଳସକୁ ବ-
ସାଇବା ମରମଣ କରିବା ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା
୩—ବିଜ୍ଞନ ସହକାରେ ମେଲରେ ବର୍ଣ୍ଣିତମ୍
ସମ୍ବାଦନ କରିବା ୪—ବେଳଦେ ଅଥବା

ଥୁାଁ କଳ କାହାର ଲଜ୍ଜିନୀଯୁର ହେବା —
କାଟିବାର ଅଖ କୁଳୁପ ଭବା ସୁ ପ୍ରତିର ଲହୂର
କର୍ମ ଗଣିବା ସକାଶେ ସାମାନ୍ୟ ପ୍ରକାର ବାର-
ଗାନା ସ୍ଥାପନ କରି ତଥାର ଜାବକା ନିବାଦ
କରିବା ।

ଏହାରୁ ବ୍ୟକ୍ତିଶାୟର ଶିକ୍ଷା ଦେବା ନମିତ
ଯେପଣ୍ଡ ଲୋକ ନିୟକ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ଓ
ଯେଉଁ ପ୍ରଶାଳୀରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ହେବ
ଦିଲ୍ଲୀ ବାହୁ ଦିଲ୍ଲୀର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ମଧ୍ୟ କରିଥାଇଛନ୍ତି ।
ଭାଦ୍ରାକ୍ଷ ବିବେଚନାରେ ମାସି ଟ ୧୯୫୩ ଜାନ୍ମି
ବ୍ୟକ୍ତିରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତବ କାର୍ଯ୍ୟାବଳ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବ
ମାତ୍ର ଏବିକରେ କାର୍ଯ୍ୟ ତଳବ ନାହିଁ ବୋଲି
ଅନେକଲୋକ ଅନୁମାନ କରିଛନ୍ତି । କଳ କାର୍ଯ୍ୟ-
ଆନା ବିଷୟରେ ଅମୁମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ
ସୁତ୍ରାଂ ସେ ବିଷୟରେ ମହାନଙ୍କ ଦେଇ ନ
ଥାବୁ । ମାତ୍ର ବାହୁମନୀଯତ୍ୱ ସେ ସବୁଦିଗ୍ରୂହ
ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତବ କରିଥାଇଛନ୍ତି ଭାଦ୍ରା
ଅନୁମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଏବେଗର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ପରିଶ୍ରମରେ ଅଛିଲୁ ଭାବଯୋଗୀ ଥିଲେ । ପ୍ରସ୍ତାବିତ
ବିଦ୍ୟାଲୟ ଏପକାର ବିଷୟରେ ଏଠା କ୍ଲେ-
କ୍ଲାବ୍ ବିଭିନ୍ନ କରି ଆରମ୍ଭ ମରହ ଉପକାର
ଯାଇବ ହେବ ।

ସୁବ୍ରଜକଙ୍କ ପରିଚୟ ।

ଗା ୧୯ ରିଣ ଫୋକ୍‌ବେଲ୍‌ରେ ସୁବିଶ୍ଵର
ଭୁବନେଶ୍ୱର ଜଳାଶୀଳ ହୋଇ ନେପାଳ
ଭାରତରେ ପ୍ରଦେଶ ହେଲେ । ଅଗ୍ରାରୁ ଭାରତ
ବଜ୍ରାଗିମୁଖେ ବନନ ବର୍ଷାରେ ଓ ବାତର
ସ୍ଥାନରେ କିବାର କର କରୁଛି ଅନୁଭବ ହୋ-
ଇଥିଲେ ନେପାଳର ବନବୟା ଗ୍ରାମରେ ଭାବାଙ୍କ
ହେଲେ ପଢ଼ିଥିଲେ । ସରକାର ବାହାଡ଼ର ଭାବାଙ୍କ
ହେଲେ ବାତର ସଙ୍ଗକ ଅଣିଲେ । ତେବେ
ପଞ୍ଚବୀବା ଭାବାରୁ ବନକିଳ ବାହାଡ଼ର କରୁନ୍ତିଲୁ
କହାର ପୋଖାକ ପଶୁଧାନ ପୁନଃବ ସଙ୍ଗ
ମାନଙ୍କ ମନଭିଦ୍ୟାବାହରେ ସୁବିଶ୍ଵର ସହିତ
ସାଂକ୍ଷେତିକ କଲେ ଓ ନେପାଳର ପଦାଳର ଓ
ଅଶ୍ଵବେଶ ହେଲା ଭାବାଙ୍କ ବର୍ଷାରେ ନିରନ୍ତର
ଅସିଥିଲେ । ଭାବାଙ୍କ ଭାବାରୁ ସୁବିଶ୍ଵର ବନକିଳ
ବାହାଡ଼ର ଏବାକୁ ଯାଇ ଭାବାଙ୍କ ସହିତ
ସାଂକ୍ଷେତିକ କଲେ । ଅନୁଭବ ଭେଟି ଅଗାମ
ପ୍ରଦୀନ ହେଲା । ସରକାର ବାହାଡ଼ର ଅନୁଭବ
ବୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ହେଲେ ଗର୍ବ ନଦିଜ ପଶୁ
ପନ୍ଥ ଭେଟି ହେଲେ । ସେହିଦିନ ସଙ୍ଗ୍ୟାମନଙ୍କ

କେ ସବୁଙ୍କ ବାହାପୁର ଗୁଡ଼ଖାନାରୁ ପ୍ରସାନ
କଲେ । ସୁବନ୍ଧ ଜର୍ଣ୍ଣ ଆଂରଦିନ ତାଙ୍କରଙ୍ଗରେ
ଯାଇଥିବେ ଓ ସୋନବାରାତାରୁ ଶିକ୍ଷାର ଅବସ୍ଥ
ହୋଇଥିବ । ୮୦୦ ଏଇ ହାତ ସୁବନ୍ଧଙ୍କଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ଶିକ୍ଷାରୁ ଦିବା ଲାଗି ସୁଚାଇ ହୋଇ-
ଅବଳୁ ।

ପୁରସ୍କାର ଯେତେବେଳେ ସରଜଙ୍ଗ ବାହା-
ଦୂରଙ୍କ ସହି ବାଣୀର କଲେ ଭେଟେବେଳେ
ସରଜଙ୍ଗ ବାହାଦୁର ମହାନ୍ତିକାମ୍ପରକରେ ଏବଂ
ଥିବାକୁ ଦେଲେ ଓ ତାହାର ଶୁଣଗମନ-
ରେ ମହାଶୁଣା ଅଭିନ୍ନ ଅଭିଧାଦିତ ଥିବାର
ଜଣାଇଲେ ସରଜଙ୍ଗ କହୁଲେ ଯୁଦ୍ଧବରକଙ୍କର
ଯାହା ବାଣୀ ଥାଏ କଣାଇଲେ ସେ ତାହା ଫୂର୍ତ୍ତି
କରିବେ । ସରଜଙ୍ଗ କରିବରେ ଥିଲ ଦେଲେ
ମହାଶୁଣା ତାହାକୁ ଯଥାର୍ଥ ସମ୍ମାନ କରିଅଛନ୍ତି
ଓ ଉଚ୍ଚବନ୍ଧରେ ସୁଯୋଗ ଦେଖି ଆଜି ଥରେ
ବିଲାପକୁ ଯିବାପାଇର ତାହାକୁ ମାନସ ଅଛି ।
ସୁଦୂରଙ୍କ ଏଥର କରିବରେ କହିଲେ ତି
ଜେଥାଳ ମର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଡ ତାହାକୁ ଯେବୁନ୍ତ
ଶୁଭବାଚ୍ଛିଷ୍ଠ ବରକୁ ଓ ସେକା କହିପ୍ରାତ ବନ୍ଦ-
ଧରେ ଯେବୁନ୍ତ ଉତ୍ସବକୁ ଗର୍ଭମେଣ୍ଡରଙ୍ଗର
ପାହାଯଥ କରିଅଛନ୍ତି ତହିଁପାଇ ସେ ଠଳେନାନ୍ତି
ଦେଉଥାଇନ୍ତି । କେପାଳ ଦେଖିବାରୁ ତାହାକୁ
ଦତ୍ତ ଇହା ଥିଲ ଓ ଏହି ସୁଯୋଗରେ ତାହା
ଫୂର୍ତ୍ତି ହେବାରୁ ସେ ବତ୍ତ ଅନନ୍ତର ହେଉଥ-
ଛନ୍ତି । ସରଜଙ୍ଗ ବାଣୀପର ଉତ୍ତର ଦିଲେ ତି
ଉତ୍ସବମାନଙ୍କୁ ପାହାଯଥ କରିବାରେ ସେମନ୍ତ
ତାହାକୁ ପୁଣ କର ହୋଇଥିଲା ଏମନ୍ତ
ଦେବେ ହୋଇ ନାହିଁ ତେଣୁଥିର ନ କରନ୍ତୁ
ଯେବେ ଉଚ୍ଚବନ୍ଧରେ ଉତ୍ସବକୁ ଗର୍ଭମେଣ୍ଡ
ତାହାକୁ ପାହାଯଥ ଲାଗିଦେବ ତେବେ ଏହି
ଯଥାବୁଦ୍ଧ ପାହାଯଥ କରିବା ଆପଣାର କର୍ତ୍ତା
ବ୍ୟକ୍ତିମୂଳ୍କ କ୍ରିଯ ଦିଲିବେ ।

୨୮୫

ଅମ୍ବାଜଳର ସାଇଧର ସଂଭାବନାର
ଲେଖିଥିବାକୁ କି ଗର ମାରରେ ବହୁକଳୀର
କଳେକ୍ଟର ଓ ଜାନଙ୍କ ପରେ ରେକର୍ଡ୍‌ର
ଲୋକରିଲ ସେଠା ମହିମାମାନ ଜବାବଦ
କର ଦିବୁ ଉତ୍ତର ହିନ୍ଦାର କହ ଅଛନ୍ତି
ସେଠା ଅଶ୍ଵିନୀ କଳେକ୍ଟର ଗ୍ରୁପ ପାଇଁ
ଥିଲେ କଳିମାସ ଜାମ୍ବୁ ରିଜାର୍ ସଦା-
ର ମହାର ଫେର ଅଦି କଣେହା ବରାପାଇଁ